JOANNIS TZETZAE

EPISTOLAE.

EX CODD. MSS. BIBL. REG. PARIS. NUNC PRIMUM EDIDIT,

ANIMADVERSIONE INSTRUXIT,

APPARATUM CRITICUM AD CHILIADUM LIBROS

ADIECIT

THEOD. PRESSEL,

PHILOSOPHIAE DOCTOR, PROFESSOR.

TUBINGAE,

IN BIBLIOPOLIO FRANCISCI FUES.

MDCCCLI.

JOANNIS TZETZAE

EPISTOLAE.

EX CODD. MSS. BIBL. REG. PARIS. NUNC PRIMUM EDIDIT,

ANIMADVERSIONE INSTRUXIT,

APPARATUM CRITICUM AD CHILIADUM LIBROS

ADIECIT

THEOD. PRESSEL,

PHILOSOPHIAE DOCTOR. PROFESSOR.

TUBINGAE,

IN BIBLIOPOLIO FRANCISCI FUES.

MDCCCLI.

PRAEFATIO.

Joannis Tzetzae epistolas, in pluribus bibliothecis delitescentes, in publicam lucem emitti iam diu viri Doctissimi, quorum in manibus Historiarum s. Chiliadum liber versabatur, edendas esse iudicabant. Ex quo enim nonnulla epistolarum fragmenta publici iuris facta sunt, de epistolarum arctissimo cum Chiliadibus nexu constat, nec rationi consentaneum videtur, ut scholia repetitis vicibus in lucem proferantur, textus ipsius nulla ratio habeatur. Itaque Hamakerus in Bibl. Critica Nova IV, p. 379 sq. primam epistolam quasi specimen editionis, quam pararet, edidit, sed aliis negotiis impedito promissa ad irritum ceciderunt. Nuperrime P. Matranga quoque in Anecd. Graecis annunciavit, se harum epistolarum curam suscepisse atque in earum editione versari. Quum vero pluribus abhinc annis Lutetiae Parisiorum degens, ibique summa virorum clarissimorum, qui regiae bibliothecae custodiendae et conservandae munere funguntur, liberalitate ac benignitate adiutus librorum subsidia circumspicere coeperim, quibus textum Chiliadum ab innumerabilibus maculis purgarem, Epistolas quoque ad verbum librorum ms. descripsi. Temporum iniuria nec non aliis negotiis impeditus hoc Epistolarum exemplar mea manu transscriptum diutius in scriniis intactum reli-

qui, neque vero unquam incepto prorsus abstiti. Jam vero otio non voluntario mihi imposito ad propositum reverti non cunctatus sum, et opus non prorsus ingratum me perfecisse spero.

In consilio primum fuit, longiorem praefationem huic Epistolarum editioni praemittere, in qua de variis viris doctis vel hominibus ecclesiastica civilive dignitate ornatis, ad quos hae epistolae datae sunt, quatenus illorum res investigari potuere, et de usu, qui inde in historiam litterariam et ecclesiasticam converteretur, longius disputarem. Ne pretium opusculi meis sumptibus typis vulgati nimis augeretur, ab hoc consilio abstiti et hanc disputationem alio loco instituere decrevi. Quum igitur nunc intra angustos fines coercear, sufficiat mihi, de ipso libro Epistolarum et de libris manuscriptis, quibus usus sum, pauca adnotare.

Tzetzes ipse in Chil. V, 185 sq. epistolarum CVII numerum commemoravit, ut inde efficiatur, hoc epistolarum corpus integrum ad nos pervenisse. Epistolam XXI a Pottero in suis ad Lycophronem commentariis editam Fabricius in Bibl. Gr. II, pag. 4. repetivit. Quatuor epistolae Chiliadibus in editione et Gerbeliana et Kiesslingiana subiunctae leguntur, quas ab illis centum et septem, quarum Tzetzes mentionem facit, diversas existimasse videtur Fabricius T. X, p. 252. In his vero XV usque ad XVIII. easdem esse reperies cum editis, quarum extrema tamen ad Nicephorum Servilium data in utraque Chiliadum editione mutila est, ut ne decimam quidem partem epistolae ms. contineat. Denique ab Hamakero primam huius corporis epistolam typis vulgatam esse, supra monui.

Epistolas has ex duobus regiae Bibliothecae codicibus transscripsi. De quibus quum longius a Duebnero disputatum sit, parva descriptio sufficiat.

Codex A (nro. 2644) bombycinus, seculo decimo quarto exaratus videtur. Egregie scriptus est perpaucis scripturae compendiis, sed desunt huic libro complura folia ad Chiliadum finem et ad epist. 65. 76. 77. Usus eo Duebnerus est, qui scholia primus edidit. Continet autem hic liber: 1. Fragmentum Lexici, fol. 2; 2. Monodiam in mortem filiae Porphyrogeniti, fol. 4; 3. *Ἔκθεσιν ἀκροστιχίδος πρὸς τὸν λογιώτατον κύριον Σταμάδιον* hisce litterarum initiis: *Γύραρδος τῷ περιποθάτῳ μοι ἀδελφῷ Κυρίῳ Σταμαδίῳ τῷ Σεβαστῷ χαίρειν.* Versibus politicis, fol. 5; 4. Joannis Tzetzae librum historicum, fol. 10; 5. Eiusdem Epistolas, fol. 63; 6. Eiusdem libri historici partem alteram praemisso indice, fol. 111; 7. Eiusdem de Comoedia et Comicis, fol. 233; 8. Eiusdem de variis versuum generibus, fol. 235; 9. Monodiam versibus iambicis, fol. 250; 10. Eiusdem argumenta Iliadis et Odysseae Homeri, fol. 251 usque ad finem codicis in fol. 326.

Codex B (nro. 2750) est chartaceus, seculo decimo quarto exaratus, et sat male scriptus. In eo continentur: 1. Jo. Tzetzae liber historicus, fol. 1; 2. Eiusdem libri pars altera, fol. 62; 3. Eiusdem Jambi, fol. 203; 4. Eiusdem Epistolae, fol. 210; 5. Aenigma versibus iambicis, fol. 236. Est vero codex forma quadrata, scholiis in margine adscriptis. Scholia prorsus eadem sunt, quae iam sunt edita, sed totus liber ms. difficilis est ad legendum propter scripturam compendiariam, et quod pluribus in foliis vocabula plane evanuerunt.

Hisce subsidiis epistolarum libro typis impresso, rem non inutilem duxi, ex utroque codice varietatem lectionum ad marginem editionis Kiesslingianae adnotare, et Apparatum Criticum ad Chiliadas, quem in fine, additis scholiis a Duebnero et Cramero primum transscriptis, adieci, gratum fore musae Tzetzeanae

studiosis spero. Denique Graecitatis indicem adiunxi, in quo verba, quae in vulgatis Lexicis omissa in Epistolarum libro leguntur, enumerantur.

Plura de his Epistolis, quarum editionem principem lectoribus benevolis commendo, alio loco mox s. D. v. disseram.

Scripsi Tubingae mense Augusto A. 1851.

P.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ.

α. ΤΩΙ ΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΩΙ ΔΙΑΚΟΝΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΕΠΙΦΑΝΙΩΙ, ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΣΙΔΗΣ [1]).

Πυνθάνομαι ὡς παρὰ σοί τινες ἐπιφυλλίδες τε καὶ στωμύλματα γλῶτταν ἀχάλινον καθ' ἡμῶν κεκινήκεσαν καὶ τὰ ἡμέτερα ὡς οἷόν τε ἦν αὐτοῖς διασέσυρται. Εἰ μὲν οὖν βεκεσέληνοί [2]) τινες εἶεν καὶ βλιτομάμμαντες, φρονοῦντες ὅσα Μελιτίδης τε καὶ Μαμμάκυθος, καὶ τὰ ἑαυτῶν ὑπεραίρειν δοκοῦντες τῷ καθαιρεῖν τὰ ἀλλότρια, οἴκτου μᾶλλον καὶ οὐκ ὀργῆς εἰσὶν ἄξιοι, ὅτι μεμήνασιν, αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἐπαινείτωσαν, ταῖς ἑαυτῶν σκιαῖς προςλαλείτωσαν, καθάπερ καὶ ἡ ὁμόφρων τούτοις Μακκὼ [3]) τῷ ἑαυτῆς κατόπτρῳ προςδιελέγετο· λαλείτωσαν καθ' ἡμῶν ὅσα βούλοιντο, ἀκούσονται γὰρ παρ' ἡμῶν οὐδὲ γρῦ. Εἰ δέ γε τοιοῦτοι μὲν οὔκ εἰσι, σπείσασθαι δὲ πρὸς ἡμᾶς ἑταιρείαν ἐθέλοντες, τῷ τοῦ Πειριθόου ταὐτὸν μεμηχάνηνται, δέχομαι τὴν ἑταιρείαν ἀσμένως [4]) καὶ τοῖς ἀνδράσι συσπένδομαι, οὐδ' ὡς ὁ Σόλων τὸν Σκύθην ἐκεῖνον Ἀνάχαρσιν ἀποπέμπομαι. Εἰ δέ γε τοῦτο οὔθ' οὕτως οὔτε ἐκείνως ἔχον ἐστίν, ἀλλ' ἄρα τῷ τρίβωνι καὶ τῇ περιτιάρᾳ [5]) γεγαύρωνται, ἴστωσαν ὡς Κυμαῖοι μὲν ὄνοι

---

1) Haec epistola ab Hamakero in Bibl. critica nova IV. p. 379 sq. in lucem publicam prolata est. Respondet Chil. IV. vs. 784. ad Chil. V. vs. 185. Tzetzes Aristophanis Ranas ante oculos habuisse videtur in scribendo, quum plura vocabula inde petita sint, e. g. *ἐπιφυλλίδες* et *στωμύλματα* (Ranae 92.), *μελιτίδης* et *μαμμάκυθος* (Ranae 990 sq.).

2) A Schol.:

Βέκος, τέκος, πέκος τε σὺν τούτοις ἅμα,
Ἓν κάππα σε χρὴ τεχνικῷ λόγῳ γράφειν·
Αἰολεῖς γράφουσι κάππα δ' αὖ δύο.

3) In Chil. Hist. 6. vulgata lectio *ἀκκώ*, sed ibi quoque nostri codd. *μακκώ*. Cf. Arist. Eq. 395.: *καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον*, ubi Schol. etym. affert: *μακκῶ, ἐνεὰ καὶ βαρέως νοοῦσα.*

4) A Schol.: *ἥδω ἥσω, ἥσμενος καὶ ἄσμενος· τὸ δὲ οὐκ ἀσμένη τὸν ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον. Ἰώνων καὶ Αἰολέων.*

5) A Schol.: *Περιτιάρα, κίδαρις, περικεφαλαία λευκή, περιτίαρον.*

λεοντιῶντες [1]), ἀνθρωπιῶντα δ' ἄττα πιθήκια ἐλεγχθήσονται. Εἰ δ' ἄρα καὶ ἄλλως πως φρονηματώδεις καὶ δοκητίαι τυγχάνουσι, μὴ κατὰ τὸν Πάριν ἐκεῖνον Ἀλέξανδρον, ὄπισθεν τοῦ τάφου τοῦ Ἴλου ἑστῶτες, λαθρηδὰ πρὸς ἡμᾶς τὰ βέλη ἐπιπεμπέτωσαν· κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην [2])

Οὐδεὶς ἀνὴρ εὔψυχος ἀξιοῖ λάθρα
Κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα·

ἐκ δὲ τοῦ προφανοῦς,

Τῶν [νῦν] ὅντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Δεῦρ' ἴτω [3]).
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἔῤῥιγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων [4]).
Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν [5]).
Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ [6]).

Οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος ἀλλ' εἶναι θέλω κατὰ τὸν τραγικὸν ἐκεῖνον Αἰσχύλον τὸν Ἐλευσίνιον [7]). Μὴ θρασυνέτω δὲ αὐτοὺς καθ' ἡμῶν ἡμῶν τὸ οἰκούρημα καὶ τὸ ἠρεμαῖόν τε καὶ ἀκόμπαστον· καὶ γὰρ καὶ τὸν Ἀχιλέα ὁ Λυκομήδους ὑπέκρυπτέ ποτε παρθενών, καὶ οἱ Ἕλληνες τῶν Τρώων κραυγῇ κλαγγαζόντων ἠρεμαιότερον ἐπορεύοντο, ἀλλ' ὅμως οἵ τε Ἕλληνες τῶν Τρώων ἦσαν οὐχ ἥττονες καὶ Ἀχιλεὺς ἁπάντων διαπρεπέστερος, κἀμοὶ δὲ ὁμοίως αὐτοῖς ἐστὶ νοῦς μὲν ἀκόμπαστος

Χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον· [8])

ἀλλὰ τοὺς ἔγωγε ἀναχωρήσαντας κελεύω ἐς πληθὺν ἰέναι, μὴ δ' ἄντιον ἵστασθ' ἐμεῖο [9]),

Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν [10]).

Σωφρονιζέτωσαν αὐτὲς πρίν τι κακὸν παθέειν, Μολιονίδαι καὶ Κακοὶ καὶ Ἄσβολοι, οἵ τινες εἶναι δοκοῦντες πάλαι παρ' ἑαυτοῖς, τῷ Ἡρακλεῖ καθεύδοντι ἐπιθέμενοι, ἔγνωσαν οἵ τινες ἄρα ἐτύγχανον· οἱ μὲν γὰρ ἄθυρμά τι τούτῳ γεγόνασι, Κακὸς δὲ τὰς Γηρυόνου βοῦς ὑφαιρούμενος πρὸς τῷ αὐτοῦ σπηλαίῳ ἀνῄρητο·

---

1) Vox λεοντιάω nonnisi in Chil. IV, 937. et h. l. reperitur.
2) Eurip. Rhesus, v. 510 sq.
3) Hom. Il. VII, 74 sq.
4) Hom. Il. XVII, 175.
5) Hom. Il. VII, 238.
6) Hom. Il. VII, 241.
7) Sept. adv. Theb. 550.
8) Aesch. Sept. 554.: Ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον.
9) Ex Iliad. XX, 196.
10) Hom. Il. VI, 127.

Ἄσβολος[1] *δ' οὔτε θεῶν τρομέων ὄπιν οὔτ' ἀνθρώπων,*
Ὑψηκόμοιο κρεμαστὸς ἀπ' εὐλιπέος κατὰ πεύκης
Ἄγκειτο μέγα δεῖπνον ἀμετροβίοις κοράκεσσιν.

Ταῦτα φυλαττέσθωσαν μὴ παθεῖν καὶ αὐτοί, μήπως καὶ παρά τινος ἴσως αὐτῶν κακωτέρου ἀκούσειαν, τὴν Διονυσίου τραγῳδίαν ἐπᾴδοντος αὐτοῖς προσαρμόζουσαν. Φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ὁ τύραννος οὑτωσὶ μετρικῶς ἐκβοῶν·

Αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν.

Ἀνέξομαι γάρ, εὖ ἴσθι, οὐδαμῶς τοιαῦτα ἀκούειν[2]*·*

Οὐ γὰρ ἐμὸς πέφυκε ταρβήμων νόος,
Οὐδ' ἀχαριτόγλωττός[3] *εἰμι πρὸς λόγους,*
Ἀλλ' οἶδα νωμᾷν εὐφυῶς τὴν ἀσπίδα,
Οἶδα κραδαίνειν δεξιῶς ἄγαν δόρυ,
Ἑλῶ τὸν ἵππον, οὐ πέφρικα τὸν κτύπον,
Τῇ συστάδην γέγηθα τῶν ἄλλων πλέον,
Καὶ τόξα τείνων οὐ πτοοῦμαι τὰς μάχας[4]*.*

---

1) Epigramma in Asbolum, quod cum aliqua diversitate in Chiliadibus exstat et in Tzetzae Exegesi Homerica, debemus Philostrato in Heroicis p. 748. In reliqua varietate omnes conspirant in absurdam lectionem *ἀπ' εὐλιπέος κατὰ πεύκης*, quod vitium ex judicio Hamakeri tolletur, si legas *ἐπ' εὐλιπέος μαλὰ πεύκης Ἄγκειμαι.* In Chil. legitur *ἄγκειται.*

2) Errat Matranga (Anecd. Gr. I. p. 15.) qui etiam sequentia usque ad finem epistolae e quadam Dionysii tyranni tragoedia deprompta vult, ideoque metri caussa corrigendum coniicit: *ἀνέξομ' εὖ ἴσθ' οὐδαμῶς ταῦτ' ἀκούειν.* Interposita hac prosa oratione versus sequentes a Dionysii loco laudato (cf. Chil. V, 185.) separantur, et illi quidem lusus musae Tzetzeanae esse videntur.

3) A Schol.: *ἀχαριτόγλωττος — καὶ ἕν (ἣν B) τῶν δασέων ἐκτείνει ὡς παρ' Ἱππώνακτι τόδε, ἥν αὐτὸν ὄφις τὠντικνήμιον δάκοι* (cf. Poet. Lyric. Bergk. p. 520. et ad Lycophr. v. 234. ubi *δάκῃ*), *καὶ παρ' Αἰσχύλῳ* (Choeph. 1046) *φαιοχίτωνες* (*φαινοχίτωνες B.*) *καὶ πεπλεκτανημέναι δεινοῖς δράκουσιν· ὐκ ἔτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ. οὕτως ἔχεται τοῦτο καὶ κανόνος· τὸ δὲ πλέον ὅτι τότε καὶ διχρόνοις κατεχρώμην, ὡς οἱ βέβαλοι· ὅθεν ἀβοήθητον δίχρονον ἐςὶν ἐν αὐτοῖς· τὸ ἀχαριτόγλωττος τὸ ρι.*

4) Legitur haec epistola prima in libro ms. A post finem prioris partis Chiliadum, caeterae epistolae ordine non interrupto ante Chil. V, H. 1. exstant. Qua de re in margine Codicis A post primam epistolam adscriptum legis: *Τῇ ἡμετέρᾳ γραφῇ κατὰ τὸ πρωτότυπον ἐγράφη· ὅπερ τυχαίως καὶ αὐτοσχεδίως γράφων ἐγὼ οὕτω τὴν τάσιν ἀτάκτως καὶ πεφυρμένως ἐποιησάμην. Τοῖς δὲ λοιποῖς μεταγράφουσι λέγω καθεξῆς ἀδιασπάστως τὰς πάσας ἐπιστολὰς συνθέσθαι συνηνωμένως. Πρόσχες τὸ λοιπὸν πᾶς θέλων μεταγράφειν, κἂν τῷδε γράψῃς οὐ γράψεις πάλιν.* Cf. Matrangae Anecd. Gr. I. p. 14. ubi eadem notula nonnullis vitiis depravata et ad finem auctior hujuscemodi ex Codd. Vat. laudatur: *τοῖς δὲ λοιποῖς μεταγράφουσιν εἶπον καὶ συνέθεντο* (al. *λέγω καὶ συνθέσθαι*) *καθεξῆς ἀδιασπάστως τὰς*

β. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΚΟΥΚΕΥΜΑΙ [1]).

Οἶμαί σε τῷ τῶν τοσούτων ἡμερῶν ἀριθμῷ, τοῦτο γάρ μοι ἐτύγχανες ἐγκαλῶν, τῶν τῆς ἐκστρατείας πόνων ἀναπεπαῦσθαι, κἂν ὑπὲρ τὸν ἐν μύθοις λογοποιούμενον Ἄτλαντα δυσβάστακτον οὕτω καὶ οὐκ εὐάγκαλον [2]) φορτίον ἐπέφερες. Καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνος ὁ Ἄτλας πλάττεταί τε καὶ γράφεται τὸν οὐρανὸν τοῖς ὤμοις βαστάζων καὶ ὑποκλάζων τῷ βάρει· ἱδρῶτί τε πολλῷ περιῤῥεῖται καὶ περιπνεῖται τῷ ἄσθματι. Κἂν γοῦν καὶ ὑπὲρ τοῦτον φορτίον εἶχες ὠμάδιον, ἀλλ' ἥ γε ἐς τοσοῦτον ῥαστώνη τε καὶ τὸ νωχελὲς καὶ ἀνέσιμον ἐξεκεκρούκει ἂν οἶμαι τὸν ἐκ τοῦ ἄχθους σοι κάματον. Μὴ γοῦν λοιπὸν ἔτι μοι προφασίσῃ τινὰ εὐπρόσωπον πρόφασιν, μηδ' εἰς κενὸν ψαλάξαντας ἡμᾶς ἀποδείξειας, ἀλλ' ἐρευνήσας στεῖλον ἡμῖν τὸ βιβλίον εὐκόλως ὥσπερ ἀπέλαβες· ἄφιλος γὰρ ἂν εἴης, εἰ μὴ τοῦτο ποιήσειας. Ἔῤῥωσο.

γ. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΤΩΙ ΒΟΥΡΤΖΗΙ [3]).

Οὐκ αἴτιος ἐγὼ τριπόθητε τοῦ μὴ γράφειν σοι οὐδ' ἀφιλίαν ὡς ὀνειδίζεις νενόσηκα· μή με ταῖς ῥητορικαῖς πειθανάγκαις καὶ τοῖς τῶν λόγων κομψότησι παραλογίζεσθαι νόμιζε· οὐκ αἴτιος ἐγὼ οὐδαμῶς, μᾶλλον δὲ σὺ ὁ τριβέλτιστος. Τότε γὰρ ἡ γραφὴ πολιτεύεσθαι εἴωθεν, ὅταν οἱ ὀφθαλμοὶ τὸ ἑαυτῶν ἀδυνατῶσιν ἐργάζεσθαι μήκει ὁδοῦ κωλυόμενοι· σὺ δὲ πρότητες κατὰ τὴν παρ' ἡμᾶς ἀγορὰν διερχόμενος, μᾶλλον δὲ καὶ στὰς ἐν αὐτῇ παρ' ἡμῶν καλούμενος οὐκ ἠθέλησας εἰς τὸ ἡμῶν δομάτιον εἰσελθεῖν καὶ ἡμᾶς ἐπισκέψασθαι. Καίτοι γε καὶ μόνον εἴπερ ἐφίλεις ἔδει σε τοῦτο πεποιηκέναι· οὐ γὰρ ὑπὸ κήρυκός τινος ἢ προκλήτορος δεῖ τοὺς φιλοῦντας πρὸς τοὺς φίλους εἰσέρχεσθαι, ἀλλ' ἀκλητὶ καὶ κατὰ τὸν ὁμηρικὸν ἐκεῖνον Μενέλαον. Οὗ δὴ χάριν [4]) ἐγὼ πάμπολα λυπηθεὶς τῇ

πάσας ἐπιστολὰς καὶ ἑξῆς πάλιν συνηνωμένως τὸν τῇδε κείμενον τῶν βραχειῶν ἱστοριῶν βραχύτατον πίνακα καὶ τὸν τῶν λοιπῶν ἱστοριῶν μέγιστον πίνακα· χοιροδίου δὲ υἱῷ ἐμπιστεύσας τὴν παροῦσαν μεταγραφὴν καὶ δοὺς καὶ μισθὸν τούτῳ καλλιγράφου λόγου ἀξίου καὶ εἰπὼν οὕτω μεταγράψαι καὶ αὐτὸν ὡς χοῖρον ὄντως ἐκ εὗρον καταπειθῆ ἀλλὰ πολλαχῶς κοπρώσαντα τὸ βιβλίον. Πρόσχες τὸ λοιπὸν κτλ.

1) Cf. Hist. 1. 2.

2) Cf. Aesch. Prom. 357.: *Ἕστηκε, κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς Ὤμοις ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον.*

3) Cf. Hist. 3. 4.

4) A Schol.: *Χάριν καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ ἕνεκα.*

σῇ γραφῇ οὐκ ἀντέγραψα, ἡ δ' ἀγάπη οὐ τῆς ἐμῆς καρδίας ὡς γράφεις ἀπέπτατο, ἀλλ' ἔνδον ἐνδόμυχος ἐν στέργοις μένει. Τὸ δέ γε ζωνάριόν ἐστι παρ' ἐμοὶ καὶ φυλάττεται, ὅπερ σοι δι' ἀποστολῆς εἴτε καὶ αὐτοχείρως δοθήσεται. Σὺ δὲ μοι ὑγίαινε καὶ εὐοδοῦ ἐν τοῖς πράγμασιν, ἐν πᾶσιν ὑπείκων τοῖς συγγενέσι τοῦ θείου προστάγμασι· καὶ εἰ οὐδὲ γραφῆς ἀξιοῖς ἡμᾶς οὐ φροντιοῦμεν περὶ τούτου. Τοῦτο γάρ μοί ἐστι καὶ γραφὴ καὶ καλὴ ἀγγελία καὶ τῶν καλῶν ἁπάντων τὸ κάλλιστον, τὸ καλῶς ἔχειν σε. Βραχεῖαν ἀντιγραφήν σοι κατὰ τοὺς Λάκωνας ταύτην ἀντέγραψα μεγάλης ἀγάπης ἐμπόρευμα περισώζουσαν. Ἔῤῥωσό μοι τριπόθητε.

δ. ΤΩΙ ΠΡΩΤΟΝΩΒΕΛΛΙΣΙΜΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΜΙΧΑΗΛ ΤΩΙ ΤΑΡΩΝΙΤΗΙ [1]).

Ἀλλὰ καὶ Σόλων ἐκεῖνος ὁ Ἀθηναῖος ὁ περιβόητος, τριπόθητέ μοι πανσέβαστε (μαντεύομαι γὰρ ἐπευχόμενός σοι τὰ κάλλιστα), ἧκέ ποτε παρὰ τὴν ὑπὸ Κροῖσον ἀρχήν. Εὐθὺς δὲ λόγος πολὺς ἐφέρετο τοῦ ἀνδρός· ὁ δέ γε Λυδὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ κομποῤῥηματοχρηματομετεωροφρέναξ ὢν καὶ τῇ ἀλαζονείᾳ ὑπεραιθέριος ἡμέρᾳ τακτῇ τὸν φιλόσοφον εἰς τὸ τούτου παλάτιον εἰσιέναι παρακελεύεται, ὡς τὴν ἐκείνου δῆθεν εὐδαιμονίαν θαυμάσαντα, ὡς ἐκεῖνος ᾤετο. Πῶς δ' ἂν εἴποις παρὰ τὸν τῆς ὑποδοχῆς ἐκείνου καιρὸν φιλοκάλως ἐξέστεψεν ἅπαντα, τὰς ἀγυιάς, τὰς οἰκοδομάς, τὰ τῶν δόμων προπύλαια, τοὺς οἰκέτας, τοὺς ἡγεμόνας, τοὺς στρατηγοὺς τῶν δυνάμεων. Ὡς δὲ καὶ καιρὸς ἦν ἤδη τὸν ἄνδρα γενέσθαι πρὸς τὰ βασίλεια, τοὺς παρεστῶτας ἅπαντας εἶναι Κροίσους ἐνόμιζεν· ἑώρα γὰρ ἐκείνους χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ καὶ πολυτελέσιν ἐσθήμασι διαλάμποντας. Ἀλλ' ἐκεῖνος μετὰ μικρὸν καὶ τὸν Κροῖσον ἑώρακε καὶ τὴν διαφορὰν ὁποίαν εἶχε πρὸς ἐκείνους μεμάθηκε, πλὴν καὶ ἑωρακὼς οὐ τεθαύμακεν. Οἱ δέ γέ σοι θεράποντες ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐλθόντες τῆτες οἰκίαν αὐτόκλητοι τἄλλα [2]) μὲν κατὰ ταὐτὸν ἐκείνῳ πάνυ πεπόνθασι, τὸν δέ γε

---

1) A Schol.: *Τῆς παρούσης ἐπιστολῆς ἡ ἰδέα σεμνότης γλυκύτητι διόλου συγκεκραμμένη. Τὰ διθυραμβώδη ταῦτα μόνοις τοῖς ἀστεΐσμασι εἰσὶ προσφυῆ· καὶ κωμῳδίων τοῖς συγγράμμασι, καὶ εἴ τις οἶδε τὰ νῦν λυρικὰ γράφειν ποιήματα· ἀπρόσφορα (ἀπρόσφορ... A ἀπρός* suprascr. *φρ.* B.) *καὶ γελοῖα ταῖς λοιπαῖς συγγραφαῖς.* Cf. Hist. 5. usque ad Hist. 11.

2) A Schol. *τ' ἄλλα·*

Ὄξυνε τ' ἄλλα, μὴ περίσπα δυστέχνως·
Ἐκ γὰρ βαρείας πρῶτον ὀξείας μετὰ (μέτρον B)
Τὴν σύνθεσιν εἴληχεν· οὐ τοὐναντίον.
Ἅπαν δ' ὅπερ σχῇ σύνθεσιν τοίαν φέρειν,
Εἴτ' ἐκ βαρειῶν σύνθεσιν ἔχει, δύο,

ἐμοὶ γειτνιῶντα Κροῖσον καὶ μὴ ἰδόντες ὑπερεθαύμασαν, ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐπιγνόντες αὐτόν, καὶ ἡμᾶς τῆς γειτνιάσεως εὐδαιμόνισαν· τοιοῦτος γὰρ ὁ ἐμὸς γειτνιῶν Κροῖσός ἐστιν. Οὐ γὰρ ἐγὼ παρ' ὕδασι θολεροῖς παροικῶ, οὐδὲ κατὰ τοὺς χοιρόφρονας βορβόροις ἢ βαρβάραις ἐπαναπαύομαι, ἀλλὰ τὰς καλιὰς ἐξ ἀρωμάτων κατὰ τὸν φοίνικα πήγνυμαι ἔνθα διαῤῥέον ὕδωρ ἐστὶ διειδές, καὶ θηρεύομαι τοῖς εὐώδεσιν ὥσπερ μονόκερως καὶ κατὰ τοὺς ἰκτίνους ἢ ὕδωρ αἰθέριον πίνειν φιλῶ ἢ δίψει θανεῖν μοί ἐστιν αἱρετώτερον· βρώματα δέ μοί ἐστι ποθεινὰ τὰ κάλλιστά τε καὶ ζῶντα καὶ πρόσφωτα· οὐδὲ γὰρ κατὰ τῶν θηριογνωμόνων τοὺς συρφετώδεις τοῖς ὀδωδόσι [1]) σαρκίοις ἐκτρέφομαι, ἀλλὰ κατὰ τοὺς βασιλεῖς τῶν θηρίων τοὺς λέοντας νεκρῶν σωμάτων οὐχ ἅπτομαι· ἀτυχῶ δ' ἐν οἷς εὐτυχῶ, καὶ παρὰ τῶν οὐκ εἰδότων εὐδαιμονίζουαι ταντάλειον [2]) πάσχων τὴν κόλασιν· ἐν μέσῳ γὰρ καθαρῶν καὶ ποτίμων ὑδάτων ἑστὼς τῷ διψῇν ἐκφλογίζομαι, καὶ δένδρων ὀπωροφόρων ὡραίων περὶ ἐμὲ παντοίων ἑστώτων οὐκ ἔξεστί μοι καὶ ποθοῦντι καταλαβεῖν τοῦ καρποῦ, ἀλλ' εἴθε μοι τὸ σοβαρὸν τὸ τοξοφόρον παιδάριον, οὗ τὰς βολίδας οὐδεὶς ὑπεξέφυγε, ποτίσοι μὲν εἰς κόρον τῶν διαυγῶν καὶ γλυκέων τούτων ὑδάτων καὶ τὰς ἰθυτενεῖς τῶν δένδρων ἐπικλίνοι μοι κορυφὰς καὶ τῆς ὀπώρας ἐμφορηθείην, ὡς ἂν μηκέτι μάτην παρὰ τῶν οὐκ εἰδότων εὐδαιμονίζομαι.

ε. ΤΩΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΗΙ ΚΥΡΙΩΙ ΠΟΛΥΕΥΚΤΩΙ [3]).

Τὴν μὲν ἡμίονον ἀπελάβομεν καὶ ὑμῖν τῆς ἀγάπης εὐχαριστήσαμεν, πλὴν ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἔποχοι ταύτης γενέσθαι κατηξιώθημεν. Βασκαίνει γὰρ ἡμῖν τὸ δαιμόνιον ἄχρι καὶ τῶν λεπτῶν, ἀλλ' ὑμῖν μὲν τῆς φιλίας εἵνεκα χάρις. Ἐγὼ δὲ ἕτερον μὲν αἰτιῶμαι οὐδένα ἢ κατὰ Ἰώσηπον τὴν ἄδικον εἱμαρμένην, ἥτις πολλοὺς μὲν μηδὲ χειρόμακτρον ἔχοντας τροφὴν

Ὀξὺν, βαρὺν φέρουσιν ἐντέχνως τόνον.
Τἆλλα μὲν αὐτὸ καὶ βεβὼς, ἑστὼς, λέγω·
Ἡρακλέης δ' αὖ ἡρακλῆς· θαλῆς ἅμα,
Καὶ πᾶν ὅπερ εἴληχεν ὀξεῖαν φέρειν,
Εἶτα βαρεῖαν, τὸν περισπῶντα τόνον
Ἀσπάζεται κάλλιστα τεχνικῷ λόγῳ.

1) An legendum ὀδώδεσι? Cf. Hippocr. p. 295, 4.: ὕδατα κρημναῖα καὶ στάσιμα καὶ ὀδώδεα, ubi tamen sec. Galen. Gloss. legendum est ὀλώδεα.

2) A Schol.: ταντάλειον· στίχοι Εὐριπίδου·
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσσαν μόλων (Iph. T. 1.).

3) Cf. Hist. 12. 13.

δὲ μαγδαλιὰν [1]) *ποιουμένους καθάπερ οἱ κύνες ἐν ἀνθρώπων τετίμηκεν ἀριθμῷ, ἡμᾶς δὲ ἐξ ἀγαθοῦ κατηγμένους τοῦ γένους καὶ οἷοι τυγχάνομεν ὄντας ἄχρι καὶ τῶν τοιούτων βασκαίνουσαν.*

ς. *ΤΩΙ ΕΥΣΕΒΑΣΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΣΑΑΚΙΩΙ ΤΩΙ ΚΟΜΝΗΝΩΙ* [2]).

Τοῖς παλαιοῖς ἐκείνοις ἀνδράσι τοῖς ἥρωσιν ἔθιμον ἦν, κυδρότατε Σεβαστέ, εἴ ποτε τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀπάροιεν, συμβαίη δέ τινα ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀλλοτρίας ἀποθανεῖν, τοὺς ἔτι περιόντας παλινοστοῦντας τρισσάκις τὸν τεθνηκότα ἐκεῖνον ὀνομακλήδην καλεῖν, ἱκανὸν οἶμαι δοκοῦντας αἴσθησιν ἐμποιῆσαι καὶ ἀναισθήτοις νεκροῖς τὸ τριττὸν ἐπιφώνημα. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἀποπτόλιδι ὄντι οὐδ' ἐκδημοῦντι καὶ ἀναισθήτῳ νεκρῷ, ἀλλὰ προσπάτριδι καὶ εὖ μάλα αἰσθανομένῳ καὶ ζῶντί σοι τρισσάκις ἤδη κατ' ἐκείνους προσεπιφθέγγομαι· ἐπεὶ καὶ ἀγνώμων ἂν εἴην, εἰ μηδὲ τοὺς ἰταλοὺς μιμησαίμην ῥωμαίους τοὺς Αὔσονας, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν βαρβαρώτερος τῇ γνώμῃ ἀποφανθείην. Κἀκεῖνοι γὰρ εἰ καὶ θηριώδεις εἰσί πως καὶ βάρβαροι, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀκηρυκτεὶ, κατά γε τὸ παλαιὸν, πόλεμόν τισιν ἀνεῤῥίπιζον, ἀλλὰ λόγχην πρότερον ὥσπερ τινὰ λόγον πολέμου προάγγελον ἐπεῤῥίπτουν, εἶτα καὶ τοῦ πολέμου κατήρχοντο. Εἰ δέ γε καὶ μέχρι νῦν τὸ ἔθος τοῦτο ἐπικρατοίη, σὺ ἂν ἄμεινον εἰδείης ἐμοῦ, ἅτε δήποτε πολέμοις ἠσχολημένος καὶ τὰ τούτων εἰδώς. Εἰ γοῦν ἐκεῖνοι καὶ θηριώδεις ὄντες καὶ βάρβαροι οὐκ ἀκηρυκτεὶ τοὺς πολέμους, εἴ γε τέως μὴ νῦν, ἀλλά γε τὸ παλαιὸν ἀνεῤῥίπιζον, πόσῳ μᾶλλον ἐμὲ δεῖ ταῦτα φυλάττεσθαι, ἐκ τῶν εὐγενεστάτων Ἰβήρων τῷ γε μητρῴῳ γένει καθέλκοντα τὴν σειρὰν, ἐκ δέ γε πατρὸς καθαρῶς τυγχάνοντα Ἕλληνα. Ταύτῃ τοι καὶ τρισσάκις σοι ἤδη προσεπιφθέγγομαι καὶ τὸ τοῦ Φαιστίȣ λέγειν Ἐπιμενίδου προάγομαι. Ἐπιμενίδης γάρ ποτε οὗτος ὁ Φαίστιος ἐς τὴν Ἐρεχθέως ἐλθὼν καὶ τὴν Μȣνυχίαν ἰδὼν, χωρίον δὲ τȣ̃το ταύτης τῆς πόλεως, κατανοήσας ὅσα τὴν πόλιν λυμήνασθαι ἔμελλε, τυφλὸν, εἶπε, τοῦ μέλλοντος ἄνθρωπος [3])· *εἰ γὰρ ᾔδεσαν Ἐρεχθεῖδαι ὅσα τὴν πόλιν αὐτῶν τουτοὶ τὸ χωρίον λυμήνηται, κατέφαγον ἂν αὐτὸ τοῖς ὀδοῦσι. Τοῦτο κἀγὼ περὶ τοῦ Λεπρέου* [4]) *τοῦ σοῦ γραμματέως κατὰ ταὐτά σοι τῷ Ἐπιμενίδῃ προσφθέγγομαι, καὶ παραινῶ ἱκετεύων σε ἐπ' ὄνου ἢ χοίρου*

---

1) Proverbium erat de catillonibus et parasitis *κύων ζῶν ἀπὸ μαγδαλίας.*

2) Cf. Hist. 14. usque ad Hist. 71.

3) Cf. Plut. Solon. c. 12.: *ὡς τυφλόν ἐστι τοῦ μέλλοντος ἄνθρωπος κτλ.*

4) A Schol. ad *Λεπρέου· Τόπος τὸ Λέπρεως νῦν δὲ τὸ λέπρεως τὸ λέπρον λέγω ἀπὸ εὐθείας, τῆς ὁ λέπρεος, τοῦ λεπρέου.*

τιτανοχρίστου δημεῦσαι αὐτὸν καὶ τῆς σῆς ἐξελάσαι χειρός, πτῶμά τι καὶ μορμολύκειον ὄντα καὶ κάθαρμα καὶ τῆς σῆς εὐγενείας ἀλλότριον. Εἰ δ' οὔ, ὑπέρ γε τὸ μῆλον ἐκεῖνο τῆς ἔριδος τὸν ὀσμίλον[1]) τῦτον εὑρήσειας, ἴσθι γὰρ ὡς δι' αὐτὸν καὶ παρ' Ἀΐδη στενάζουσιν οἱ γεγονότες τρισμάκαρες ἐκεῖνοι καὶ ἥρωές ποτε γραμματεῖς, Ἑρμῆς τε ὁ πάντων ἀνθρώπων κοινὸς γραμματεὺς, κατ' ἐξαίρετον δὲ τῦ βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων Ὀσίριδος[2]) καὶ Βελεσὺς ἐκεῖνος ὁ Βαβυλώνιος ὁ τῷ Ἀρσάκῃ τῷ βασιλεῖ τῶν Μήδων ἐν ταῖς γραφαῖς ὑπεργῶν, ἔτι δὲ σὺν αὐτοῖς Παλαμήδης τε ὁ Ναυπλίυ, Σίσυφός τε ὁ Κῷος καὶ Δίκτυς ὁ Κρὴς, τῆς ὁμηρικῆς ἰλιάδος τὸ ἀκροθίνιον, καὶ Τεῦκρος ἐκεῖνος ὁ τῦ Φαλάριδος καὶ Ἀρχιμήδης, ὁ τῦ Ἱέρωνος, καὶ οἱ τῶν Περσῶν βασιλέων Δαρείυ καὶ Ξέρξυ, οἵ τινες τὸν ἀττικὸν ἀπεγράφοντο πόλεμον, καὶ οἱ ἀττικοὶ γραμματεῖς Κέφαλος, Κτησιφῶν καὶ ὁ Τίμαρχος Δημοσθένης τε καὶ οἱ ἕτεροι καὶ ὁ Βυζάντιος Πύθων, ἔτι δὲ ὁ τῦ Πορσέννα τῦ Τυῤῥηνῦ γραμματεὺς[3]) ὃν Πορσένναν ὁ Μώκιος ὁ Ῥωμαῖος ἀνεῖλε κατόπτης γενόμενος Τυῤῥηνῶν, προσέτι δὲ ὁ Σικελίας τύραννος Διονύσιος ὕστερον γενόμενος γραμματεὺς καὶ ὁ τῦ βασιλέως Περσέως τῦ Μακεδόνος υἱὸς αἰχμάλωτος γεγονὼς καὶ τότε παρ' ἰδιώτῃ καὶ οὐ βασιλεῖ γραμματεύων λατίνῳ, Σομνᾶς τε καὶ Ἑλιακεὶμ οἱ Ἐζεκίου γραμματεῖς καὶ ὁ τοῦ Ἡρώδου Διόφαντος, ὅς παραχράττων βασιλικὰ γράμματα συλληφθεὶς ἐτεθνήκει, καὶ οἱ τῆς Κλεοπάτρας τῆς κλεινῆς βασιλίδος καὶ ὁ τῆς Ἰουλίας Φιλόστρατος καὶ οἱ ἕτεροι πάντες, ὓς ὀνομακλήδην θεὸς ὥς ἀγορεύειν οὐ δύναμαι· ὑπὲρ ὧν ἁπάντων ἐγὼ ὑπέρ τε ἐμῦ ἑαυτῦ πόλεμόν σοι ἀρῦμαι ὐκ εὐκατάσπονδον, εἰ μή γε τῦτον λεμφώδη[4]) τε ὄντα καὶ εἰδεχθῆ, μυσαρόν τε καὶ κίναιδον, ἀφωνότερόν τε ἰχθύων καὶ ἀμαθέστερον, δημεύσας τῆς σῆς χειρὸς ἐξελάσειας. Ἴσθι γὰρ ὡς εἰ μὴ τῦτο ποιήσειας, ἐπεί με ψευδόμενον ἀποδέδειχας περὶ σῦ διαῤῥήδην κηρύττοντα τοῖς πολλοῖς σοφόν τέ σε εἶναι καὶ κρίνειν εἰδότα τὰ πράγματα, σὺ δὲ οὐ τοιῦτος ἐφάνης, ἀλλὰ τὸν Λέπρεον τῦτον ὥσπερ τι Βάττυ σίλφιον ἔχεις, ἐπ' ὀνείδει μὲν καὶ ὕβρει τῇ ἐμαυτῦ, ἐπ' αἰσχύνῃ δὲ τῇ σαυτῦ, ἐπ' ἀμφοῖν δὲ τῶν ἐχθρῶν καταγέλωτι, εἰσαγγεῖλαί σε βούλομαι καὶ μεμηνυκέναι πάντων ταῖς ἀκοαῖς,

---

1) A Schol. ad Ὀσμίλον· ἡ καλουμένη ὄζαινα· ὀσμύλος ὄνομα ἰχθύος, τοῦτο δὲ τάχα ὡς κύριον ὄνομα, ὡς τὸ Τρωΐλος· Ζωΐλος, ἔγραψα δι' ἰῶτα.

2) A Schol. Λήθη γέγονεν· Αἰγύπτιος γὰρ ἦν βασιλεὺς ὁ Ὄσιρις.

3) A Schol. Κλούσινος ἐκαλεῖτο τοῦ Πορσέννα γραμματεὺς, καθὰ φησὶ Δίων (δίωνι B).

4) Cf. Schol. Lucian. Lexiphr. c. 18.: ἀποπλήκτους καὶ λεμφώδεις.

ὑπὲρ ὧν εὖ μάλα ἐπίσταμαι ὑμῖν εἰργασμένων, καὶ οἶδα ὅτι ἐδεὶς ἂν φρονῶν ἡμᾶς ἀντιάσαιτο, κακὲς ἠναγκασμένες ὑπὸ σε γεγονέναι, εἰ τέως ἄρα τὲτο κακὸν ἀδικηθέντα σπεύδειν ἐνδίκως τιμωρεῖν τὸν ἐχθρόν. Εἰ δέ τινες ἄρα εἶεν μωμοσκόποι, μεμψίμοιροι καὶ φιλαίτιοι, ἀπρομηθέστεροί τε καὶ ἀσκεπτότεροι, καὶ ἡμᾶς αἰτιῷντο ἀκαίρως, ἀναγνώτωσαν τὸν τε Κεφάλε ἐκεῖνον Λυσίαν τὸν ῥήτορα καὶ εὑρήσειαν Ἀνδοκίδη τὸν ἑαυτε πατέρα μεμηνυκότα· μεταβήτωσαν ἐπὶ τὸν Ἀτρομήτε Αἰσχίνη καὶ Δημοσθένη εὑρήσειαν ἀνεψιὸν ἑαυτε τὸν Δημομέλη μηνύοντα· ἀναγνώτωσαν τὸν Θεόφραστον καὶ εὑρήσειαν Παρμενίωνα προδιδεντα Νικάνορα· ἐλθέτωσαν ἐπὶ τὸν Ἰώσηπον καὶ τὲς Ἡρώδε παῖδας εὑρήσειαν ἀλλήλες τῷ ἑαυτῶν πατρὶ προσαγγέλλοντας· ὁ Ἀγυῤῥῖνος Διόδωρος αὐτὲς διδασκέτω τὸν Ξερμοδίγεστον, τὴν Κανδαύλε πάλαι γυναῖκα [1]) *Ἡρόδοτος, ὁ Ἡρωδιανὸς τὸν Λαῖτόν τε καὶ τὸν Ἔκλεκτον, Εὐριπίδης τὴν Φαίδραν προδιδεσαν Ἱππόλυτον· ὁ Ὀρφεὺς διδασκέτω τὸν Ἕλενον τὴν Τροίαν προδιδεντα μαντεύμασιν· ὁ Χαλκιδεὺς ποιητὴς τὸν Ἀντήνορα, ὁ Χαιρωνεὺς Οὐινδίκιον, ὁ Κοκκειανὸς Κοριόλανον, ὁ Ἀντιοχεὺς Ἀγάνην τὸν υἱὸν προδιδεσαν εἰς θάνατον, καὶ οἱ λοιποὶ τὲς λοιπὲς, ἵνα μὴ μάτην μακρηγορῶ. Εἰ γὲν ἐκεῖνοι τὲς ἑαυτῶν ἀγχιστεῖς διὰ μικρά τινα ἢ καὶ ἐδαμινὰ αἰτιάματα μεμηνύκεσαν, τίς ἄρα ἐμὲ λοιπὸν αἰτιάσαιτο, εἴ σε μηνύσαιμι τοσαῦτα παρὰ σε πεπονθότα; Ἦ ἆρα Μαργίτην με οἴει εἶναί τινα, εὐήθικόν τε καὶ ἐπιλήσμονα ἢ καὶ ἄντικρυς λίθον ἀνάλγητον; Ἀλλ᾽ ὦ σοφώτατε Σεβαστέ, οἱ ποιηταὶ καὶ λίθοις τισὶν αἰσθήσεις προσῆψαν, ἐχ ὡς ἀγνοεντες μὴ γένοιτο, ἀλλ᾽ ἐκ τε ὑπερβολικε ἡμᾶς παιδεύειν ἐθέλοντες, ὡς ἐδεὶς ἀνθρώπων ἀναίσθητος ἢ καὶ ἀνάλγητος. Αὐτίκα γὰρ ὁ μὲν σοφώτατος Ὅμηρος τὴν Νιόβην λίθινον οὖσαν ἐν Σιπύλῳ φάσκει δακρύειν· Διονύσιος δὲ ἐν αἰγυπτίαις Θήβαις τὸν Μέμνονα, Ὀρφεὺς δὲ οὐ μόνον λαλεῖν ἀλλὰ καὶ μαντεύεσθαι τὴν σιδηρῖτιν λίθον φησίν· τὴν Μάγνησσαν δὲ ἀκέεις ὅπως ἐρᾷ τε σιδήρε· εἴ γε τέως αὐτὴν ἐχ ἑώρακας ἵνα χυτῶν ἀργύρων καὶ λίθων ἑτέρων παραδράμω τὲς ἔρωτας, ἆρα γὲν φανήσομαι καὶ τέτων ἀναισθητότερος καὶ ἀνάλγητος; Ἀλλ᾽ ὁ Σοφίλου παῖς ἐκ ἐᾷ Σοφοκλῆς φάσκων τὸ μὴ φρονεῖν κακὸν ἀνώδυνον εἶναι* [2]). *Εἰ γοῦν τὸ μὴ φρονεῖν κακὸν καὶ ἀνώδυνον, τὸ φρονεῖν πάντως καλὸν καὶ ἐπώδυνον, ὃ ἐκ ἐᾷ με σιγᾷν καὶ ἀναλγήτως παραδραμεῖν τὸ κακὸν, ἀλλὰ βιάζει καὶ παροτρύνει με καιρὸν εὑρόντα δικαίως τιμωρήσασθαι*

---

1) In A id. fere schol. quod habetur Chil. I, 144.

2) Soph. Aj. 555.: *τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ᾽ ἀνώδυνον κακόν.*

τὸν ἐχθρὸν, οὗ πάντως σὺ ἂν γένοιο αἴτιος καὶ ἐχ ἕτερος. Εἰ μὲν ὃν σὺ τρώσας σὺ καὶ ἰάσαιο [1]), εὖ ἂν ἔχοι· εἰ δ᾽ οὔ, φωνῆς πάντως γενήσῃ κατήκοος, οἵας ποτὲ ὁ Μάρκος Κεδδίκιος [2]). Ἐκεῖνος γάρ ποτε ἤκεσε φωνῆς λεγέσης ἐξ ἐρανε· ἄγε δὴ ὦ Μάρκε Κεδδίκιε διὰ τὰς ὑμῶν ἀδικίας Γαλάτας Γαλάτας ἐνδέχεσθε· σὺ δὲ ἐκ ἐξ ἐρανε, ἀλλ᾽ ἄγε δὴ ἀφ᾽ ἡμῶν, ἐ Γαλάτας ἀκέσειας, ἀλλὰ βασιλέως ὀργὴν δικαιοτάτε ἐκδέχεσθαι, εἰ μή γε τὴν σὴν αἰσχύνην τὸν Λέπρεον τετον δημεύσας τῆς σῆς χειρὸς ἀπελάσειας. Ἐνδείᾳ χάρτε ὡς βλέπεις σεσίγηκα, τῷ πρωτογράφῳ γὰρ χάρτῃ ταύτης τῆς ἐπιστολῆς ἐδὲ γράμματος ἑνὸς χώρημα ὑπελείφθη.

ζ. ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ [3]).

Ἡγιασμένε μοι δέσποτα, ἡ τῶν γηρῶν πραγμάτων φορὰ ὡς ἐκ φύσεως ἀειῤῥόως κυβενομένη καὶ μεταπίπτεσα νῦν καιρὸν ἡμῖν ἐπεισήγαγε διαιτητὴν ἀκριβῆ καὶ ταλαντεχον φιλίας ἐπιγνώμονα· δείξεις δὲ νῦν καὶ αὐτὸς εἰ μὴ τηνάλλως ἦσαν μῦθοι τὰ πρώην λεγόμενα παρὰ σε, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν ὑπερλαλήσαις ὁλοσχερέστερον χηρευούσης τινὸς ἐκκλησίας τοῦ ναυκληροῦντος αὐτὴν, καὶ ὡς δείξαις φιλίαν ὄντως ἀκραιφνεστάτην καὶ ἀπροςποίητον καὶ τῆς σῆς εὐγενείας ἐπάξιον. Καλεῖ γάρ σε μονονουχὶ αὐτὸς ὁ καιρὸς, ναὶ μὴν καὶ ἡ χηρεύσα Μίδεια πληρῶσαι ἀκραιφνεςάτην σε τῆς φιλίας ὑπόσχεσιν ἀγωνισάμενον λίαν καλῶς ὑπὲρ ἀνδρὸς γνησίου καὶ φίλε τετον τὸν δίαυλον. Εἰ δέ γε τετον ἀεθλεύσας πληρώσεις τὸν ἄεθλον, τὰ μὲν λοιπὰ τῆς φιλίας σιγῶ, τετο δὲ ἐκ ὀκνήσαιμι τρανότερον ἐπιφθέγξασθαι, ὡς μία ποίμνη ἐσεῖται, ἥτε σὴ καὶ ἡ Μίδεια. Ἐγὼ δὲ ἄσχολος μυρίαις γενόμενος δελείαις καὶ περιστάσεσιν αὐτοπροσώπως ἰδεῖν σε ἐκ ἴσχυσα διὰ τὸ μὴ ἐξελθεῖν με πάντως αὐτόθι· εἰδὼς δὲ τὴν φιλίαν ὅσα καὶ δύναται διὰ τῆς παρέσης γραφῆς με, ἠξίωσα τὴν σὴν μεγαλοφιλίαν ἅμα καὶ μεγαλόνοιαν τῶν φιλικῶν θεσμῶν μὴ λαθέσθαι. Ἔῤῥωσό μοι ἡ ἱερὰ κεφαλὴ καὶ αἰδέσιμος.

η. ΤΩΙ ΚΑΛΟΡΑΒΔΑΙ ΚΥΡΙΩΙ ΑΝΔΡΟΝΙΚΩΙ [4]).

Ἐγὼ μὲν γραφαῖς Ὁμηρικαῖς ἐντυγχάνων, γλυκύτατόν μοι τεκνίον Ἀνδρόνικε, μύθες ὄντως ἡγέμην λωτόν τε τὸν θρυλλέμενον καὶ σειρῆνας

---

1) Ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται, oraculum Telepho ab Achille vulnerato redditum, quod in proverbium abiit.

2) AB in Chiliad. et Ep. semper κεδδίκιον legunt. Cf. Plut. Camill. 14.: ἄγε, Μάρκε Κεδίκιε, λέγε πρὸς τὲς ἄρχοντας ἕωθεν ἐλθὼν ὀλίγε χρόνε Γαλάτας προσδέχεσθαι.

3) Cf. Hist. 72. 73.

4) Cf. Hist. 74. usque ad Hist. 79.

ἐκείνας καὶ πολυδάμνεια φάρμακα, σὺ δέ με πείθεις μὴ μύθους εἶναι ταῦτα νομίζειν ἀλλὰ καὶ λίαν ἐναργῆ τε καὶ βέβαια. Τοσῦτον γὰρ ἤδη καιρὸν ἀφ' ἡμῶν ἐκδημῶν οὐ μόνον κατ' ἐκεῖνον τὸν Ἰθακήσιον καπνὸν γῆς τῆς πατρῴας μεγάλης εὐδαιμονίας καὶ συμβιώσεως κρείττω δοκεῖς, ἀλλὰ καὶ πατρίδος ὅλης καὶ φίλων ἁπάντων τοσῦτο καταπεφρόνηκας, ὡς μηδὲ γραφῆς μηδαμῶς ἡμᾶς ἀξιῦν, καὶ οἶμα ἢ σειρῆσί τισιν ἐντετύχηκας ἢ τῦ λωτῦ ἀπογέγευσαι, τὸ γὰρ πολυδάμνειον ἐκ ἂν φαίην ὡς πέπωκας φάρμακον· ἐκεῖνο γὰρ νηπενθές τε καὶ ἄχολον ἐπίληθές τε κακῶν ἀλλ' οὐ φιλίας ἐτύγχανεν. Ἀλλ' ἔῤῥωσό μοι, τριπόθητε, καὶ ὑγίαινε ἐν πᾶσιν οἷς δέον ἐστὶ τῷ σῷ κυρίῳ καλῶς ὑπεργῶν· οἷς δ' ἂν τῦτον ψευδόμενον εὕρῃς ταῖς ὑποσχέσεσιν, ἐλέγχειν μετρίως ὡς οἷόν τε μὴ κατόκνει. Ἔσω γὰρ ἐπὶ μνήμης σοι τῦτο τὸ Ἡσιόδειον·

Αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβίην, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβον [1]).

Ναὶ μὴν καὶ περὶ τὴν κυριακὴν θεραπείαν ἠσχολημένος μηδὲ τῶν ῥητορικῶν λογίων ἀμέλει, ἀλλὰ τῇ σῇ βίβλῳ προσέχων γύμναζε μὲν σαυτὸν προγυμνάσμασι καὶ στάσεις γράφειν καλῶς ἐκμελέτα καὶ προοιμίων εὕρεσιν μάνθανε καὶ ἰδέαν λόγυ ῥητορικῦ παντὸς διακρίνειν ἐπίσπευδε· ποῖά τε τῶν προβλημάτων ἁρμόδια δικανικῷ τυγχάνυσι λόγῳ καὶ ποῖα τοῖς ἄλλοις, ποῖα δὲ τύτων ἐνδόξυ καὶ ἀδόξυ καὶ ἀμφιδόξυ τυγχάνυσι τρόπυ, ταῦτά μοι πάντα ἠκριβωμένως ἐκμάνθανε καὶ ὡς οἷόν τε ὅτε καιρός ἐστι γράφε ἡμῖν.

θ. ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ΞΕΝΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΤΕΠΟΠΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΟΝ [2]).

Τολμῶν ὁ δῦλός συ, θεοειδέστατε δέσποτα, καὶ πάλιν δέομαι τῆς σῆς ἀντιλήψεως· διέσωζες πρὶν ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σὴν κιβωτὸν, τὴν ἁγίαν λέγω μονὴν, ἐκ τῦ κατακλισμῦ τῶν βιωτικῶν περιστάσεων ὥσπερ ὁ Νῶε ποτε τὴν τῶν ἁπάντων ζώων ἀπόμοιραν καὶ παντοίως ἡμᾶς χειραγωγῶν περιέθαλπες. Ὡς δὲ τῆς σῆς ἀπεφοιτήσαμεν κιβωτῦ, ὕπω γὰρ ἐφ' ἡμᾶς τὸ τῆς βασιλικῆς ἀγανακτήσεως ὕδωρ ἐκόπασε, μυρίοις τοῖς δυσχερέσι παλαίομεν κρύει τε ἀμέτρῳ πηγνύμενοι καὶ τῶν ἀναγκαίων ἁπάντων ςερύμενοι. Ἔνθεν τοι καὶ πάλιν ὥσπερ ὑπὸ τινὰ σωτήριον κιβωτὸν πρὸς τὴν σὴν θεαιδεστάτην καταφεύγω ἀντίληψιν, χειραγωγίας τε τῆς προτέρας τυχεῖν ἀξιῶ καθόσον ὁ θεὸς ὁδηγήσει σε. Καὶ τίς γὰρ οὕτως ὡς σὺ

1) Hesiod. O. D. 319., ubi πρὸς ἀνολβίῃ et πρὸς ὄλβῳ.

2) Cf. Hist. 80. usque ad Hist. 83.

θεȣ̃ μιμητὴς, τῶν πενεστέρων κηδόμενος, τροφὴ πεινώντων, πόρος ἀπόρων καὶ συνελὼν εἰπεῖν θάλασσα παντοίων καλῶν. Ἀλλ᾽ ὦ προμηθεῦ ἐνδεῶν εὐεργέτα, ἀνθ᾽ ὧν τὰ πάντα τυγχάνειν τοῖς ἀπόροις [1] *ἀντιμετρῆσαι σοι θεὸς παντοκράτωρ κλῆρον κατασχεῖν τῆς ἐδὲν* [2] *κληρȣχίας.*

ι. ΤΩΙ ΓΛΥΚΥΤΑΤΩΙ ΑΔΕΛΦΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΣΑΑΚΙΩΙ ΘΑΝΟΝΤΙ ΕΝ ΡΟΔΩΙ ΕΝ ΤΩΙ ΥΠΟΣΤΡΕΦΕΙΝ ΕΚ ΤΗΣ ΜΙΑΡΑΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΧΑΛΕΠ. ΗΝ ΔΙΑ ΤΟ ΥΠΕΡΠΑΘΗΣΑΙ ΜΕ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ ΠΟΛΛΑΣ ΑΥΤΗΝ ΕΧΕΙΝ ΤΩΝ ΔΙΧΡΟΝΩΝ, ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΓΑΡ ΗΝ ΙΑΜΒΩΝ, ΧΙΑΣΑΣ ΣΥΝΕΠΑΤΗΣΑ.

ια. ΤΩΙ ΓΑΛΗΝΩΙ ΔΟΥΚΙ ΘΡΑΙΚΗΣΙΟΥ ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ΕΥΝΟΥΧΟΥ ΒΑΙΟΥΛΟΥ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΟΥ [3].

Μεγαλεπιφανέστατέ μοι αὐθέντα καὶ ἀδελφὲ Δȣ̃ξ τȣ̃ θέματος Θρακησίȣ, φῆμαι πολλαὶ πολλαχȣ̃ τὸ σὸν φιλοδίκαιον περιθρυλλȣ̃σι καὶ κηρυκεύȣσιν, ἡμεῖς δὲ μόνοι ὡς ἔοικε παρὰ τῆς σῆς μεγαλεπιφανείας τὸ Φιλοποίμενος πάσχειν δοκȣ̃μεν. Φιλοποίμην γὰρ ἐκεῖνος ὁ Κραύσιδος [4] *στρατηγὸς ὑπῆρχεν Ἑλλάδος, ἀνὴρ δὲ τἄλλα γενναῖος τελῶν ἐνέδει μορφῆς. Ἔνθεν τοι καὶ πρὸς ἑστίασιν εὐπεριφανȣ̃ς τινος κληθεὶς Μεγαρέως καὶ ἀπελθὼν τῆς ἀπρεπȣ̃ς ἐκείνȣ μορφῆς πρέπȣσαν τιμωρίαν ἐφεύρατο. Ἔτυχε γὰρ οἴκοι τῷ τότε μὴ παρεῖναι τὸν Μεγαρέα, ἡ δὲ τȣ̃ Μεγαρέως ἐκείνȣ γυνὴ δυςειδῆ τὸν Φιλοποίμενα βλέψασα ξύλα σχίζειν κελεύει θεράποντα τȣ̃τον νομίσασα, ὁ δ᾽ ὢν τὸν τρόπον ἐπιεικὴς τὸ κελευσθὲν διειργάζετο. Ὡς δ᾽ ὁ Μεγαρεὺς ἐλθὼν καὶ ἰδὼν τȣ̃τον ἀνέκραγε· τί τȣ̃το δρᾷς ὦ φίλος ποίμην* [5]*; τί δ᾽ ἄλλο, φησὶν ἐκεῖνος, ἢ κακᾶς μορφᾶς τίννυμι δίκαν; Καὶ ἡμεῖς δὲ ὡς ἔοικεν παρὰ σοῦ εὐνουχικοῦ σώματος ἀσθενȣ̃ς τιννύομεν δίκας. Τί δέ μοι βȣ́λεται ταῦτα κατάκουε. Ἀνεψιᾶς ἐμῆς ὀρφανῆς ἐν τῷ ὑπὸ σὲ θέματι κτῆμα τυγχάνει προάστειον καὶ παντοίως ἐπηρεάζεται ἢ καὶ τελείως καταβιβρώσκεται· ἀξιῶ γοῦν τὴν σὴν μεγαλεπιφάνειαν ἐαθῆναι τοῦτο ἀνεπηρέαστον καὶ ἕξεις καὶ ἀπὸ θεȣ̃ χάριν καὶ ἀφ᾽ ἡμῶν ἀγάπην καὶ ἀνακήρυξιν· εἰ δ᾽ οὔ, ὁ ἐμὸς αὐθέντης εἰς-*

---

1) A Schol.: *Ἀπόροις τὸ α βραχὺ, μακρὸν κακῶς ἐγραψάμην αὐτό· ἔτι γὰρ αὐτὸς εἰπόμην τοῖς βουβάλοις.*

2) Sic A; in Hist. 83. legitur *ἐδὲμ*, et ita LXX reddiderunt hebr. Eden.

3) Cf. Hist. 84.

4) In Chil. quoque omnes libri ms. *Κραύσιδος* habent, quod Kiessl. correxit in *Κραύγιδος*. Ceterum Plutarchus Philop. c. 1. patrem Philopoemenis *Κραῦσιν* appellat. Ad historiam, quam hic Tzetzes laudat, cf. Plut. l. c. c. 2.

5) Ap. Plut. *ὦ Φιλοποίμην*.

ἄξει με καὶ ῥιφήσομαι παρὰ πόδας τȣ̃ κρατȣ̃ντος ἡμῶν αὐτοκράτορος τȣ̃ πάντα δικαίως κρίνειν εἰδότος, κἀκ τȣ́τȣ μοι πάλιν ἐπαναλάμψοι τὸ δίκαιον. Ἡ ἀγάπη σȣ χανισθείη μοι.

ιβ. ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΝ [1]).

Λογιώτατε γραμματικέ, ἀρκȣ́ντως παρὰ τῆς σῆς μεγαλεπιφανείας παροινηθέντες τε καὶ παιχθέντες ἠνέγκαμεν· ἐλογισάμεθα ȣ̃ν δέον μηκέτι τὴν σὴν ἐξωχληκέναι μεγαλεπιφάνειαν, ἵνα μὴ καὶ περαιτέρω τὰ τῆς παροινίας ἡμῖν προχωρήσειε. Τὰ δ᾽ ἄλλα σιγῶ, τὸ δὲ τῶν γραφησομένων ἐδάφιον καλῶς καὶ πλατέως τοῖς βȣλομένοις πάντα δηλώσειν, ἁμέραι δ᾽ ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι [2]). Οὐ τῶν ῥᾳδίως γὰρ παιζομένων ἡμεῖς, κἂν ἀνέχεσθαι καὶ μακροθυμεῖν μεμαθήκαμεν. Ἔῤῥωσο παίζων ἡμᾶς, εἰ παικτέοι σοι λογιζόμεθα, ἀλλ᾽ ἔδει καὶ Προμηθέως φροντίδα ποιεῖσθαί σε, μήποτε καὶ πεῖραν λάβῃς Μεταμελείας τῆς Ἐπιμηθέως παιδός.

ιγ. ΤΩΙ ΓΑΒΡΙΗΛΑΚΙΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΜΑΝΟΥΗΛ [3]).

Μῦθος ἄρα μοι πρώην ἐδόκει καὶ Ἑλικὼν ἐκεῖνος καὶ Μȣ̃σαι θρυλλȣ́μεναι καὶ Πιερία καὶ τὸ Λειβήθριον, σὺ δέ μοι ταῦτα ὄντα δεικνύεις ἐκ τῶν πραγμάτων τριβέλτιστε. Εὐριπίδης μὲν γάρ φησι·

Βεβαρβάρωσαι, χρόνιος ὢν ἐν βαρβάροις [4])·

κἀγὼ δὲ νὴ τὸν λόγιον Ἑρμῆν καὶ τᾶς μȣ́σας αὐτὰς τοιȣ̃τον ὑπετόπαζον γεγενῆσθαί σε θετταλικοῖς ὀρεσκῴοις χωρίοις ἐνδιατρίβοντα· σὺ δέ μοι καὶ μέλιτος ἀττικȣ̃ γλυκερωτέρας δημιȣργεῖς τὰς γραφάς, καὶ ὡς ἔοικεν ἤπȣ παρ᾽ Ἑλικῶνα πάλιν αἱ Μȣ̃σαι φιλοχωρȣ̃σι καὶ διατρίβȣσι, πλησίον δέ πȣ τῆς Θετταλίας ὁ Ἑλικών, καί σε παιδοτριβȣ̃σι καὶ τὰ πρὸς λόγȣς ἀνάγȣσιν, ἢ Ὀρφεὺς ὁ Λειβήθριος αὐτὸς ἀνεβίω καὶ τὸν ῥυθμὸν τῆς γραφῆς πρὸς ἁρμονίαν ῥυθμίζειν κιθαρῳδικὴν ἐξεπαίδευσεν, ἢ ἄρα ὁ θετταλὸς ἐκεῖνος ἡμίθηρ ὁ Χείρων ὁ τῶν ἡρώων διδάσκαλος ἔτι τῷ βίῳ περίεστι καί σε παρὰ τὸ ἄντρον λαβὼν πάνυ δὲ πλησίον ὅπλα ταμὼν καὶ φάρμακα, ὡς τὸν Ἰάσονα καὶ τὸν Κορωνίδος υἱὸν καὶ τὸν Ἀχιλλέα παιδεύει. Οὕτω γὰρ ἀποκριβοῖς τὰς γραφὰς καὶ ἐμοὶ δ᾽ ἔπεισιν ὑποπτεύειν μὴ καὶ δρομικὸν ἐξασκήσειε καὶ ἱππότην σε καὶ ἡμῖν ἐπανέλθοις ἀντὶ τοῦ

---

1) Cf. Hist. 85. 86. 87.

2) Pind. Olymp. I, 33. 34.

3) Cf. Hist. 88. usque ad Hist. 109.

4) Eur. Orest. 485.

φιλτάτου μοι Μανουὴλ Λαπίθης ἄλλος ἢ Κένταυρος. Καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. Σὺ δὲ κλειταρχικῶς [1]) ἡμᾶς ἐπαινεῖς φάμενος πρὸς τοὺς νῦν ἀπαραμίλλους. Κλείταρχος γὰρ ἐκεῖνος ὁ συγγραφεὺς περὶ τῆς τενθρηδόνος φησίν, ἡ δέ ἐστι μελίττη παρυίμιον, κατανέμεται τὴν ὀρεινὴν, εἰςίπταται δὲ τῶν δρυῶν τὰς κοιλάδας, ὡς εἴπερ ὑπὲρ τοῦ νεμεαίου [2]) λέοντος ἔγραφεν ἢ τοῦ κάπρου καλυδῶνος. Οὕτω πως ὑπεραίρεις καὶ σὺ τὰ ἡμέτερα. Εἰ μὲν οὖν τὸ τοῦ λόγου πάσχεις τὸ Τυφλὸν τὸ φιλοῦν παρὰ τὸ φιλούμενον [3]), εὖ γέ σοι τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀμέτρου φιλίας· εἰ δέ γε τὸ τοῦ Πινδάρου δοκεῖς γνωμολόγημα συνᾴδειν καὶ ἐφ' ἡμᾶς, τὸ

Οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσσον γε μαλθακὰ τέγγει
Γυῖα, τόσσον εὐλογία [4]),

τῷ τοι καὶ οὕτως εἰρήκεις, ἔψευσαι τοῦ σκοποῦ. Ἔπαινοι γὰρ ἡμᾶς οὐ μαλθάσσουσι, τὸ δὲ πρώην ἐμοῦ ἐπιστόλιον ὅπως ἠμελημένον καὶ ἀκαλλώπιστον ἐστάλκειν σοι μάνθανε. Θερμουργὸν ἀεὶ τὸ νέον ἐστὶ καὶ παράβολον καὶ ἀντερίζειν πρός κρείττονας βούλεται, ὡς ἡ χελώνη ποτὲ τῷ λαγωῷ ἀντερίσασα καὶ δόλοις λαθραίοις νικήσασα, οὐ γὰρ τὸ τοῦ Μαρσύου πάθος καὶ Σαλμωνέως καὶ τοῦ Θαμύριδος καὶ τὸ τῆς Νιόβης ἐπίστανται. Τὸ τῆς χελώνης οὖν κακομήχανον καὶ ὁ σὸς συνομιλητὴς ἐδεδράκει· αὐτὸς γάρ σου τὰ γραμματεῖα κατέχων ἐφ' ἱκαναῖς ταῖς ἡμέραις καὶ μηδὲν τὸ σύνολον δηλώσας ἡμῖν παρὰ τούτων, τὰ μὲν οἰκεῖα ὡς ἔοικεν ἐκαλλιγράφει συγγράμματα, ἡμῖν δὲ περὶ τὴν τελευταίαν ἑσπέραν ἐκόμισέ σου τὸ πρὸς ἡμᾶς γραμματεῖον καὶ ἐνοχλῶν ἐπέκειτο σφοδροτέρως ἄνωθεν ἐμοῦ ἑστηκὼς καὶ γραφὴν ἐξαιτῶν, ἐμοῦ μηδὲ τὸ σύνολον βλέποντος γράφειν. Ἔνθεν τοι τὴν κακομήχανον γνώμην αὐτοῦ μυσαχθεὶς οὕτως ἐσπευσμένα καὶ ἀκαλλώπιστα καὶ ἐξ ὑπογυίου ὡς νῦν ἐγεγράφειν, ἀλλὰ τότε μὲν παντελῶς δι' ἣν ἔφην αἰτίαν, νῦν δὲ διὰ τὸ μὴ μέλλειν μοι λόγων ἀποτορνεύσεως. Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ ἐμὸς τριπόθητος ἀδελφὸς Αἰγύπτου ἰὼν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε ἐλεεινῶς τὸν βίον κατέστρεψεν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν [5]), ἐπεὶ Ῥόδον ἧκε ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων, οὐδ' αὖθις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν, οὐκ οἶδα ὅ τι ἄρα καὶ γράφω ἢ φθέγγομαι, οὐδέ τί μοι τῷ βίῳ δοκεῖ βλεπτὸν ἢ στερκτὸν ἢ προσήγορον, οὕτω μοι πάντα καὶ ἡ μνήμων δὲ φρὴν ἐκείνη, δι' ἣν μακαριστὸς ἀγαστὸς ἐδόκουν πολλοῖς, συνετεθνήκει τῷ ἀδελφῷ καὶ

1) A Schol.: κλειταρχικῶς· σημείωσαι ὑπερβολικὸν λόγον Κλειτάρχου.
2) In Chil. νεμείου. Utraque forma in usu fuit.
3) Theocr. VI, 19.
4) Pind. Nem. IV, 4. 5.
5) Odyss. I, 238.: ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.

ὀδ᾽ ἀπολοφύρασθαι τοῦτον ἐξόν μοι μετροσυνθέτοις γραφαῖς· πωροῦμαι γὰρ ὑπὸ τοῦ πάθȣς εὐθέως τȣ́τον μνησθεὶς καὶ γράφειν οὐ δύναμαι ὁ παρὰ τȣ̀ς ἄλλȣς γράφων αὐθημερὸν τὰ μετρικὰ μακρὰ ἐπιτάφια. Ταῦτά τοι, ὦ λῷστε, οὐδ᾽ ἀμεγέθη κάλλȣς λόγων φροντίζομεν καὶ τὸ τῶν λοιπῶν δὲ φροντίδων φροντίον οὐχ ἧττον ἀποτορνεύσεως λόγων ἀπάγει με. Διά τοι ταῦτα εἰ ἀφελῶς σοι γράφομεν, φίλτατε, μηδόλως ἡμᾶς αἰτιῶ· ἄλλοισι γὰρ ταῦτα μέλλει κίθαρις καὶ ἀοιδή [1]*). Ἀσπάζονταί σε διὰ τῆς παρέσης γραφῆς μȣ οἱ περιλειφθέντες μοι ἀδελφοὶ καὶ ὁ τȣ̃ Πρωτοβεστιαρίȣ κύριος Ἀλέξιος καὶ ὁ Μαχητάριος κύριος βασίλειος καὶ ὁ λοιπὸς χορὸς τῶν φιλȣ́ντων ἡμᾶς. Ἔῤῥωσο ὑγιαίνων καὶ εὐοδȣ́μενος σὺν τῷ σῷ αὐθέντῃ καὶ πανολβίῳ πατρί. Φανείης δὲ καὶ ἡμῖν ὑγιαίνων καὶ ἱλαρὸς καὶ θυμήρης, ὁπότε ἄρα θεῷ αἱρετόν.*

ιδ. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΚΥΡΙΩΤΑΤΩΙ ΤΩΙ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ [2]).

Ἁγιώτατε δέσποτα, τῆς ἐκκλησίας λαμπτὴρ καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων ἀῤῥαγεστάτη κρηπὶς καὶ ἀδέκαστε δικαστὰ καὶ ζυγȣλκȣ̀ ἀῤῥεπέςατε, ἐπεὶ μόνος ὡς ἔοικε ζωὸς κατερύκεαι εὐρέι κόσμῳ [3]*) ὁλοσχερέστερον τῶν ἱερῶν κανόνων ἐχόμενος καὶ τούτων ἀντιποιούμενος, πείθεις ἡμᾶς καὶ ἄκοντας ὑπὲρ εὐσεβȣ̃ς τρόπȣ θαῤῥȣ́ντως παῤῥησιάζεσθαι καὶ δὴ ταῖς ἱεραῖς ἀκοαῖς σȣ τȣ̀ς λόγȣς ὑπόδεξαι. Κινδυνεύεταί τι μέγα κινδύνευμα παρὰ τȣ̀ς ἱερȣ̀ς κανόνας ἢ καὶ αὐτὰ φάναι τὰ ἱερά, καὶ ἀποτυφλȣ̃ται καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον καὶ ἀπιστία πολλοῖς ἐπανθήσειε περὶ τȣ̀ς ἱερεῖς καὶ μονάζοντας, εἰ μὴ σὺ αὐτὸς ὁ Ἡρακλῆς ὁ σωτήριος ἀνδρικὸν καὶ γενναῖον περιζωσάμενος ἁπανταχȣ̃ τὴν τοιαύτην κακίαν ἐκκόψειας. Μοναχὸς γάρ τις, ȣ̓κ οἶδα ὅτι καλέσω τὸν ἄνθρωπον, ἐγκλείσας ἑαυτὸν τῷ περιωνύμῳ τῶν ἀποστόλων ναῷ ἕδρα οἷα καὶ ἕδρα καὶ μέχρι μὲν τȣ̃ γνωσθῆναι τὰ τȣ́τȣ καταφανέστερον αὐτὸν ἐχειραγώγεις καὶ περιέθαλπες ὁμοίως δὲ καὶ ὁ δεσπότης σὺν σοί. Ἐπεὶ δὲ τὰ τȣ́τȣ ἔργα ἐξεκηρύχθησαν, ὁ μὲν δεσπότης εὐθὺς γνȣ̀ς τὸν τρόπον αὐτȣ̃ καὶ τῆς κακομηχανίας αὐτὸν μυσαχθεὶς ἐπέσχε τὴν χεῖρα τὴν πλȣτοδότιν* [4]*), σὺ δὲ ὥς φασι μετὰ τινὸς τῶν ἐπισκοπειανῶν καλȣμένων μηνύεις ἐκστῆναι αὐτὸν τȣ̃ κελλίȣ, ἵνα μὴ ἀπώλεια πολλοῖς ἐντεῦθεν ἐγγίνοιτο. Ἀλλ᾽ ἐκεῖνος μὲν, ἂν φιλικώτερον πρὸς αὐτὸν οὐκ*

---

1) Odyss. I, 159.: *Τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή.*
2) Cf. Hist. 110. usque ad Hist. 115.
3) Odyss. IV, 498.: *εἷς δ᾽ ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρεῖ πόντῳ.*
4) Cf. Jo. Phoc. Descr. Palaest. p. 12, 31.: *ὑπὸ τῆς πλ. δεξιᾶς.*

οἶδ' ὅπως εἰπεῖν οἱ ἐπισκοπειανοὶ διετίθεντο, ὅμως τὸ σὸν δικαιότατον ἐπίταγμα πτοηθεὶς ὑπεχώρησε πρὸς Τικελλίον πρὸς τὰς τοιαύτας κακομηχανίας ἐπικαιρότατον, ἀποστολῖται δὲ ὀλίγοι τινὲς ταῖς μὲν ἀξίαις τȣ̃ ἱερȣ̃ καταλόγȣ τυγχάνοντες, ὢ τῆς τȣ̃ θεȣ̃ ἀνοχῆς, τοῖς ἔργοις δὲ μεθυσοκότταβοι καὶ οἰνόφλυγες ἄνθρωποι ποτηρίῳ οἴνου καὶ τὴν εὐσέβειαν ἀρνησόμενοι καὶ ἕτεροι χυδαῖοί τινες καὶ κρητικοί τινες αὐτοῦ συγγενεῖς τῇ σῇ δικαίᾳ κρίσει μὴ ἀρεσκόμενοι, ὡς ἐκεῖθεν οἱ μὲν οἰνιζόμενοι, οἱ δὲ καὶ κερδαίνοντες, αἱ δὲ καὶ ἀδελφοποιητῷ δικαίῳ θαῤῥȣ̃σαι τὸν Παλαμναῖον ἐκεῖνον γεραίρȣσι πανταχοῦ καὶ ἀνακηρύττȣσιν. Ὁ δὲ καίπερ ὑπὸ σȣ̃ διωχθεὶς [1]) ὅμως σὲ συνεργὸν ἔχειν καὶ φίλον ἐπιβοώμενος τοὺς μὲν πολλȣ̀ς ἀπατᾷ καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐφελκύει, σπιλοῖ δέ σου τὸ ἄσπιλον ὄνομα καὶ τῆς προτέρας πλάνης ἡ δευτέρα χείρων γενήσεται, εἰ μή που σὺ μικρόν τι καὶ περὶ τȣ́τȣ οἰκονομήσειας. Ἀλλὰ τὰ κατ' ἐκεῖνον ἐχέτωσαν ὅπως ἄρα καὶ ἔχοιεν, εἴ σοι ταῦτα νομίζονται περιφρονήσεως ἄξια· ὁ δὲ πρὸ τȣ́τȣ ἔγκλειστος, ἅγιε δέσποτα, κἂν τῷ πρωτοσεβαστῷ μεγάλως τετίμηται καὶ ἡμιόνοις λιπῶσι καὶ ὑψηλοῖς ἐποχῆται καὶ περίβλεπτος πολλοῖς καταφαίνηται, ὅμως καὶ πάλιν ὡς ἡ τȣ̃ Νῶε περιϛερὰ πρὸς τὴν ἐγκλείστραν [2]) ἐθέλει παλινδρομεῖν, οὐ γὰρ ἀνωφελές ἐστι τὸ κελλίον ȣ̓δὲ ἀπρόσοδον· ἔνθεν τοι καὶ πευθῆνας καὶ κατασκόπȣς ἀπέϛαλκε καὶ προκήρυκας, ὑπισχνούμενος καὶ προσένεξιν δȣ̃ναι, εἰ μὴ προῖκα τοῦτον ἐῶσι κατασχεῖν τὸ κελλίον. Ταῦτά εἰσι τὰ κινδυνευόμενα, τοιαῦτα τὰ τȣ́των μηχανȣργήματα. Ἀλλ' ὦ τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχε καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων ὁ πρόβολος, ὁ τὸ οἰκεῖον κέρδος παραιτησάμενος πολὺ ὂν ὑπὲρ τοῦ μὴ δαιμονᾷν μικρὸν ἕνα ναὸν, ὃ καὶ ἄγγελοι μεγαλύνουσι, δέομαι τῆς σῆς ἱερᾶς κεφαλῆς, μὴ ὑπὲρ ἀλλοτρίων φαύλων κερδῶν καὶ συμποσίων καὶ μέθης ἐάσῃς τὸν τοιȣ̃τον περίβλεπτον ναὸν δαιμονᾷν, ἢ καὶ πᾶσαν σχεδὸν φάναι τὴν Μεγαλόπολιν, μὴ ἐγχωρήσῃς τȣ̃το γενέσθαι. Παῦσον τὸ τῶν ἀνδρῶν κακομήχανον, ἔγκλεισον τὰς ἐγκλείστρας τελείως, φροντιστηρίων φρȣραῖς καὶ κοινοβίοις τȣ́τȣς ὑπόβαλλε· αἱ γὰρ ἐγκλεῖστραι τανῦν, ἅγιε δέσποτα, γεγόνασιν ἀνθρωποχοιροτρόφια καὶ συμποσίων καὶ μοιχείας κατα-

1) A Schol.: Τȣ̃το τὸ χωρίον ὅλον μεθόδῳ δεινότητα διδάσκει· πότε δεῖ ψεύδεσθαι ῥήτορας· ἤτοι ὅταν συμφέρῃ τοῖς ἀκȣ́ȣσιν (ὁ Β) ὡς νῦν τȣ́τῳ (τȣ̃ Β)· ἐμȣ̃ γὰρ αὐτὸν ἐκβαλόντος τῆς ἐγκλείστρας φημὶ ὅτι τὸ σὸν ἐπίταγμα πτοηθεὶς ὑπεχώρησεν.

2) A Schol.: ἐγκλείστραν· τὰ εἰς ρα θηλυκὰ μονοφθόγγῳ παραλήγοντα ἐκτείνει τὸ α· χώρα, ὥρα, χήρα· διφθόγγῳ δὲ, σȣϛέλλει αὐτὸ, μοῖρα, σπεῖρα, καὶ τὰ ὅμοια· τὰ δὲ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνων, εἴτε μονοφθόγγῳ, εἴτε διφθόγγῳ παραλήγοντα, ἐκτείνει τὸ α, οἷον ψλέγρα, φαίδρα, ἐγκλείστρα, πέτρα, καὶ τὰ ὅμοια.

γωγαὶ ἤπερ ἐπαύλεις καὶ μάνδραι ψυχοσωτήριοι. Διά τοι τȣ̃το ἱκετεύω καὶ δέομαι καὶ ἀντιβολῶ, εἰ εὐσεβές σοι τȣ̃το δοκεῖ καὶ ὅσιον καὶ δυνατὸν τῇ μεγίστῃ ἁγιωσύνῃ σȣ, καθ' ὁλοκληρίαν ἐγκλεῖσαι τὰς κατὰ τὴν Μεγαλόπολιν [1] *ἁπάσας ἐγκλείστρας, εἰ δ' οὔ, κἂν ὁ τῶν ἀποστόλων ναὸς τῇ σῇ ἀντιλήψει τῆς τοιαύτης ἐπηρείας ἀπαλλαχθήτω, μήπως τισὶ χρονικοῖς εἰς ἡμετέραν αἰσχύνην ταῦτα γραφήσονται· εἰ γὰρ καὶ πᾶς ἄλλος σιγήσειεν, ἀλλ' οὖν ἐμοὶ μελήσει τȣ̃το καὶ λευκαῖς κόραις. Ταύτην τὴν ἱκετηρίαν εὐσεβεστάτῳ ζήλῳ προσφέρω σοι, κἄν τισιν ὀλίγοις οἰνοβαρȣ̃σιν ἀνθρώποις ἀπᾴδȣσα καταφαίνηται.*

ιε. ΤΩΙ ΙΕΡΩΤΑΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ [2].

Ἀτρανῆ μὲν καὶ ἄκομψον περὶ τὸ γράφειν τὴν γλῶτταν ἐσχήκαμεν, ὦ ἱερώτατε δέσποτα, οὗ ἕνεκα καὶ ὑπεςελλόμεθα ἐπιςέλλειν τῇ σῇ ἁγιότητι, καὶ τὴν πυθαγορείαν ἀσκȣ̃ντες ὡρώμεθα σιωπὴν, καθὰ καὶ αὐτὸς ἡμῖν κατωνείδισας, καίτοι καὶ συγγενικὴν πατροθειόθε [3] *στοργὴν εἰδότες τηρȣ̃ντά σε πρὸς ἡμᾶς. Πλὴν εἰ καὶ ταῖς γραφαῖς Πυθαγόρειον ἠσκȣ̃μεν τὴν σιωπὴν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοῖς ἔργοις ἐπεσιγάζομεν, οὐδὲ πατρῴας φιλίας ἦμεν ἀμνήμονες, ἀλλὰ παντοίως τὰ πρὸς σὴν θεραπείαν ἐσπεύδομεν. Βραδεῖς δὲ οὐχ ἡμεῖς περὶ τὰς ἀποδείξεις τῶν σῶν τελεσμάτων ἐφάνημεν, ἀλλὰ κατὰ μὲν τὸν χρόνον τὸν πέρυσι* [4] *ἐκωλυόμην δὴ καὶ αὐτὸς γινώσκεις* [5] *τὴν ἐκστρατείαν τοῦ κραταιοῦ ἡμῶν αὐτοκράτορος τὴν πρὸς Κιλικίαν καὶ Ἀντιόχειαν. Ἐστάλησαν μὲν γὰρ παρ' ἡμῶν περὶ τὴν Ἀντιόχειαν τότε οἱ πρόςγραφοι, ὅπως αἱ ἀποδείξεις ταχινώτερον γένοιντο,*

---

1) A Schol.: *Μεγαλόπολιν· Μηδέποτε μεγαλȣ́πολιν, γράφε (γράψῃς B), ἢ Κωνσταντινȣ́πολιν ἢ Φιλιππȣ́πολιν, ἀλλὰ Μεγαλόπολιν, Κωνσταντινόπολιν, Φιλιππόπολιν, καὶ τὰ ὅμοια· ȣ̓ γὰρ ἦν ἡ γενικὴ τȣ̃ Μεγάλȣ, ἢ Κωνσταντίνȣ, ἢ Φιλίππȣ, καὶ τὰ ὅμοια, ὥςπερ τȣ̃ Ἀδριανȣ̃, ὅθε καὶ Ἀδριανȣ́πολις γράψομεν, καὶ τὰ ὅμοια.*

2) Cf. Hist. 116. 117. 118. Epistolae 15. 16. 17 et 18. dimidia editae sunt et in Chiliadum editione a Kiesslingio instituta pag. 523 seq. leguntur. Ab hac epistola noster B initium capit omissis omnibus prioribus epistolis. Caeterum in inscriptione Kiesslingius legit: *μητροπολιτῶν Πατρῶν*, sanctissimo metropolitano Patrarum; nostri libri *Πατρῶν* non addunt.

3) B *πατροθειόθεν.*

4) AB Schol.: *Χρόνον τὸν πέρυσι κωλύμην· πάντες ψιλὸν καὶ ι γράφȣσι· Τζέτζης δὲ ἀπὸ τȣ̃ περισεῦσαι καὶ ἐκδραμεῖν ἐτυμολογȣ́μενον, εἰδὼς τὸ πέρισυ ι καὶ ψιλὸν γράφει· Τζέτζȣ τὸ λοιπὸν τεχνικοῖς πείθȣ λόγοις· οἱ βάρβαροι δὲ ταῖς γραφαῖς ταῖς βαρβάροις· ȣ̈́τω δὲ ἐτυμολογεῖται καὶ τὸ ἐχθὲς, ἀπὸ τȣ̃ ἐκθεῦσαι καὶ ἐκδραμεῖν Ἀττικῶς διασυνθέν· Ἴωνες ἐκκόψαντες ε χθὲς φασί δε.*

5) A *κωλύμην δὴ καὶ αὐτὸς γενέσθαι.* B *κωλύμην καὶ αὐτὸς γινώσκεις.*

καὶ μόλις ὀψὲ ταύτας ἀπεδεξάμεθα, τȢ πανσεβάστȢ ΣεβαστȢ [1]) κυρίου Ἀδριανοῦ ταύτας ἀποκομίσαντος. Ἡ βραδύτης δὲ τῶν ἀποδείξεων τῶν τελεσμάτων τῆς νῦν ἐγχρονίας ȣ̓κ ἄλλοθέ [2]) ποθεν ἐγένετο ἢ ἐκ τȢ μὴ τὸν γραμματηφόρον ὑποχείριον εἶναι τῆς σῆς ἁγιότητος, ἔτι δὲ καὶ τοῦ μὴ σῶα πεμφθῆναι καὶ τὰ τελέσματα. Ὅμως καὶ οὕτω τȢ πράγματος ἔχοντος ἡμεῖς συγγενικὴν ἀγάπην ἐπιδειξάμενοι τὸ λεῖπον ἐθεραπεύσαμεν καὶ ταύτας ἀποπληρώσαντες [3]) ἀπεςάλκειμεν τῇ σῇ ἱερότητι. Τὴν εὐλογίαν τȢ πρωτοκλήτȣ ἀποστόλȣ ἀπέλαβον καὶ τῇ ἁγιωσύνῃ [4]) σȣ εὐχαρίστησα [5])· περιεῖχε δὲ τὸ ἱερόν σȣ γράμμα δηλȢν με τῇ σῇ ἁγιότητι, καὶ εἴ τινος ἐν χρείᾳ γενοίμην τῶν ὄντων καὶ γινομένων αὐτόθι. Ἐγὼ δὲ, εὖ ἴσθι, ὡς δέομαι μὲν ȣ̓δενὸς τῶν αὐτόθι ἢ τῆς σῆς ἁγίας εὐχῆς, εἰ δέ τινος καὶ δεοίμην ἑτέρȣ, ȣ̓κ ἂν τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ ἐδήλωσα· πολλοῖς γὰρ διαβεβόηται τὸ φιλότιμόν σȣ καὶ μεγαλόδωρον καὶ αὐτὸς δὲ τȢτο λίαν καλλίστως ἐπίσταμαι. Διά τοι τȢτο καὶ εἴ τινος ἐδεόμην, ȣ̓κ ἔδει πρὸς εὐγενῆ καὶ εὐγνώμονα καὶ τῷ ὄντι ἀρχιερέα καὶ μεγαλόδωρον καὶ μόνον τὸ δέον ἐπιστάμενον γράφειν με. Ἡ ἱερά σου καὶ θεῖα εὐχὴ χαρισθείη μοι.

ιϛ. ΠΡΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΞΙΟΥΝΤΑ ΜΕΤ᾿ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ ΤΑ ΣΤΕΛΛΟΜΕΝΑ ΠΑΡ᾿ ΑΥΤΟΥ ΔΕΧΕΣΘΑΙ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΟΝ ΛΕΟΝΤΑ ΕΠΙΓΡΑΨΑΝΤΑ ΠΡΟΣ ΟΝ ΕΣΤΕΛΛΕΤΟ ΤΑ ΣΤΕΛΛΟΜΕΝΑ [6]).

Τὴν παρὰ τῆς σῆς ἱερωτάτης χειρὸς σταλεῖσαν ἡμῖν εὐλογίαν, θεοφιλέστατε δέσποτα, ἐδεξάμεθά τε καὶ ἀπεδεξάμεθα, ἵνα τι καὶ πεζαίτερον εἴποιμεν. Οὐδὲ γὰρ ἡμῖν δοκεῖ τι κρεῖττον ἀκραιφνȢς φιλίας δωρήματος, ȣ̓δ᾿ ἂν τὸ κυρηναϊκὸν ἡμῖν προσενέγκοι τις σίλφιον οὐδ᾿ ἂν τὴν Γύγου σφενδόνην ἢ τὸν ΠολυκράτȢς δακτύλιον ἢ τὰς χρυσᾶς ἐκείνας πλίνθους τȢ ΚροίσȢ καὶ θησαυρίσματα ΜίδȢ τὰ πολυτάλαντα. Ἐπιγνώμονες γὰρ

---

1) Kiessl. ed. τȢ πανσεβεστάτȣ σεμνȢ.

2) B ἄλλοθέν.

3) Sic bene coniecit Kiessl. pro ἀποληρώσαντες. Lectio, quam in textum recepimus, codicibus AB probatur.

4) Kiessl. ed. ἁγιοσύνῃ.

5) Sic noster A ex usu Tzetzae; neque igitur opus est legere ηὐχαρίστησα, quod est in B.

6) Conf. Hist. 119 usque ad Hist. 128. Vulg. καὶ ἰωάννῃ, τὴν λε.... quam lacunam Lacisius sic explet: *Joanni ingrati animi crimen inscribentem.* Noster A optime huic loco corrupto medetur, nam *leo* symbolum rapacitatis atque avaritiae. Hanc allusionem Tzetzam quoque in hac inscriptione invenisse ex fine epistolae huius apparet.

ἡμεῖς ἀκριβεῖς, οὐ μόνον ὅπη τὸ ἥμισυ πλέον παντὸς ἀλλὰ καὶ ὅπη καθέστηκε μικρόν τι πολλοστημόριον ὁλοκληρίας ὑπέρτερον. Οὕτως ἡμῖν, ὦ ἱερὰ κεφαλή, δεκτὰ καὶ ἀποδεκτὰ τὰ σὰ δοκοῦσι δωρήματα καὶ ὡς ἄν τις εἴποι θεόςδοτα. Σὺ δ᾽ ὡς ἔοικεν ἀγνωμοσύνην ἡμῶν καταγνοὺς καὶ ἀναγωγίαν καὶ περιπετείαν μετ᾽ εὐγνωμοσύνης ἡμᾶς ἀξιοῖς τὴν ἀπόληψιν ποιεῖσθαι τῆς σῆς εὐλογίας. Ἀλλ᾽ εὖ ἴσθι ὡς μάντις ὢν ἄριςος ἐσφάλου πάλαι [1]). Ἡμεῖς γάρ ἐσμεν οὐκ ἀγνώμονες, κἄνπερ πρὸς σὲ πρότερον ἀκραιφνεστάτῃ φιλίᾳ τὴν παῤῥησίαν λαβόντες ἠστεϊσάμεθα. Σὺ δ᾽ ὡς ἐγῷμαι καὶ ὡς βοροὺς καὶ φάγους ἡμᾶς δεδοικὼς καὶ θηριώδεις εἶναι νομίζων καὶ τὴν ἡμῶν λεοντώνυμον [2]) κλῆσιν ὡς θηριώνυμον μετακαλέσας μετέτρεψας πρὸς ἱλαράν τε καὶ χαριτώνυμον. Ἀλλ᾽ εὖ ἴσθι ὡς κακῶς ἡμᾶς νομίζεις ἀγνώμονας· ἡμεῖς γὰρ λίαν εὐγνώμονες καὶ ὑπὲρ τὴν λυδικὴν λίθον τὴν βάσανόν ἐσμεν τοῦ δέοντος ἐπιγνώμονες. Ἀλλ᾽ εἰ τὴν πρὶν φιλικὴν παῤῥησίαν καὶ τὸ ἀστεῖον καὶ χαρίεν ἁμάρτημα κέκρικας, σύγγνωθι τοῖς τῆς φιλίας πτεροῖς προπετεύσασιν.

ιζ. ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΝ [3]).

Εἰ μὴ παρ᾽ ἡμῶν ῥᾳδίως τοὺς χάρτας ἐλάμβανες, οὐκ ἂν δυσχερῶς ἀπεδίδως· ἀλλ᾽ εἰ καὶ μόλις καὶ δυσχερῶς τούτους ἡμῖν ἀποδοίης, χάρις σοι προκείσεται τοῦ διδάγματος· μόνον ἀπόδος. Ἡμεῖς δὲ τοῦ λοιποῦ τῷ πάθει μάθοντες, δυσχερῶς τοῖς ἑτέροις διδόντες, ῥᾳδίως ἀπολαμβάνοιμεν. Ἔῤῥωσο, Τίμωνας ποιῶν τοὺς ἀνθρώπους καὶ μεταπλάττων εἰς θῆρας καὶ ξενηλασίαν διδάσκων Λακωνικὴν καὶ Κυκλώπων μισαλληλίαν καὶ τὸ ἀσύμβατον.

ιη. ΤΩΙ ΜΥΣΤΙΚΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΝΙΚΗΦΟΡΩΙ ΤΩΙ ΣΕΡΒΙΛΙΩΙ [4]).

Ὀφθαλμὲ [5]) γερουσίας, ὑπεροχὴ τῆς ἀρχῆς, μυστηριῶτις βουλὴ [6]), τῶν πρὶν Καισάρων Σερβιλίων [7]) ἀπόγονε. Μῦθος ὁ μὲν θετταλὸς, ὁ δὲ

1) Soph. Electr. 1473.

2) Jo. Damasc. Ep. ad Theoph. de imag. Edess. p. 122.: Λ. θὴρ de Leone imperatore.

3) Cf. Hist. 129. 130. 131.

4) Cf. Hist. 132. usque ad Hist. 141.

5) Cf. de hac metaphora nota, quae Boissonade Anecd. Gr. III. p. 195. disputavit. In Pind. Olymp. II. Theronis maiores Σικελίας ὀφθαλμὸς nuncupati sunt.

6) Cf. Chil. IX, 137.: βουλὰς μυστηριάτιδας.

7) AB Schol.: Σερβίλιος (suprascr. Σερβήλιος) καὶ τὰ τοιαῦτα Ῥωμαϊκὰ πάντες η γράφουσι· Τζέτζης δὲ ι, ὡς εἰδὼς τοὺς Ῥωμαίους, μήτε η, μήτε αι δίφθογγον (διφθόγγους B) γράμμα, μήτε ω μέγα ἔχειν. De Nicephoro Botaniate Scylitzes p. 857 narrat, eum ex nobilissimis natalibus, atque adeo ex Phoca, imo ex ipsis

τῶν τῆς ἑλλάδος ἀνασκιρτήσας [1]) ὀργίων [2]), παράγεσιν Αἰακόν τε καὶ Δευκαλίωνα, τὸν μὲν τὸ τῆς Αἰγίνης ἀπάνθρωπον [3]) δυσχεραίνοντα, Δευκαλίωνα δὲ μετὰ τὸν Βεραῖον ἐκεῖνον κατακλυσμὸν, περί τι παρνάσσιον ἀκροκόρυφον μόλις περισωθέντα μετὰ τῆς λάρνακος, ὀλοφυρόμενόν τε οἷον καὶ ὅσον ἀπώλετο Πελοποννήσιόν τε καὶ Ἴσθμιον ἔμψυχον, φιλανθρώπους ἱκετηρίας ἐπὶ γονὴν ἀνθρώπων αἰτούσας προςενεγκεῖν τῷ Διΐ. Τὸν δὲ τοὺς αἰγιναίες μὲν μύρμηκας Αἰακῷ μεταβαλεῖν εἰς ἀνθρώπους, Δευκαλίωνι δὲ τὲς λίθες τε Παρνασσε. Κατὰ τὸν Δευκαλίωνα τοιγαρεν καὶ αὐτὸς, Καισάρων ἀπόγονε, κατακλυσμὸν πλὴν εκ ὄμβριον ἀλλὰ πυρὸς διαδρὰς τὸν ἐξ οἰκολογικε [4]) μισανθρώπε χορτομανίας ἀναῤῥαγέντα μοι ἱκετηρίαν [5]) ὁμοίαν ἐκείνοις προςανατείνω σοι, ὡς τῆς ὁμορούσης μοι συνοικίας ἁπάσης κελεύσαις ἀπελαθῆναι τὸν χόρτον, ἀνθρώπες δὲ ὁμογλώσσες ἀντεισαχθῆναί μοι γείτονας, ἵνα τις εἴπῃ τι περὶ σε καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων, ὡς ὁ Σερβιλίων Καισάρων ἀπόγονος αἰτησαμένῳ ποτέ τινι γραμματεῖ τοὺς χόρτες εἰς ἀνθρώπους μετέβαλε. Καθάπερ πρὶν ὁ Ζεὺς τὲς μύρμηκας Αἰακῷ καὶ τοὺς λίθες τῷ Δευκαλίωνι, οὕτως ἡμῖν αὐτὸς, ὦ κυδροτάτη ψυχὴ, τὰ τε πυρὸς ἀποσκέδασον φόβητρα καὶ τὸν ἄνωθεν ἡμῖν ἐπιῤῥέοντα κατακλυσμὸν μετοχέτευσον. Ἐν μεταιχμίῳ γὰρ ἡμεῖς πυρὸς φοβήτρων καὶ ὑδατώδες κατακλυσμε καθεστήκαμεν· κάτωθι [6]) μὲν γὰρ ἡμῖν ὁ χόρτος ὑπέστρωται, ἄνωθεν δὲ περὶ τὸ ὑπέρθυρον πολὺς ὁ ὑετὸς ἐπιῤῥεῖ. Τρίςπατος καὶ ἡ οἰκία καὶ ἱεροπρόςπολος ἄνθρωπος δευτερεῖα τῶν ἱεροπροςπόλων λαχὼν ἄνω ἡμῶν παροικεῖ. Τέτῳ παῖδες εἰ μὴ κατὰ Πρίαμον καὶ Δαναὸν καὶ τὸν Αἴγυπτον ἀλλ᾽ εν πλείες πολλῷ τῶν [7]) τῆς Νιόβης καὶ τε Ἀμφίονος. Συντρέφεται δὲ τοῖς παισὶ καὶ συΐδια. Ταυτὶ τὰ παιδία καὶ τὰ συΐδια τῆς ξερξικῆς ἱππάδος τὸ ἐναντίον ἐργάζεται· ἡ Ξέρξε μὲν γὰρ τὸ πρὶν ἵππος πιεῖν ἐπικύπτεσα τὲς ποταμὲς ἀπεξήρανεν [8]), ὡς μαρτυρεῖ περὶ τὴν Ἀσίαν ὁ Μαίανδρος, περὶ

Fabiis Romanis per longam avorum seriem ortum duxisse. Obiter tantum Nicephorus τῆς ἀρχαιογονίας τῶν Κομνηνῶν meminit.

1) A ἀνασκριτήσας.

2) Kiessl. ed. ὀργιίων.

3) B ἐνάνθρωπον, ed. Kiessl. ἀπάνθρωπον.

4) οἰκολογικὸς videtur ἅπαξ λεγόμενον. Sed οἰκολόγος, *curator domus.* Typicum ms. monast. Deiparae τῆς κεχαριτωμένης, c. 14.: οἱ τῶν οἰκολόγων λογαριασμοί (Ducang.). B οἰκολογικῆς.

5) A οἰκετηρίαν.

6) B κάτωθεν. Forma κάτωθι ap. Tzetz. Exeg. Il. p. 132, 17.: εἰς τὴν ὑπ᾽ αὐτὸ κάτωθι θάλατταν.

7) A om. articulum τῶν.

8) B ἀπεξήραινεν et sic quoque in Chiliad.

δὲ τὴν Εὐρώπην ὁ Νόχονός τε ὁ θετταλὸς καὶ ὁ ἀττικὸς Ἰλισσός. Ταυτὶ δὲ ὀρεῖν συνειςρεύσαντα ποταμὲς ναυσιπόρες ἐργάζεται. Ἂν δὲ καὶ ὑετὸς ὀρανόθε [1]) καταῤῥαγῇ καὶ τοῖς ποταμοῖς ἐκείνοις συῤῥεύσῃ πρὸς μίαν μισγάγκειαν, πόσον δοκεῖς μοι τότε προςπελαγίζειν κλυδώνιον. Ἀλλ' οἴκτειρόν με καὶ ἀμφοτέρων τῶν δυςχερῶν ἐξάντη κατάστησον, ἀντὶ μὲν χόρτων ἀνθρώπες ἀντενοικήσας, ῥᾳόνως δὲ καὶ τε̃ ὑπερθύρε μετοχετεύσας τὲς ὀχετές. Οὐ γὰρ ὥσπερ ἐκεῖνος Ἀλέξανδρος Θήβας ὅλας κατασκαφείσας δι' ἀθλητὴν ἐς τὸν ἀρχαῖον βιάζῃ κόσμον ἐπανασώσασθαι, ὀδέ γε διὰ σοφὸν Σταγειρίτην τῆς Ὀλυνθίας πόλιν τὴν Στάγειραν, ὀδ' ὡς ὁ Πτολεμαῖος μετοχετεῦσαι ῥεῖθρον τὸ νείλιον [2])· μιᾷ δὲ πλακὶ πηχυαίᾳ τρισί τε κοφίνοις ἀσβέστου τῷ λιγδολόγῳ προστεταχὼς τὴν περὶ τοὐμὸν ὑπερθύριον ἀλγηρὰν ταύτην ἐπιῤῥοὴν ἀποτρέψειας. Ὁ γὰρ ἄνωθεν ἡμῶν τὲς ὀχετὲς κατασύρων ὑπόνομος ἐδαφιαίαν [3]) τινὰ πλάκα ὡς πηχυαίαν τὸ μέγεθος παρασέσειςται περὶ τὸ ἡμῶν [4]) ὑπερθύριον· ἧς τῇ σῇ ἀντιλήψει καινεργηθείσης τῆς τοιαύτης ἐπηρείας καθ' ὁλοσχέρειαν ἀποτρέχομεν.

ιθ. ΤΩΙ ΕΠΙΣΚΟΠΩΙ ΚΛΟΚΟΤΙΝΙΤΖΗΣ ΚΥΡΙΩΙ ΛΕΟΝΤΙ [5]).

Γράμμα τῆς σῆς ἁγιωσύνης, ἱερώτατε [6]) δέσποτα, πρὸς τὴν ἡμετέραν καταπεμφθὲν ἐλαχιςότητα καὶ οὐθένειαν εἰς χεῖρας ἐμὰς ἐδεξάμην ὥςπερ ἐαρινὴν χελιδόνα εὐκέλαδον καὶ κατεμελίτωσέ μου τὰς ἀκοάς [7]). Τῇ γὰρ συνθήκῃ τῶν λόγων περιεβόμβει τὸ ἄλσος τῆς συγγραφῆς καὶ ἀττικῆς ἐνεπίμπλα με καὶ ἀκριβῶς ὑπεδεύκνυεν ὡς εἴη γέννημα πατρὸς ἀττικε̃ καὶ Πανδίονος καὶ Τηρέως καὶ Πρόκνης με ἀνεμίμνησκε καὶ ὅσα μεμυθολόγηται [8]) ἀττικὰ διηγήματα, τοσαύτην ἀπέῤῥει τὸ γράμμα τὴν ἡδονὴν, τοσε̃τό με τῇ ψυχῇ θελκτήριον γάνος ἐνέσταξεν. Ὡς δὲ καὶ ὑγιᾶ σε καὶ ἄνοσον τὸν ἱερώτατον εἶναί μοι δεσπότην κατήγγειλεν [9]), ἔτι μοι μᾶλλον ἐπηύξανε τὸ τερψίθυμον. Δύο δὲ ὡς ἔοικεν ἡ ψευδάγγελος φήμη

---

1) B ὀρανόθεν.

2) AB Schol.: Νείλιον· Νεῖλος, νείλιε, δίφθογγον καὶ ι· Νηλεὺς, Νήλειον, η καὶ δίφθογγον.

3) Cf. Tzetz. Chil. III, 211.

4) A ὑμῶν.

5) Cf. Hist. 142 usque ad Hist. 150.

6) B θειότατε, sed superscripto ἱερώτατε.

7) Cf. Synes. p. 38 D.: καταμελιτε̃ντι τὰς ἁπάντων ἀκοὰς διηγήματι.

8) B μεμυθηγόρηται.

9) B κατήγγελεν.

ἐντεῦθεν αὐτόθι μιᾷ χερσαίᾳ νηὶ ψευδίστατα διεπόρθμευσεν, ᾗ καὶ τὸ σὸν γράμμα πεισθὲν ὡς πρὸς ἡμᾶς περὶ τȣ́των ἐπεσημήνατο. Τὰ δὲ ἄρα ἦσαν ὡς ὁ διδάσκαλος κύριος βασίλειος ψήφῳ τῆς ἱερᾶς γερȣσίας ἐτάχθη τὴν παρ᾽ ὑμᾶς, ἢ μᾶλλον ὑφ᾽ ἣν ὑμεῖς Φιλίππȣ πόλιν ἱεροπρεπῶς ναυκληρεῖν καὶ τὸ τȣ́τȣ πολλῷ τεραστιωδέστερον ὡς καὶ ὁ Τζέτζης τούτῳ συνεκδημήσειε [1]) τὴν Μεγαλόπολιν παρεικώς. Οὐδὲν ȣ̃ν τοσȣ̃τον ἀπᾷδον καὶ ἀπεικὸς περὶ τȣ̃ διδασκάλȣ τοιαῦτά τινας ἀνατυπȣ̃ν ἀναπλάσματα· Τζέτζη δέ τινα ὑποπτεῦσαί τινι συνόλως ἐκδημῆσαι [2]) πρὸς Φιλιππόπολιν, εἰ μή πȣ ὀργῇ τινι θεηλάτῳ ἢ βασιλικῇ δυςμενείᾳ σφοδράν τε καὶ ἀδυσώπητον ἐχȣ́σῃ τὴν ἀγανάκτησιν ἐσχάτης ἀτοπίας ἐστὶ καὶ ψιλῆς ἐπινοίας ἀνάμεστον· οἷά περ εἶναι μυθεύονται οἵ τε Ἀντίποδες καὶ αἱ ἰδέαι τȣ̃ Πλάτωνος καὶ εἴ τι τȣ́των ψευδεπινȣ́στερον. Ἀλλ᾽ ὡς ἔοικεν ἄρα τις τῆς ἀχρημοσύνης [3]) μȣ καταγνȣ́ς, ἐκ ἐπιγνȣ̀ς δέ μȣ τὸ ἐλευθέριον τοιȣ̃τον καὶ τοῖς τρόποις με ὑπετόπασεν. Ἀλλ᾽ ἄρα ὁ τȣ̃το ὑποτοπάσας πολὺ τῆς γνώμης μȣ διημάρτηκεν. Ἐγὼ γὰρ εἰ καὶ κομπηρὸν φάναι με ὑπεροχὰς σεβασῶν παρωσάμενος καὶ βασιλέως παῖδας τȣ̀ς πάντας σχεδὸν μεθ᾽ οἵων με λιπαρȣ̃ντας τῶν παρακλήσεων συνδιάγειν καὶ παραδυναστεύειν αὐτοῖς ὀβελίαν ἄρτον ἠρετισάμην καὶ ὕδωρ ἐσθίειν [4]) μετ᾽ ἀπράγμονος βιοτῆς ἢ ταῖς Σαρδαναπάλȣ τραπέζαις [5]) ἁβρῶς διαζῆν καὶ περιῤῥεῖσθαι πλȣ́τῳ [6]) ὀχλοχαρεῖ καὶ θορυβώδει τῷ βίῳ. Ἀρκεῖ γὰρ ἐλευθερίως μικρά μοι καὶ πλειόνων ἀνελευθέρως οὐ κέχρημαι. Ἀφραίνοντι γὰρ καὶ παραπλησίον οἶμαι νοσοῦντι χρυσὸς, κόνις ὠχρά μοι δοκεῖ καὶ λίθοι ψήφων θαλάσσης ἐλαχιστότεροι, καὶ λῆρος πάντα ὁπόσοις ἄνθρωποι γαυρȣ̃νται καὶ ἐναμβρύνονται. Ἄρτȣ μόνȣ καὶ ὕδατος κέχρημαι καὶ ὅσα περιβλημάτων τὰ χρειωδέστερα καὶ τὸ Πινδάρȣ καὶ Σολομῶντος ἀεὶ παραληρῶν τε καὶ παρακόπτων ἐκ τῆς φροντίδος προςλαλῶ· τὸ ματαιότης ματαιοτήτων, καὶ τὸ

Τί δέ τις; τί δ᾽ οὐ τίς; σκιᾶς ὄναρ Ἄνθρωπος [7]).

Ἂν γοῦν τις οὕτω χολῶντά με προφανῶς ἰατρεύσῃ τινὶ καθαρσίῳ κενώσας μου τὴν χολὴν, συνιδὼν ἴσως τὸ δέον, ἕψομαι τοῖς κελεύουσιν

---

1) B *συνεκδημήσει.*

2) B *συνεκδημῆσαι.*

3) B *ἀγνωμοσύνης.*

4) A Schol.: *ἄρτον καὶ ὕδωρ ἐσθίειν, ἔλλειψις τὸ σχῆμα· ἄρτον ἐσθίειν, λείπει δὲ καὶ τὸ ὕδωρ πίνειν· ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ, ἵπποι ἀερσίποδες.*

5) B *τρυφαῖς*, sed suprascr. *τραπέζαις.*

6) B *τῷ πλȣ́τῳ.*

7) Pind. Py. VIII, 95.

ἕπεσθαι ὅπη καὶ ὅπως ἐθέλεσιν. Εἰ δ' ὅτως ἔχω πονήρως, ὥςπερ Γαληνὸς περὶ χολώντων καὶ μαινομένων διδάσκει, ὀδενὶ πάντως ἐφέψομαι, ἀλλὰ τὸν ἡσύχιον βίον αἱρήσομαι, ὅν θυμὸν καθ' Ὅμηρον ἔδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων [1]) καὶ καθ' Ἱπποκράτην ἀπανθρωπέμενος ξύμφυλον ὄψιν ἀλλοτρίην νομίζων. Ταῦτα περὶ τῆς ἐμῆς ὀθενείας καὶ τῦ ἐμῦ νοσήματος γέγραφα· εἴη δὲ ἡ σὴ ἁγία εὐχὴ σὺν θεῷ συντηρῦσά με.

κ. ΗΡΩΑΣ ΥΒΡΙΖΟΝΤΙ ΛΥΤΡΟΚΑΝΘΑΡΩΙ [2]).

Μικρῦ Θερσίτης ἂν ἐλελήθει τὸν Ὅμηρον παρεντεθῆναι τοῖς ἔπεσιν, εἰ μὴ τοὺς ἥρωας ὕβριζεν. Ἀλλ' ὕβρις ἡρώων τῦτον ἐγνώρισε καὶ τῇ ποιήσει παρεζωγράφησε τέρας ἀδελφόν σοι τῇ μορφῇ καὶ ὁμότροπον, εἰ καὶ τῷ γένει πολὺ προφερέστερον [3]). Καὶ σὺ τὸ λοιπὸν ἄνδρας ἥρωας ὕβριζε, ὥστε θήσῃ συγγράμμασιν.

κα. ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΩΙ ΤΩΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΒΑΣΙΛΙΩΙ ΤΩΙ ΑΧΡΙΔΗΝΩΙ, ΕΝ ΤΗΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΥΚΟΦΡΟΝΑ ΕΞΗΓΗΣΕΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ ΕΥΡΟΝΤΙ ΙΣΑΑΚΙΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΡΟΥΜΕΝΩΙ [4]).

Φειδίας ἐκεῖνος ὁ πλάστης Ἀγορακρίτῳ ποτὲ χαριζόμενος φιλίας θεσμῷ ἀνθρώπῳ [5]) γραφικῷ μὲν τὴν τέχνην, ἀλλ' ὀκ εὐχείρως γράφειν εἰδότι αὐτὸς εὖ μάλα πρὸς πλαστικὴν εὐτεχνίαν ἀγαλματώσας τὸ [6]) ἐν Ῥαμνῦντι Διὸς καὶ Νεμέσεως ἄγαλμα τῦτῳ ἀνέθηκεν ἐπιγεγραφὼς τῷ ἀγάλματι· Ἀγορακρίτῦ Παρίῦ, καὶ τὸ τῆς τέχνης ἐνδεὲς δι' ἐπιγράμματος ἐκείνῳ χαρίζεται. Εἶτα Φειδίας μὲν ξενίας θεσμῷ ἀνδρὶ δυςπαλάμῳ περὶ τὴν τέχνην χαρίσασθαι περὶ τὰ μέγιστα οὐ κατώκνησεν· ἡμεῖς δὲ περὶ τὸν ἀδελφὸν Φειδίῦ φανέμεθα δεύτεροι, καὶ ὀκ ἐπ' αὐτῷ ταὐτὸ τῦτῳ Φειδίᾳ ποιήσαιμεν εὐπαλάμων [7]) τε ὕμνων τελῦντι κατὰ Πίνδαρον

1) Hom. Il. VI, 202.: ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.

2) Cf. Hist. 151. 152. 153.

3) In Chil. πολυπροφερέστερος.

4) Cf. Hist. 154. Haec epistola e Cod. Paris. primum in lucem edita a Lud. Kuestero; caeterum male Sebastianus titulum ita vertit: *Ad Protonotarium Regium;* scribendum est potius: *Basilium.* Cf. quae de hac epistola iudicat G. Mueller. ad Schol. Lycophr. I, p. XXXII seq. et Fabricii Bibl. Gr. T. II. p. 419 seq., ubi titulus male: ἐν τῇ εἰς τὸν Λυκόφρονα Ἰωάννῦ τῦ Τζέτζῦ ἐπιγραφῇ εὑρόντι Ἰσαακίῦ τῦ Τζέτζῦ.

5) ἀνθρώπῳ om. ap. Fabric.

6) A τῷ.

7) A εὐπαλάμνων cf. in Epigr. ap. Aristoph. Eq. 530. ex Cratino, ut tradit schol., repetentem: Τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων. Ap. Fabr. quoque legitur εὐπαλάμων.

τέκτονι καὶ ἡμῖν στεργομένῳ ἀσύγκριτα, ἤπερ Φειδίᾳ ὁ Ἀγοράκριτος; Καθ᾽ ὅσον ἄρα καὶ ἀδελφότης πρὸς θέλγητρα ξενίας ἐφελκτικώτερον, ὅτω κἀγὼ καὶ Φειδίας ἐκεῖνος τὰς ἐπιγραφὰς ἐπεγράψαμεν, ἀλλ᾽ ὅτε ὁ Φειδίας ποτὲ ὅτε ὁ Τζέτζης νενόσηκε παραπληξίαν ἢ λήθαργον, ὡς ἐς [1]) τοσὅτον ἐλάσαι τῶν μανιῶν, ὡς καὶ τὅ οἰκείȣ λελῆσθαι ὀνόματος, καθά τινες ὑπετόπασαν.

κβ. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΘΕΟΔΩΡΙΤΩΙ ΤΩΙ ΚΟΤΕΡΤΖΗΙ [2]).

Ἅγιέ μου αὐθέντα, τῷ κυρίῳ Κωνσταντίνῳ ἀναμιμνήσκων με, εὖ ἴσθ᾽, ὅτι τὸ τῆς ἐμῆς καρδίας ἕλκος λωφῆσαν ἤδη τὸ δι᾽ αὐτόν μοι συμβὰν ἐπιξαίνεις καὶ πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς ἑλκαίνειν ποιεῖς. Ἐγὼ γάρ, μάρτυς μοι τοῦ λόγȣ θεός, τὴν παντελῆ περὶ λόγȣς τȣ́τȣ καταῤῥαθύμησιν καὶ ἀμέλειαν καιρίαν λογίζομαι πληγὴν κατακάρδιον καὶ ὀδυνῶμαί σου πλέον τῷ πάθει τȣ̃ φύσει πατρός. Πρόσχες μȣ γȣ̃ν τῇ γραφῇ καὶ τὸ πᾶν ἐκ μικρȣ̃ λόγȣ μαθήσῃ σαφέστατα. Πέντε μὲν ὁλοκλήρȣς βίβλȣς μεγάλας οἱ σὺν αὐτῷ συμφοιτῶντες προηρμηνεύθησαν· ἐκείνων δὲ αὐτὸς παντελῶς ἀπελείφθη, καθάπερ πρώην προεδηλώθη σοι αὐτοσομάτῳ καὶ ζώσῃ φωνῇ. Καὶ νῦν δὲ πάλιν μετὰ τὴν δευτέραν αὐτȣ̃ καταρχὴν ἑτέρας τρεῖς βίβλȣς οἱ τȣ́τȣ συμφοιτηταὶ ἑρμηνευόμενοι τὰς μὲν περὶ τέλος τὰς δὲ περὶ μέσον τὰς δὲ πολύ τι παρεξέδραμον τῆς ἀρχῆς. Οὗτος δὲ ȣ̓δὲν ὅλως [3]) ἡρμήνευται ἢ μεμάθηκε, κἄν περ τὴν σὴν αὐθεντίαν ἀπατᾷ καὶ ἠπάτηκε. Τοιȣ̃τον οὖν ἀνȣθέτητον παντελῶς καὶ σκληρόψυχον τȣ̃τον ὁρῶν δέομαι τῆς σῆς αὐθεντίας, ἐν δάκρυσι σχεδὸν πλέον οὐ μέλανι τὸ γράμμα χαράξας, ὡς ἂν διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως ἐξ ἐμȣ̃ ἐξέλῃς ἀναίτιον ὄνειδος, εἰς ἑρμηνέα τινὰ τῶν ἑτέρων αὐτὸν ἀποστείλας, καὶ ἴσως ἂν ἐκεῖνον καταιδεσθεὶς καὶ μαθημάτων τινῶν σπȣδαιότερον ἀντιλήψεται. Σταλήσονται δὲ τῇ σῇ αὐθεντίᾳ καὶ τὰ νομίσματα· ἐγὼ γὰρ κατὰ τȣ̀ς προγνωστικωτέρους τῶν ἰατρῶν ἰδὼν τὸ ἕλκος δυσούλωτον ἢ μᾶλλον πάντη ἀνιάτον τȣ́τȣ τὴν θεραπείαν ἀπειπάμην καὶ ἀπηγόρευσα. Ἐδόκȣν γάρ, ἅγιέ μȣ αὐθέντα, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον, ἀλλ᾽ ȣ̃ν κἂν ἀπεργάσασθαι γραμματικὸν αὐτὸν μὴ χωλεύοντα, ὥςπερ χωλεύει τανῦν ἢ καὶ παντελῶς ὑπάρχει γραμματικῶν ὀργίων ἀμύητος, ὅς ὑπὲρ ἐμαυτοῦ [4]) μηδέποτε λυπηθείς, ὑπὲρ ἀλλοτρίων δὲ συμφορῶν καθ᾽ Ἱπποκράτην ἰδίας λύπας καρπȣ́μενος.

---

1) ἐς om. ap. Fabr.

2) Cf. Hist. 155. Haec et seq. ep. ad Theodoritum, fratrem Constantini Cotertzae, datae sunt, de quo v. not. ad ep. 68.

3) B ȣ̓δόλως.

4) In B littera μ erasa est, ut legendum videatur ἑαυτȣ̃.

κγ. ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ [1]).

Φρύνιχος μὲν ἐκεῖνος ὁ ποιητὴς τοῖς ἄνω χρόνοις Μιλήτȣ γεγράφηκεν ἅλωσιν, ὑπαναγνȣ̀ς δὲ τὸ δρᾶμα τοῖς Ἀττικοῖς μελανειμονῆσαι τὸ θέατρον παρεσκεύασε, πηγαὶ δὲ δακρύων καθάπερ ἀπό τινος μελανύδρȣ τῆς κρήνης τῶν ὀφθαλμῶν τῶν παρεστώτων ἀπέῤῥων [2]). Οὕτως ἐκεῖνος [3]) τὸ δρᾶμα Μιλήτου περιπαθῶς ἐξετραγῴδησεν ἅλωσιν, οὕτω ποτὲ [4]) τὸ θέατρον παρεσκεύασεν εἰς ὀλοφύρσεις καὶ δάκρυα. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν Φρύνιχος οἶδε καὶ ἀττικὴ γερȣσία καὶ Μίλητος· ἐγὼ δὲ, ὦ ἱερὰ κεφαλὴ καὶ αἰδέσιμος, γηραλαῖε [5]) μὲν τῇ πολιᾷ, εὐγενές τε τῷ γένει πολλῷ [6]) πλέον κομῶν εὐγενείᾳ ψυχῆς, περιπαθές σȣ νῦν γράμμα δεξάμενος, ὅπερ ἢ Φρύνιχος [7]) ἢ Ὀρφεὺς ἐκεῖνος ὁ μέγας ἀναβιȣ̀ς [8]) ἐτραγῴδησε συγκερασάμενος πένθεσιν, ȣ̓κ εἶχον ὅπως ἐπισχήσω τὰ δάκρυα, ἀστακτὶ δέ μου ταῦτα τῶν ὀμμάτων ἀπέῤῥεεν. Ἐπέγνων γὰρ τὴν γραφὴν πατρὸς ὀδυρομένην [9]) καρδίαν ἐμφαίνουσαν καὶ πάθει συγκοπτομένην ὑπὲρ υἱοῦ περὶ λόγȣς ἀποναρκήσαντος. Ὑπέγνων ȣ̓͂ν ταύτην καίπερ συγκοπτόμενος [10]) τῷ πάθει μȣ τὴν ψυχὴν καὶ τῷ χορῷ τῶν ἐμοὶ τὰ πρὸς λόγȣς πεφοιτηκότων. καὶ ἦν ἰδεῖν τὸ Ὁμήρειον, τό· Κλαῖε μὲν Μενέλαος, κλαῖε δὲ ἀνθ' Ἑλένης ἄλλοθεν ἄλλος [11]), ȣ̓δ' ἄρα Τηλέμαχος ὁ σκληρὸς περὶ λόγους καὶ ἀκαμπὴς ἀδακρύτω ἔσχεν ὄσσε [12]). Τοιαύτην σου τὸ σταλὲν ἡμῖν γράμμα περιπαθῆ τραγῳδίαν ἐκίνωσε· πλὴν ἀλλά σε μικρὸν παρηγόροις τοῖς λόγοις ἀνακτησαίμεθα. Πρὸ τῆς σταλείσης γραφῆς σου ὁ ἀκαμπὴς καὶ σκληρόψυχος ὑπέκλινε μικρὸν, περὶ λόγȣς τὸν αὐχένα ὑπέκλινε· καταδέσμȣς γὰρ ἀεὶ τȣ́τῳ ἐγὼ καὶ στυπτηρίȣς [13]) καὶ δάκνοντας καὶ δριμεῖς τȣ̀ς λόγȣς οἷον ἐμπλάστρȣς ἐντίθημι καὶ δὴ καὶ τὸ σεσηπὸς καὶ πυῶδες ἐπανακτῶμαι. Χρεία δὲ καὶ ὑμετέρων [14]) εὐχῶν καὶ δραστηρίων πομάτων

1) Cf. Hist. 156. 157. 158.
2) B ἀπέῤῥεον.
3) B ἐκείνου.
4) B τότε.
5) B αἰδέσιμε, γηραλέε.
6) B πολλῷ δὲ πλέον.
7) B φρύνιχος ἄλλος ἤ.
8) A male αὐτȣ̀ς.
9) B ὀδυνωμένην.
10) A συγκοπτομένην.
11) Odyss. IV, 184 seq.
12) B ὄσσει.
13) στυπτήριος, quam vocem nusquam alibi invenio, idem significare videtur quod στυπτηριώδης s. στυπτικὸς, astringendi vim habens.
14) A ἡμετέρων.

καὶ στυπτηρίας δὲ ἀγαθῆς πρὸς τὸ τῆς ῥώσεως τέλος. Καὶ θεὸς πάντως οὐ περιόψεται τὴν συνεργίαν ἀμφοῖν καὶ τὺς πόνυς τὺς ἀμφοτέρωθεν, ὅς καὶ διατηρῆσαι σε ὑγιαίνοντα ψυχῇ τε καὶ σώματι.

κδ. ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΑΝΕΨΙΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΣΤΕΙΛΑΝΤΙ ΕΠΙΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ ΧΟΡΙΚΙΟΣ.

Οὐκ ἔστι τὸ παρὸν βιβλίον χορίκιος· χωρίκιος δ' ἂν εἰκότως καλοῖτο ὁ τύτῳ τὴν ἐπιγραφὴν ἐγχαράξας, οὗτος γὰρ ὁ Σταγειρόθεν σοφός ἐστι τὰ ἤθη ῥυθμίζων.

κε. ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ.

Τὰ μὲν βιβλία εἰς οὐδέν σοι ταῦτα λυσιτελέστατα, οὔτε Λιβάνιος, ὔτε αὐτὸς ὁ Λυσίας· ὐδὲ γὰρ ἔχυσιν ἡμῖν τι χρειωδέστατον. Ἀντίςρεψον ὖν ταῦτα ταχέως τῷ δεδωκότι σοι, ἵνα μὴ μείζω τὴν χάριν ὀφείλων τύτῳ φανείης. Τἄλλα δὲ ἡμῖν πάντα μελήσει, εἰ [1]) μόνον αὐτός μοι ταῦτα διατρανώσειας, ἅπερ σοι καὶ τῆτες ἀπήτυν.

κς. ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΠΕΠΟΜΦΟΤΙ ΣΤΑΣΙΩΝΤΑ ΗΜΙΟΝΟΝ [2]).

Ἡμίονον ᾐτησάμην παρὰ τῆς σῆς εἰς ἡμᾶς διαθέσεως, δέσποτα, σὺ δέ μοι ἀξίνην ἀπέσταλκας ἀχάλκευτόν τε καὶ δύςστομον· ταύτῃ γῦν εἰ καὶ μόλις ποτὲ συντεμόντες πᾶν ἡμέτερον ξύλον εἰς σχίδακας πάλιν ταύτην εὐχαριστῦντές σοι ἀντεπέμψαμεν. Εἰ δὲ καὶ σὺ κατά τί ποτε δεηθείης ἡμῶν, σκάφας μὲν αὐτὸς ἀπαιτήσειας, ἡμεῖς δ' ἅμας [3]) ἀπαρνησαίμεθα. Γίνωσκε δὲ ὡς καὶ τὸ τῦ παρασίτυ πεπόνθαμεν, κληθέντες [4]) εἰς λαμπροτάτην ἑστίασιν καὶ ὕτω πως ὑστερίσαντες.

κζ. ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ.

Δίκαιοι ἂν εἴημεν, δέσποτα, παρὰ σοὶ τέως πάσης αἰτίας ἐκτὸς [5]) καθεστηκέναι καὶ μέμψεως· ἡμεῖς γὰρ καὶ δι' ἀγγέλων σοι μεμηνύκαμεν καὶ αὐτοποδίᾳ τὴν σὴν καταλαβόντες οἰκίαν εὑρεῖν σε οὐκ ἠδυνήθημεν. Οὕτως ἡμεῖς μὲν ἐν οἷς ὐ δέον κατάκοποι μάτην γινόμεθα· σὺ δὲ ἀναπεσὼν

---

1) Post εἰ A μὴ addit, quod B omisit.

2) Cf. Hist. 159 et 160.

3) Alludit ad proverbium: ἅμαις καὶ σκάφαις ἀρύσασθαι. Caeterum nostri codices legunt ἅμας, quod scribendi genus ab optimis grammaticis reprobatum esse Bremi ad Aeschin. Ctes. 122 docet.

4) B κλιθέντες.

5) B πάσης ἐκτὸς αἰτίας.

ῥαθυμεῖς ἐν τοῖς τοιούτοις σπουδαιοτάτοις καιροῖς, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ. Ἀξιῶ γῦν σε κἂν ὀψὲ τὴν νάρκην ἀποσεισάμενον ἐν τοῖς τοιύτοις καιροῖς διανίστασθαι καὶ δραστηριώτερον γίνεσθαι. Ἔῤῥωσο.

κη. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΨΥΛΛΟΥ [1]).

Ἔξεστι μέν σοι διδόναι καὶ μὴ διδόναι ἐφ' οἷς αὐτὸς χαρίζεσθαι ὑπισχνῇ· ἃ δὲ παρ' ἑτέρων λαμβάνεις μὴ ἀποδιδόναι ὐκ ἔξεστι. Διά τοι τῦτο κύριος εἶ δῦναι καὶ μὴ δῦναι τὴν κέγχρον ἣν ὑπεσχέθης χαρίσασθαι, ἀδικεῖς γὰρ κατά γε τῦτο ὐκ ἄλλον ἢ σε αὐτὸν τῦ ψεύδυς ἐχόμενος καὶ τυραννῶν τὴν ἀλήθειαν. Τὺς δὲ χάρτας ὓς ἔλαβες παρ' ἐμῦ ἀνταπόδος μοι πάλιν ἢ ἀνταπόστειλον, εἰ μὴ καὶ σεαυτὸν ἅμα βύλει καὶ ἡμᾶς ἀδικεῖν. Ἀδικύμεθα γάρ, εἰ μὴ ὃ δεδώκαμεν ἀπολάβοιμεν, τὸ δὲ ῥητὸν ἐκεῖνο Σωκράτυς καὶ ὐχ ἡμῶν ἐστὶ τὸ Ἀδικῦσι μὲν πολλοί, ἀδικεῖται δὲ οὐδὲ εἷς [2]). Ἡμεῖς δὲ ὥσπερ [3]) προέφημεν μὴ ἀπολαβόντες ὅπερ δεδώκαμεν ἀδικύμεθά τε ὄντως καὶ ἀδικεῖσθαι νομίζομεν.

κθ. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΚΥΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ.

Ἐκ πολλῶν ἀποχρώντως [4]) ἤδη τετεκμηρίωταί [5]) μοι καὶ ἐμπεπέδωται, δέσποτα, καὶ ὐκέτι ἀμφιδοιάζω, ὅτι τῆς κρείττονος μοίρας ἡμεῖς παρὰ σοί, ὅθε [6]) τεθαῤῥηκότως καὶ μετὰ παῤῥησίας, ἣν αὐτὸς ἐχαρίσω μοι, γράφω σοι τῷ κυρίῳ μυ. Κατὰ τὴν σήμερον, δέσποτα, μέλλει τις τῶν ἐμῶν χειροτονηθῆναι διάκονος καὶ δεῖ [7]) κἀμὲ τῇ τοιαύτῃ συμπαρομαρτεῖν ἑορτῇ, ἐπεὶ καὶ προκέκλημαι παρ' αὐτῦ. Ὄμβρῳ δὲ νυκτερίῳ τῶν ἀμφόδων τελματωδῶν γενομένων αὐτοποδίᾳ βαδίσαι οὐ δύναμαι· ἡμίονος ὖν μοι σταλήτω διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως πλὴν μετὰ χαλινῦ· εἰ δὲ καὶ ἀσσυρίαν φρυγανίδα μοι στείλαις ὀλίγην, ἣν ἡ [8]) συνήθεια καλεῖ ξυλαλόην, ὅπως ἡμᾶς θεραπεύεις μακρὸν καὶ περίεργον γράφειν σοι. Εἰ οὖν ἔχεις καὶ κατανεύσειας στεῖλαί μοι, ἀποσφραγισάμενος ταύτην ἀπόστειλον· ἡμίονον δὲ μηδέποτε παρὰ μηδενὸς παραλογισθῆς ἀποπέμψαι μοι, εἰ μὴ τύπους σοί τις τῶν ἐμῶν γραμμάτων ἀποκομίσειε. Τοῦτο γὰρ ὁ Χρυσοβελόνης με προὐδιδάξατο, ἀπατήσας τὸν Καλλιώτην ἡγού-

1) Cf. Hist. 161.

2) Cf. Hesiod. O. D. v. 265 sq.: οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων, ἡ δὲ κακὴ βυλὴ τῷ βυλεύσαντι κακίστη.

3) B ἡμεῖς γὰρ εὖ ἴσθι ὥσπερ.

4) In B superscriptum ἀρκύντως.

5) A τεκμηρίωταί.

6) B ὅθεν.

7) A καὶ δὴ.

8) B omisit artic. ἡ.

μενον καὶ τὸν τέτυ λαβὼν καὶ ἀπεμπολήσας ἡμίονον, ὡς μέλλων τῦτον δῆθεν ἀποκομίσαι τῷ νομικῷ. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς συντηροίη [1]) σε τὸν ἐμὸν δεσπότην μακροχρόνιον ὑγιᾶ τε καὶ χαίροντα.

λ. ΤΩΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΙ ΚΥΡΙΩΙ ΜΙΧΑΗΛ ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ [2]).

Τοσῦτον ἐκ τῶν σῶν δῦλος ἐγὼ πολλοστὸς, τοσῦτον ἐλάχιστος, τοσοῦτον ἀνάξιος τῶν σῶν μεγαλοδωρεῶν [3]), ὦ θεοπρόβλητε δέσποτα, ὦ πατριαρχῶν ἀκροθίνιον, ὦ τῶν ὑλαίων τέτων καὶ χαμερπῶν ὑπερκείμενε, ὦ παρὰ τῆς ἄνωθεν δεξιᾶς τοιούτοις δυςχερεστάτοις καιροῖς ἐπιβραβευθεὶς ἡμῖν φρυρὰ καὶ ὀχύρωμα, οὗ τὸ δάκρυον τὴν γῆν ἀνωμάλως ταλαντυμένην καταχεθὲν ὑπεστήριξεν ὥςπερ τι κολλητικώτατον ἕδρασμα, ὗπερ αἱ προςευχαὶ καὶ νηστεῖαι θεμελιῦχον βάθρον γεγόνασιν ἄῤῥηκτον, ὦ τῷ ὑλαίῳ μὲν καὶ πηλίνῳ σώματι ἄνθρωπε, τῇ πολιτείᾳ δὲ ὑπὲρ ἄνθρωπον, τοσῦτος ἄτιμος ἐγὼ, τοσῦτος [4]) ἀνάξιος τῶν σῶν μεγαλοδωρεῶν θεοτίμητε. Ἐκτρέφεις μὲν γὰρ καὶ αὐτὸς μυριάδας λαῦ κατὰ τὸν ἐμὸν Ἰησῦν, κἂν ὐκ ἐξ ὀλίγων κλασμάτων, ἀλλ᾽ ἐξ ὁλοκλήρων τῶν ἄρτων, καὶ χρυσίον δὲ ἄλλοις ἀφειδεστέρως ἀντλεῖς καὶ ἄλλοις ἄλλα τὰ χρειωδέστατα, ἡμεῖς δὲ τῶν ἀρτοκλασμάτων καὶ τῦ χορῦ τῶν σῶν δαιτυμόνων καθυστερίζομεν ἢ καὶ παντελῶς παρορώμεθα. Τὸ περὶ πάντας γῦν προςηνές σε καὶ φιλάνθρωπον, ὦ θεοείκελε δέσποτα, κἀμὲ τολμητίαν ποιεῖ, καὶ δέομαι τῆς μεγίστης ἁγιωσύνης σε εὐλογίαν ἡμερησίαν προςκυρωθῆναί μοι δίδοσθαι ἐφ᾽ ὅρῳ παντὶ τῆς ζωῆς με.

λα. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΚΥΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ ΓΕΝΟΜΕΝΩΙ ΚΟΚΚΙΑΡΙΩΙ [5]).

Ἦμος κόκκυξ κοκκύζῃ δρυὸς ἐν πετάλοισι (κατὰ τὸν Ἀσκραῖον ἐκεῖνον Ἡσίοδον [6]) κοκκίζειν ἀλλ᾽ οὐ κοκκύζειν), ἐξῆλθες δὴ καὶ αὐτὸς ὦ [7]) πανευγενέστατός μοι δεσπότης καὶ ἀνθρώποις πᾶσι φιλέμενος, ὅσοι τέως ἐς πεῖραν τῆς σῆς ὁμιλίας ἀφίκοντο. Ἐκ τέτυ [8]) δὴ χρόνον καὶ μέχρι

1) A *συντηρείη.*

2) Cf. Hist. 162. Epistola haec data est ad Michaelem Oxytam patriarcham Cp. quem Jo. Cinn. (33, 3.) virum liberalibus disciplinis humanioribusque literis leviter quidem imbutum, at morum elegantia rerumque divinarum scientia maxime conspicuum fuisse refert.

3) B *μεγάλων δωρεῶν.*

4) B *τοσέτων.*

5) Cf. Hist. 163.

6) Hesiod. op. 486. cf. Steph. Lex. ubi Miller monet, Tzetzam perperam *κοκκίζειν οὐ κοκκύζειν* scripsisse.

7) B *ὁ παν.*

8) B *ἐκ τοσέτυ.*

τῦ νῦν ὀκ ἐπεφοίτησε γράμμα τῆς σῆς αὐθεντίας ἡμῖν τρανῶς διαγγέλλον ὡς ἔχει τὰ κατὰ σέ· εἴη δὲ ὑγιῶς καὶ ἀνόσως καὶ δυσχερῶν συναντημάτων ἐκτὸς ἐν πᾶσι παντοίως [1]) εὐμαριζόμενα, ὅπερ ἀεὶ δι' εὐχῆς μοι καθέστηκεν. Ὑγιῶς μέχρι τοῦ νῦν ἔχω κἀγὼ θεοῦ τὴν ὑγείαν μοι πρυτανεύοντος. Καὶ προςκυνῶ σε διὰ τῦ παρόντος με γράμματος καὶ ἀξιῶ τὴν σὴν αὐθεντίαν, δι' ἣν ἔχεις πρὸς ἡμᾶς στοργὴν, πρωτοτύπως μὲν γραφῆς ἡμᾶς ἀξιοῦν, μεμνῆσθαι δὲ καὶ ὧν ὑπεσχέθης μοι περὶ ὧν ἠξιώσαμεν, ὡς κατὰ τὸν Ἄπρων ἡμᾶς ἐν τοῖς σοῖς ὑποτέλεσιν εὑρήσειας ἐν τῷ Ξηρῷ καλεμένῳ χωρίῳ. Μέμνησο γῦν τῆς σῆς ὑποσχέσεως. Ὅς δ' ἄν σοι γράμμα ἐμὸν εἰςκομίσειεν οἰκειόγραφον, ὗτός ἐςι περὶ οὗ ἡ ἀξίωσις, περὶ οὗ τὴν ἱκετηρίαν ποιϐμεθα· ἱερεὺς δὲ ὁ ἀνὴρ, Λέων τὴν κλῆσιν, ἔτι δὲ τὸν στίχον αὐτῦ ἀγνοῶ, πῶς ἄρα καὶ ὀνομάζεται. Τῦτον ὖν ὡς ἐμὲ βλέπε διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως, κἄν τε τῆς πρώτης μοίρας τῶν αὐτόθι τελϐντων ἐστὶ, κἄν τε τῶν ἀζήλων καὶ πενιχρῶν καὶ τῶν ὅπως δήποτε, ὗτω γὰρ μᾶλλον φανεῖται τὰ τῆς σῆς διαθέσεως ζώπυρα πρὸς ἡμᾶς ἐναργέστατα. Ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τῆς εἰρήνης συντηροίη τὸν ἐμὸν, σὲ, δεσπότην ὑγιᾶ τε καὶ μακροχρόνιον.

λβ. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΣΤΕΦΑΝΩΙ ΤΩΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΙ [2]).

Μετὰ τὴν περιφορὰν καὶ περίοδον τῶν τοσϐτων μηνῶν, καθ' οὓς ὡς ὁ πρὶν ἐκεῖνος Πυθαγόρας ἐσίγησα ἢ μᾶλλον ὥςπερ τις ἀνδριὰς ἄφωνος, δι' ἀγγέλϐ μικρόν σοι παρηνώχλησα προςφθεξάμενος καὶ δὴ καὶ ὑπόσχεσιν ἐδεξάμην, ὡς ἀντισταλείη πρωταῖον ἢ δευτεραῖόν μοι τὸ τετράδιον. Ἐπεὶ δὲ καὶ πάλιν παρῳχήκεσαν ἑβδομάδες ὑπὲρ τὰς ἑβδομάδας τῦ Δανιὴλ καὶ ὖπω σοι τὰ τῆς ὑποσχέσεως τὸ πέρας ἀπείληφεν, ἰδϐ καὶ πάλιν περὶ τοῦ τοιϐτϐ τετραδίου παρενοχλῶ σοι, ὅπως σταλείη μοι καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐντεῦθεν καλῶ ὀ γνῶσιν τῶν ὄντων ᾗ ὄντα εἰσίν, ἀλλὰ διδασκαλίαν καὶ παίδευσιν τῦ ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὅμοια [3]).

λγ. ΤΩΙ ΑΥΤΩΡΕΙΑΝΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΘΕΟΔΟΣΙΩΙ [4]).

Πολλὺς παρέῤῥευσεν ἤδη καιρὸς, τριφίλητέ μοι γραμματικὲ λογιώτατε, ἀφ' οὗ τῆς Βασιλίδος ἐξεδήμησας πόλεως, γράμμα δὲ ὀδὲν [5]) ὀδόλως ἡμῖν τῆς σῆς ἀγάπης οὐ προςεπεφοίτησεν. Διὰ τῦ παρόντος μου

1) B πάντως.

2) Cf. Hist. 164 et 165.

3) Odyss. XIX, 203.

4) B Θεοδώρῳ. — αὐτορειανὸς est iudicis pedanei species apud Byzantios, cuius non semel meminit Theodorus Hermopolita. Lectio αὐτωρειανὸς apud Pachym. II, 32 exstat.

5) B om. ὀδέν.

γȣν ἐπιστύφω σε γράμματος καὶ τὴν ῥαστώνην κατονειδίζω σȣ. Γράφε οὖν ἡμῖν τὸ λοιπὸν, οὐ γὰρ ἀνάριθμοι τῆς σῆς φιλίας ἡμεῖς ἀλλὰ τῶν λίαν φιλέντων σε καθεστήκαμεν. Οἱ σὺν ἡμῖν πάντες διὰ τȣ̃ παρόντος σε κατασπάζονται γράμματος, ὑγιᾶ τε καὶ μακροχρόνιον ἐπευχόμενοι συντηρεῖσθαί σε τῇ τȣ̃ θεȣ̃ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ ἐπανῆξαί σε κεχαρμένον ὅτε καὶ βούλοιτο.

λδ. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΚΥΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ [1]).

Λέλυταί μοι τȣ̃ λόγȣ τὰ χαλινὰ καὶ πρὸς τὴν σὴν αὐθεντίαν ἅπαξ ἀδείας δοθείσης μοι καὶ τεττίγων λαλίστερος γίνομαι, θειότατε δέσποτα. Εἰ γȣ̃ν ὁ ἐμὸς φεραυγέστατος ἥλιος μέχρι παντὸς τοιαῦτά μοι τηροίης τὰ ζώπυρα ταῖς σαῖς περιθάλπων ἀκτίσι, πολὺ τορώτερον τερεττίζειν ȣ̓κ ἀποκνήσαιμι [2])· εἰ δὲ τὴν σὴν εἰληθέρησιν ἡμῶν ἀποστρέψειας, οὐδὲν ἀφονώτερον τῶν σεριφίων βατράχων κωλύει γενέσθαι με· ἀλλὰ τȣ̃το γεγονέναι περὶ τὴν σὴν εὐγενεστάτην ψυχὴν ȣ̓δέποτε ὑπετόπασα. Εἴης δέ μοι ὁ χρυσȣ̃ς δεσπότης μακραίων καὶ κεχαρμένος καὶ ἄνοσος, θεῷ συνεχόμενος καὶ ἡμῶν εὐμαρῶς κατακȣ́ων ἐν οἷς ἄν σȣ δεοίμεθα. Δέομαι τοίνυν ὡς παῤῥησιαστικωτέραν ἡμῖν ἐξεχώρησας ἐλευθέρῳ καὶ ἀκαταδȣ́λῳ τῷ λόγῳ ζητεῖν ὅπερ δὴ καὶ βȣλοίμεθα, ἵνα τὸν ἱερέα τȣτονὶ Λέοντα, ἄλλον ἐμὲ πεφυκότα, δι' ἣν τετήρηκα καὶ εἴθε τηροίην πρὸς τὸν ἀδελφὸν τούτον στοργὴν καὶ ὁρᾷς ὥςπερ ἡμᾶς καὶ τιμᾷς διὰ τῆς σῆς πρὸς ἡμᾶς κηδεμονίας καὶ ἀντιλήψεως· καὶ εἰ ἄρα τῶν εὐμαρῶν καὶ ῥαδίων ὡς αἱ φῆμαι θρυλλȣ̃σι καὶ ἱερέων τῶν ὁμοχώρων καὶ συμπατρίδων φέρειν τὰ πρῶτα χαρίσαις· θρυλλοῦσι γὰρ αἱ φῆμαι τοῖς κατὰ σὲ πράκτορσι τοῦτο τυγχάνειν τῶν εὐχερῶν. Εἰ μὲν οὖν ἀτρεκῆ τὰ τῆς φήμης, τοῖς ἔργοις καθικετεύω σε τὸ ἀτρεκὲς ὑποδεῖξαί μοι· εἰ δὲ λογοποιὸς ἡ φήμη καὶ καταψεύδεται, ἔα ταυτηνὶ φληναφᾶν ληρȣ̃σαν καὶ παραπαίȣσαν, τήρει δὲ μόνον στοργὴν πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ περίεπε τȣ̃τον ὡς ἐμὲ καὶ ὡς σόν. Ὁ δὲ πατὴρ τῆς εἰρήνης θεὸς μέχρι παντὸς ἀπαραπόδιστον καὶ πᾶσιν εὐοδȣ́μενον συντηροίη σε.

λε. ΦΙΛΩΙ ΑΞΙΩΣΑΝΤΙ ΓΡΑΨΑΙ ΙΚΕΤΗΡΙΑΝ ΚΟΜΨΗΝ ΑΤΤΙΚΙΖΟΥΣΑΝ [3]).

Περισσὰ ταῦτα καὶ πάρεργα καὶ περίεργα καὶ τερατείας εἰκαίας καὶ κόμπου ῥητόρων ἀνάμεστα καὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς καὶ σχολάζουσι [4]) καὶ κωμμωταῖς λόγων καὶ καθ' ὑμᾶς ἀφρόντισι προςφυέστατα, ἀπεοικότα

1) Cf. Hist. 166 et 167.

2) B τε ῥεττίζειν ȣ̓κ ἂν ἀποκν.

3) Cf. Hist. 168 et 169.

4) B σχολάσι.

δὲ ἀφ' ἡμῶν οἷα βίον βιέντων ἄσχολόν τε καὶ πολυφρόντιδα. Ὅμως δέον γὰρ καὶ τοῖς ἀφρόντισι φίλοις ὑπείκειν τὸς πολυφρόντιδας καὶ τοῖς σχολάζουσι τοὺς ἀσχόλους καὶ τοῖς παίζουσι τοὺς σπουδάζοντας. Ἔγραψα μὲν αὐτὸς τῷ λιπαρεῖ τῶν λόγων ὑπείξας σου· ἄρξαι δὲ αὐτὸς ὁπόθε [1]) βούλει τῆς ὑποθέσεως, τὸ δὲ ἐντεῦθεν τὰ ὑπ' ἐμοῦ γεγραμμένα σοι προςφυέςατα, καὶ κόλλα καὶ γόμφου καὶ ἅρμοττε· Ἁρμονίδης γὰρ πολλῷ πλέον συ ῥήτωρ ἤπερ ἐκεῖνος ὁ τέκτων ὁ Φέρεκλος καὶ παρῳδιῶν τε καὶ κολλήσεων οὐκ ἀμύητος.

λς. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΚΥΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ [2]).

Οἶμαι μὲν οὖν, μᾶλλον δὲ οὐκ ἐπιδοιάζων ἐπίσταμαι ἀκριβῶς, ὡς τὸ τῆς σῆς ὑπεροχῆς ἀγχινέστατον ἀραρότως οἶδε καὶ ἀναμφηρίςως τὸ περὶ τοὺς ὀφεωδήκτους ἑτεροπόσιμον ἴαμα. Δέδηκται μὲν γὰρ ὡς λόγος ὁ ὀφεώδηκτος καὶ πόῤῥω ποι διάγει νοσηλευόμενος· τοῦ δὲ τὸ πάθος ἀγγείλαντος [3]) ἄναυδον ὕδωρ μετ' ἐπῳδῆς ἐκροφήσαντος εὐθὺς ἐκεῖνος ἐπισπᾶται τὴν ἴασιν, ἑτεροσπλάγχνοις τοῖς μέλεσιν οὐκ οἶδ' ὅπως εἰπεῖν διαδοσίμου γεγονότος τοῦ πόματος. Ἀνεπαντίως οὖν ἐκείνοις ταννῦν ἐπεπόνθειν αὐτός· οἱ μὲν γὰρ ὡς οἶδας ἑτέρου πίοντος ἰῶνται, ἐγὼ δὲ τῆς σῆς αὐθεντ ἀποδημούσης ἀλγῶ καὶ τὰς ἡδονὰς παρεσύρην καὶ τῶν προαστειασμῶν ἀπεστέρημαι καὶ οὔτε τὸν βαθὺν νῦν ἑώρακα ῥύακα οὔτε συκάσαι ποι πεπόρευμαι, ἀλλ' οὐδὲ τεθέαμαι τοὺς περὶ τὴν ἀχειροποίητον ἐξ ἔθους εἰλαπινάζοντας. Δέδοικα δὲ μὴ καὶ τὰ οἰνάρεά με σιγῇ παροιχήσεται ᾄσματα καὶ ὁ ληνοβάτης Διόνυσος, καὶ πῶς γὰρ οὔ; εἴπερ αὐτὸς μὴ ἐπιχωριάζων μοι φαίνῃ, ἐξ οὗπερ ὡραῖοι καὶ εὐμεγέθεις καὶ εὐβαδεῖς, ὅτε δεοίμην, ἐστέλλοντό μοι ἡμίονοι, ἀλλ' εἴη θεόθε φρουρεῖσθαί [4]) σε τὸν δεσπότην μου τὸν παντοίως ἐμοῦ ἐξεχόμενον καὶ ὑγιᾶ καὶ κεχαρμένον ἐπαναζεῦξαί σε τὰς ἀνὰ χεῖρας δουλείας ἀνύσαντα καὶ ἡμῖν εὖ οἶδ' ὅτι νῦν τὸ [5]) περὶ τοὺς ὀφεωδήκτας ἐναντιώτατον περιστήσεται εἰς τὸ ἐκείνοις παρεμφερέςατον [6]). Σοῦ γὰρ φανέντος εὐθέως πᾶν δυσχερὲς ἐξ ἐμοῦ δραπετεύσειεν.

λζ. ΤΩΙ ΖΑΒΑΡΕΙΩΤΗΙ ΚΥΡΙΩΙ ΓΡΗΓΟΡΙΩΙ [7]).

Καὶ κειμένῳ τῷ ἥρωι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Σεβαστῷ ζῶσαν ὁ Τζέτζης χάριν ὀφείλω· οὐκ ἔστι γὰρ ὅτε ζῶν ὁ ἀνὴρ ἐντυχών μοι τῷ πενιχρῷ

---

1) B ὁπόθεν.
2) Cf. Hist. 170.
3) B ἀναγγείλαντος.
4) B θεόθεν περιφρουρεῖσθαί.
5) B om. artic. τὸ.
6) B πανεμφερέστατον.
7) ζαβαρειώτης neque in Lex. vulg. neque in Cangii Gloss. exstat; derivatur a ζαβαρεῖον i. e. θήκη τῶν ζαβῶν; Tzetz. noster Chil. IV, 467. Joannem vocat γραμματικὸν τοῦ ζαβαρείου, quod f. idem significat, quod ζαβαρειώτης.

αὐτοποδίᾳ βαδίζοντι μετὰ λαμπρᾶς αὐτὸς τῆς [1]) προπομπῆς πορευόμενος οὐχ ὑπέκλινέν οἱ τὴν κορυφήν. Καίτοι μηδὲ συνήθει μοι οἶ πεφυκότι μηδὲ τῶν ἄλλως γνωστῶν, ἔνθε [2]) τοι καὶ κειμένῳ ζῶσαν ὀφείλων τὴν χάριν (ὃ γὰρ ἀγνώμων ἐγώ), εὐθύς σε δεξάμενος τὴν γραφὴν τὸς ἰάμβες ἀπεσχεδίασα τὸς δὲ τῦ ἐπιγράμματος μηδὲ μικρόν τι μελήσας ἢ ὑπερθέμενος, καίπερ μυρίαις ὢν ἄσχολος περιστάσεσιν.

λη. ΤΩΙ ΔΙΑΚΟΝΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΛΕΟΝΤΙ ΤΩΙ ΧΑΡΣΙΑΝΙΤΗΙ [3]).

Ἴσθι [4]) γλυκεῖα ψυχὴ καὶ τῶν φιλέντων μοι καὶ φιλεμένων πάντων ὑπερτιθέμενε ὡς τὸ συμβάν σοι πένθος ἀκηκοὼς πέπονθα μὲν πέπονθα τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἐπλήγην ἐλεεινῶς, ὥςπερ Τυφῶνι τῇ συμφορᾷ βεβλημένος,

Δὴν [5]) δέ με ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ μοι ὄσσε
Δακρυόφι πλῆσθεν, θαλερὴ δέ μοι ἔσχετο φωνή [6]).

Καὶ πῶς γὰρ ὀκ ἐχρῆν τοιότῳ με πάθει γενέσθαι κατόχιμον, εἴπερ φίλος ἐστίν ἄλλος αὐτός; ἐγὼ γὰρ πρὸς εἰδότα με τῦτο νεανιεύομαι οἰκτιρμονέστερος ἀσυγκρίτως καὶ Κράσσου τελῶ τοῦ Ῥωμαίου. Ὁ μὲν γὰρ ἰχθὺν μύραιναν ἐθάδα θανῦσαν καὶ ἔθαψε καὶ ἐκόψατο καὶ Δομετίε [7]) τοῦτον [8]) ἐπιτωθάξαντος ὅτι κλαίοι τὴν θῆρα, ἐγὼ μὲν εἶπεν ἰχθὺν μύραιναν, σὺ δὲ τρεῖς γυναῖκας θάψας ὀκ ἔκλαυσας. Κράσσος μὲν οὖν μύραιναν μίαν ἐθάδα τεθρήνηκεν, ἐγὼ δὲ ἑκὼν ἔμψυχον μὲν ψυχῆς ὀδέποτε ἀπεστέρησα, κἄνπερ τὰ τότων ἐνίοτε σιτῶμαι κενέβρια, προςεπιτότοις καὶ πᾶσι τοῖς κτήνεσιν ὀλοφύρομαι καὶ σφαττομένοις καὶ θνήσκοσι. Τί δέ με παθεῖν ὀκ ἐχρῆν τὸν οὕτω περὶ κτήνη φιλάνθρωπον τοιαύτην ἠνωτισμένον τὴν συμφορὰν φίλε μοι πάντων ὑπερκειμένε μεθ' αἷμα καὶ γένος αὐτό; Οὕτω βαρὺ τὸ πάθος, ὅτω κατέσεισε τὴν ἡμετέραν ψυχήν.

Ἀλλὰ τί κεν [9]) ῥέξαιμεν; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.

Ἡ γειναμένη σε τῷ χρεὼν ἐλειτόργησε, τὸν θύλακον ἀπεβάλετο [10])

---

1) B om. artic. τῆς.
2) B ἔνθεν.
3) Cf. Hist. 171. usque ad Hist. 181.
4) AB Schol.: Παραμυθητικὴ συντρέχει δὲ πρότερον τῷ πένθει· καὶ ὅτω παρηγορεῖται· πρὸς γὰρ τὰ κεκρατηκότα πάθη ὁ χρὴ ἀντιτείνειν.
5) B σή.
6) Hom. Il. XVII, 695 seq.
7) A καὶ δημεσίε, B δομετίε δέ. Cf. Plut. de sollert. animal. 23, ubi Δομιτίε.
8) Pro τῦτον coniicio τότῳ, quum ἐπιτωθάζω cum dativo personae coniungi constet.
9) B καί. Cf. Hom. Il. XIX, 90.
10) B ἀπεβάλλετο.

τὸν πήλινον ἀσκὸν ἀπεδύσατο καὶ τȣ̃ σαθρȣ̃ τȣ̃δε καὶ σειομένȣ δεσμωτηρίȣ τοῦ σώματος ἀπέδρα καὶ ἀπεδήμησεν, ἀλλότριόν τι τῆς ἀνθρωπίνης οὐ πέπονθε φύσεως, ἀλλ᾽ ἐπειθάρχησε τοῖς τῆς ἀνάγκης θεσμοῖς· τὸ συντεθὲν γὰρ φιλεῖ χωρεῖν πρὸς ἀνάλυσιν καὶ χȣ̃ς ὡς ὁμογενῆ πρὸς ἀναστοιχείωσιν ἐπισπᾶται τὸν χȣ̃ν. Θρηνήσας τοιγαρȣ̃ν ἐπ᾽ αὐτῇ τὰ εἰκότα ἔνδος τȣ̃ πένθȣς μικρόν· αἰψηρὸς γὰρ πέλεται κόρος κρυεροῖο γόοιο [1]). Τί τὸ βάρος τῆς λύπης τρέφεις ἀθάνατον; μὴ μόνος ἢ πρῶτος μητέρα κατώρυξας· μῶν ἀθανάτης ἐκέκτησο φύσεως; ἀλλὰ θνητὴν μὲν ἀώρως δὲ τὸν βίον ἐκδραπετεύσασαν, ἀλλὰ θαλάσσης παραδοθεῖσαν βυθῷ, ἀλλὰ θηρσὶ βορὰν γεγονυῖαν, ἀλλὰ κρημνȣ̃ παρανάλωμα. Μῶν βάρβαρον ξίφος αὐτὴν ἐξεθέρισε; μῶν νόσος ἱερὰ φθινὰς κατεδάμασεν οἰκτρὰν μὲν ἰδεῖν, οἰκτρὰν δὲ τῆς [2]) τῶν συγγενῶν ἀπȣσίας; ἀλλ᾽ οὐκ ἔχεις ȣ̓δὲν ἐπ᾽ αὐτῇ τοιȣ̃τον ἐλεεινὸν ἀποδύρασθαι. Θανάτῳ γὰρ εὐδαίμονι καὶ [3]) οἷον ὁ Σόλων ἀγάμενος εἴδεται τὸν βίον κατέστρεψε, σεμνῶς μὲν καὶ θεαρέστως ἀνύσασα τὴν ζωὴν, σεμνότερον δὲ καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖσε μετασκιρτήσασα· ὥσπερ γὰρ ἐπὶ λαμπρὰν στελλομένη τὴν προπομπὴν φαιδρῷ καὶ μονονοὺ μειδιῶντι προσώπῳ συνταξαμένη τοῖς φίλοις καὶ τὰς δεȣ́σας εὐχὰς ἀποδȣ̃σα τὸ πνεῦμα τῷ δόντι παρέθετο. Ἵνα τί γȣ̃ν ȣ̔̃τως ἀφιλοσόφως ἐπὶ τῷ πάθει θρηνεῖς; μῶν τοῦτο τὴν φιλοσοφωτάτην περὶ πάντα ψυχὴν δεικνύει σε ἀφιλόσοφον, ὅτι μὴ πρὸ θανάτου βαθεῖ λίαν σεσηπυῖα τῷ γήρει προὐτέθνηκεν, ἀποκοπεῖσα τῷ χρόνῳ τȣ̀ς [4]) ὀφθαλμȣ̀ς, ἐξορωρυγμένη τῶν φατνωμάτων τὰς μύλας, τῶν ἀκȣστικῶν πόρων ὑπὸ βαθείας καὶ κορυζώσης κυψέλης ἐμπεφραγμένη τὰς ἕλικας, παρειμένη τὰς σιαγόνας καὶ [5]) τῆς τῶν μυῶν κεχαλασμένης δυνάμεως ἐῤῥικνωμένη χεῖρας καὶ πόδας καὶ παραπλήκτως εἴτ᾽ ȣ̃ν ἀποπλήκτως ἀκινητίζȣσα καὶ ἀναισθηταίνȣσα. Μῶν ταῦτά σε πρὸς τὰς ἀμέτρους συνωθεῖ δακρύων λιβάδας καὶ ἀδυσώπητον ἀπεργάζεται; ἢ γοῦν ἀπαρακλήτως δακρύεις, Ὁμήρῳ πειθόμενος λέγοντι·

> Τȣ̃τό νυ καὶ γέρας [6]) [οἷον] ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
> Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ᾽ ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

Ἀλλὰ παλίνζωίαν Ὅμηρος ȣ̓κ ἠπίστατο· πάρες ȣ̃ν ἐκεῖνον δοξάζειν τὰ δοξαζόμενα τοῖς ἔπεσι λέγοντα·

---

1) Odyss. IV, 103.
2) B om. artic. τῆς.
3) B om. καὶ.
4) B τὸ καὶ ὀφθ.
5) B ὡς τῆς.
6) B γέρας ἐστίν. Cf. Odyss. IV, 197 seq.

Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ, πάλιν ἐλθεῖν, ὄτε λεϊστή,
Οὐθ' ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων [1]).
Αἰσχύλῳ πάρες παραπλησίως Ὁμήρῳ ληρεῖν·
Ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσῃ κόνις
Ἅπαξ θανόντος ἐκέτ' ἔστ' ἀνάστασις [2]).

Οἶδας τῶν ἡμετέρων δογμάτων ὀρθῶς τὴν ἀκρίβειαν· παρεῶ σοι τῶν ἔνδον ἐπάγειν τοὺς μάρτυρας, πιθανωτέρας παρὰ πολὺ τὰς τῶν θύραθεν εἰδὼς μαρτυρίας. Πολλὰ τῶν θύραθε παρεικὼς παραδείγματα, ἵνα μὴ τύπες ἐπιστολῶν ὑπερβαίην ἐκ τῶν [3]) Σωκράτες ἕν σοι παρατίθημι παράδειγμα· χώρας ἐκεῖ, φησὶ, τῆς ἐνθάδε μεταλήψομαι κρείττονα. Ἔνθεν τοι καὶ σὺ τὴν θανἕσαν εἰδὼς μηδὲν δακρύων σχοῦσαν ἐπάξιον εὐδαιμόνιζε μᾶλλον ἢ ἀγεννῶς ὀλοφύρε, ὡς θᾶττον ἀποδημήσασαν πρὸς χώραν ὄντως τὴν κρείττονα καὶ ἧς ἀεὶ ἐφιεμένη καθέστηκε. Τοῖς γὰρ κατὰ θεὸν φιλοσόφως τὸ σῶμα δαμάζεσιν ὁ τῆδε μᾶλλον βίος ἐστὶ δεσμωτήριον καὶ δακρύων ἐπάξιος.

λθ. ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΓΕΓΟΝΟΤΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΔΡΙΣΤΡΑΣ [4]).

Οὐκ οἶδα τί ἄρα φαίην ἢ τί καὶ ὑποτοπάσαιμι περὶ τὴν σὴν μεγάλην ἁγιωσύνην, διακριτικώτατε δέσποτα, ὡς γὰρ ἐδὲ συλλαβιαίαν γραφὴν παρὰ τῆς σῆς μεγαλειότητος ἐδεξάμην. Ἃ τῷ Πηλέως τὸν Μενοιτίου ἡ ποίησις αὐτονομίᾳ ὀνείρων εἰςάγει καταμεμφόμενον ἔφασκον·
Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
Οὐ μέν μεν ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος [5]).

Μὴ γάρ πε στόμα σὸν τὸ πηγαῖον ἐκεῖνο, ὁ Ἰλισσὸς ποταμὸς, τὸ δωδεκάκρενον στόμα, ἡ ἀττικὴ καλλιῤῥόη, μικρὰν ῥανίδα περὶ ἡμᾶς ἐκχέαι ἠσθένησε; μήπου γραφεὺς οὐ παρῆν; μήπου γραφὶς ἀπενάρκησε; μὴ τὸ μέλαν τῆς μελανδόχε πυκτίδος ἐκλέλοιπε; μήπε βιβλιαφόροι τινὲς ἐκ ἦσαν ἐνθάδε καταίροντες, Ἰστριεῖς καὶ Παρίστριοι; Τοιαῦτα μὲν πρώην ἠπορημένος τῇ σῇ μεγαλειότητι γράφειν ᾑρούμην. Ὡς δὲ τοὺς σταλέντας μοι ταρίχες ἰχθύας τὲς ἰστριεῖς ἐδεξάμην ἀριθμεμένες εἰς τρεῖς καὶ τὸ λαρινὸν [6]) ὀξῶδες ἐκεῖνο τεμμάχιον, γραφὴν δὲ ἐδαμῶς πάλιν ἑώρων τῆς σῆς

1) Hom. Il. IX, 408 seq.
2) Aesch. Eum. vv. 648 et 649, ubi pro ἐκέτ' legitur ἔτις.
3) B ἐκ τε̃.
4) Cf. Hist. 182. usque ad Hist. 187.
5) Hom. Il. XXIII, 69 seq.
6) AB Schol.: Λαρινὸν τὸ μέγα ἀπὸ Λαρινοῦ τινὸς εὐμεγέθες· εἰσὶ δὲ καὶ Λαρινοὶ βόες μεγάλοι ἀπὸ τόπε τινός.

μεγαλειότητος, ἀπορίαν ταῖς ἀπορίαις ἑτέραν ἐπεκεράννυον καὶ λογισμὲς λογισμοῖς προςπαλαίοντας ἔτρεφον καὶ ταδὶ κατ' ἐμαυτὸν ἠδολέσχεν. Μῶν ἀξυνήμονά τε καὶ βάρβαρον τὰ πρὸς λόγες ὑποτοπάσας με ἐδὲ συλλαβιαίας γραφῆς κατηξίωσε; μῶν ὡς ὀψοφάγον καὶ γάστριν εἶναί με οἰηθεὶς ἰχθύσιν οὐ λόγοις ἐδεξιώσατο; μῶν ὡς ὁ Πυθαγόρας πρακτικωτέρως ἐλέγχων με ἄφωνον ἀφώνοις ἐπιστολαῖς με τετίμηκεν; Ἢ τῦτο μὲν ἐδαμῶς· πρὸς δὲ τὸ πενιχρὸν ἐμῦ ἀπιδὼν ὡς ἀνδραποδώδη καὶ ἀνελεύθερον ἀνελευθέροις δώροις οἴεται χαίρειν με; Ἄπαγε, πολύ με τῦ τρόπυ διήμαρτες καὶ τῆς ἐλευθεριότητος ἐπιλέλησαι, δι' ἣν ἀρχικάς τε [1]) διατριβὰς παρωσάμενος καὶ βασιλέων λατρείας, καὶ ἀρκεῖ μοι μικρὰ προσειπὼν καὶ πλειόνων ἀνελευθέρως οὐ κέχρημαι, ἡρετισάμην βίον τὸν πενιχρὸν καὶ ἐγγώνιον. Τοιέτοις τισὶν ἀλλοπροσάλλοις ἀπεμαχόμην τοῖς λογισμοῖς· ὅμως μόλις ποτὲ τῷ τρισσῷ τῶν ἰχθύων τὸν μέγαν ἀρχιερέα τῷ ὄντι καὶ λατρευτὴν τῆς τριάδος ἐπέγνων, ὡς καὶ τὲς ἀφώνες ἰχθύας μεταβιβάζειν πρὸς τὸ λαλίστατον καὶ ταῦτα βαρβάρους καὶ πρὸ πολλοῦ τεθνηκότας καὶ τῇ ταριχεύσει ἀποβαλόντας τὸ ζωτικόν τε καὶ ἔνικμον· μονονὲ γὰρ ὥςπερ τις γραφὴ διαπρύσιός καὶ ὡς κῆρύξ τις μεγαλόφωνος ἀνεβόων μοι, ὡς ὑγιῶς ἔχεις μοι ἡ ἱερὰ κεφαλὴ καὶ δεξιοῖς με τοῖςδε τοῖς δωρήμασιν. Εἴθε δὲ καὶ ὁ ἡμέτερος θεῖος ὑγιεινῶς ἔχοι καὶ πάντες ὅσοι τελοῦσιν ὑπὸ τὴν σὴν ἁγιότητα. Τὸ παρὸν γράμμα τὴν σὴν προςκυνεῖ μεγάλην ἁγιωσύνην ὡς ἀπ' ἐμῦ καὶ πάσης ἐμῆς ἀδελφότητος καὶ πᾶσι προσαγορεύει τοῖς ὑπὸ σὲ καὶ σὺν σοί. Τηροίη δέ σε θεὸς μακροχρόνιον, ὑγιᾶ τε καὶ ἄνοσον, τὸν ἱερὸν ἀρίστως διέποντα θρόνον καὶ ναυκληρῦντά σε.

μ. ΤΩΙ ΑΝΕΨΙΩΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΥ ΚΥΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ [2]).

Ὁ μὲν φεραυγὴς ἀστρῷος ἥλιος, ὦ θεοτίμητε δέσποτα, περὶ τὸν νότιον πόλον μεταναστεύων καὶ τὸν αἰγόκερων ἀμβλύνει μὲν τῶν ἑαυτῦ σελαγισμῶν [3]) πᾶν τὸ περὶ ἡμᾶς τῦτο περίγειον, περιψύχει δὲ τὸν ἀέρα τῇ ἀποστάσει καὶ περιπήγνυσι· σῦ δὲ πρὸς τὰ εὐρωπαῖα μέρη τὰ νότια τῦ ἐμψύχυ μοι φωσφόρυ μεταναστεύσαντος, οἷος ἐμοὶ ὁ κρυμός [4]), οἵα δὲ ἀβλεψία τὰς σὰς ἀκτῖνας μὴ καθορῶντι, ἀλλ' εἴης ὁ ἐμὸς φωσφόρος ἐῤῥωμένως δευκνὺς τὰς αὐγὰς καὶ μηδενὶ μηδαμῶς νέφει τῶν ἀνιαρῶν

---

1) B om. τε.

2) Cf. Hist. 188.

3) AB Schol.: Σελαγησμῶν· Σελαγισμὸς Ἀττικῶς ι.

4) AB κρυμμός. Scripsi κρυμός, algor, frigus. Hesychius habet κρυμνός, unde f. derivata lectio nostrorum librorum ms. κρυμμός.

συγκρυπτόμενος· τάχα δέ ποτε καὶ πρὸς ἡμᾶς φεραυγέστατα τὰς ἀμαρυγὰς ἐπιπέμψειας. Ἄρτι δέ σε καὶ πόῤῥωθεν ἡμῶν τὸν δρόμον ἐλαύνοντος, παῤῥησίᾳ φερόμενος ἣν αὐτὸς ἐχαρίσω μοι ἀβαροῦς τινος καὶ δικαίας δεήσεως δέομαι, ὡς ἂν τῇ σῇ ἀντιλήψει τὸν γραμματικὸν Παπᾶν Μιχαὴλ περιέποις τε καὶ αὐξάνοις [1]) παντοίαν στοργὴν εἰς αὐτὸν δι' ἡμᾶς ἐνδεικνύμενος. Περὶ τέτων γὰρ καὶ τὴν παρῦσαν γραφὴν ἐνεστησάμην, σὲ μὲν προςκυνῦσαν, αὐτὸν δὲ συνιστῶσαν τῇ αὐθεντίᾳ σε.

μα. ΤΩΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩΙ ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΟΝΤΙ [2]).

Μεγίστην ἐμῦ καταγινώσκω τὴν ἀβελτηρίαν, ὦ δέσποτα· ἐξὸν γάρ μοι θορύβων χωρὶς καὶ ἀπονητὶ πεπᾶσθαι τἀμὰ ἱκετηρίας ἐπιδεδέημαι, ὡς ἂν κἂν μόλις καὶ δυςχερῶς ἀποληψαίμην αὐτά. Ἡμάρτανον δὲ ἄρα ὡς ἔοικε τῷ ἱερῷ τρίβωνι καὶ τῇ περιτιάρᾳ προσχὼν καὶ προτιθεὶς ταῦτα περιβολαίων τῶν ὀχλωδῶν καὶ κοινῶν καὶ τὲς περικειμένες αὐτὰ τῦ παρ' ἑτέρων ἐκχεομένε χρυσῦ ὑπὲρ μεταγραφῆς καὶ μόνης αὐτῶν. Ὅμως τῷ πάθει μάθος τιθεὶς ἐφρένωσα ἐμαυτὸν καὶ τὸ τῦ τραγικῦ ἔγνων ῥητὸν ἀτρεκέστατον, ὡς τοῖς πολλοῖσι βροτῶν ἄπιστος ἔσθ' ἑταιρείας λιμήν [3]). Ἔῤῥωσο καὶ ἀποδές μοι τἀμὰ καὶ μὴ ἀποδές.

μβ. ΤΩΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΠΙΤΑΦΙΟΝ ΤΙΝΟΣ ΤΩΝ ΤΖΕΤΖΟΥ ΦΙΛΩΝ ΑΠΟΣΥΛΗΣΑΝΤΙ ΚΑΙ ΩΣ ΟΙΚΕΙΟΝ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΑΝΤΙ, ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΣΦΕΤΕΡΙΖΟΜΕΝΩΙ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΜΑΛΛΟΝ ΔΕ ΤΗΝ ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΤ' ΑΥΤΗΣ ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΜΕΣΑΡΙΤΗΙ ΧΟΛΑΙΝΑΝΤΙ ΑΝΘ' ΩΝ ΤΟΥΤΟΝ ΕΞΗΛΕΓΞΕΝ ΕΙΠΩΝ· ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΕΣΤΙΝ Η ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ ΡΗΤΩΝ [4]).

Ἐγὼ μὲν κἀκ τῶν προτέρων κατέμαθόν σου τὴν τόλμαν καὶ τὴν ἀναίδειαν ἄνθρωπε, ὁπότε τε τῶν ἐμῶν ἐπιτηδείων καὶ φίλων τὸν βασιλικὸν ἐσύλησας ἐπιτάφιον καὶ τὴν χρυσῆν ψηφῖδα τῦ ἀνδρίαντος ἐκείνε παρεσπακὼς [5]) ἀλληνάλλως μετέθε καὶ μετεμόρφωσας, ἣν ὁ ἐμὸς φίλος Πολύκλειτος ἢ Φειδίας ἢ Ἀλκαμένης ἢ Μύρων ἢ Πραξιτέλης [6]) ἢ Ζεῦξις ἢ Ἀπελλῆς ἢ Παῤῥάσιος ἢ Στασικράτης ἢ Λύσιππος ἢ ὡς ἄν τις ἐθέλοι

---

1) B περιέπῃς τε καὶ αὐξάνῃς.

2) Cf. Hist. 189 et 190.

3) Alludit ad Eurip. Orest. 721. Phoeniss. 403. In priori loco amicus dicitur καταφυγὴ σωτηρίας. Uterque locus laudatur in Chiliad. VIII, H. 190.

4) Cf. Hist. 191. usque ad Hist. 228.

5) B παρεσπαρκώς.

6) A προξιτέλης.

τὸν ἄνδρα καλοῖτο πρὸς εὐρυθμίαν ἐξήσκησεν. Ὡς δὲ καὶ τὰς σὰς βατραχίδας φυσιγναθέσας ἐμάνθανον ἐν τελματώδει καὶ θολερῷ μεμεθυσμένας τῷ ὕδατι καὶ διατεινομένας τορώτερον ὡς ὑπὸ σȣ̃ προπεποιημένος εἴη ἐκείνῳ κἀκεῖνος ὁ ἐπιτάφιος, μάρτυρα τȣ̃ λόγȣ προβάλλομαι τὴν ἀλήθειαν, ὡς αἰδέμενος ὑπὲρ σȣ̃ ἠρυθρίων ὅτι τοιαῦτα καὶ δρᾶν καὶ λέγειν ἐτόλμας, καὶ τὴν γῆν ἐπηυχόμην χανεῖν μοι, ὡς εἴπερ αὐτὸς ἐγὼ εἴην καὶ ȣ̓χὶ σὺ ὁ τὸ σῦλον τȣ̃το διαπραξάμενος. Πλὴν οὐ τοσȣ̃το βαρέως ἔφερον τότε· παιδιὰν καὶ χαριέσσαν καὶ κλοπὴν αὐτολύκειον ᾠόμην εἶναι τὸ πρᾶγμα. Ὡς δὲ καὶ περὶ τὸν ἐπίλογον γεγονὼς ἠκροώμην τῆς σῆς ἐπικρίσεως ἐπικρινέσης τὸν λόγον ὅτι καλὸς ȣ̓κ εἶχον ὅπως ἐπισχήσω τὸν γέλωτα. Κατὰ γὰρ τὸν κωμῳδὸν ἐμαυτὸν δάκνων ὅμως ἐγέλων [1]). Οὕτω μὲν καὶ πρότερον ὑπὲρ σȣ̃ ᾐδέμην, εὖ ἴσθι, καὶ ἠρυθρίων, πλὴν μεθ' ὑποστολῆς καὶ λαθραίως καὶ ȣ̓κ ἀναίδην ὡς νῦν τυραννικῷ τῷ τρόπῳ σφετεριζομένȣ σȣ τὰ ἀλλότρια· ὡς δέ γε νῦν καὶ πρὸς τὰς ἐμὰς ἐξηγήσεις ἀγωρήσας καὶ τυραννικώτερον αὐτοπρέμνȣς αὐτὰς κατασύρας ἐτόλμησας σφετερίζεσθαι, μᾶλλον δὲ τὴν εἰς τὸν Χαλκιδέα Λυκόφρονα καὶ τῷ Μεσαρίτῃ βαρέως ἐπέθȣ τε καὶ ὀργίλως κατὰ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ὄρνιν τὴν γλαῦκά σε τὸν κολοιὸν ἐξελέγξαντα καὶ τὸν κηφῆνα τρυγῶντα μέλι ἀλλότριον, ȣ̓δὲν δὲ ἄλλο νὴ τὴν ἀλήθειαν ἐπεπόνθειν ȣ̓δὲ ἐδυσχέραινα, πλὴν ἢ καθάπερ καὶ πρότερον ὑπ' αἰδοῦς πλέον τοῦ συνήθους ἠρυθρίασα καὶ ὑπεπυῤῥίασα [2]). Ἱκέτης ȣ̓̃ν [3]) γίνομαι καὶ τῆς σῆς ἀγχινοίας ἱκνȣ̃μαι, σύγγνωθι τῷ μειρακίῳ καὶ μὴ χαλέπαινε διαῤῥήδην τὸ μέλι πόνον μελίττης κηρύττοντι. Κἂν γὰρ αὐτὸς σιωπήσῃ, ὅμως καὶ λίθοι τȣ̃το βοήσȣσιν, ὡς Τζέτζȣ τυγχάνει τὸ πόνημα. Τὰ γὰρ ἡμέτερα κἂν θαλαμίτην καὶ οἰκȣρὸν τὸν βίον εἰλόμεθα καὶ οὐ φανητιᾶν καὶ ἁβρύνεσθαι, πρὸς μὲν ἀνίσχοντα ἥλιον ἐπέγνωκεν ἡ Ἰνδῶν καὶ Διονύσȣ αἱ στῆλαι καὶ ὁ ἠῷος ὠκεανὸς καὶ Ταπροβάνη καὶ ἡ χρυσῆ, πρὸς δέ γε τὰς τȣ́τȣ δυσμὰς καὶ τὴν ζεφυρῖτιν πλευρὰν Γάδειρά τε καὶ Βαῖτις [4]) αὐτῶν ποταμὸς καὶ τὰ πέραν Γαδείρων νῆσοί τε Ἑσπερίδες καὶ Βρετταναί, πρὸς τὰς πνοὰς δὲ τȣ̃ νότȣ καὶ τὴν μεσημβρίαν ἀπόκλισιν Αἰθιοπίας ὅσον οἰκȣ́μενόν τε καὶ ἄοικον [5]), περὶ δὲ τὸ ἀρκτῷον καὶ βόρειον Ἀγάθυρσοί τε καὶ Γελωνοί, Μαιῶται, Σκῦθαι καὶ οἱ Καυκάσιοι καὶ ὅσην ὁ πολυχεύμων ὠκεανὸς ὑγραῖς ἀγκάλαις γῆν τε

1) Cf. Aristoph. Ran. 43 sq.
2) B ὑπερπυῤῥίασα.
3) B γȣ̃ν γίνομαι.
4) B βαῦτις.
5) B ἀοίκητον.

καὶ θάλασσαν περιείληφεν· ὅτω καθέστηκε πασίγνωστα τὰ ἡμέτερα, κἂν ἐπηλυγάζωμεν ἑαυτὲς ὡς ὁ θετταλὸς στρατιώτης ἐκεῖνος τῷ Λυκομήδες θαλάμῳ. Παύου καὶ σὺ τοιγαρῦν ταῦτα εἰδὼς καὶ τῷ μειρακίῳ μὴ ἀποσκύδμαινε, μελίσσης ἔργον φαμένῳ καὶ οὐ κηφήνων εἶναι τὸ μέλι, μηδὲ περὶ [1]) τὴν μέλισσην ἀχαριστότερος γίνε κηφήνων· ἀλλά γε τρύγα μὲν τοῦ μέλιτος ὅσον ἐθέλεις καὶ ἀπαρύου τῶν σίμβλων, τῇ δὲ μελίσσῃ τὸν πόνον ἐπίγραφε, μήπως καθά φησι Πίνδαρος κατὰ Σιμωνίδη τὴν μῦσαν ἀργυρείαν [2]) ποιήσαιμεν καὶ δυςπόριστος γένοιτο καὶ ὀκέτι προκύψῃ τοῖς πένησιν. Ἔῤῥωσο.

μγ. ΤΟΙΣ ΔΥΣΙ ΤΗΣ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΙΣ [3]).

Ὦ χρυσὲ δεξίαμα κάλλιστον καὶ προςφώνημα καὶ σὺ δὲ σὺν αὐτῷ σεβαστοφόρε γραμματικὲ τῷ ἀσπιδοπώλῳ πλέον ἢ τῷ δεῖνι τοῖς σώμασι συνδιάγοντες τοῖς τρόποις ἀφίστασθε· οὐδὲ γὰρ κατὰ τὸν κυρηναῖον Καλλίμαχον

Ἑσπέριον φιλέῃσιν ἀτὰρ στυγέῃσιν ἑῷον [4]),

ἀλλὰ κατὰ τὴν κύνα τὴν αἰσωπείαν ἐκείνην τὴν τὸν λαγωὸν τῷ δοκεῖν φιλεῖν δάκνεσαν δάκνετε [5]).

μδ. ΤΩΙ ΑΔΩΠΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΓΕΩΡΓΙΩΙ [6]).

Οἱ τῷ ὄντι μὲν ἀφανέστατοι τῇ σῇ δὲ ἀφάτῳ περὶ ἡμᾶς φιλικῇ διαθέσει τοῖς μεγαλεπιφανεςάτοις παρεγγραφόμενοι ὑγιαίνομεν ὡς ἡ ἄνωθεν βούλεται πρόνοια καὶ ἡ σὴ περὶ ἡμᾶς καλλίστη φιλία, τριφίλητε ἀδελφὲ καὶ τιμιώτατε δέσποτα, μέχρι τῆς σήμερον, ἑπτακαιδεκάτης ἡμέρας τελῦσης Μαίου μηνὸς περὶ βουλυτὸν δὲ τρεχούσης, καθ᾿ ἣν ὥραν καὶ τὸ σὸν γραμματεῖον ἐδεξάμεθα καὶ τὰς θεοφρουρήτους ὑγείας σου ἀνεμάθομεν. Εἴης δέ μοι καὶ μέχρι γήρως ἐσχάτου ὑγιεινότατόν τε καὶ ἄλυπον τὸν βίον ἀντλῶν· γένοιτο δὲ καὶ πρὸ τῆς ἐμῆς ἐκδημίας πρὸς τὴν Μεγαλόπολιν ἀναζεῦξαί σε καὶ ἀλλήλων ἐπαπολαῦσαι φιλίαν ἄδολον καὶ ἀκραιφνῆ.

---

1) In Chil. vulgo legitur *παρὰ.*

2) B *ἀργυρέαν.* Caeterum inscriptionem, quam in Chil. hist. VIII, 228. legis, nequaquam corruptam esse ex verbis nostrae epistolae apparet.

3) Cf. Hist. 229 et 230.

4) Callimachi fragm. XXVI. p. 347. In Chiliadibus legitur *φιλέεσιν* et *στυγέεσιν.* Hist. 230. titulum prae se fert: *περὶ τῆς αἰσωπείας κυνὸς τῆς τὸν λαγὼν δακνέσης τῷ δῆθεν φιλεῖν.*

5) AB *δάκνει.*

6) Cf. Hist. 231.

με. ΤΩΙ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΩΙ ΟΣΤΕΩΝ [1]).

Αὐθέντα μȣ πρωτοψάλτε, εἰ τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην τῷ ὄντι φιλεῖς καὶ τούτου θερμοτέρως ὑπερμαχεῖς, ὡς καὶ τὰ πράγματα ἔδειξαν ἱκανὴν παρασχόμενα τεκμηρίωσιν τῆς πρὸς αὐτὸν διαθέσεως, τὴν παρȣ̃σαν ἱκετηρίαν τῷ κραταιῷ καὶ ἁγίῳ ἡμῶν βασιλεῖ χειροδότησον καὶ ὑπαναγνωσθῆναι αὐτὴν αὐτῷ παραβίασον παρά τινος τῶν γραμματικῶν τῶν μὴ τῷ μέρει τȣ̃ πατριάρχȣ ἀντιθετȣ́ντων.

μϛ. ΤΩΙ ΚΡΑΤΑΙΩΙ ΒΑΣΙΛΕΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΤΩΙ ΚΟΜΝΗΝΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΩΙ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩΙ [2]).

Δέσποτά μου ἅγιε τὸ θεῖον κράτος τῆς βασιλείας σȣ πατριάρχην προχειριζόμενον ȣ̓κ αὐτονομίᾳ βασιλικῇ ὃν ἡρετίσατο αὐτοβȣ́λως ἐχειροτόνησε, καίτοι γε καὶ τȣ̃το πάντως ἐξῆν εἴπερ ἐβȣ́λετο, ἀλλ' ἐκοινώσατο τῇ συγκλήτῳ καὶ τῇ συνόδῳ τὸ βȣ́λημα καὶ τῇ προκεκριμένῃ [3]) γνώμῃ πάντων κοινῇ μετὰ τοιαύτης ἀκριβȣ̃ς ἐπικρίσεως τὴν ἱερὰν ταύτην ἀρχὴν ἐνεχείρισεν. Ἄρτι δὲ κακοήθεις τινὲς καὶ στασιωδέϛεροι καὶ ταῖς μεταπτώσεσι τῶν ἀρχῶν ἐπιχαίροντες καὶ δημοεξαπτεῖν [4]) εἰωθότες, ὁ μὲν ὅτι τȣ́τῳ μοναστηρίῳ οὐ κεχάρισται, ἕτερος δὲ ἀρχοντικίȣ ἕνεκα δυϛροπῶν, ὁ δὲ δυϛμεναίνων ὅτι ἕτερόν τι τῶν τῆς ἐκκλησίας παρασπασθὲν τούτῳ ȣ̓κ ἐδωρήθη, ἕτεροι δὲ ὅτι ἡ τȣ̃ χαρτοφύλακος τȣ́τοις ἐγένετο συνεδρίασις βασκανία καὶ σχίσμα καὶ φθόνȣ ἀρχή. Ἄλλος τις πάλιν παραπλὴξ καὶ μαινόμενος ἄνθρωπος μοναχὸς εἴτε τȣ̃ ἱερȣ̃ καταλόγȣ πατριαρχικὴν ἀρχὴν ὀνειροπολῶν καὶ ἄλλος ἄλλο τι, ȣ̓κ οἶδ' ὅπως καὶ παρὰ τίνων παρεισαχθέντες τὰς βασιλικὰς ὑπεψιθύρισαν ἀκοάς, τῷ μὲν δοκεῖν ὦ γῆ καὶ ἥλιε καί σȣ τȣ̃ βασιλέως καρδία ὑπὲρ εὐσεβείας μετάστασιν τοιȣ́τȣ πατριάρχȣ αἰτοῦντες, τὸ δ' ἀληθὲς τούτων ἕνεκα τῶν ῥηθέντων μοι δυϛκολαίνουσι. Καὶ ἄλλο τι μεῖζον οἱ στασιώδεις τυρεύοντες τοῖς μικροτέροις τέως αὐτȣ̀ς παιδοτριβȣ̃σι καὶ ἐγγυμνάζȣσιν, ὡς μὴ τοῖς κρίμασιν ἀρεσκόμενοι τῆς σῆς βασιλείας τοῖς γενομένοις μετὰ καὶ τῆς αὐτῶν ἐπικρίσεως· ἐθέλȣσι γὰρ καὶ βασιλέων εἶναι βασιλικώτεροι καὶ περιάγειν αὐτȣ̀ς ὅπῃ καὶ ὅπως καὶ ὅταν ἐθέλωσιν. Ὅπερ εἰ κατὰ νȣ̃ν αὐτοῖς ἀποβαίη, καὶ ἐς μεῖζον τȣ́τοις χωρήσει τὰ πράγματα, τὸ δὲ δὴ πάντων τὸ [5]) ἀτοπώτατον καὶ ἀκρίτως

---

1) B legere videtur *ὀστέῳ*.

2) Cf. Hist. 232. usque ad Hist. 241. Pro *βασιλεῖ* in B legitur *καὶ ἁγίῳ ἡμῶν*.

3) A *τῷ προκεκριμένῳ*.

4) *Δημοεξαπτεῖν* est *ἅπαξ λεγόμ.* caeterum *ὁ δημοεξάπτης* (populi accensor, seditionarius) in Tzetzae Chiliad. X, 430. legitur.

5) B om. *τὸ*.

αἰτῦσιν ἐξέλανσιν τοιῦτυ ἀνδρὸς οἱ καθαιρέσεως ἄξιοι κατ᾽ ἀμφοῖν καὶ νενικηκότες, ὅπερ μὴ δοίη θεὸς, καὶ ἥττης γευσάμενοι καὶ φυγοδικῦντες καὶ τὴν δίκην ὑπερτιθέμενοι, καὶ ταῦτα γὰρ ἥττης τεκμήρια. Λέγουσι γὰρ ὡς εἰς κατηγόρυ τόπον στῆναι οὐ δύνανται, διαβολεῖς ἐντεῦθεν ὁμολογοῦντες ἄντικρυς εἶναι καὶ σφάκται λαθραῖοι. Τοιαῦτα σκαιωροῦσιν ὗτοι κατὰ τῦ θειοτάτυ ἀνδρὸς, ᾧ μόνον ἐστὶ κακὸν μέγιστον ἕν ἡ ἀνυπέρβλητος ἀγαθότης καὶ τὸ μὴ δραστηρίως κατέχειν τὴν πατριαρχικὴν βακτηρίαν καὶ ἐπισφίγγειν τὴν ζώνην αὐτῦ τῷ μηδὲ κἂν τοῖς κακοῖς εἶναι κακόν. Εἰς μαρτυρίαν δὲ τῆς τύτων πεπλασμένης διαβολῆς τοῖς ἄρχυσιν ἐπιφέρυσι διεφθαρμένον τὸν βίον μυσικοπαικτῦντά τινα θυμελικὰ παπαδύλλια [1]) καὶ ταῦτα τύτοις συνεδριάζυσιν, ἐξαπατῶντες αὐτὺς λογοποιίαις ἐπαίνων συμπλαττομένων εἰς τὰ καθάρματα. Λέγυσι δὲ καὶ τῦτο, ὡς οἱ Κομνηνοὶ δυςμετάτρεπτοι ἀνατρέψαι ὅπερ ποιήσυσι φθάσαντες· λανθάνυσι δὲ ἑαυτὺς οἱ ταλαίπωροι, ὐκ εἰδότες τὺς Κομνηνύς. Οἱ γὰρ Κομνηνοὶ πρὸς μὲν τὸ καλὸν ἀνατρέπειν εἰσὶ δυςμετάτρεπτοι, πρὸς δὲ τὸ διορθῦν ὅπερ γνῶσιν ἐπταισμένον καὶ πλημμελὲς εὐμετάτρεπτοι. Δέομαι ὖν τῦ φιλανθρώπυ συ κράτυς, μὴ κατὰ νῦν ἐάσειας τὸ πρᾶγμα τοῖς καχέκταις χωρῆσαι, αὐτοπροσώπῳ δὲ κρίσει κατασυστάδην δεῖξον αὐτοῖς, ὁποίαν οἱ Κομνηνοὶ τὴν κρίσιν βραβεύυσι, καὶ ὡς ἄριστος τῷ ὄντι τελῶν βασιλεὺς γενοῦ καὶ ἰατρὸς ἄριστος· καὶ μισῶν τὰ ἰοβόλα θηρία ταῦτα καὶ δάκετα ἀπόκοψον τὰς σπείρας αὐτῶν δικαίᾳ δίκης μαχαίρᾳ, καὶ θηριακὸν ἐνσκεύασον φάρμακον πάγκοινον θηριοδήκτοις λυσιτελὲς, τοῖς δ᾽ ἰοβόλοις ἀπαίσιον καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν κοινὴν ἀντιπάθειαν. Τοιυτοτρόπως δὲ δρᾷν καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχυσι δίδασκε· εἰ γὰρ χολῶσιν ἀνθρώποις καὶ παραπαίυσι καὶ προςαγγέλλειν τὺς ἑαυτῶν ἄρχοντας δι᾽ ἔχθραν ἐθέλουσι, βασιλικαὶ ἀκοαὶ ὑπανοίγοιντο [2]), θᾶττον ἂν αἱ κεφαλαὶ πόδες, οἱ δὲ πόδες γενήσονται κεφαλαί. Ὡς δοῦλος ἀνάξιον τολμήσας ἐδεήθη ζήλῳ δικαίας ἀμύνης· ὐδὲ γὰρ ἀπὸ θέας κἂν [3]) μόνης ψιλῆς τὸν ἄνδρα τεθέαμαι, οἰκυργὸς γὰρ ἐγὼ καὶ ἐγγώνιος.

μζ. ΤΩΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΗΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΣΜΕΝΙΩΤΗΙ [4]).

Ἅγιέ μυ αὐθέντα πολλὰς πολλάκις κατέθυ τὰς εὐεργεσίας καὶ χάριτας πρὸς ἡμᾶς καὶ νῦν δὲ πάλιν εἴπερ ποτὲ προςεπίθυς ταῖς εὐεργεσίαις

---

1) Sic AB. An legendum *παπαδύλια*? Cf. Cangium, qui Pselli in quendam cauponem inania philosophantem locum ex Codd. Regg. Mss. laudat: *παπαδύλιον δὲ ἦν τὸ τὸ σχεδιάζον προτραπὲς παρ᾽ ἐμῦ κτλ.*

2) B *ὑπανοίγοντο.*

3) A *καὶ.*

4) Cf. Hist. 242. 243. 244. 245.

εὐεργεσίας καὶ ταῖς χάρισι χάριτας. Τίς δὲ ἡ τῆς γραφῆς μου δέησις ἄκȣσον. Ὁ Σεβαστὸς ὁ Βατάτζης ὁποίȣ θέματος δȣλείαν ἐνήργησεν ȣ̓κ ἐπίσταμαι· τοσȣ̃το γὰρ ἔμοιγε δημοσίων πραγμάτων καθέστηκε μέλησις, ὁπόσον [1]*) κολιοῖς βασιλείας ἢ ἀετοῖς τῶν νόμων τȣ̃ Πλάτωνος καὶ ταῖς ἀηδόσιν Ἀριστοτέλȣς συλλογισμῶν, εἰ βȣ́λει δὲ προςεπίθες καὶ τῶν Χρυσίππου. Τȣ́τȣ γȣ̃ν τὴν δασμοφορίαν τοῦ θέματος ὁποῖον ἄρα καὶ εἴη ἀνατεθῆναι τῇ σῇ αὐθεντίᾳ νῦν αἱ φῆμαι διεκηρύκευσαν. Ἱκέτης οὖν γίνομαι διὰ τῆς παρȣ́σης γραφῆς, ὡς εἴπερ ἡ σὴ αὐθεντία τῷ προῤῥηθέντι Σεβαστῷ συναντήσειε τὸ τȣ̃ πατρῶν ἰατρȣ̃ μὴ ἐπηρεασθῆναι παιδάριον ἡμέτερον ὂν συγγενὲς, τῷ ῥηθέντι δὲ συνεξελθὸν Σεβαστῷ. Οἶδε δὲ ἡ σὴ αὐθεντία καὶ τὸ παιδάριον ἀκριβῶς τὸ μωρόσοφον ἐκεῖνο καὶ δοκησίσοφον, ὃ τȣ̀ς ἰάμβȣς ποτὲ τῷ τέλει τῶν πρακτικῶν ἐνεχάραξε καὶ τȣ́τȣ ἕνεκεν ἡ σὴ αὐθεντία ȣ̓κ ἐπέγραφε ταῦτα, ἀλλ᾽ ἐκινδύνευον ἀπρακτῆσαι τὰ πρακτικὰ, εἰ μὴ καὶ τότε σȣ ἐδεήθημέν περὶ τȣ́τȣ, καὶ πάλιν ἡ γραφὴ ποιεῖται τὴν δέησιν.*

μη. ΤΩΙ ΑΡΧΙΗΤΡΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΜΙΧΑΗΛ [2]*).*

Γράφȣσιν οἱ λόγοι τὸν Ἀρταξέρξη [3]*) μακρόχειρα, ἐγὼ δὲ εἴ τις ἦν Ἀρταξέρξης ἐκεῖνος οὐ σύνοιδα, ὦ τιμία μοι καὶ συγγενὴς κεφαλή. Ἐκεῖνον ȣ̓̃ν οἱ Πέρσαι καὶ περσικαὶ γραφαὶ γινωσκέτωσαν· ἐγὼ δέ σε μακρόχειρα καὶ πλέον ἐκείνȣ συνίημι τὸν ἐμὸν συγγενῆ, τὸν ἐμὸν ἀδελφόν. Αἱ χεῖρες γάρ σου τοσοῦτο μῆκος ὑπερεξήπλωντο, ὡς ἐκ* [4]*) τῆς Αἰλίας Ἀδριανȣ̃ πόλεως πρὸς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων ἐκταθεῖσαι ἡμῖν ὀρέξαι τȣ̀ς περδίκας. Τὴν σὴν ȣ̓̃ν ἀγάπην κατασπαζόμεθα καὶ τῆς γνώμης καὶ τῆς χειρὸς ἕνεκα, πῶς ἂν εἴποις, εὐχαριστȣ̃μέν σοι. Πλὴν ἀλλ᾽ εὖ τȣ̃το ἐπίστασο, ὡς ἐσμὲν ἡμεῖς οὐ βοροὶ οὐδὲ βρωμάτων χαίρομεν δεξιώσεσιν, ἐπιποθοῦμεν δὲ ὑπὲρ χρυσὸν καὶ τοπάζιον γραφὰς προςηγόρους τῆς σῆς ἀγάπης καὶ αὐθεντίας κομίζεσθαι. Τὸ λοιπὸν ȣ̓̃ν ἄλλοις μὲν βρώματα στέλλων ἀπόστελλε, ἡμῖν δὲ ἀντὶ βρωμάτων προσαγορεύσας γραφάς σου. Προςκυνεῖ τὸ παρὸν γράμμα τὴν σὴν ἀγάπην καὶ αὐθεντίαν ὡς ἀπ᾽ ἐμȣ̃ καὶ πάσης ἐμῆς ἀδελφότητος, προσαγορεύει καὶ πᾶσι τοῖς ὑπὸ σὲ καὶ σὺν σοί. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς ὑγιᾶ σε διατηροίη καὶ μακροχρόνιον.*

μθ. ΤΩΙ ΜΟΝΑΧΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΘΕΟΣΤΗΡΙΚΤΩΙ.

Πάτερ ἅγιε, ἰδȣ̀ ὡς νομίζω ἔγνως ἀκριβῶς τὸν μέγαν χαρτȣλάριον

1) B *ὁπόσον καὶ κ.*
2) Cf. Hist. 246. 247. 248.
3) B *ἀρταξέρξην.*
4) B *ὡς καὶ τῆς.*

τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, οἷα τὰ ὁμόλογα ποιεῖται ἀληθέστατα πρὸς σὲ καὶ τὸν ἅγιόν μου δεσπότην. Ὁ διατεινόμενος γὰρ καὶ λέγων εἰ εὑρεθῆ ἔχων τὸ σκλαβόπωλον [1]) ἄξιός ἐστι παθεῖν τὸ ἐξελέγχθη καὶ ὡμολόγησε τῷ μοναχῷ Θεοφίλῳ ἔχειν αὐτὸ ὑπὸ τῶν ἀληθῶν τεκμηρίων καὶ ἐλέγχων βιαζόμενος ἄκων εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν. Στείλατε ἓν μοι διὰ τῆς ὑμῶν ἀντιλήψεως τὸ παιδόπȣλον, ἵνα μὴ πάλιν κατασχεθεὶς [2]) τῷ συνήθει νοσήματι ἐκμετρήσω τὸν βίον ἔρημος διακόνȣ τȣ̃ κἂν ὕδωρ μοι ἀποκομίσαντος. Περὶ δὲ τȣ̃ ὅτι ȣ̓δὲν ȣ̓δενὶ χρεωστῶ γνωστὸν ἔστω τῇ ὑμῶν ἁγιότητι, ὅτι πέντε μῆνες ἤδη τῆς μιαρᾶς νόσȣ κατεχȣ́σης με τὰ ὀλιγοστὰ ὅσα ἂν εἶχον νομισματίτζια [3]) ἐξεκένωσα εἰς ἰατροὺς τε καὶ ὑπȣργȣ̃ντας αὐτοῖς καὶ εἰς τροφὰς διαίτης λεπτῆς· τέως χρεώστης ȣ̓δενὸς ἐγενόμην. Δεικνύει δὲ ἡμᾶς ἀληθεῖς καὶ τὸ ἶσον τοῦ σταλέντος χάρτου μοι παρὰ τοῦ μεγάλου χάρτου ἐναντιȣ́μενον τοῖς ἀγράφοις λόγοις αὐτοῦ. Ἔχω δὲ καὶ πολλȣ̀ς μάρτυρας τῆς ἐμῆς ὑπολήψεως, πῶς μὲν [4]) δυςχερῶς λαμβάνω πρὸς τὸ φυλάσσειν βιάζων αὐτȣ̀ς ποιῆσαι χάρτας, δηλωτὶ γὰρ ὅτι φυλάσσω αὐτοῖς τὸ ῥᾳδίως δὲ ἀποδίδωμι, καὶ ὑμεῖς δέ μȣ μάρτυρες ἀκριβέστατοι, εἴπερ οὐκ ἐπιλήσμονες ἐγεγόνειτε ὧν μοι εὐηργετήσατε. Σελλοχάλινον καὶ λαμπρὸν ᾧ καὶ μέχρι τȣ̃ νῦν χρῶμαι χάριν ἐδίδȣ μοι ὁ ἅγιός μȣ δεσπότης λαμπρῦναι βȣλόμενος καὶ πλέον αὐτὸ καὶ μόλις καὶ βίᾳ καταπειθὴς ἐγενόμην τȣ̃το λαβεῖν παντελῶς ἀπειπὼν τὴν λοιπὴν ἐπιλάμπρυνσιν, εἶτα πάλιν ἡμίονόν μοι εὐβαδῆ [5]) καὶ λιπῶντα καὶ ὑψηλὸν ἐχαρίζετο [6]). Ὡς δ᾽ ὁ μοναχὸς Ἰωαννίκιος ἐλθὼν ἤρετό μοι πȣ̃ ἡ τȣ̃ ἡμιόνȣ στάσις γενήσεται, ἔφην αὐτῷ· καὶ τίς χρεία ἐμοὶ ἡμιόνȣ; προςκύνησον τὸν ἅγιόν μου αὐθέντα καὶ εὐχαριστήσας πολλὰ ἐξ ἐμοῦ τούτῳ εἰπέ· ὁ θεὸς τηρήσαι τὴν σὴν ἁγιότητα μακροχρόνιον εἰς πολλῶν ἀντίληψιν καὶ περίθαλψιν καὶ μετὰ γῆρας μακρὸν καὶ τῆς ȣ̓ρανίȣ [7]) βασιλείας ποιήσειε μέτοχον, ἡμεῖς δὲ ἡμιόνων χρείαν ȣ̓κ ἔχομεν. Ὁ γȣ̃ν περὶ τὰς χάριτας ȣ̃τω βραδὺς εἰς τὸ δέχεσθαι ταύτας πῶς ἂν παρακαταθήκης ἢ χρέȣς ἀποστερήσειεν οἱονδήτινα; Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς φυλάττοι μακροχρονίȣς ὑμᾶς.

---

1) AB σθλαβόπωλον suprascripto σκλαβόπωλον. Neutra forma in Lexicis reperitur.

2) A κατασχεθῇς.

3) B νομισματίτζα.

4) B om. μὲν.

5) A εὐαδῆ.

6) B ἐχαρίσατο.

7) B τῆς ȣ̓ρανῶν.

ν. ΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΕΦΕΣΟΥ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΚΟΛΠΩΤΩΙ[1]).

Ἁγιώτατέ, μȣ αὐθέντα καὶ δέσποτα, ὁποίαν τινὰ ἥγημαι τὴν πρὸς τὴν ἐμὴν ἐσχατιὰν ὑμῶν ἐπιφοίτησιν, οἶμαι ὡς ȣ̓δὲ ἡ μεγίστη σȣ ἁγιωσύνη ἀγνοεῖ. Πάλιν ȣ̓͂ν διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως ὡς ἔθος πανηγυρίσωμεν τὸ ἐτήσιον· πρὸ ἡμερῶν δύο εἴτ' ȣ̓͂ν μιᾶς σταλέντων ἡμῖν τῶν διακονησόντων τὰ πρόσφορα, ἔρημος γὰρ τῶν τοιȣ́των ἐγώ. Ἀπέστω δὲ διὰ τῆς σῆς ἀντιλήψεως ἐκ πάντων τῶν ὑφ' ὑμᾶς μόνος ὁ Ἰωάννης ὡς δυςπαιδευτῶν καὶ δυςτράχηλος καὶ θρασὺς καὶ ἀνάγωγος καὶ εἴ τις ἄρα τοιοῦτος τῶν ὑφ' ὑμᾶς ἐστιν ἕτερος, ὅπερ οὐ πείθομαι. Ὡς γὰρ παρὰ προθύροις ἀκȣ́ω γεγράφθαι τοῖς Πλάτωνος· Μηδεὶς εἰσίτω ἀγεωμέτρητος, οὕτως ἐν τοῖς ἐμοῖς προθύροις ἄγραφον ἐγκεχάρακταί τι ἐπίγραμμα ἀγλώσσῳ λόγῳ βοῶν· Τὴν Τζέτζου θύραν μηδεὶς εἰσίτω δυςπαιδευτῶν, δυςτράχηλος, θρασὺς καὶ ἀνάγωγος ἄνθρωπος. Ταῦτα τὴς μεγίστης ἁγιωσύνης σȣ δέομαι προμηθέστερόν τε καὶ προςφυλακτικώτερον[2]) τὴν ἐκείνȣ ἀβελτηρίαν ἐκκλίνων. Εἰ γὰρ ἐκεῖνος τῇ ἐμῇ κέλλῃ ἐμπαρειςφρήσειε, μὰ τὴν ἁγίαν εὐχήν σȣ τὸ τȣ͂ μύθȣ ἐκεῖνο δρασείω, ὑπεκστήσομαι τῆς ἐμῆς κέλλης ἐκείνῳ, ὡς ὁ παρὰ τῷ μύθῳ νοσηλευόμενος δέδρακεν. Ὡς γάρ τις ἐπισκεψόμενος τοῦτον ἐλθὼν ἐφ' ἱκανὸν ἐκεῖσε διεκαρτέρει τὸν χρόνον, ἀναστὰς τῆς κλίνης ὁ κάμνων κἀκείνῳ εἰπὼν ἔῤῥωσο τῆς οἰκίας[3]) ἀπεφοίτησεν. Οὕτω γοῦν μὰ τὴν ἁγίαν εὐχήν σου δρασείομεν καὶ ἡμεῖς, εἰ ὁ Ἰωάννης τῇ ἡμετέρᾳ κέλλῃ ἐπιδημήσειεν.

να. ΤΩΙ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΩΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΣΗΦ[4]).

Ἑλλήνων παῖδες, θειότατε δέσποτα, τῆς Ἐπικȣρείων χορείας δὲ οἶμαι ἦσαν οἱ ἄνδρες, δεκατημόριον ἀμβροσίας[5]) τὸ μέλι ἐτερατεύσαντο. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν Ἑλλήνων παῖδες καὶ Ἐπικέρειοι[6]) γαστρὶ καὶ φάρυγγι καὶ[7]) βρώμασιν ἀπονεμέτωσαν τὰ ὀνόματα· ἐγὼ δὲ εἴ τι ἄρα τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀμβροσίας ἐγγύτητα κέκτημαι, τȣ͂το εἶναι τίθεμαι τὰ ἀρώματα. Εἰ

1) Cf. Hist. 249 et 250. B τῷ ἁγιωτάτῳ μητροπολίτῃ. — τῷ κολπωτῷ i. e. Sinuoso; cognomen fuit Joannis Metropolitani Ephesi, τȣ͂ κατὰ ποταμȣ̀ς προχέοντος τὰ τῆς φιλοσοφίας νάματα, apud Balsamonem ad Concil. Trull. Can. 20.

2) B προφυλακτικώτερον.

3) A οἰκείας.

4) Cf. Hist. 251. 252. 253.

5) B ἀμβροσίας εἶναι τὸ.

6) B ἐπικȣ́ριοι.

7) B καὶ τοῖς βρ.

δὲ τὰ λοιπὰ τῶν ἀρωμάτων δεκατημόριον φέρει τῆς ἀμβροσίας, τί ἂν τις τὰ τῆς σῆς ἁγιωσύνης καλέσοι ἀρώματα ἢ τίνα προςφυᾶ προςεπιθείη τούτοις τὴν κλῆσιν ὑπερανεστηκόσι παντὸς εἴδους ἀρώματος. Ἡρόδοτος μὲν γὰρ Ὀξύλου ὁ συγγραφεὺς γράφων περὶ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας φησὶν, ὡς αὖρά τις ζεφυρῖτις ἡδεῖα προςεπιπνέουσα [1]) ἀρωματίζει καὶ δένδρα καὶ γῆν καὶ εἴ τι ἄλλο τῆς εὐδαίμονος ἐκείνης ἐστὶν Ἀραβίας· τὰ δὲ παρὰ τῆς σῆς μεγίστης ἁγιωσύνης ἀρώματα καταπεμφθέντα τῷ δούλῳ σου οὐκ ἀπό τινος ζεφυρίτιδος ἀρωματίζει τῆς αὔρας, ἐκ δὲ τῶν λειμώνων τῆς σῆς θειοτάτης ψυχῆς, ἀὴρ ἀνασκιρτῶν τις ἡδὺς καὶ εὐφρόσυνος αὔραις ἡδείαις ἐκείνοις χαρίζεται τὴν ἐπίπνοιαν. Τοιαῦτά μοι τὰ σταλέντα παρὰ τῆς σῆς ἁγιωσύνης ἀρώματα τὰ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ἀσυγκρίτως νικῶντα ταῖς ἐκπνοαῖς, τῷ δὲ τῆς μεγαλοδωρίας ποσῷ τὰ Ἀντωνίου δωρήματα. Προςκυνῶ γοῦν ταῦτα δεξάμενος ἕως ἐδάφους τὴν μεγάλην ἁγιωσύνην σου, ἀνταποτιννῦναι μὴ σθένων δὲ τῆς ἀμοιβῆς τι ἀντάξιον ἀντιδοῦναί σοι τὴν ἀντιδωρίαν ἀξίαν εὐχαῖς τοῦ πάντων ὑπερκειμένου δεδέημαι.

νβ. ΩΣ ΑΠΟ ΤΙΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΙΝΑ.

Οὐκ ἐπιλήσμονες ἡμεῖς ἐν κυρίῳ τριφίλητε ἀδελφὲ κύριε Θεόδωρε, οὐκ ἐπιλήσμονες ἡμεῖς ἀγάπης ἐσμὲν καὶ μᾶλλον τῆς σῆς καθαρᾶς καὶ ἀδόλου, ἔνθεν τοι μηδὲ συνώθει μηδὲ νύττε ἡμᾶς ταῖς γραφαῖς ὥςπερ τινὰς περὶ φιλίαν νωθροὺς καὶ ἀμνήμονας. Ἡμεῖς γὰρ καθ' ἑκάστων ὥςπερ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς σῆς ἀγάπης ὑπερλαλοῦμεν πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἡμῶν δεσπότην τε καὶ πατέρα, ὅσα δὴ καὶ δυνάμεθα. Ἀπολαβὼν δὲ καὶ τὰ σταλέντα μοι ἀγριμαῖα παρὰ τῆς σῆς ἀδελφότητος εὐχαρίστησα [2]) τῇ ὄντως περὶ ἡμᾶς ἀδελφικῇ διαθέσει σου καὶ διὰ τοῦ παρόντος μου [3]) γράμματος προςκυνῶ σε καὶ κατασπάζομαι τὸν ἐμὸν ἀδελφόν. Ἔῤῥωσο.

νγ. ΤΩΙ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΩΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΟΝΗΣ [4]).

Μανωὲ μὲν ἐκεῖνος, θειότατε δέσποτα, ἐν ὀπτασίᾳ θεοῦ γεγονὼς ἀνεφθέγξατο· Ἀπολώλαμεν, θεὸν ἑωράκαμεν. Ταῦτα μὲν ἐκεῖνος ὁ Μανωέ· ἐγὼ δὲ τὴν σήμερον ἐνωπίως ἐνώπιον τὴν σὴν κατιδὼν ἁγιότητα τῇ ἡμετέρᾳ ἐσχατιᾷ ἐνδημήσασαν κατὰ τὸν Μωσέα τῆς σῆς πεπλήρωμαι

---

1) B *προςεπιειςπνέουσα.* — Cf. Herod. III, 112 seq.
2) B *ηὐχαρίστησα.*
3) B *μοι.*
4) Cf. Hist. 254 et 255.

χάριτος θείαις ἀκτῖσι τῶν σῶν ἀρετῶν λελαμπρυσμένος τὸ πρόσωπον. Ἀλλ' εἴη πρὸς μακραίωνας χρόνȣς τῇ ἄνωθεν δεξιᾷ φρȣρεῖσθαι τὴν σὴν ἁγιότητα, ὡς ἂν ἐποπτικώτερον περιέποις ἡμᾶς τε καὶ ȣ̓κ ὀλίγȣς ἑτέρȣς περιαυγάζων ταῖς σαῖς θεοειδέσιν ἀκτῖσιν.

νδ. ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ [1]).

Ἁγιωτάτη ψυχὴ, θειότατε δέσποτα, τὸν πορφυρίωνα σωφρονέςατον ὄρνιν ἡμῖν παραδεδώκασιν οἱ περὶ ζώων ἱςορίας πραγματευσάμενοι. Τοσȣ̃το δὲ τὸ περιὸν τῆς σωφροσύνης αὐτῷ ὡς τελευτᾷν εὐθέως τὸ ζῶον εἰ καὶ μαχλάδα μόνον θεάσοιτο. Τοιȣ̃τον μὲν τὸν πορφυρίωνα αἱ γραφαὶ, θειότατε δέσποτα, περὶ σωφροσύνην ἡμῖν [2]) παραδεδώκασι· τοιȣ̃τοι δὲ καὶ ἡμεῖς ἄρα περὶ τῷ ψεύδεσθαι καθεστήκαμεν. Αἱρετὸν γὰρ ἡμῖν μυριάκις μᾶλλον θανεῖν ἢ ψεύσασθαι ἅπαξ, πολλῷ δὲ πλέον ἐγγράφως. Μὴ ȣ̓̃ν ἡ μεγίστη ἁγιωσύνη σȣ ἐγγράφως ἡμᾶς ψευδομένȣς ποιήσῃ τοῖς πολλοῖς ἐξελέγχεσθαι· ἡμεῖς μὲν [3]) γὰρ ὁδοστρωτεῖν [4]) σε πανταχȣ̃ τὰς δυςβάτȣς ἐγράψαμεν τῆς ἀληθείας ἐχόμενοι· ἡ δὲ παρ' ἡμᾶς ἔξοδός τε καὶ δίοδος ἐκ τῶν ὀρυγμάτων τῶν μοναχῶν δυςχερὴς γενομένη τοῖς ὁδοιπόροις καὶ δύςβατος ψευδογραφοῦντας ἐλέγχει λογίζεσθαι πᾶσι, καίπερ ἀληθέστατα γράφοντας. Διὰ τῆς σῆς ȣ̓̃ν ἀντιλήψεως ἔξελε τȣ̃ ὀνείδȣς ἡμᾶς.

νε. ΤΗΙ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩΙ ΚΥΡΙΑΙ ΑΝΝΗΙ ΤΗΙ ΚΑΙΣΑΡΙΣΣΗΙ [5]).

Δέσποινά μȣ ἁγία, ἐγὼ μὲν ὁ δȣ̃λος τῆς βασιλείας σȣ καὶ γονέων εὖ γεγονότων φυεὶς καὶ λόγοις τραφεὶς μακρόθεν ἀναγωγίας καθέστηκα καὶ ἁπανταχόθεν πρὸς ἅπαντας θηρῶμαι τὸ ἀκατάγνωστον κατεξαίρετον δὲ πρὸς τὰς κατά σε βασιλείας ὑπεροχάς. Τί δέ μȣ τὸ γράμμα βȣ́λεται μάνθανε δέσποινα. Τῶν περὶ τὸν ἱππῶνα [6]) τῆς βασιλείας σȣ θρασύς τις καὶ ἀγέρωχος ἄνθρωπος ἐπιγαμβρεύσας ἐξ Ἀδριανȣπόλεως τζȣριχοπρεσβύτερος καὶ ἀθεωτέρῳ πολὺ τȣ̃ ἱκανωτικȣ̃ στογγύλȣ· ὃν ὁ πρὸ τοῦ Μύρωνος Ἀδριανȣπόλεως ἀρχιερεὺς διὰ τὰς ἀῤῥητȣργίας αὐτȣ̃ καὶ αἰσχρότητας τῆς ἱερατικῆς παραλύσας ἀρχῆς καὶ τεσσαράκοντα δοὺς ῥάβδων

---

1) Cf. Hist. 256.
2) B ἡμῖν εἶναι π.
3) A om. μέν.
4) ὁδοστρωτεῖν videtur ἅπαξ λεγόμ. Sed ἡ ὁδοστρωσία, viarum stratura, munus sternendae viae.
5) Cf. Hist. 257. 258. 259.
6) A ἱππῶντα.

πληγὰς ἀφώρισέ τε καὶ ἐξώρισε τῆς Ἀδριανȣπόλεως· δι' ὃν ὁ κύριος Ἰωάννης ὁ πατριάρχης τὴν χαλάμαιναν ἡγȣμένην τȣ̃ κοιμητηρίȣ ὑπάρχȣσαν σκυταλίσας τῆς ἡγȣμενείας ἐξήλασεν· ὃν ὁ παντοκρατορηνὸς κύριος Νικηφόρος διὰ τὸ ὑπεραίσχρον καὶ βέβηλον στόμα αὐτȣ̃ τε καὶ τȣ̃ υἱȣ̃ αὐτȣ̃, ἄνδρας ἱκανȣ̀ς στείλας, ἐκέλευσε δȣ̃ναι μέσον τῆς αὐλῆς τεθέντα τριάκοντα ἓξ ῥάβδων πληγάς· κρυβέντων δὲ τῶν ἀλιτηρίων ὁ ἀναίτιος καὶ μικρὸς υἱὸς τȣ̃ Τζȣρίχȣ κατασχεθεὶς λαμβάνει ῥάβδων πληγὰς δεκατρεῖς, ȣ̔ τὸν Τζȣ́ριχον υἱὸν δι' ἐμὰς ὕβρεις ἐκ τῆς τȣ̃ Μωσηλὲ μονῆς ἀπεδίωξαν βιαιοτέρως. Ὁ ἐπίσκοπός τε Ἀλισάνδων καὶ ὁ γεγονὼς νῦν πρωτέκδικος τότȣ τȣ̃ Τζȣρίχȣ Ἀδριανȣπολίτȣ τȣ̃ κατὰ τὸν πέρισυ καιρὸν ἐν τῇ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἑορτῇ παρὰ τοῦ πατριάρχου κυρίου Μιχαὴλ διαγνωσθέντος τελέως αἱρετικοῦ καὶ καυθῆναι ἀπειλȣμένȣ, οὗ καὶ τὸν Τζȣ́ριχον υἱὸν ὁ ῥηθεὶς πατριάρχης ἐκέλευσε λαβεῖν τριάκοντα ἓξ σκυτίνους πληγὰς ἄνω τῶν κατηχȣμενείων τῶν κορυφαίων ἀποστόλων. Ὁ δὲ νῦν Θεσσαλονίκης μεσιτεύσας ἐξέσωσε τότȣ τȣ̃ ἀλιτηρίȣ Ἀδριανȣπολίτȣ γαμβρὸς γεγονὼς ὁ ῥηθείς, δέσποινά μȣ ἁγία, καὶ μὴ ὑπόθεσιν ἔχων μετ' ἐμȣ̃, πλὴν τȣ̃ ὅτι τὸν Τζȣ́ριχον καὶ προφανῶς ἐληλεγμένον αἱρετικὸν αὐτȣ̃ πενθερὸν ȣ̓ λέγω ἅγιον εἶναι ὁ καὶ τὸ ἄχρι [1]) τοῦ τυχόντος ψεύσασθαι χεῖρον θανάτου δοκῶν. Ταύτην ἔχων τὴν ἀφορμήν, δέσποινά μου ἁγία, μαχαίρας μοι ἐπαπειλεῖ καὶ πληγάς. Ἐγὼ δὲ μὰ τὴν κεφαλὴν τῆς σῆς βασιλείας εἰ μὴ καὶ τὸν πυλῶνα ᾐδέμην τῆς βασιλείας σȣ καὶ οἰκείαις χερσὶν αὐτοῦ περιγενέσθαι θαῤῥῶ καὶ τοῖς ὑπ' ἐμὲ νικῶ τȣ̃τον ὑπερασυγκρίτως [2]) καὶ βασιλικῇ βοηθείᾳ καὶ τῇ ἐκ νόμων δύναμαι σωφρονίσαι τότȣ τὸ βάρβαρον. Ἀλλὰ τὰς καταγνώσεις ἐκκλίνων ἁπανταχόθεν τῆς βασιλείας σȣ δέομαι, ὡς ἂν ἐμοὶ ἡ ἐκδίκησις ἐκ τοῦ κράτους σου γένηται· ἣν ἂν δοθήτω μοι μετὰ τοῦ ἀκαταγνώστου καὶ τὸ ἐνδόσιμον εἰς τὸ ἀφελέσθαι αὐτὸν καὶ σωφρονίσαι βασιλικῇ ἐκδικήσει, καὶ γνωστὸν ἔστω τῇ βασιλείᾳ σου, ὅτι οὐδέποτε ἔκτοτε μαχαίρας ἐνθυμηθήσεται λέγειν, ἀλλὰ μισήσει καὶ εἴ που ἀκȣ́σει μαχαίριον καὶ οὐδὲ ἡ εὐχὴ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ αὐτῷ βοηθήσειε. Ἐστάλη τῷ θεσπεσίῳ σȣ κράτει πρὸς πίστωσιν ὧν ὁ δȣ̃λός σȣ λέγω καὶ τὸ ἶσον τῆς πλασθείσης τζȣριχοψευδοθεοπτίας τȣ̃ κλέπτȣ ὃ [3]) φανερώσαντες καὶ ποιήσαντες ἄπρακτον ἐχθραινόμεθα. Ὡς δȣ̃λος τῆς βασιλείας σȣ ἐδεήθην καὶ ἔγραψα.

---

1) B ἄχυρον τȣ̃.
2) B ὑπερασύγκριτα.
3) A ὄν.

νς. ΤΗΙ ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΟΡΙΣΣΗΙ ΚΥΡΙΑΙ ΕΙΡΗΝΗΙ [1]).

Τὸ μὲν θεσπέσιον κράτος τῆς σῆς βασιλείας, ἁγία μου δέσποινα, ἐκ τῆς ἄνωθεν [2]) προνοίας πρὸς ἡμετέραν χειραγωγίαν ἐπένευσεν· ὁ δεῖνα δὲ δυσμένειαν ἄῤῥητον καθ' ἡμῶν ἐκτρέφων ἐξ ὁποίας αἰτίας οὐκ οἶδα πολυμηχάνως δολοῤῥαφεῖ καθ' ἡμῶν καὶ τὸ αὐτοῦ πληρῶσαι βουλόμενος θέλημα ἢ τὸ τῆς σῆς βασιλείας τοῖς ἐμοῖς ὠκυπτέροις τὰ ἑαυτοῦ βέλη πτεροῖ [3]) καὶ κατὰ τὸν τȣ̃ Αἰσώπȣ αἐτόν ἐκτοξεύει με. Τὰς γὰρ ἐμὰς ἐξηγήσεις τοῖς ἑαυτȣ̃ φίλοις διδȣ̀ς ἡμᾶς μὲν παρωθεῖται, αὐτȣ̀ς [4]) δὲ εἰς-άγει καὶ ἑρμηνεύȣσι· καὶ θαυμαστόν μοι ἔδοξε λίαν, ἁγία μȣ δέσποινα, πῶς ὁ τῆς σῆς βασιλείας διορατικώτατος νοῦς Ἰακὼβ οὐκ ἐπέγνω τὸ τυρευόμενον παρ' αὐτȣ̃ καὶ πρὸς τὸν ἑρμηνέα εἴρηκεν· αἱ μὲν χεῖρες χεῖ-ρες Ἡσαῦ, ἡ δὲ φωνὴ φωνὴ Ἰακὼβ, τȣ̃ Τζέτζȣ ἐστὶ τὸ πρὸς τροφὴν φερόμενόν [5]) μοι θηράσιμον ἡ γραφὴ, ἡ ἐξήγησις, ἡ δὲ σὴ μήτηρ, ὦ ἑρμηνεῦ, λαμβανέσθω γὰρ ὁ δεῖνα εἰς γυναικὸς τύπον ἡμᾶς ἀπατησάσης πειρᾶταί μέ σοι τὴν εὐλογίαν ἀπονεμεῖν κατὰ τȣ̃ εὐλογίας ἀξίου Τζέτζȣ σκαιοτροπήσασαν. Τοιαῦτα μὲν ὁ δεῖνα καθ' ἡμῶν σκαιωρεῖ· ἐγὼ δὲ [6]), ἁγία μȣ δέσποινα, εὐχαριστεῖν τῷ θεσπεσίῳ κράτει τῆς βασιλείας σȣ ȣ̓δὲ θανὼν ἐπιλήσομαι· εἴτ' οὖν φιλανθρώπως ἡμῖν διατίθεται εἴτε καὶ μὴ, τῷ δὲ δεῖνι προλέγω ȣ̓́τε τι μάντις ἐὼν ȣ̓́τ' οἰωνῶν σάφα εἰδὼς, ὡς ȣ̓κ εἰς μακρὰν ἐς τὴν ἀρχαῖαν τύχην μεταπεσεῖται καὶ γενήσεται πάλιν ὁ δεῖνα. Δέομαι δὲ τȣ̃ θείȣ κράτȣς τῆς βασιλείας σȣ̃ τινα τῶν συνδȣ́λων μȣ ἀποκομίσαι μοι τὸ ξένȣ βιβλίον, ὃ μετὰ τȣ̃ πρωτομηνίτȣ [7]) ἐστάλη τῇ σῇ βασιλείᾳ· ἐγὼ δὲ τὴν ἀποτριβὴν ὁ δȣ̃λός σȣ οἴκοθε τῷ ἀνθρώπῳ ἀποπληρώσαιμι καὶ τȣ̃το δὲ τὸ ὑπόδημα ἔῤῥαψε μὲν ὁ Ἰστιαῖος ὁ δεῖνα, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρας· μετὰ γὰρ παραδρομὴν τοσȣ́τȣ καιρȣ̃ ὥσπερ πρώτως νῦν ἀναβλέψας φησίν· ȣ̓κ ἔχει σχόλια τὸ βιβλίον, αἰδȣ́μενος κἀν-ταῦθα καὶ ὑποκρύπτων εἰπεῖν τἀληθὲς, ὅτι βιβλίον ἐξηγηθὲν ἤθελον παρὰ σοῦ Τζέτζη, ἵνα τοῖς ἐμοῖς τοῦτο δοὺς ἑρμηνεύειν ἀποτοξεύω καὶ σφάττω σε.

---

1) Cf. Hist. 260. 261. 262.

2) A *ἄνω*.

3) B *πληροῖ*.

4) B *αὐτὸν*.

5) B *προσφερόμενόν*.

6) B *ἐγὼ γάρ*.

7) F. legendum *πρωτομηνύτȣ*, nam *μηνυτὴς* est index, nuntiator.

νζ. ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΩΝΑΙ ΤΩΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΤΩΙ ΤΖΕΤΖΗΙ ΠΕΡΙ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΜΗΝΥΟΝΤΙ [1]).

Ἐκ τῶν πρὸς ἡμᾶς, αὐθέντα μου, μηνυμάτων σου σπουδαιότατον ἀναγνώστην τῶν ἱερῶν γραφῶν σε ἐπέγνων, πλὴν εἰ οὕτως ἐκδέχῃ τὸ Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί [2]). Καθὰ τὰ μηνύματα τὰ σὰ παρεμφαίνουσιν, ἔχω κἀγὼ τὸ Σολομώντειον ἀντιπαραθεῖναί σοι, τὸ Μὴ γίνου φρόνιμος παρὰ σαυτῷ. Τὸ μὲν γὰρ Γίνεσθε φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις ἐῤῥήθη ὡς τὰς ἡμετέρας τηροίημεν κεφαλὰς, ἤπερ ὡς ἐπιβλέποιμεν μὴ ἀπατᾶσθαι τοὺς ἡμετέρους αὐθέντας καὶ βασιλεῖς παρὰ τῶν παρ' ὑμῶν χειροτονηθέντων ἁγίων, ἢ, κατ' ἐμὲ πλέον εἰπεῖν, Τζουριχοαγίων [3]) ἢ Κρουστουλοαγίων οἳ [4]) ἄπιν ἕνα ἢ μῆλον ἢ σύκα τρία ἢ τέσσαρα βαλόντες [5]) ἐν καλαθίσκῳ καὶ μετὰ δυστήνου καλογραΐδίου ὠχροῦ ἢ κλεπταββαδιτζίου τινὸς στείλαντες τοῖς ἡμετέροις αὐθένταις τρεῖς ἢ τέσσαρας λίτρας λαμβάνουσι χρυσίνους οἱ ἀλιτήριοι καὶ οὔτε τῷ κλεπτικῷ ὑπάγονται νόμῳ οὔτε ἀδικεῖν οὐδὲν τὸν βίον λογίζονται. Καίτοι πόσα ποσάκις ἐθεασάμην ἐγὼ τρισάθλια ἀνθρωπάρια, τὰ μὲν ἐνδείᾳ τῶν ἀναγκαίων ἢ χαλκοῦν τινα πρόχοον ἤ τι σκευάριον εὐτελέστερον ὑφελόμενα, ἢ μὴ δ' ὑφελόμενα ἐπιχειρήσαντα δὲ ὑφελέσθαι, κατασχεθέντα δὲ καὶ τὰς ἐξ ἀνθρώπων καὶ ἐπαισίους λαβόντα πληγάς· οἷόν τι καὶ τῆτες περὶ ἀγχίθυρόν τινά μοι οἰκίαν συμβέβηκεν. Ἀνθρώπιον γάρ τι τοιοῦτον παίγνιον τύχης βασκάνου καὶ φθονερᾶς εἰσελθὸν τὴν ἣν ἔφην οἰκίαν ἔφθη μὲν ὑφελέσθαι οὐδὲν, κατάφωρον δὲ γεγονὸς ἅλλεται μὲν ἔκ τινος θριγκοῦ μετεώρου ὡς τοῦ κακοῦ ὑπέρτερον γενησόμενον· πετρώδους δὲ δεινῶς τοῦ τόπου προσπεφυκότος καὶ θρανσμάτων δὲ καὶ ἐρειπίων

---

1) AB Schol.: *Ἐπιτίμηται καὶ ἐλεγκτικὴ (ἐλεκτικὴ B) καὶ δριμύττουσα καὶ βαρύτητι γέμουσα μεθόδῳ δεινότητος, γλυκεῖα δοκοῦσα τοῖς ἀστεϊσμοῖς ἐστι φαρμακόμελι. Ἀστεία παρέγκλισις ἐξηγήσεως τοῦ γίνεσθαι φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις.* Cf. Hist. 263 usque ad Hist. 270. — Epistola haec alludit ad mercedem, quam Tzetzes ab imperatricis Irenae liberalitate pro Homericis Allegoriis recepit. In Chil. IX, v. 282 seq. auctor noster tradit, se pro singulis allegoriarum quaternionibus duodecim aureos initio accepisse; at quaternione praegrandi adhibito et triplici scriptione cum exarasset quot carmina decem quaterniones caperent, quaestor aulae imperialis, decuplum pro simplici computans, mercedem primo imminuit, et dein omnino negavit.

2) Ev. Matth. X, 16.

3) A *τζουριχαρίων*. Cf. Hist. IX, 276.

4) A *ἢ ἄπιν.*

5) A *λαβόντες.*

τινῶν τȣ̃ θριγκȣ̃ πεπτωκότων κατεάγη καιρίως τὴν κεφαλήν· οἱ τῆς οἰκίας δὲ τȣ̃τον λαβόντες τῇ τῆς κεφαλῆς ἀγῇ [1]) παραπαίοντα δέȣσί τε δεσμοῖς ἀνηλεῶς ὥςπερ λέοντα καὶ ἀφειδεςτέροις ταῖς μάστιξιν ἔπαιον. Ἄνθρωποι δὲ παχεῖς ἦσαν οἱ πλείους καὶ παιδάρια τὰ κατασχόντα τὸν ἄθλιον· ἐβόων ȣ̃ν παίοντες· Ἔλθοις ἄρα καὶ πάλιν φωράσων; Τὸ δὲ παραπαῖον ἐκ τῆς πληγῆς καὶ οὐκ εἰδὸς ὅτι λόγον ἐκείνων τοῖς λόγοις συγκατετίθετο· οἱ δὲ τῷ θυμῷ ἐπιπλέον ὑπαναπτόμενοι μικροῦ τελέως τὸν ἄνθρωπον ταῖς πληγαῖς ἂν κατεχρήσαντο, εἰ μὴ μόλις μȣ ταῖς ἀκοαῖς πεφθακότος τȣ̃ πράγματος αὐτὸς ἐγὼ κωλυτὴς τοῖς μαστίζȣσι παραγίνομαι καὶ σὺν τῇ εὐχῇ τῆς τε Κυραζȣβάης καὶ τȣ̃ Εὐεργετηνȣ̃ Στυλοβάτου καὶ τȣ̃ τῶν ἐρανιῶν ἀψίδων περιπολευτȣ̃ καὶ ἑτέρων τοιȣ́των ἁγίων πολλῶν τὸν ἄνθρωπον ῥύομαι. Ἀναδιδάσκω γὰρ τοῖς γηραιόφροσιν ἐκείνοις παισὶ τὸ συμβὰν, ὅτι παραπαίει ὁ ἄνθρωπος ἐκ τȣ̃ πλήγματος καὶ οὐκ οἶδεν ὅ λέγει, καὶ ὅσον οὐκ ἤδη καὶ κινδυνεύει τὰ ἔσχατα· λύσατε γȣ̃ν τȣ̃τον τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν οἰκτείραντες κἀμὲ ὑμῶν ἱκνȣ́μενον αἰδεσθέντες· ἄλλως τε μηδὲ κεκλοφότος αὐτȣ̃ τι ἐξ ὑμῶν, ὅπȣ γε ὁ Στυλοβάτης ὁ δεῖνα καὶ δεῖνα καὶ ἡ δεῖνα καὶ δεῖνα ἁγία βίȣς ὅλȣς ἀνθρώπων ὑφαιρȣ́μενοι οὐ μόνον οὐ τοιαύταις μαστίζονται ταῖς πληγαῖς, οὔτε τῷ κλεπτικῷ ὑποπίπτȣσιν ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἅγιοι ὀνομάζονται. Ἐπὶ τȣ́τοις γνόντες τε τὸ δέον οἱ παῖδες καὶ τοῖς τοιούτοις μου λόγοις διαχυθέντες ἄνετον τοῦ λοιποῦ τὸν ἄνθρωπον εἴασαν. Οὕτως ἄθλιά τινα ἀνθρωπάρια τὰ μὲν σκεῦός τι μικρὸν κεκλοφότα ἢ ἐπιχειρήσοντα κεκλοφέναι κατασχεθέντα μαστίζονται τὰς ἐξ ἀνθρώπων πληγάς· τινὰ δὲ πάλιν ἰχθυοπρατοῦντα ἢ ὀπωροπρατοῦντα ποσάκις καὶ οἵως κατεμαστίχθησαν, ὅτι τυχὸν τȣ̀ς σκόμβρȣς ἢ τὰ μῆλα ἐκ τȣ̃ αἰγιαλοῦ δώδεκα τοῦ χαλκοῦ ἐξωνούμενοι αὐτοὶ τιμιουλκοῦσι μεταπιπράσκοντες [2]) δέκα· αὐτίκα γὰρ ὁ δῆμος ἅπας τῆς πόλεως τῷ ἐπάρχῳ βοᾷ· ἆρον, ἆρον, στρῶσον αὐτȣ̀ς τȣ̀ς τιμιȣλκȣ̀ς τῶν σκόμβρων καὶ τῶν μήλων, οἵ ἐκ τȣ̃ αἰγιαλȣ̃ δώδεκα ταῦτα ἐξωνȣ́μενοι δέκα μεταπιπράσκȣσι, μὴ [3]) λογιζόμενοι ὁ κακόνȣς ȣ̃τος λαὸς, ὅτι νωτοφορȣ̃ντες ταῦτα ἐκ τȣ̃ αἰγιαλȣ̃ τῇ ἀγορᾷ ἐπηνέγκαντο, ὁ μὲν τῇ ὀζώδει σκάφῃ ἐκείνῃ, ἥν ἐγὼ ȣ̓δὲ ταλάντȣ ἂν ἐνωτοφόρησα πώποτε, τὰ δέ γε μῆλα τὸ ἄθλιον γυναικάριον σάκτᾳ [4]) τινὶ παλαιῷ πεφορτισμένον αἰγιαλόθεν ἀνήνεγκε. Πολλάκις ἐλεεινὰ οἷα εἶδον ἐγὼ τρία ἢ

---

1) AB Gloss. τῷ θραύματι.

2) A τὰ μεταπιπράσκοντα.

3) B οὐ λογ.

4) In B suprascriptum σακκίῳ.

τέσσαρα παιδάρια ἔχον ἢ [1]) προςεπιτέτοις δέον ἐπάρχῳ μερίδα δοθῆναι ἐκπροσωπῦντι, ἐπόπταις, ἐπιτηρηταῖς, πρωτοκαγκελαρίοις, μανδάτωρσι, δομεστίκοις καὶ πάσῃ τάξει τῇ περὶ ἔπαρχον. Οἱ δὲ ῥηθέντες οὗτοι Τζέριχοι καὶ Τζεριχοχειροτόνητοι ἅγιοι ἄνευ τινὸς βάρυς τοιύτυ τριῶν ἢ δύο χρυσίνων λιτρῶν ἢ τὸ εὐωνότατον πάντων λίτρας χρυσίυ τὸ μῆλον πιπράσκοντες καὶ ἀφαιρύμενοι καὶ βίυς ὅλυς ἀνθρώπων ὕτε τοῖς κλεπτικοῖς ἐγκλήμασιν ὑποπίπτυσιν ὕτε ἀδικεῖν οἱ λιτρομῆλαι τὸν βίον νομίζονται. Περὶ ὧν φασὶν [2]) ἱερὰ λόγια· Ὁ μὴ εἰςερχόμενος διὰ τῆς θύρας κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής. Τί τῦτο; ὁ μὴ τὴν τετριμμένην ὁδὸν καὶ μέσην βαδίζων καὶ γνώριμον καὶ κατὰ τὺς μοναχικὺς πολιτευόμενος νόμυς καὶ εἰςεληλυθὼν ἔν τινι κοινοβίῳ μοναστηρίῳ δαμαστηρίῳ τῶν μοναχῶν, ἀλλ' ἢ ἔγκλειστος ἢ στυλοβάτης ἢ περιπολευτὴς ὐρανίων ἀψίδων ἢ χωστὸς ἢ χωστὴ ἢ χώστης ἢ θῆρας ἕλκων ὥςπερ Ὀρφεὺς ἢ [3]) δερματοφορῶν ἢ κωδωνοφορῶν ἢ ἑκὼν μὴ λαλῶν ἢ κλώθων τὴν γενειάδα ἢ ψωμῦ μὴ γενόμενος ἢ οἴνυ, σάρκας δὲ ἀνθρωπίνυς ἐσθίων καὶ αἵματα ἢ ἄλλο τι παρὰ τὸν ῥηθέντα μοναχικὸν νόμον ποιῶν κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστὴς καὶ πλεῖον ὐδὲν, περὶ ὧν καί τις τῶν προφητῶν λέγει· ὦ οἱ ποιμένες τῦ Ἰσραὴλ, οἱ ἐσθίοντες τὸν λαόν μυ ἐν βρώσει ἄρτων διεφθείρατε τὴν διαθήκην τῦ Λευί, καὶ πάλιν ἕτερος· ὦ οἱ ποιμένες τῦ Ἰσραὴλ οἵ ὐκ ἦσαν ποιμένες, ἀλλ' ἔθυον τὰ πρόβατα καὶ κατεσιτῦντο τὰ πίονα καὶ τὰ κατάλοιπα κατελίμπανον εἰς κατάβρωμα τῶν λύκων. Περὶ τοῦ μὴ περὶ τοιύτων ἀπατᾶσθαι ἡμᾶς [4]) φρονίμυς εἶναι ὡς ὄφεις παρακελεύεται ἡ θεία γραφή. Ὅταν οὖν τις τοιούτων στείλῃ ἀπίους ἢ σῦκα ἢ μῆλα τριλιτραῖα ἢ διλιτραῖα ἢ λιτραῖα τὸ ἔσχατον, μὴ δέχεσθαι ἀλλ' ἀποπέμπειν ἐξοπίσω, μήπυ τι κακὸν θνητοῖσι γένηται. Τί τὸ κακόν; μὴ καὶ πολλῶν ἑτέρων ζηλωσάντων ἐκείνυς τὺς λιτρομήλας οἱ μὴ λίτρας ἔχοντες ἀποθάνοιμεν ἄμηλοί τε καὶ ἄσυκοι καὶ ἀνάπιοι. Ὅταν ὖν τοιῦτός τις στείλῃ τοιαύτην ἀποςολὴν, λέγε τοῖς οἰκείοις αὐθένταις· ὁ ταῦτα στείλας ἢ ἅγιος ἢ ὀπωροπράτης ἐστίν· ἂν μὲν οὖν ἅγιος, χρημάτων οὐ δεῖται, ἂν δ' ὀπωροπράτης ἐςὶν, ἀνήκει τῦτο [5]) κατὰ τὺς ὀπωροπρατῶν νόμυς τριώβολον [6]) ταῖς ὀπώραις αὐτῦ καὶ πλεῖον ὐδέν. Καὶ περὶ μὲν τύτων

---

1) B καὶ πρ.
2) B φασὶ τὰ ἱερά.
3) B ἢ καὶ.
4) A ὑμᾶς.
5) B τύτῳ.
6) B τριόβωλον.

εἴρηκε ταῦτα. Εἰ δέ τίς ἐςιν ἄνθρωπος μὴ μεταγραφεὺς μηδὲ γράφων μὲν ἁπλῶς δὲ καὶ ἀφ᾽ ἑαυτȣ ἃ βȣ́λεται ἀλλὰ μεταφράζων κατὰ λεπτὸν μηδὲ τὸ τυχὸν παρεῶν, ἀποκομίσοι δέ σοι ἐνὶ μεγάλῳ τετραδίῳ πάνυ περ πυκνῷ ποσότητα δέκα τετραδίων μεγάλων καί τι τȣ́των ἐπέκεινα χαρίζεταί σοι τῷ τοιȣ́τῳ καθ᾽ ἑνὶ τετραδίῳ τετράδια ἐννέα ἤπερ κόλλας τριάκοντα ἕξ, δέχῃ δὲ σὺ τȣ͂το ὡς ἕν, λέγει τότε [1]) πρὸς σὲ Σολομῶν· Μὴ γίνου φρόνιμος παρὰ σαυτῷ, δεῖξον δὲ τȣ͂το πᾶσι, καὶ κατὰ μὲν τὸ γράμμα εὑρήσεις αὐτὸ δέκα μεγάλα τετράδια, εἰ δ᾽ εἰσὶν ἐκείνȣ συγγράμματα εἴκοσι λογίζονται· ἐπεὶ δὲ μετάφρασίς ἐστι κατὰ λεπτὸν γενομένη τριάκοντα. Μὴ γȣ͂ν ἀπαίτει τότε αὐτὸν τρία τοιαῦτα γράψαι τετράδια τῷ μὲν φαινομένῳ ποσῷ τριάκοντα γεγονότα, τῇ δὲ ἀργίᾳ καὶ βίᾳ ἐνενήκοντα καὶ μετὰ ταῦτα λέγε· δοθήσεταί σοι φιλοτίμημα. Εἰ γὰρ οὕτως ἔχει ὡς ἐκείνȣς μὲν ἀκοπωτὶ λαμβάνειν ἐφ᾽ ἑνὶ μήλῳ τὰ τρίλιτρα καὶ καλεῖσθαι καὶ ἁγίȣς, ἡμᾶς δὲ μετὰ τοσȣ͂τον κόπον φιλοτιμίαν λέγω κἀγὼ ὅ ποτε εἶπεν ὁ Τζέτζης· εἰςελθὼν γὰρ εἰς ἐκκλησίαν καὶ στιχολογοῦσιν ἐντυχὼν τῷδε τῷ τόπῳ καὶ συνθραύσει τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψωθήσεται τὸ κέρας τȣ͂ δικαίȣ, ἐξ Ἡσιόδȣ χρησάμενος εἶπε·

Νῦν δὴ ἐγὼ μήτ᾽ αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
Εἴην μήτ᾽ ἐμὸς υἱὸς ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει [2]).

Ταῦτα κἀγὼ φαίην ἄν, εἰ ἐκεῖνοι ἐπὶ τῷ μήλῳ τοσαῦτα λαμβάνȣσιν, ἡμεῖς δὲ μετὰ τοσαύτην μετάφρασιν ὅσον ὑμῖν [3]) *ὁ Θεὸς ὁδογήσει φιλοτιμίας ποσόν. Καὶ ταῦτα μὲν ȣ̃τως· ἐγὼ δὲ ἅγιέ μȣ αὐθέντα ȣ̓κ ὀχλῶν ταῦτα λέγω, ἀλλ᾽ ἵνα μὴ μωρὸς νομισθῶ καὶ ὅλον κἂν κελεύητε τὸ βιβλίον ἵνα γράψω, καὶ τότε ἡ ὑμῶν αὐθεντία ἐπ᾽ ἐμοὶ ποιησάτω ὃ βȣ́λεται.*

νη. ΤΩΙ ΚΡΑΤΙΣΤΩΙ ΚΑΙ ΑΓΙΩΙ ΗΜΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙ ΚΥΡΙΩΙ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΩΙ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩΙ [4]).

Τῷ παγκρατίστῳ κράτει τῆς θεοπροβλήτȣ κραταιᾶς καὶ ἁγίας βασιλείας σȣ ὁ ἀνάξιος δȣ͂λός σȣ συγχαίρω, κράτιστε βασιλεῦ, καὶ νίκης ἄγγελος εὐαγγέλȣ ἐξευαγγέλλων ὀνείρων σοι γίνομαι, εἰ τὴν σκυθικὴν ἵππον δέξῃ τȣ͂ κράτȣς σȣ σύμμαχον. Ἐγὼ γὰρ ὁ ἀνάξιος δȣ͂λος τȣ͂ κράτȣς σȣ

---

1) B *τȣ͂το.*
2) Cf. Hesiodi O. D. 270 seq.
3) A *ἡμῖν.*
4) Cf. Hist. 271. 272. 273. 274. Verba *καὶ ἁγίῳ ἡμῶν*, quae in A non leguntur, ex B in textum recepi.

ὅτε τι μάντις ἐὼν ὅτ' οἰωνῶν σάφα εἰδὼς ὀδ' ὑπάρχων ἀββᾶς ἢ παπᾶς ἢ τῶν ἄλλων ἀρετὴν μετερχόμενός τινα, ὀνείρους δὲ ἄντικρυς μαντείας καὶ χρησμῳδήματα βλέπων ἐνιότε γινώσκω τὰ τότων ἀποτελέσματα. Οὐδὲ γὰρ ἐκ βρωμάτων ἢ κραιπάλης καρηβαρῶν [1]) καὶ κατόχιμος ὕπνῳ γενόμενος ὀνειροπολῶ, ἀλλὰ νήφων τε καὶ ἀκραίπαλος καὶ μηδὲ καθεύδων σχεδὸν ὡς ἄρα πολλοὶ τὴν ἡμετέραν διαγωγὴν καὶ κατάστασιν ἴσασι, καὶ κατὰ τὴν νῦν ἐπιφαύσκεσαν [2]) κυριακῆς ἡμέραν τοιῦτό τι [3]) συνέβη μοι. Ἐγγωνιάζειν γὰρ εἰωθὼς, καὶ μήτοι γε ἀγορὰς ἀλλ' ὀδὲ λεωφόρες περιερχόμενος, ἀναπεσὼν ἐπὶ τὴν ἐμὴν κλίνην ὡς καθευδήσω τὸ σύνηθες οὐκ εἰώμην καθεύδειν· ψυλλῶν γὰρ νέφος ὑπὲρ ἐκείνην τῦ Ξέρξε τὴν ἄμετρον στρατίαν μοι ἐπεστρατεύετο καὶ πανταχόθεν ἐτειχομάχει με. Τοσούτῳ κακῷ περιστοιχιζόμενος ὑπὲρ τὸν τοῦ [4]) Ἰξίονος ἐστροφοδινούμην τροχὸν ὁλονύκτιος μέχρι τῦ ὑπαυγάζειν ἡμέραν· ἐπιμύσας δὲ τότε τῷ κόπῳ καὶ ταῖς ὀδύναις μόλις τὰ βλέφαρα καὶ σχεδὸν ἄυπνος ἔτι ὑπάρχων ἐδόκησα περὶ τὴν τῦ Λεωμακέλλε [5]) περιπατεῖν ἀγορὰν καὶ ἐντυχεῖν βασιλείῳ τινὶ χρυσοχόῳ τὴν τέχνην, πλησίον ἐργαστηρίου τινὸς μυρεψοῦ στρατονίκου κονδῦ ἀναγινώσκοντι βιβλίον καὶ ἐδόκει μοι πρῶτον εἶναι τὸ βιβλίον τῶν εὐτελῶν πλὴν τῆς θείας γραφῆς, ὡς δὲ ἤκουσα τούτου ἀναγινώσκοντος εἶπον· Κύριε βασιλεῦ, ὅκ εἰσι ταῦτα τῦ Δεξίππε τὰ Σκυθικά; καὶ τότε εἰπόντος μοι Ναί, εἶπον ἐγώ· Καὶ τίς σοι ἔδωκε ταῦτα; ὁ δὲ εἶπέ μοι ὁ βελλωτής. Δύο δέ εἰσι βελλωταὶ, πατὴρ Θεόδωρος τὴν κλῆσιν καὶ υἱὸς κυρίε διάκονος· ὃν υἱὸν μᾶλλον ἐδόκησα εἶναι τὸν δόντα καὶ ἐθαύμασα ταῦτα [6]) τριπλῶς, ὅτι τε ὀλιγογράμματος ὢν ὁ βασίλειος καὶ τὰ πρῶτα καὶ στοιχειώδη μόνον παιδευθεὶς γράμματα τοιῦτον ἀνεγίνωσκε βιβλίον καὶ ὅτι κατωτέρω πολὺ οἰκῶν ἐδόκει μοι τότε πλησίον τῦ στρατονίκε ἐργαστηρίε οἰκεῖν, καὶ τῦτο δὲ σὺν τότοις ἐθαύμαζον, ὅτι ὅπερ βιβλίον ἐδόκουν ποθεῖν ἀναγνῶναι ἐγὼ ὁ βουλλωτὴς ἔδωκε τῷ ῥηθέντι χρυσοχόῳ ἀναγινώσκειν. Ἦν δὲ τὸ βιβλίον [7]) κεκομμένα τινὰ σειραδώματα ἔχον καί τινα φύλλα ὡς ἐκ πυρὸς ῥυτιδωθέντα· πλὴν ἔλεγον ὅτι εἰ καὶ τοιῦτό ἐστιν ὅμως καλὴν πραγματείαν ἔχει καὶ οὐ φροντὶς περὶ

---

1) A *καρηβαρῶ.*

2) B *ἐπιφάσκεσαν.*

3) B *τοιῦτό τοι.*

4) B om. artic. *τῦ.*

5) B *λεωμακελλίε.* — Meminit Codinus in Orig. Constant. loci *λεομακέλλου* (sic) dicti Constantinopoli, quem perperam a Leone Macello Imp. dictum putat. Cf. Cangii Gl. gr. p. 806.

6) B *τῦτο.*

7) B *βιβλίον καὶ κεκ.*

φύλλων καὶ σειραδώματος. Ἔκρινα γȣ̃ν βασίλειον χρυσοχόον εἶναι τὴν σὴν κραταιοτάτην βασίλειον αὐτοκρατορίαν, ἥτις κατωτέρω μὲν τῷ δοκεῖν κατῴκει τοῦ στρατονίκου, χέασα δὲ χρυσὸν καὶ δεξαμένη τὴν σκυθικὴν ἵππον εἰς συμμαχίαν ἐκ τȣ̃ βελλωτȣ̃ Θεοδώρȣ τȣ̃ στρατηλάτȣ ἢ Κωνσταντίνȣ τȣ̃ μεγάλȣ υἱȣ̃ αὐτȣ̃ διὰ πίστεως χρηματίζοντος, βελλωσάντων αὐτῶν καὶ δεσμησάντων τȣ̀ς ἐναντίȣς ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ τȣ̃ κονδȣ̃ στρατονίκου ἀνελεύσεται, τȣτέστι Θεῷ καὶ τοῖς ῥηθεῖσιν ἁγίοις βοηθούμενος καὶ χρυσῷ δεξάμενος σύμμαχον καὶ τὴν ἵππον τὴν σκυθικὴν κονδῶς καὶ συντόμως ἐργάσῃ νίκην καὶ τρόπαια. Ὡς δȣ̃λος ἀνάξιος μὲν, φιλαυτοκράτωρ δὲ καὶ φιλόπατρις ἔγραψα.

νθ. ΤΩΙ ΣΥΖΥΓΩΙ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΡΧΟΥ ΟΤΕ ΟΙ ΑΛΑΜΑΝΟΙ ΗΛΘΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ [1]).

Εὐσύμβολον ἡμῖν καὶ τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ἐθεάσω τὸν ὄνειρον ὦ πανσέβαστε κεφαλή· τὸ μὲν γὰρ πλίνθινον τὸ τεῖχος ταύτης ὁρᾷν ȣ̓κ ἀσθενείας ἐστὶ σύμβολον, ὡς ἄν τις οἰήσαιτο ἀλλὰ πλησμονῆς εὐκαρπίας ἁπάσης τῆς ἐκ τῆς γῆς τεκμηρίωσις, ἧς πλήθȣσαι πόλεις τῶν Σεμιραμείων τειχῶν ὀχυρώτεραι καθεστήκασι, κἂν καὶ κατὰ τὴν Σπάρτην ὦσιν ἀτείχιστοι. Τὸ δὲ πανοπλίας πλήθȣσαν ὁρᾷν τὴν τȣ̃ βοὸς ἀγορὰν καὶ περὶ τὸν ταῦρον ἄνδρα κιῤῥὸν ἤτοι κιτρόχρȣν ἀποδυρόμενον αὐτὸ τὸ περὶ πολλοῖς τεθρυλλημένον ἑώρακας τὸ Βȣ̃ς βοήσει καὶ ταῦρος θρηνήσει, ὅπερ καὶ ἀποβήσεται νῦν σὺν θεῷ. Ἀλλά σε τȣ̃το μὴ ταραττέτω· οὐ γὰρ ὡς ἡ ὀχλώδης καὶ βάρβαρος [2]) φρὴν ȣ̃τω καὶ ἡμεῖς ἐπικρίνομεν, ἀλλὰ ταῦρον μὲν ἴσθι τὸν ἄῤῥενα βȣ̃ν λέγεσθαι παρ᾽ ἡμῶν, βȣ̃ν δὲ τὴν θήλειαν· τὸν ȣ̃ν ταῦρον ἰταλὸν οἶδε καλεῖν πᾶς λατῖνος καὶ ῥωμαῖος ἀνήρ. Οὗτος ȣ̃ν ὁ ταῦρος ὁ ἰταλὸς καὶ λατῖνος λεὼς εἰ καταπειθὴς ȣ̓ φανείη τῷ βασιλέως θελήματι, βοήσει μὲν ἡ βȣ̃ς ὅπλων παντοίων μεμεστωμένη, δηλονότι τὸ μέρος τῆς ἡμῶν βασιλίδος τῆς ἐκ τȣ̃ ταύρȣ γένȣς τȣ̃ ἰταλȣ̃ ἤπερ πολεμικὸν ἐμβριμήσεται καὶ ὁ ταῦρος θρηνήσει ὁ προλεχθεὶς καὶ ὠχριάσει τρόμῳ πολλῷ κατόχιμος γεγονώς. Οὕτω μοι πανσέβαστε καὶ τοῖς ἰδιώταις λέγειν ἑρμήνευε τὸ Βȣ̃ς βοήσει καὶ ταῦρος θρηνήσει, προστιθεῖσα [3]) τοῖς λόγοις ὡς ὁ Τζέτζης οὕτω συμφερόντως τε καὶ βαθέως καὶ ȣ̓κ ἐπιπολαίως ἀποτροπαίως νοοίη καὶ τὸ Οὐαί σοι ἑπτάλοφε, ὅτι οὐ χιλιάσεις, ȣ̃τω νοείτωσαν οἱ τῶν πολιτῶν πτοιωδέστεροι· ὅτι κἂν ȣ̓ χιλιάσῃς,

1) Cf. Hist. 275. 276. 277. 278.
2) B καὶ βάναυσα.
3) B προτιθεῖσα.

ὅμως οὐ θρῆνος ἐσεῖταί σοι ὡς ταῖς ἑτέραις τῶν πόλεων καταῤῥιπτομέναις εἰς γῆν, ἀλλὰ χαρὰ δηλονότι καὶ ἐπὶ πλέον λαμπρότης καὶ αὔξησις ὡς τὸ Ἐπεὶ οὔ μην [1]) ἀφαυρότατος ἔβαλ' Ἀχαίων. Γέγονε δὲ τοῦτο καὶ καθ' ἑκάστην τῇ περιβλέπτῳ γίνεται πόλει. Κτισθεῖσαν γὰρ ταύτην περὶ τȣ̃ μεγάλȣ Κωνσταντίνȣ πρὶν βραχυτέραν καὶ ἀκαλλεστέραν μακρῷ Θεοδόσιος ἦρεν εἰς κάλλος καὶ κατεκόσμησεν· ἔπειτα πάλιν ὁ καθ' ἕνα τῶν μετ' αὐτὸν βασιλέων ναοῖς καὶ οἰκήμασιν ἐπελάμπρυνε καὶ μέχρι νῦν λαμπρύνεταί τε καὶ αὔξεται, εἴθε δὲ καὶ μέχρι παντὸς μὴ παύσαιτό γε λαμπρυνομένη καὶ αὔξȣσα, χειρὶ φρȣρȣμένη θεȣ̃. Ὡς δȣ̃λός σȣ ἔγραψα, διὰ τῆς σῆς δὲ ἀντιλήψεως καπνισματίτζιν [2]) βραχὺ ἀμπαρατίτζιν σταλήτω μοι.

ξ. ΤΩΙ ΤΡΙΦΥΛΗΙ [3]).

Αἰεὶ μὲν ὁ θειότατος Ὅμηρος ἀνδρῶν ὁπλοτέρων φησὶ φρένες ἠερέθονται [4]), σὺ δὲ καίπερ Ὁμήρου ἀκηκοὼς καὶ παρ' ἡμῶν δὲ συχνάκις ἐκδιδασκόμενος ȣ̓κ ἠβȣλήθης τȣ̃το πρὸς νȣ̃ν βαλέσθαι οἰκεῖον, ἀλλ' ὡς ἔοικεν ἐς πλέον τῶν ἄλλων αἰωρȣμένας ἔχων τὰς φρένας ὡς μικρὰν ἐβδελύξω τὴν κυρίȣ καὶ τῶν σῶν διατριβῶν ἀναξίαν, ὑπερπετασθῆναι δὲ τὰ Θετταλικὰ Τέμπη ἐπέσπευσας λόγοις μειρακυλλίων πτιλώδεσι καὶ ἁπαλοῖς πτερωθείς. Εἰ μὴ γὰρ τοιȣ̃τος ἦσθα τὰς φρένας καὶ τοιȣτοτρόπως ἐκβεβȣκόλησαι, ȣ̓κ ἂν ȣ̎τε τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων χείρω Θετταλικῶν νενόμικας [5]) πόλεων, ȣ̎τε δȣλείαν καὶ ταῦτα πικρὰν καὶ μὴ [6]) συνοίσȣσαν, ὥσπερ γράφεις αὐτὸς, ἐλευθερίας, ᾗ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἐτιμήσατο, ἐφάνης ἂν προτιθέμενος. Ἀλλ' ὅμως πάλιν Ὁμήρȣ κατήκοος γεγονὼς χρῆσαι τȣ́τῳ συμβȣ́λῳ γράφοντι ȣ̔τωσί·

Τλῆτε φίλοι καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον ὄφρα δαῶμεν
Εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ ȣ̓κί [7]).

Εἰ δέ γε καὶ βραχύν τινα ἐξήκοντα θεάσῃ τὸν χρόνον καὶ τῷ πάθει πάθος οὐ λάβοις, ἔνοχος ἄρα τότε τῇ τȣ̃ Ἀσκραίȣ γενήσῃ φωνῇ οὑτωσί πως βοώσῃ·

---

1) B *μιν*.

2) Sic AB *κάπνισμα* est incensum, thus. Cf. Cangii Gl. p. xxv. et Kiessling. ad Chil. XIII, 375.

3) Cf. Hist. 279 usque ad Hist. 288.

4) Hom. Il. III, 108.

5) A *νενόμηκας*.

6) B *μὴ δὲ*.

7) Odyss. III, 299 sq.

῝Ος δέ κε μηϑ᾽ αὐτȣ̃ νοέων[1] *μήτ᾽ ἄλλȣ ἀκȣ́ων*
῎Εν ϑυμῷ βάληται, ὁ δ᾽ αὖτ᾽ ἀχρήϊος ἀνήρ[2].

Καὶ εἴπερ ἐμοῦ ἔτι γραφῆς δεηϑείης ἑτέρας, τὸ πρὸς τὸν Λαέρτȣ ῥηϑὲν περὶ τȣ̃ Αἰόλȣ ἀκȣ́σειας·

᾽Ερρ᾽ ἐκ νήσȣ ϑᾶσσον ἐλέγχιστε ζωόντων,
Νήπιος, ὅς τὰ ἕτοιμα λιπὼν ἀνέτοιμα διώκει[3].

῞Ομως ȣ̓κ ἀπειρηκὼς συμβȣλεύω[4] *σοι πάλιν ἀριδηλότερον, ȣ̓κ ἐν σκιᾶς δὲ τύπῳ καὶ εἰκονίσμασιν, ἔτι μικρὸν ὑπόμεινον καὶ εἰ τὰς ὑποσχέσεις ἐξηκούσας ἴδῃς εἰς τέλος ποίμαινε, πύκτευε, δούλευε, ἵνα τὰς δύο γυναῖκας εἰςαγάγηαι, τȣτέστιν ἵνα ϑεσσαλονίκηϑεν ὄφελος σχοίης κἀκ τῆς Μεγαλοπόλεως τὰ τοῖς σοῖς ὀφρικίοις ἀνήκοντα· εἰ δὲ παρακρονομένας καὶ ἀπατηλὰς εἶναι ταύτας νομίσειας, τί ἔτι σοι ἂν λέξαιμι; Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς σὺ εἶ ȣ̓δ᾽ ἀπὸ πέτρης*[5]*, μόνος αὐτὸς τὸ συνοῖσον νοεῖς. Εἰ δὲ καὶ πρὸς τοῦτο ἔτι ἐξαμαϑαίνεις καὶ δέῃ τοῦ συμβȣλεύσαντος ὁ τοῦ Βάκιδός σε πινυσκέτω χρησμὸς καὶ Σιβύλλης*[6]·

῏Ω μέλεοι τί κάϑησϑε; λιπὼν φεύγ᾽ ἔσχατα γαίης,
῎Ανδρας, οἵ Βύζαντος ἕδος καταναιετάȣσι[7].

Καὶ ταῦτα μὲν ȣ̓́τως. ῾Ο δὲ τὰ σκολιὰ μετατρέπων ϑεὸς εἰς εὐϑέα καὶ σοφίζων τυφλȣ̀ς αὐτὸς καί σε νῦν φρενώσειε[8] *καὶ ϑείη τὸ βέλτιον ἐπιγνόντα τȣ̃το ἄρα καὶ διαπράξασϑαι καὶ πρὸς ἡμᾶς ἐπαναζεῦξαι φρονȣ̃ντα τὰ λῷονα καὶ συνοίσοντα. Προςαγορευϑήτωσαν*[9] *ἀφ᾽ ἡμῶν διὰ σȣ̃ πάντες οἱ μετὰ σȣ̃ καὶ σὺν σοί.*

ξα. ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ[10].

᾽Εδεξάμην ὅπερ ἐπόϑȣν, ἐπέλαβον ὅπερ ἐζήτȣν, τὴν ζῶσαν ἐπιςολὴν, τὴν ἔμπνȣν ἀποστολὴν, τὸν βιβλιαφόρον τὸν ἀγχινȣ́στατον, δῶρον ἀντί-

---

1) B om. *κε* et *νοέων*.

2) Hes. O. D. 296 sq., ubi Ven. *μήτ᾽ αὐτὸς*, Med. 5. *μήϑ᾽ αὐτὸς*, alii *μήϑ᾽ αὐτῷ* et *νοέῃ* et *βάλληται*.

3) Odyss. XX, 72.

4) B *συμβȣλεύσω*.

5) Hom. Il. XXII, 126.

6) AB Schol.: *Σχόλιον μέχρι τȣ̃ ἔσχατα γαίης Βάκιδός ἐςιν, τὸ δὲ ἐντεῦϑεν Σιβύλλης.*

7) Oraculum ap. Herodot. 7, 140.

8) B *φρȣρήσειε*.

9) B *ὡς ἀφ᾽*.

10) Cf. Hist. 289 usque ad Hist. 296.

στροφον μὲν, πλὴν οἷόν ποτε Ἀβραὰμ ἐκεῖνος προςήνεγκε τῷ θεῷ. Ἐκεῖ μὲν γὰρ θεῷ πατὴρ καλὸν εἰςάγει δῶρον τὸν παῖδα, σὺ δὲ νῦν οὐ θεῷ ἀλλ' ἡμῖν ὁ παῖς τὸν πατέρα στέλλεις δῶρον ἐξαίρετον τὸν νȣ̃ν τὸν ὀξὺν, τὴν πολιὰν τὴν αἰδέσιμον, τὸν ὑπὲρ πάντα φιλούμενον, τὸν αὐτὸν ἐπιστολὴν καὶ ἀποστολὴν καὶ βιβλιαφόρον ὁμȣ̃ χρηματίζοντα· τάχα δέ που καὶ Ἀβραὰμ πολλῷ κατά γε τȣ̃το νικᾷς. Ὁ μὲν γὰρ θεῷ μόλις πολλὰ πρὸς τȣ̃το συνωθηθεὶς τὸν παῖδα προςήγαγε δῶρον· σὺ δὲ τὸν πατέρα τοῖς οἵοις ἡμῖν ἐθελȣ́σιος· τοιαύτας ἡμῖν αὐτὸς αὐτόθεν ἐπιστολὰς καὶ ἐπίστελλε καὶ ἀπόστελλε. Ἄλλοι δὲ χρηματόψυχοι ἄνθρωποι, ὁ μὲν αὐτόθεν αὐτῷ ἐχεπευκῆ [1]) σταλῆναι ζητείτω γραφὴν, ὁ δὲ μαχαιρίδας ἃς θετταλῶν μαχαιροποιῶν περιδεξίως χεῖρες ἀσκȣ̃σιν, ἅτερος δὲ μύωπας ἱπποκέντορας ἢ ἀστράβας ἢ ἕτερόν τι τῶν ἐκ Θετταλίας καλῶν, ὡς ὁ χρησμός πȣ́ φησι·

Ἵπποι θετταλικαὶ, λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες,
Ἄνδρες δ' οἳ πίνȣσιν ὕδωρ καλῆς [2]) Ἀρεθȣ́σης.

Τοιαῦτα μὲν αἰτείτωσαν χρηματόψυχοι· ἐγὼ δὲ ȣ̓δὲν τȣ́των αἰτήσω, ȣ̋τε μὴν θετταλικὴν ἵππον ȣ̋τε λακεδαιμονίαν γυναῖκα, ἃς δ' ἔφην ἀποστολὰς κρείττȣς ἐμοὶ καὶ τȣ̃ Κυρηναικȣ̃ πολυθρυλλήτȣ Σιλφίȣ. Ὡς ἐξ ἡμῶν κατάσπασαι τὸν κύριον Θεόδωρον, προςαγορευθήτω καὶ εἴ τις τῶν ὑμετέρων ὑμῖν γνώριμος καὶ ὁ σὸς οἰκέτης Εὐστράτιος ὁ συντομώτερος καὶ ταχινώτερος Κελλέρȣ [3]) καὶ Ἰφίκλȣ, φρονιμώτερος δὲ Ὀδυσσέως καὶ Νέστορος, μνημονέστερος δὲ Ἰσοκράτȣς τȣ̃ ῥήτορος καὶ Δημητρίȣ τȣ̃ Φαληρέως καὶ εἴ τις τȣ́των ἐφεύρηται μνημονέστερος, προςαγορευθήτω διὰ τῆς σῆς ὡς πρὸς ἡμᾶς [4]) καλλίστης ἀγάπης, καὶ ὁ τȣ̃ θεσσαλονίκης κύριος Κωνσταντῖνος. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς τηροίη ὑμᾶς ἀλύπους χαίροντας ὑγιαίνοντας καλῶς τὰς ἀνὰ χεῖρας ὑμῖν δȣλείας ἀνύοντας.

ξβ. ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΥ [5]) ΠΑΤΡΙ.

Οὐ βȣ́λομαι δι' ἀβελτηρίαν υἱȣ̃ πατέρα λυπεῖν· σωφρόνιζε ȣ̓̃ν σὺ [6]) τὸν υἱὸν, εἰ τῷ ὄντι πατήρ.

---

1) AB Schol.: Ἐχεπευκῆ — δριμεῖα λέξις, ἤτοι πευκι..ὰς ἀπαιτȣ́σας (παιτȣ́σας B, πεύ..κια ἀ..παιτȣ́σας A).

2) B καλλῆς.

3) Conieci *Κυλλάρου*, sed lectio *Κελλέρου* explicatur in Chil. IX, hist. 293. Latina vox *celeres* a cello derivatur; *celeres* autem vox antiquissima Patriciorum et equitum, nec non praetorianorum.

4) A ὑμᾶς.

5) A ἀπαιδεύτῳ.

6) A om. σύ.

ξγ. ΤΙΝΙ ΔΙΑΒΟΛΕΙ [1]).

Ὁ Μῶμος πανθ' [2]) ὁρῶν ἑαυτὸν οὐχ ὁρᾷ.

ξδ. ΤΙΝΙ ΜΩΜΟΣΚΟΠΩΙ [3]).

Σὺ μὲν τὰς ἐμὰς φαλλαίνας [4]) ἐμέμψω· σὺς δὲ σοφὺς Τηλέφους νενόμικας.

ξε. ΤΩΙ ΤΡΙΦΥΛΗΙ [5]).

Ἀπέκλεισας ἡμῖν τὺς ἐπιστολιμαίυς νειλῴυς σε ῥύακας, ἐφίμωσας ὅσον ἐφ' ἡμᾶς γλῶσσαν τὴν λαλιστέραν τεττίγων καὶ ἀττικὴν ἁπανταχῦ καὶ πρὸς ἅπαντας ὑπὲρ ὠκεανὸν πελαγίζων τοῖς καθ' ἑκάστην σε γράμμασιν. Ἔνθεν τοι καὶ ἡμεῖς σιωπήσαιμεν [6]) τὰ πρὸς σέ. Ὑπεροψίαν γὰρ πρὸς ἡμᾶς τῦτο ὑπετοπάσαμεν. Ἔῤῥωσο· ὑπερόπτα φιλίας θεσμῶν διὰ μικρὸν τι δοξάριον.

ξϛ. ΤΩΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΔΡΙΣΤΡΑΣ [7]).

Τί εἴπω καὶ τί λαλήσω, θειότατε δέσποτα, ἢ τίνα γραφὴν ἐγχαράξω τῇ σῇ ἁγιότητι ἐπὶ τῇ συμπεσύσῃ σοι συμφορᾷ. Ὡς εἰς ἀκοὰς ἐδεξάμην τὸν λόγον, ὡς τὴν ἀποφράδα ταύτην καὶ ἔκφυλον ἠνωτισάμην φωνὴν, ἀπαράγραπτον μάρτυρα τῦ λόγυ προβάλλομαι τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ὥσπερ τινὶ τυφωνικῷ βεβλημένος τῷ πνεύματι κατασέσεισμαι τοῦ λογισμοῦ τὴν ἀκρόπολιν, τὺς τῆς καρδίας ἐῤῥάγην προβόλυς, τὸ τῆς ψυχῆς ἐπορθήθην ἀνάκτορον καὶ σιδηροδετηθεὶς τῷ βάρει τῆς λύπης ὅλος ἀπήχθην αἰχμάλωτος στρυφνῇ δεσποίνῃ τῇ συμφορᾷ καὶ ἀμειδὲς ἑλκύσῃ τὸ ἐπισκύνιον. Ἦ γὰρ ὐκ εἰκὸς ἦν τοιύτῳ με γενέσθαι κατόχιμον πάθει καὶ ὅλως εἰπεῖν ἀχανῆ καὶ ἐμβρόντητον ἠνωτισμένον ἐκείνην ἣν ἀπέστερξα πικρὰν ἀκοὴν, ὅτι Δάμαλις ἐκ Βασὰν παροιστρήσασα λέοντες ὠρυόμενοι [8]) λύκοι οὐκ Ἀραβίας ἀλλὰ παρίστριοι, μοῖρα Σκυθῶν ἀποδάσμιος, γένος ἔκσπονδον σκλάβον καὶ βάρβαρον ἠγριωμένον δεινῶς εἰς ἀσπλαγχνίαν, ὑπεραῖρον θηρίον ὠμότητι [9]), τὸν ἐμὸν δεσπότην τὸν ἀρχιερέα σε κατασχόντες, ὡς

---

1) Cf. Hist. 297.
2) B πάντα.
3) Cf. Hist. 298 et 299.
4) In Chil. vulg. φάλαινα, sed AB φάλλαινα.
5) Cf. Hist. 300. 301. 302.
6) B σιωπήσομεν.
7) Cf. Hist. 303 usque ad Hist. 314.
8) B ὠρυώμενοι.
9) B θηρίων ὠμότητα.

ἱερεῖον, ὡς θῦμα, ὡς ἄρνα εἷλκον ἐπὶ σφαγὰν ἄνομον, ἐςρέβλεν, ἐδέσμεν, ἀνήρτων [1]) ἐπὶ τȣ̃ ξύλȣ μετέωρον, κατέξαινον ἀνηλεῶς ἠλεημένον σαρκίον ταῖς ἐξ ἀνθρώπων πληγαῖς, ἀπαγαγόντες ἐπὶ τὴν τȣ̃ κλαυθμῶνος κοιλάδα ἢ τῶν αἱμάτων τὴν φάραγγα, ἐφ' ἣν δρόσος μὴ ἐπιπέσοι ὡς ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Γελβȣὲ ἃ κεκατήρανται ὅτι ȣ̓κ ἐμυκήσατο καὶ ȣ̓κ ἔῤῥηξε φωνὴν καὶ ἐτάκησαν ἀπὸ τȣ̃ φόβȣ οἱ ἀλάςορες, ὅτι ȣ̓κ ἤνοιξεν ὡς Ἅιδης τὸ στόμα αὐτῆς καὶ κατέπιεν αὐτȣ̀ς ὑπὲρ Δαθὰν καὶ Ἀβειρών. Ἀλλὰ χάρις τῷ πάντα σαφῶς κυβερνῶντι καὶ διεξάγοντι, ὃς ἤκȣσε τȣ̃ κλαυθμȣ̃ τῆς δεήσεώς σου καὶ ἐῤῥύσατό σε ἐξ Ἅιδου κατωτάτου ἀπὸ ἀνδρῶν ἀδίκων καὶ δολίων, χάρις τῷ εἰκόνα ἑαυτȣ̃ σε θέσθαι καταξιώσαντι καὶ τῶν αὐτοῦ παθημάτων δράσαντι κοινωνόν. Ἂν δ' ἀθυμίας βάλλῃ σε νέφος πρὸς νȣ̃ν τὰ δεινὰ λογιζόμενον, χαῖρε τȣ̃ μεγέθȣς μιμνησκόμενος τῆς εἰκόνος ἧςπερ ἠξίωσαι, ἀρχιερεὺς τȣ̃ μεγάλȣ ἀρχιερέως, δȣ̃λος δεσπότȣ θεȣ̃ ἄνθρωπος. Ἃ γὰρ ἐκεῖνος δι' ἡμᾶς ἑκὼν κατεδέξατο, τȣ́των καὶ ἄκοντα μιμητήν σε εἰργάσατο ἢ συγχωρήσας ἢ εὐδοκήσας. Χαῖρε ȣ̓̃ν διὰ ταῦτα καὶ μὴ ἀθύμει, ὦ τῷ ὄντι θεȣ̃ μιμητὰ, τȣ̃τον μόνον πάρες μιμήσασθαι, μὴ εἴπῃς· Πάρες αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ὁ δεσπότης μηδ' ὡς ὁ τῶν ἀποστόλων διάκονος Στέφανος, εὖχȣ δὲ αὐτοῖς εὐχὴν προςφυᾶ· λεπτυνεῖ καὶ λικμήσει κύριος αὐτοὺς καιρῷ δεκτῷ, ἐξάξει αὐτοὺς εἰς γῆν ἄνυδρον, ἐπάξει ἐπ' αὐτȣ̀ς κακά. Γενέσθωσαν αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐπαύλεις, διαβήσονται δεδεμένοι χειροπέδαις ἐν ὁδῷ, ᾗ ȣ̓κ ἔγνωσαν, καὶ τρίβοις, ἃς ȣ̓κ ᾔδεισαν· ἐπάξει ἐπ' αὐτȣ̀ς ταλαιπωρίαν, τὸ κόνδυ τȣ̃ θυμȣ̃ ἐκπίωνται [2]) καὶ ἐκκενώσουσιν αὐτό· καταβήτωσαν εἰς Ἅιδου ζῶντες, ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ταῦτα μέν σοι ἐπεύχεσθαι δέον, ἁγιώτατε δέσποτα· εἰ δ' ὡς τῷ ὄντι ἀρχιερεὺς αὐτὸς ȣ̓κ ἐθέλεις τοιαῦτα ἐπεύχεσθαι, ἀλλ' ȣ̓̃ν ἐγὼ ἐπεύχομαι τοῖς ἀλάστορσιν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τοῖς λοιποῖς οἷς ἀφῃρέθης οἶδα τὸ σὸν μεγαλόψυχον, ὅτι τὰ τȣ̃ Ἰὼβ ῥήματα φθέγξῃ· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μȣ, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι. Μαντεύομαι δέ σοι ὅτι καὶ τὰ μετὰ ταῦτα κρείττω τῶν τοῦ Ἰὼβ σοι ἐπισυμβήσεται. Διὰ τῆς παρούσης γραφῆς προςκυνεῖ καὶ κατασπάζεται τὴν ἁγιωσύνην σȣ ἥ τε ἐμὴ ἀδελφότης καὶ πᾶν τὸ φίλον καὶ γνώριμον, προςκυνεῖ δὲ αὐτὴν ἕως ἐδάφους καὶ ὁ Δημητρίτζης νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότȣ πύλας λιπὼν καὶ ζῶν μέχρι τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἐννακαιδεκάτη τȣ̃ Ἰȣλίȣ μηνός. Ἐγὼ δὲ ἤδη ἑπτακαιδεκάτην ἔχων πυρετῷ δια-

1) A ἀνήρτουν.

2) B ἐκπίονται.

καεῖ συνεχόμενος ταύτην ἐχάραξα ἐπιστολὴν ὀκ ὀλίγα σημεῖα πυρέττοντος τοῖς γράμμασιν ἐπιφέρουσαν, ὡς ἐνατενίσας αὐτοῖς νοήσαις [1]) τε καὶ εὑρήσειας· ἄλλα γὰρ ἀντ' ἄλλων ἔγραψα γράμματα. Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης καὶ ἡ ἁγία εὐχή σου ἡμῖν γενήσεται εἰς βοήθειαν· ἀξιωθείην δὲ καὶ τὴν σὴν ἐμοὶ πασῶν γλυκυτάτην μορφὴν ἰδεῖν τε καὶ κατασπάσασθαι. Προσαγορεύω καὶ προσκυνῶ διὰ τῆς παρούσης γραφῆς πάντας τοὺς σὺν τῇ ἁγιωσύνῃ σου ὄντας.

ξζ. ΤΩΙ ΗΛΙΟΠΩΛΩΙ [2]).

Παρὰ τὸ μὴ εἶναι μνήματα ἐν Αἰγύπτῳ πρὸς τὸν στρατάρχην ἐκεῖνόν φησι Μωυσέα ὁ παλαιὸς Ἰσραήλ· Ἐξήγαγες ἡμᾶς θανατώσων ἐν τῷ ἐρήμῳ· παρὰ τὸ μὴ εἶναι τοῖς καθ' ὑμᾶς μελαγχίτωσι κατὰ τὴν Μεγαλόπολιν διαρκῆ πόρον βιώσιμον παρὰ Θεσσαλονίκην καὶ τὰ Παιόνων ἐξέδραμες ὅρια. Οὐκ ἔστι τοῦτο, οὐκ ἔστιν· ἀλλ' ἔρως σου τὴν καρδίαν κατέσχεν οἶμαι διάπυρος, Ἡροδότου τῶν ἐγκωμίων ἀκούσαντος τὰς καθ' Ἡσίοδον πυγοστόλους ἰδεῖν θυγατέρας Παιόνων, ἢ τὰς κατὰ τὸν χρυσόγλωττον Ὅμηρον πλέον πυγοὺς ἀεθλοφόρους, αἳ ἀέθλια πυγαῖς ἄροντο [3]). Ἦ γὰρ καὶ σὺ κατὰ τὸν δεῖνα τὸν πρὶν ὑπεσπανισμένον πολλῶν οὐκ ἂν ἐνταῦθα [4]) διάγων ἀβροβίως διέζης ὥσπερ ἐκεῖνος τανῦν, ὃν πρὶν οὕτω κατεσκελετισμένον ἄκρης Ἰεζεκιὴλ κατιδὼν καὶ τὰ ὀστᾶ τῆς ἐῤῥικνωμένης ἐκείνης καὶ γηραλέας αὐτοῦ ἡμιόνου τῆς ἀκροσφαλοῦς καὶ μόλις δεδυνημένης βαδίζειν, ὁπότε περὶ τὸ μέγα ἐκεῖνο πεδίον τὰς τῶν ὀστῶν ἑώρα σωρείας καὶ τῆς φρικώδους ἐκείνης φωνῆς κατήκοος γέγονεν. Υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀστᾶ τὰ ξηρὰ ταῦτα, εἰ ἔλθοι [5]) πνεῦμα ἐπ' αὐτὰ καὶ ἀναβήσεται σὰρξ ἐπ' αὐτὰ, διάτορόν τι καὶ γεγωνὸς ἀνεβόησεν· εἰ ἐπὶ πάντα τὰ ὀστᾶ ἔλθοι [6]) πνεῦμα καὶ σὰρξ ἀνελεύσεται, ἀλλ' ἐπὶ τὸν σκελετὸν τουτονὶ καὶ ταυτηνὶ τὴν ἡμίονον οὐκ ἀνελεύσεται, κύριε, κύριε. Οὗτος οὖν ὁ τῷ προφήτῃ ἀπηλπισμένος εἰς τεκμήριον ἀκριβές τε καὶ ἀνενδοίασον καὶ ἀραρός τε καὶ πάγιον τῆς ἐλπιζομένης ἡμῖν ἀναστάσεως ἐπαχύνθη καὶ ἐπλατύνθη ἡμιόνοις τε λιπῶσιν ὀχεῖται καὶ ὑψηλοῖς καὶ προπομπεύοντας ἔχει καὶ ἱκανὴν θεραπείαν καὶ ἁβρόβιον βίον ἀντλεῖ καὶ πρὸς

---

1) B νοήσεις.
2) Cf. Hist. 315 usque ad Hist. 321.
3) Hom. Il. IX, 123.
4) B ἐνταυθοῖ.
5) B ἔλθῃ.
6) B iterum ἔλθῃ.

τὴν βασιλέως δὲ θαμίζων αὐλὴν κατὰ τὸν Κυμαῖον ὄνον ἐκεῖνον τὸν τὴν λεοντὴν ἐνημμένον λεοντιᾷ καὶ τὺς ἐκλεκτὺς ἀπατᾷ λέων εἶναι δοκῶν καὶ οὐκ ὄνος λεοντικὴν ἠμφιεσμένος δοράν. Καί σοι γοῦν ἐνταυθοῖ διάγειν ἐθέλοντι ὐκ ἦν ἂν ὐδέν τι βιώσιμον ἐπιλείψοιμον [1]), ἀλλὰ ποθήσας ὁρᾶν ὥςπερ ἔφην καὶ πρὶν τὰς κατὰ Παιονίαν εὐπύγυς γυναῖκας θεσσαλονικεῦσιν ὅροις προςέδραμες παρεικὼς τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων. Ἔῤῥωσο, προςηγορίας δὲ τῆς ἀφ᾽ ἡμῶν [2]) τὺς εἰδότας ἡμᾶς πάντας ἀξίωσον.

ξη. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΚΥΡΙΩΤΑΤΩΙ ΤΩΙ ΚΟΤΕΡΤΖΗΙ [3]).

Ἐπιστολὴν ᾐτησάμην ἀλλ᾽ ὐκ ἀποστολὴν, σὺ δὲ μελίπηκτον ἀλλ᾽ οὐ μελέμβαφον ψαθαρὸν ἀπέσταλκας ἐπὶ πίνακος, ἀλλ᾽ ὐκ ἐν χάρτῃ τὸ ἐπιστόλιον· ὅμως διαφορώτερον καὶ ἡδύτερον τῦτο τῆς ὑμετέρας ἧς ᾔτουν ἀποστολῆς.

ξθ. ΤΩΙ ΒΑΣΙΛΑΚΗΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ.

Καθώπλισας ἡμᾶς ταῖς μαχαίραις γλυκύτατέ μοι δέσποτα καὶ ἀνεψιέ· εἰ γὰρ καὶ ἡμῖν ὡς στρατιωτικώτεραι ἦσαν ἀρχήσιμοι, ἀλλ᾽ ὖν ταύταις τὺς φίλυς ὁπλίσαντες κατ᾽ ἐχθρῶν σωματοφύλαξι τύτοις κεχρήμεθα· πλὴν ἀλλ᾽ ὐδ᾽ ἡμεῖς ἄμοιροι παντελῶς μαχαιρίδων ἐλείφθημεν. Κατέσχον γὰρ καὶ αὐτὸς τὴν τοὺς γραφικοὺς ἀπευθύνουσαν δόνακας καὶ τὰς τῷ Σεβαστῷ δὲ τῷ Καματηρῷ σταλείσας μαχαίρας χερσὶ τῦ ταύτας ἀποκομίσαντος παρεσχόμην παιδός· αὐτὸς γὰρ ἐγὼ διά τινα περιπέτειαν τύτῳ τανῦν οὐ προςομιλῶ. Προςκυνῶ ὖν σε καὶ κατασπάζομαι διὰ τῦ παρόντος μυ γράμματος καὶ ἐπεύχομαι ταχινώτερον πρός τε τὴν Μεγαλόπολιν καὶ τὰς τῆς αὐτόθι δυλείας διενεργείας, ὡς [4]) ἀναστρέφοντα βλέπειν σε, χαρμονῆς τε καὶ ὑγείας ἀκραιφνεστάτης ἐπαπολαύοντα. Ταῦτα μὲν οὕτω· τὴν δὲ γραφήν σου ὡς πάρεργον οὐκ ἐθέμεθα, ὁλοχεροῦς δὲ φροντίδος ταύτης ἐχόμεθα.

---

1) A ἐπιλείψοιμον.

2) B ὡς ἀφ᾽ ἡμῶν.

3) Idem Cotertzes, ad quem etiam epistola 102 data est, in fine indicis Chiliadum laudatur, quippe cuius hortatu Tzetzes Historiarum librum a librario foede corruptum emendaverit. Matranga suspicatur, hunc Cotertzem eundem esse, quem Jo. Cinnamus 49, 23. inter magnates recenset, et qui in bello persico a Manuele Comneno feliciter confecto excelluit.

4) B om. ὡς.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΙΝΩΝ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ.

[*Τὴν γὰρ προτέραν τήν τε σχεδίαν καὶ ἀνακάθαρσιν χρηστός τις ἀφελόμενος ἄνθρωπος τὴν μὲν ἠφάνισε παντελῶς τὴν δὲ παρέφθειρέ τε καὶ ἄλλην ἄλλως συνέθετο.*]

ο. ΤΩΙ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΩΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΣΗΦ [1]).

Ἀλεξάνδρῳ ποτὲ τῶν Μακεδόνων τῷ βασιλεῖ παραδραμόντι [2]) καιρὸν καὶ μεταμέλου πεῖραν λαβόντι παρὼν ἐκεῖνος ὁ πλάστης ὁ Λύσιππος, Σικυώνιος δ' ἦν ὁ ἀνὴρ, θειότατε δέσποτα, ὡς ἔτ' ἀκίνδυνον ἑώρα τὸν βασιλέα ἐλέγχειν, οὔτε μὴν πάντη ἀζήμιον τὸ μὴ τὴν ἑτέρων διαμαρτίαν ἑτέροις ποιεῖσθαι διδάσκαλον, τὴν ἀμφοτέρων κακίαν ἐκπεφευγὼς σοφῶς ἀμφότερα ἔδρασεν. Ἐν εἰκόνι καὶ γὰρ τὸν χρόνον ἀγαλματώσας τόν τε βασιλέα τῷ μὴ δοκεῖν ἐλέγχειν κοσμίως ἐξήλεγξε καὶ τῷ κοινῷ τῶν ἀνθρώπων πρακτικὴν τῦ λοιπῦ τὴν εἰκόνα παραίνεσιν καταλέλοιπεν. Ἔχει δὲ ὑτωσὶ το εἰκόνισμα. Ἄνθρωπός τις ὁ Χρόνος ἐκείνῳ δεδημιούργηται προκόμιον ἔχων βραχὺ, τὰ δ' ἄλλα ὀπισθοφάλακρος καὶ κωφὸς ἱκανῶς, ὥς ἐστιν εἰκάσαι, καὶ γυμνός ἐστιν ὡς διολισθαίνων καὶ ἀναφής· βέβηκε δὲ ἐπὶ σφαίρας εὐδρόμυ τινὸς μεταριπτάζων [3]) αὐτῦ τοῖς ποσὶν ἐκείνην ὀξυκινήτως, ὡς ἡ τῶν ποδῶν ὑπαινίττεται πτέρωσις. Ἐκείνυ δὲ κατόπιν ἕτερος δεδημιύργηται ἄνθρωπος εὐτόνῳ κεχρημένος βαδίσματι, χεῖρά τε ἰδίαν ἐκτείνων, ἐκεῖνον ὡς συλληψόμενος καὶ τῦτον μετακαλύμενος, ὡς τὸ ἀνεσπασμένον αὐτοῦ τῶν χειλέων δηλοῖ· ὁ δὲ παρέρχεταί τε [4]) καὶ οἴχεται καὶ κωφεύων οὐκ ἐπαίει, μάχαιραν δὲ ὀρέγει πρὸς τὸ κατόπιν ἐπανατείνων τὴν χεῖρα, κατακαρδίυς πληγὰς αἰνιττόμενος, αἵπερ ἐγγίνονται τοῖς χρόνυ καθυστερίζυσιν. Οὕτω πως σοφῶς ὁ Λύσιππυς ἐνυθέτησε μὴ καθυστερίζειν καιρῦ, τοιαύτῃ τὸν Χρόνον ἀναστηλώσας γραφῇ, κἂν ἀκαιρηγορῦντες δοκητίαι τινὲς ἀκρίτως εἶναι βίυ ταύτην παραληρῶσιν εἰκόνισμα, μὴ συνιέντες ὡς πολλοὶ μὲν κἀκ τῶν κατόπιν βίον κατέσχον, ὐδένες ὄντες τὸ πρότερον, εἴτε μέτρια ἔχοντες· χρόνον δὲ παροιχόμενον καὶ τὰ προ-

---

1) Cf. Hist. 322. 323. 324.

2) In Chil. legitur *ἐπιδραμόντι.*

3) B *μεταῤῥιπτάζων.*

4) A om. *τε.*

τέρῳ χρόνῳ πραχθέντα καὶ θεῷ μεταποιῆσαι ἀδύνατον. Ὅθεν καὶ ὁ Λυσίτης, Τίς ἄν με θείη κατὰ μῆνα τῶν πρίν, ἔλεγεν, ἡμερῶν ἀλλ᾽ οὐ κατὰ βίον ἢ πλȣ̃τον τὸν πρίν· βίον γὰρ κρείττω κἀκεῖνος ἐςύςερον εὗρε, χρόνον δὲ τὸν πρὶν ȣ̓δαμῶς. Τοιαῦτα μὲν ἡ ἐκ τῆς εἰκόνος τῆς Λυσιππείας παραίνεσις ἡ περὶ τȣ̃ μὴ καθυστερίζειν χρόνȣ τȣ̃ δέοντος, ἧς τῷ ἐπιτιμίῳ ἕτεροι ἔνοχοι ὄντες ὕστερον οἶδ᾽ ὅτι ἐκτὸς ἡμᾶς καθεστηκότας αἰτίας τῆς οἵας δή τινος ὑπαιτίȣς ποιήσονται θειότατε δέσποτα· ἀναίτιος γὰρ πρὸς τὰς τοιαύτας παραδρομὰς καὶ Τζέτζης καὶ Λύσιππος, ὁ μὲν ἅπαξ ἀναστηλώσας τὸ ἄγαλμα, ἐγὼ δὲ ȣ̓κ ὀλιγάκις ταῦτα πολλοῖς νουθετῶν.

οα. ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΟΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΩΙ ΑΝΑΓΡΑΦΕΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ ΤΟΥ ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΟΥ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΙΣΜΗΝΙΩΤΗΙ [1]).

Ὁμήρῳ μὲν ȣ̓κ οἶδ᾽ ὅπως δόξαν, ὦ κυδήεσσα κεφαλή, ὦ χρυσοῦ γένȣς ἀπόμοιρα, ὦ τῶν Ἑρμȣ̃ καὶ Μȣ́σαις τροφίμων τὸ σεμνολόγημα, οἱ Κερκυραῖοι Φαίακες ἁπάντων ἀνδρῶν ἐκρίθησαν ναυτικώτατοι [2]), αἱ Φαιακίδες δὲ τοῖς ἔπεσι τȣ́τȣ τεθρύλληνται ἱστȣ̀ς τεχνῆσαι [3])

Οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·

Καιροσέων δ᾽ ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον [4]).

Ταῦτα περί τε Φαιάκων καὶ Φαιακίδων Ὁμήρῳ δοκεῖ· ȣ̓κ οἶδα δὲ ὅτȣ ἄρα τὰς Θηβαίων γυναῖκας αἷςπερ τȣ̃το τὸ ἔπος ἦν συμπρεπὲς καὶ κατάλληλον τοιȣ́των ἐστέρησε ἐγκωμίων, τοιαύτης τιμῆς ἀπεξένωσεν· εἴτ᾽ ἄρα δεινότητι ῥήτορος ἰσχὺν τρέφοντος ἄφατον τὸν ἥττω λόγον γυμνάζων, εἴτε τῷ τοῦ [5]) Λαέρτου ἐκείνῳ παιδὶ χαριζόμενος, ἀνθ᾽ ὧν ἐκεῖνον οἱ Φαίακες μεγαλοπρεπῶς ὑπεδέξαντο. Ταῦτα μὲν εἴτε σπονδαὶ Ὁμήρȣ ἢ παίγνια, ἐγὼ δὲ ȣ̓κ οἶδα τίνας τῶν ὅθεν δήποτε γυναικῶν ἀντιπαραθείην πρὸς ἱστȣργίαν ταῖς Θήβαισιν, εἰ μὴ ἄρα τῶν ἁπασῶν ὑπερθείην ἐκείνας. Καείρας μὲν γὰρ καὶ τὰς ἐκ Μῃόνων γυναῖκας χρωματȣργεῖν εὐφυῶς τὰς βαφὰς περιθρυλλοῦσιν οἱ λόγοι· τὰς Μιλησίων δέ με διδάσκουσι περὶ στρωμνῶν ἐργασίας κερκίδα κινεῖν δεξιῶς, ἐγὼ δὲ τὰς Θηβαίων ὡς ἄρα ἐμαυτὸν πείθω, πείθω δὲ οὐ κακῶς, πρὸς ἱστȣργίαν τῶν ἁπασῶν ὑπεραίρω καὶ τὸν χρησμὸν αἰτιῶμαι εἰπόντα·

---

1) Cf. Hist. 325 usque ad Hist. 333. — Cangius Gl. gr. App. pag. 20. legit τῆς ἐπισκήψεως.

2) AB Schol.: Εἶδον τὸ ὕφος, κερχίδος ἔργον θηβαικῆς — αἴπενος ἱστȣργικὰς εἶναι τὰς γυναικὰς Θηβαίων.

3) Suprascriptum in AB τεχνȣ̃σαι.

4) Odyss. VII, 106 seq.

5) A om. artic. τȣ̃.

Ἵπποι Θρηΐκιαι, Λακεδαιμόνιαι δὲ γυναῖκες,
Ἄνδρες δ' οἵ πίνεσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθέσης,

ὅτι μὴ καὶ Θηβαΐδας τῷ λόγῳ προςέθετο πρωτεῖα φερούσας τοῖς ἱστοπόνοις τεχνήμασιν ἁπασῶν. Ἀπέλαβον γάρ σε τὴν χάριν, ἐδεξάμην τὴν δωρεὰν, εἶδον τὸ ὕφος κερκίδος ἔργον Θηβαϊκῆς, ἐτεθήπειν τὸ κάλλος, ἡγησάμην τὸν τεχνουργὸν, ὁρῶν ἐκεκμήκειν τὰς [1]) τῶν ὀμμάτων βολὰς, κόρον δὲ σχεῖν ἐδαμῶς εἶχον τῆς θέας. Ἀργυρόχρεν ἦν τὸ χρῶμα τοῦ ὕφες, ᾧ τῶν ἄλλων χρωμάτων αὐτὸς ἐπιγάννυμαι, ἡδὺ τὴν θέαν, μαλακὸν τὴν ἁφὴν, χρυσόσημον ἦν, καθὸ μέρος τὰς χεῖρας [2]) εἰώθαμεν ἐξαρτᾷν, πυκνὸν ἦν, λεῖον ἦν, στεῤῥὸν ἦν, ὑπερβηματίζον τὴν κλῆσιν καὶ παρατρέχον τε ὅπερ ὕφες ἐκέκλητο καὶ τοῖς ἐκ μίτων ἐξαδικῶν συντεθειμένοις ἀντήριζε· τῇ δὲ στιλπνότητι τῇ ἐκ πυκνότητός τε καὶ τῆς λειότητος λαμπρῶν ἐνόπτρων πλέον ἀπέλαμπε. Τοιαῦτα μὲν τὰ ἐν Θήβαις καὶ ἐκ Θηβῶν ἱστεργήματα, ὡς ἔοικε, τε [3]) Ἰσμηνε ποταμε καλλυνόμενα ῥεύμασιν. Εἰ δὲ τὸ πρώην εἷς ἄψυχος Ἰσμηνὸς καταῤῥέων τὰς Θήβας τοιαύτας αὐταῖς ἐχαρίζετο χάριτας, ποίων πάλιν καλῶν οὐ μετάσχοιεν [4]) αὗται, ποῖον πάλιν οὐ χρυσοπήληκα στάχυν βλαστήσαιεν προςλαβεσαι καί σε τὸν δεύτερον Ἰσμηνὸν [5]), τὸν λογικὲς μελισταγεῖς καταῤῥέοντα ῥύακας τῇ παραῤῥοῇ κελαρύζοντας γλυκύ τι καὶ ἐναρμόνιον. Τοιετον ἐγὼ δεξάμενος δῶρον τῆς σῆς εὐγενοῦς αὐθεντίας πολλῷ τὸ Συλοσῶντος [6]) ὑπεραῖρον ὕφος ἐκεῖνο, ὃ πυῤῥὸν μὲν ἦν τὴν χροιὰν, Δαρείῳ δὲ τῷ Πέρσῃ παρὰ Βαβυλῶνα τοῦτο χαρίζεται Συλοσῶν [7]) ἔτι ἰδιωτεύων ἰδιωτεύοντι. Οἶσθα δὲ ἄρα τὸν Συλοσῶντα ἐξ Ἡροδότε ἀκέων, ὡς Πολυκράτες ἦν ἀδελφὸς τε Σαμίε, ἐκ ἔχων ἀποτίσαι σοι τὴν ἀμοιβὴν ἰσαξίαν. Οὐδὲ γὰρ ὡς ὁ [8]) Δαρεῖος ἐκεῖνος περσικῆς ἀρχῆς ἐγκρατὴς ἐγενόμην, ἐδ' ἄρα σὺ Συλοσῶν ὥστε Σαμίων ἀρχὴν ἐγχειρίσαι σοι· εὐχαῖς ἠμειψάμην τε

---

1) B om. artic. *τάς*.

2) B *χειρίδας*.

3) B *τοῖς Ἰσμ.*

4) AB Schol.: *Οὐ μετάσχοιεν· Μετάσχοιεν, προπαροξυτόνως· μὴ μέντοι προπερισπωμένως μετασχοῖεν· ὡς ἀναβοῖεν ἢ καταβοῖεν· τέτων γὰρ ἡ μετοχὴ ἦν εἰς σλῆ·* (sic) *ἀναβὰς, καταβάς· τε μετάσχοιε δὲ ἡ μετοχὴ, ὁ μετασχὼν, εἰς γ λήγει, ἀλλ' ἐκ εἰς σ· ὅθε πρόσχωμεν λέγεις προπαροξυτόνως, ἀναβῶμεν δὲ καὶ καταβῶμεν, προπερισπωμένως.*

5) Alludunt haec ad nomen Joannis Ismeniotae, ad quem epistola data est, et ad Eurip. Phoeniss. vs. 946.

6) A *Σολομῶντος*.

7) A *συλοσσῶν* et sic etiam infra. Cf. Herod. III, 139 seq.

8) B om. artic. *ὁ*.

καὶ ἀμείβομαι ποτνιώμενος ἐπηρειῶν ἁπασῶν καὶ δυσχερῶν σε τῶν ὅθεν καὶ ὅπως δήποτε συντηρεῖσθαι ἀνώτερον, ὑγιᾶ τε καὶ εὐθηνέμενον καὶ εὐωρίας ἐπαπολαύοντα πολλαῖς ἐν δεκάδεσσιν ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν.

οβ. ΤΩΙ ΥΙΩΙ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΜΥΡΗ ΘΕΟΔΩΡΩΙ [1]).

Δεινὸν τὸ πάθος μεγάλην ἀνυπερβλήτως ἔχον τὴν συμφορὰν, πυρκαιὰν ἀνήφαιστόν τε καὶ ἄξυλον ἐδεξάμην πιμπρῶσαν ἐμοῦ τὴν καρδίαν ἀφλόγως πάθος τοιοῦτον, ὦ τέκνον, ἐνωτισάμενος ἀγγελίαν πικρὰν καὶ ἀπαίσιον ἣ μὴ ὤφελλε [2]) γενέσθαι. Κεῖται γὰρ ὡς ἡ ἀποφρὰς ἡμῖν ἐδήλωσεν ἀκοὴ πατὴρ ὁ σὸς, ἐκεῖνο τȣ̃ γένȣς τὸ σεμνολόγημα, ἡ τῶν φίλων κρηπὶς, ἡ τῶν ὁρώντων αἰδὼς, ὃς ἦν ἀκραιφνὴς νόμος φιλίας, ὃς μείλιχος ἦν, ὃς ἡδὺς, ὃς ἱλαρὸς, ὃς ἀρχικῶς τὰς ἃς διεῖπεν ἀνύων ἀρχὰς κατεφαίνετο, ὃν Μουσῶν χορὸς ἐξεθρέψατο, Χάριτες δὲ παντοίων καλῶν ἐμαιεύσαντο. Τοιοῦτον ὦ γῆ καὶ ἥλιε ἄνδρα πεσόντα ἐνωτισάμενος οὐκ εἶχον ὅπως κατάσχω τὸ πάθος, ὅπως τὴν ἀχθηδόνα κȣφίσω τȣ̃ πένθȣς. Εἰ δ' ἡμῖν ξένοις μὲν ȣ̃σι τȣ̃ γένȣς, φιλίας δὲ μόνον συνδεδεμένοις δεσμῷ τοιοῦτο πάθος ἐξ ἀκοῆς καὶ μόνης ἐγένετο, εἰ τοιαύτην πεσὼν ἐγκατέσκηψε [3]) συμφορὰν, τίς ἄρα σὺ τέκνον αὐτὸς εἴης τοιȣ́τȣ πατρὸς στερηθεὶς καὶ πρὸς τῷ μηδὲ τὴν ἐνεγκαμένην καὶ τὴν μητέρα καὶ ὅσον ἐν φίλοις ἐστὶν ἐᾶσθαι ἰδεῖν, μηδ' ἔχων ἐν ἀλλοτρίᾳ τῇ γῇ ἐλευθέρῳ βαδίζειν ποδὶ, ἀλλὰ τελῶν ἐγκατάσχετός τε καὶ ἔμφρουρος πάντως, εἰ καὶ σιδήρȣ χάλυβος εἶχες ψυχὴν, κατεσείσθης ἂν τȣ̃ λογισμȣ̃ τὴν ἀκρόπολιν καὶ τῷ βάθει τȣ̃ πένθȣς ἐγκατακέκρυψο. Ἐπεὶ δὲ σαρκὸς καὶ αἵματος ἐλοχεύθης, φαντάζομαί τε καὶ οἴομαι τῷ νοὶ, πῶς ἄρα καιρίαν ἐδέξω πληγὴν, πῶς κατεσείσθης τȣ̀ς τῆς ψυχῆς σȣ προβόλȣς καὶ καταπέπτωκας διχοτομηθεὶς ἀθρόον τοιȣ́τȣ πατρὸς ἢ καὶ πρόῤῥιζος ἀκαριαίως πεσών. Τοιαύτῃ μὲν οἶδα κάτοχος ἐγεγόνεις τῇ συμφορᾷ τοῦ φύσαντος ἀθρόως ἐρημωθεὶς, ἔρημος φίλων, ἔρημος ὢν συγγενῶν, τῆς ἐνεγκαμένης ἀπόδημος καὶ μηδ' ἐν ἐλευθέρῳ δυνάμενος βαδίζειν ποδί. Τοιαύτῃ μέν σε τῶν συμφορῶν περιεστοίχισε θάλασσα· ἀλλ' ὅμως ἐπεὶ καὶ θεῖόν τι χρίσμα ψυχὴν λογικὴν ἐσχήκαμεν ἄνθρωποι καὶ δι' αὐτῆς τὸ πᾶν λογιζόμεθά τε καὶ κρίνομεν, ὡς τοιαυτὶ πέφυκε τὰ ἀνθρώπινα καὶ ὡς γῆς γεγονότα πρὸς γῆν ἀναλύεται, καὶ τὸ σύνθετον τὴν λύσιν φιλεῖ καὶ πρὸς τὸ συγ-

---

1) Cf. Hist. 334 usque ad Hist. 343,

2) A *ὤφελε.* Cf. Hom. Il. XVII, 686.

3) B *κατέσκηψε.*

γενὲς ἐπειγόμεθα, καὶ ὡς ȣδὲν γενητὸν [1]) ὃ οὐ φθαρήσεται, κἄνπερ τινὲς φυσικοὶ κομπηροτέρως ἐκκομψευόμενοι καὶ γενητόν τι διισχυρίζωνται δύνασθαι πρὸς ἀφθαρσίαν ἐληλακέναι, λόγισαι καὶ σὺ ταῦτα, εἰ καὶ παῖς τὴν ἡλικίαν τελεῖς, ἀλλ' ὅμως ὢν ἀγχινούστατος, ὅτι καί σοι θνητὸς ὁ πατὴρ καὶ φυσικοῖς ἦν θεσμοῖς ὑποκείμενος, καὶ τὸν σύνδεσμον ὅθεν ἔλαβε πάλιν ἀπέδωκε, καὶ πενθήσας ὅσον ἐχέφρων τις ἄνθρωπος καὶ τὴν τῶν πραγμάτων γινώσκων φορὰν, παύου λοιπὸν εἰςέτι πέραν τοῦ μετρίου θρηνεῖν καὶ τὸν ἀνυπόστολον κλύδωνα τȣ̃ πένθȣς κατάστελλε· εὐχαῖς δ' ἀποτίννυε τῷ κειμένῳ τὴν ἀμοιβὴν, ὡς τῶν ἐκεῖθεν ἀγαθῶν ἐπιτυχὴς γένοιτο καὶ τῆς τῶν σωζομένων μερίδος, οὗ ψυχαὶ δικαίων τυχεῖν ἐφιέμεναι καθεστήκασι. Τὰ τῆδε γὰρ πάντα κλαυθμῶνος πέδον, ἐγὼ δὲ καὶ κυβεῶνα καλῶ καὶ σφαιρικὴν φορὰν ἀστατοῦσαν πολύστροφον καὶ οὐδὲν κομπάζον καὶ τύφȣ ἀνάπλεων [2]). Λῆγε ȣ̃ν, λῆγε τȣ̃ πένθȣς, παύȣ τῶν ἀμετρήτων δακρύων, ἀναρώννυε μὴ καταπίπτειν ὑπὸ τȣ̃ πάθȣς σαυτόν. Οὐ γὰρ μόνος ἢ πρῶτος ἐπεπόνθεις αὐτὸς ὃ πέπονθας, κοινὸν δὲ τȣ̃το πάσης χρέος τῆς φύσεως· ἔχεις αὐτόθι τȣ̀ς τὰ τοιαῦτα τρανῶς ἐνδιδάξοντας τȣ́ς σοι παρηγόρȣς καὶ παρηγορησομένȣς, ὡς χρή, οἷς συμπάρει, οἷς συνδιάγεις, οἷς τελεῖς ὁμόσκηνός τε καὶ ὁμοδίαιτος, τȣ̀ς τὴν ὄντως φημὶ φιλοσοφίαν ἀσκȣ̃ντας, τȣ̀ς τῷ θεῷ προσανέχοντας, οἵ πενθικῷ τρυχηρῷ μονοτροπέντων ἀμφίῳ θανατȣ̃ν καὶ νεκρȣ̃ν μελετῶσι τὴν σάρκα, δȣλαγωγȣ̃ντες τῷ κρείττονι, ȣ̔̃ς σὺν σοὶ κατασπάζεται πάντας καὶ προςκυνεῖ ἡ καὶ μόλις αὕτη δυνηθεῖσα γραφῆναι γραφή μȣ· ὅτι καθ' ἣν ὥραν ἔμελλεν ἐξελθεῖν πρὸς ὑμᾶς ὁ κομιστὴς τῶν γραμμάτων κατ' αὐτὴν μαθὼν ἐκ τȣ̃ ἰατρȣ̃ κυρίȣ Ἰωάννȣ τὴν τȣ́τȣ ἐξέλευσιν ἀποσχεδιάσαι μόλις αὐτὴν ἠδυνήθην. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς ἡ αὐτοαγαλλίασα καὶ χαρὰ γένοιτό σοι τέκνον ποθȣ́μενον παράκλησις ὁμȣ̃ καὶ ἀνάκλησις.

ογ. ΤΩΙ ΒΑΣΙΛΙΑΚΗΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ [3]).

Μάτην ἡμᾶς ἀγραφίας, δέσποτα, αἰτιᾷ· ἡμεῖς γὰρ, ὁ θεὸς οἶδε, συνεχεστέρως καὶ γράφομεν καὶ προσαγορεύομεν καὶ προσκυνȣ̃μεν τὴν σὴν αὐθεντίαν· εἰ δ' ἄρα οἱ γραμματοκομισταὶ τὰς ἡμῶν γραφάς σοι οὐκ ἀποκομίζȣσι [4]), κατ' ȣδὲν ἡμεῖς ἐσμὲν αἴτιοι, καὶ πρὸς σῆς κεφαλῆς μὴ ἀκρίτως λυπȣ̃ καθ' ἡμῶν τῶν ἀναιτίων ὡς ὑπαιτίων ὁ διακριτικώτατος

---

1) B γεννητόν.
2) ἀνάπλεον legitur in Chil.
3) Cf. Hist. 344. 345. 346. 347.
4) In AB suprascriptum: διαποκομίζȣσι.

νȣς καὶ πλέον βασάνȣ τῆς λυδικῆς. Τί γὰρ ἂν αἰτιῷτό τις ἄνθρωπον γράφοντα, ἄνπερ ὁ ἀποκομιστὴς τῶν γραμμάτων οὐ διακομίζοι τὰ γράμματα; Καὶ πάλιν ἰδȣ̀ γραφὴν ἐγχαράττω τῇ αὐθεντίᾳ σȣ προςκυνȣ͂σάν σε καὶ δηλȣ͂σαν ἡμᾶς ὑγιαίνοντας, συνυγιαίνοντα δὲ καί σε σὺν ἡμῖν ὅσον τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέχρι τῆς παρούσης πέμπτης ἡμέρας, ἕκτης δὲ τοῦ Ἰούλου μηνὸς, καθ' ἥν καὶ τὸ σταλὲν ἐδεξάμεθα [1]) γράμμα σȣ. Εἰ δὲ γραμματοκομιστὴς ταύτην οὐκ ἐγχειρίσει σοι, κἂν Ὅμηρος τὰ ἔπη πτερόεντα λέγῃ, ὅμως οὐχ ὑπερπετασθεῖσα τὸν κατέχοντα ταύτην γραμματοφόρον ταῖς σαῖς χερσὶν ἐμπεσεῖται. Λελύπημαι δὲ πολλὰ νὴ τὴν σὴν κεφαλὴν, ὅτι οὐ τηρεῖς ἐντολήν μου, ἀλλὰ συνεχῶς ἀποστέλλεις ἡμῖν, μάρτυς τοῦ λόγȣ θεὸς ἡ αὐτοαλήθεια. Ὅπως μὲν ἂν ἑτέροις αἱ δωρεαὶ δοκοῖεν ȣ̓κ οἶδα, ἐμοὶ δὲ θανάτȣ [2]) ἶσον ȣ̓κ ἂν εἴποιμι, φορτίον δὲ δυςβάστακτον ἥγηνται καὶ σαρκοβόρος πληγή. Ἐγὼ γὰρ ἀγάπης μόνης εἰλικρινȣ͂ς δέομαι, ἥν ἀκριβῶς πλουσιωτάτην ἐπέγνωκα παρὰ σοὶ, δωρεῶν δὲ ἄλλοις μελέτω. Ἐνθέντοι ὑπερευχαριστῶ τῇ σῇ αὐθεντίᾳ ἕνεκα τῶν σταλέντων μοι παρὰ σȣ͂, λήψομαι δὲ ȣ̓δὲν ἐξ αὐτῶν· εἰ μὴ γὰρ ȣ̆τω ποιήσαιμεν, ȣ̓κ ἂν αὐτὸς μόνος φυλάξειας τὰς ἡμῶν [3]) ἐντολάς. Τὸν Τζέτζην, ἅγιε δέσποτα, πιστὸν φίλον ἐλευθεριώτατον γίνωσκε καὶ μισȣ͂ντα τὰς δωρεάς, ζήλῳ τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἀνδρῶν Ἐπαμεινώνδȣ καὶ Κάτωνος καὶ εἴ τις ἕτερος τοιȣ͂τος τῶν παλαιῶν. Φησὶ γὰρ ὥςπερ ἐκεῖνοι δὴ καὶ αὐτός· οὐ πείσετέ με μισθȣ͂ τȣ̀ς φίλȣς φιλεῖν, καὶ τὸ Εἰ θέλεις με δȣ͂λον ταῖς δωρεαῖς ἐξωνȣ͂, εἰ δέ γε φίλον παρὰ σαυτῷ τὰς δωρεὰς κάτεσχε, ἢ ταύταις τȣ̀ς ἀνελευθέρȣς [4]) ὠνȣ͂. Ἡ γὰρ ἀκραιφνὴς φιλία ἥν ἀσκȣ͂μεν ἡμεῖς ἐλευθεριώτατόν τε καὶ ἀδωρότατον. Ἡ ἄνωθεν δεξιὰ φρȣροίη σε μακροχρόνιον πάσης βλάβης ἀνώτερον διεξάγȣσα.

οδ. ΤΩΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΑΤΡΩΙ ΤΩΙ ΜΕΓΙΣΤΩΙ [5]).

Οὐκ οἶδα τίς ἄρα ἦν ὁ Μεγιστίας ἐκεῖνος ὁ Ἀκαρνὰν, ὅν ἐν τοῖς Ξέρξου χρόνοις Ἡρόδοτος αὔχημα μαντικῆς παρὰ Λακεδαιμονίοις εἶναι νεανιεύεται· σὲ δὲ τὸν δεύτερον Μεγιστίαν εἴτε τῆς Μεγιστίου ἐκείνου σειρᾶς κατηγμένον, εἴτε ὁποθενοῦν ἄλλοθεν εἰληχότα τὴν κλῆσιν οἶδα. Πολλῷ δὲ οἶμαι τοῦ προτέρου καλλίονα, οὐδὲ γὰρ ἐχρῆν τὸν καθ' ἡμᾶς

1) B ἐδεξάμην.
2) B superscr. θανάτῳ.
3) B ἐμάς.
4) A ἐλευθέρȣς.
5) Cf. Hist. 348 usque ad Hist. 352.

χρόνον χρηστοτέρας γονῆς ἀκύμονα πάντη καθεστηκέναι ἢ ἀτελεσφόρητα καὶ ἀμβλωθρίδια τίκτειν κυήματα. Οἶδα γȣ̃ν, οἶδα σοφόν σε τὴν Ἀσκληπιαδῶν τέχνην καθωραίσαντα πᾶσι τοῖς ἐκ τῶν [1]) λόγων μαθήμασι, γνωστὸν βασιλεῦσιν, ὀφθαλμὸν γερȣσίας, τὸ ἦθος ἡδὺν, τὸν τρόπον χρηςὸν, τοῖς φίλοις πιστὸν, τῷ ὄντι τέλειον ἄνθρωπον σωφροσύνην [2]), ἦθος καὶ λόγον [3]) συναναφύραντα νέκταρι. Τοιȣ̃τος ὢν τῷ ὄντι καθεστηκὼς πραγμάτων κανὼν ἀκριβὴς μὴ μάτην ἀπροςηγορίας γράφον ἡμᾶς. Δίκαιοι γὰρ ἡμεῖς ἐκτὸς αἰτίας τοιαύτης καθεστηκέναι, οἵ καὶ μὴ προςαγορευόμενοι προςαγορεύομεν [4]) καὶ προςκυνȣ̃μεν ἑκάστοτε· λογιζέσθω δέ σοι ὁ κύριος Θεόδωρος τȣ́των ὑπαίτιος ἀμβλὺς τελῶν πρὸς τὸ γράφειν ὡς ἐξ ἡμῶν σοι καὶ ἀπονεναρκημένος καὶ ῥᾴθυμος· ἀλλ᾽ οἶμαι οὔτε ὁ κύριος Θεόδωρος αἴτιος ȣ̓́τε ἄλλος ȣ̓δεὶς, ἀγχινοίας δὲ τȣ̃το σῆς οἴομαι πάλαισμα. Ἴσως γὰρ αὐτόθι νοσηλευομένους τινὰς θεραπεύων ἐμετικῶν τινῶν ἐγεγόνεις ἐν χρείᾳ, ἐδέησε δέ σοι συνθήκης γραμμάτων ἐμῶν, ἵνα τῇ τȣ́των θέᾳ καὶ μόνῃ τοῖς θεωμένοις οἱ ἔμετοι γίνοιντο ἄνευ τε χλιαρȣ̃ μέλιτος καὶ πτερȣ̃ καὶ καθέσεως δακτύλων ἐπὶ τὸν [5]) φάρυγγα, καὶ ὡς ἡ ἀλώπηξ ποτὲ τὸν κόρακα μηχαναῖς ἀπατήσασα τὸν τυρὸν ἔλαβεν, ȣ̔́τω καὶ αὐτὸς ἐσοφίσω, ἵν᾽ ἡμετέρων λάβῃς συνθήκην γραμμάτων. Ἔῤῥωσο γλυκεῖα ψυχὴ, ὁ ἐμὸς αὐθέντης καὶ ἀδελφός· προςαγόρευσον ἀφ᾽ ἡμῶν [6]) τοῖς καλλίςοις μὲν ἀτυχέσι δὲ πραιτωρόπλοις, εἴ πȣ ἐντύχοις αὐτοῖς καὶ ἄλλοις γνωρίμοις ἡμῶν, τῷ δὲ κοινῷ πάντων αὐθέντῃ καὶ πᾶσιν ὑμῖν [7]) γνωςὸν ἔστω, ὅτι αἱ σικελικαὶ περὶ ἔαρ πρεςβεῖαι διατριβαὶ καὶ παρελκυσμοί εἰσι τȣ̃ προςφόρȣ καιρȣ̃. Ἡ ἄνωθεν παναλκὴς δεξιὰ φρȣροίη σε ὑγιᾶ τε καὶ χαίροντα καὶ πρὸς ἅπαν τό σοι συμφέρον συμμεταφέρȣσα.

οϛ. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΤΡΙΦΥΛΩΙ [8]).

Ἄνθρωπος ἐγγλωτογάστωρ ἢ μᾶλλον προςφυεστέρως εἰπεῖν νοογάστωρ ἐγὼ καὶ τεχνύδριον καὶ χειρωναξία οἱ λόγοι μου [9]) καθεστήκατον

---

1) A om. artic. τῶν.
2) B σωφρόνησιν.
3) AB λόγον, sed suprascr. τέχνην.
4) AB Schol.: Προςαγορεύω δοτικῇ· Ἀττικῶς δὲ αἰτιατικῇ, ὡς παρὰ Ἀριςοφάνει·
   Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστὶν, ὦνδρες δημόται,
   Ἀρχαιὸν ἤδη προςαγορεύειν καὶ σαπρόν.
5) A superscr. τὴν.
6) B ἡμῶν καὶ.
7) B ἡμῖν.
8) Cf. Hist. 353 usque ad Hist. 365.
9) B μοι.

καὶ συγγράμματα, οἵςπερ καρποῦμαι τὰ πρὸς ζωὴν, οἵςπερ καὶ μόνοις ἐγὼ διατρέφομαι, τὴν μȣ͂σαν, καθὼς ὁ Πίνδαρος περὶ Σιμωνίδου φησὶν, ἀργυρέαν ποιȣ́μενος, καὶ ὥςπερ ὁ Πλάτων ἐκεῖνος τȣ̀ς διαλόγȣς εἰς Σικελίαν πιπράσκων. Ἀλλ' ἵλεώς μοι ὁ Πλάτων καὶ ἡ Πλάτωνος θεία ψυχή. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ καὶ ὀψαρτυτικὴν ἄκρως ἐξήσκησε καὶ τοῖς τραχήλοις τῶν τεθυμένων καὶ ἀκρωτηρίοις δὲ τοῖς λοιποῖς ἅπερ ἀνήκει τοῖς δαϊταλεῦσι, καί πȣ καὶ τῶν καιριωτέρων ἴσως τινὰ ὑφαιρȣ́μενος ἀφθονωτέραν ἐκέκτητο τράπεζαν καὶ τȣ̀ς τυράννȣς πλέον θωπεύων καὶ ὑπερχόμενος, εἰ μή πως [1]) Φιλίστῳ καὶ Φιλοξένῳ τῷ Κυθηρόθεν παρευδοκιμηθεὶς ἀντισοφιστεύουσι καὶ φωραθεὶς περὶ τυραννίδος κοινολογούμενος Δίωνι ἐς ἔσχατον ἤλασε συμφορᾶς. Ὁ Σπαρτιάτης γὰρ Πῶλις τȣ́τȣ γε ἕνεκα ἐκ Διονυσίȣ τȣ͂ τυραννȣ͂ντος τȣ͂τον ἐωνημένος [2]) κατάρας εἰς Αἴγιναν ἐπίπρασκεν ὡς ἀνδράποδον, τοῖς Αἰγινήταις ἐκ τῆς ὁλκάδος βοῶν· Ἀθηναῖον πιπράσκω. Οἵ κατὰ τȣ̀ς Λαιστρυγόνας ἐκείνȣς σπȣδῇ πρὸς τὸν λιμένα παρεισφρηκότες τῷ πρὸς Ἀθηναίȣς μίσει φερόμενοι μικρȣ͂ λίθοις ἂν τὸν σοφὸν διεχρήσαντο, τρισσάκις ἤδη τότε τὴν Χάρυβδιν ἐκμετρήσαντα, εἰ μὴ λυσάμενος τὰ πρυμνήσια θᾶττον ἐκ τῆς Αἰγίνης ᾤχετο φεύγων ὁ ναύαρχος. Ἀρχύτᾳ δὲ τῷ Πυθαγορείῳ τῷ ἐκ τῆς Τάραντός ποι ἐντυχὼν τοῦτον ἀπεμπολεῖ, ἐξ οὗπερ ὁ Πλάτων τὴν Πυθαγορικὴν φιλοσοφίαν ὠφείλετο, δεσπότῃ τε τῷ αὐτῷ καὶ διδασκάλῳ χρησάμενος. Οὕτω μὲν ἐκεῖνος ὁ Πλάτων πρὸς τῷ ἀργυρέους τοὺς ἑαυτοῦ διαλόγους ποιεῖσθαι ὥςπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν μοῦσαν καὶ ὀψαρτυτικῶς ἄκρως ἐξήσκησε καὶ τὴν πρὸς τȣ̀ς τυράννȣς θωπείαν· ἐξ ὧν ἁπάντων μόλις ἔχειν ἠδύνατο διαρκεστέραν τὴν βιοτήν. Ἡμεῖς δ' ἐπὶ μόνης ταυτησὶ τῆς ἀγκύρας σαλεύομεν ἣν φθάσαντες ἔφημεν ἐν τῷ τȣ͂ βίȣ πελάγει, ȣ̓κ ὀψαρτυτικὸν, οὐ θωπείαν εἰδότες, ȣ̓κ ἄλλῳ τοιȣτῳὶ ȣ̓δενὶ προςανέχοντες, ȣ̓δὲ προῖκα παρ' ȣ̓δενὸς ȣ̓δέν τι λαμβάνοντες, ἀδικεῖν γὰρ καὶ ȣ̔́τως οἰόμεθα τȣ̀ς ὅσȣς ἡ φύσις ἐξήμβλωσε τῆς ἀκριβοῦς διαρτίας ἀποσυλήσασα. Εἰ γοῦν καὶ συγγραμμάτων βεληθείημεν ἄγειν ἐκεχειρίαν, γράφειν δὲ παρὰ μίαν ἐπιστολὴν ἀντιγραφὰς τέσσαρας φορολόγοις ἀνθρώποις, ȣ̓δὲν ἄρα ἐξ ἀσιτίας ἐστὶ τὸ κωλύον καὶ ἡμᾶς τεθνηκέναι κατὰ τὸν Πυθαγόραν ἐκεῖνον τὸν τῆς φιλοσοφίας κατάρξαντα, ὃς τὴν ἐν Κρότωνι πυρπόλησιν πεφευγὼς ἀποδρασκάσας τε εἰς Μετάποντον καὶ τεσσαρακονθήμερον χρόνον κρησφυγετῶν ἐν τῷ τεμένει τῷ τῶν μȣσῶν νῆστις ἐγκαρτερήσας ἀπεκαρτέρησε.

---

1) B *πον.*

2) In A folium excidisse videtur; omissa enim in eo omnia quae sequuntur usque ad Epist. 77. med. *ἐγὼ νικῶν κτλ.*

Πρὸς γοῦν τῶν ἱερῶν λόγων καὶ τῆς παιδείας καὶ τῆς φιλίας μὴ ἐθελήσῃς ἡμᾶς ὀδὲν ἀδικῦντας ὅτως ἀθλιωτάτῳ θανάτῳ ἀποθανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐξαρίθμοις στέργε ταῖς σαῖς γραφαῖς τὰς ἐμὰς εἰ λαμβάνεις· κἂν οὐδαμῶς σοι ἐμὰς γραφὰς ἐγχειρίζῃ τις, ἐγὼ μὲν καὶ οὕτως ἄξιος αἰτίας ἀπολελῦσθαι, τὸς ἀποκομιστὰς δὲ δέον ὑπαιτίος ποιεῖσθαί σε. Ἔρρωσο.

ος. ΤΩΙ ΜΕΓΑΛΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΚΟΜΟΥ [1]).

[*Κἂν αἱ ἐπιστολαὶ ἀλληνάλλως συνετέθησαν, ὡς τὰ σχεδάρια τούτων ἐτύχομεν ἐφευρεῖν καὶ ὡς ταύτην ἠδυνήθημεν ἀναγνῶναι.*]

Τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἀποστολὴν ἐδεξάμην τὰς παρὰ τῆς σῆς αὐθεντίας πεμφθείσας μοι καὶ ἀμφοτέρων ὀκ ἔχων ὅπως ἰσαξίως εὐχαριστήσω σοι, ὡς οἷόν τε ἦν, εὐχαῖς ἠμειψάμην σε· ἐμετρίαζε γὰρ ἡ γραφὴ καὶ πρὸς τὸ ταπεινὸν κατεσύρετο, τὸν ὄγκον ἀφεῖσα τῶ ἀξιώματος καὶ περὶ τῶν χαμαιζήλων καὶ πηχυαίων ἡμῶν γιγαντιῶντας λόγους ἀνέπλαττον, οἵας ποτὲ τὰς Ἀλεξάνδρυ εἰκόνας ὁ Στασικράτης [2]) *ἐκεῖνος ὁ Βυθηνὸς* [3]), *ὀχ ἑτερόφθαλμον ὀδ᾽ ἑτεροτράχηλον πλάττων ἐκεῖνον οἷςπερ ἦν ὁ ἀνήρ, καθὼς καὶ ὁ Λύσιππος πρὸς ἀλήθειαν τῦτον ἀνέπλαττεν. Οὕτω μὲν ἐμετρίαζεν ἡ γραφὴ καὶ πρὸς τὸ ταπεινὸν κατεσύρετο, τοιαῦτα περὶ ἡμῶν ἀναπλάττυσα, κἂν αἱ τῶν ἐνθυμημάτων εὑρέσεις καὶ κεφαλαὶ καὶ ἡ ἰδέα τῶ λόγυ, ἔννοιά τε καὶ μέθοδοι, λέξεις, σχήματα, κῶλα, συνθῆκαι, ἀναπαύσεις, ῥυθμοὶ ὀκ εἴων αὐτὰς ὥςπερ ἐν προσωπίῳ τινὶ τῷ μετριάζοντι συγκαλύπτεσθαι. Πάνυ γὰρ μετέωρον καὶ μετάρσιον τὸ μετριάζον αὐτῶν ὑπεδείκνυον ταῖς τῶν λόγων δυνάμεσι ῥητορικὸν γραφικὸν ποταμὸν Ἰλισσὸν ἀττικὸν ἀποῤῥέοντα ἐν Ὑμηττίῳ συγκεκραμένον τῷ μέλιτι. Τοιαύτη μὲν ἡ γραφή. Τὰ δῶρα δὲ ὑπὲρ τὸν λαμβάνοντα, ἦσαν γὰρ οἷά ποτε ὁ Ἀντώνιος τῇ Κλεοπάτρᾳ χαρίζεται, κἂν καὶ καταδεᾶ σου τῇ γνώμῃ τοῦ δωρουμένου νενόμιστο. Τὰ δέ γε περὶ τὸν κύριον Θεόδωρον Ἄρηι θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει, ἢ μᾶλλον τὸν χρησμὸν εἰπεῖν προςφυέστερον· Ἐμοὶ μελήσει καὶ λευκαῖς κόραις κἂν γὰρ οὐ νέκταρ ἡμεῖς ἀποῤῥέωμεν, ὡς γράφεις αὐτός·*

Οὐ τίς τι [4]) *θεός εἰμι· τί μ᾽ ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;*

κἂν οὐ καναχῶσι πηγαὶ παρ᾽ ἡμῶν τῶν ἐπῶν τῶν ῥευμάτων, ὀδὲ δωδε-

---

1) Cf. Hist. 366 usque ad Hist. 376.

2) *Στασικράτης* B correxit ex *πασικράτης*.

3) In Chil. *βυθινός*.

4) In Chil. A. l. *ὅτις τοι*. Cf. Odyss. XVI, 187.

κάκρυνον ἔχωμεν [1]) στόμα Ἰλισσὸν ῥέον ἐκ φάρυγγος καθά φησι ὁ Κρατῖνος, ὅμως τῶν ἡμετέρων κρηνῶν ὡς αὐτός φησι προςεκτικῶς εἰ ἀρύοιτο οὐ διψήσεται. Εἰ δὲ μὴ μέγα εἰπεῖν καὶ δεξιῶς μεταλλεύοι καὶ τῶν λογικῶν [2]) ὀστρέων ἀναπτύσσοι τὰ ἔλυτρα, καὶ ψῆγμά τι χρυσίε εὑρήσει καὶ μαργαρῖτιν καὶ λίθον, οἷον πέτραι ῥαγάδες [3]) ἀναύρων καὶ φλέβες τέτων ὠδίνειν ἐπίστανται. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς τηροίη τὴν σὴν αὐθεντίαν ὑγιᾶ τε καὶ πολυχρόνιον εὐενηρίας ἐναπολαύεσαν.

οζ. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΙΣΜΗΝΙΩΤΗΙ [4]).

Ἐλελήθεις ἡμῶν μέχρι καὶ νῦν ὑπεροχωτάτη ψυχὴ τὰ πρὸς λόγες εἰ καὶ μὴ παντελῶς, ἀλλ' οὖν ἐλελήθεις, ὑπογραμμὸν γάρ σε καὶ ἐπιστημονάρχην τῆς ἐγκυκλίε [5]) παιδείας ἐγίνωσκον ἀκριβέστατον. Καὶ γὰρ εἰ καὶ κολοκύνταις κατὰ τὸν κωμικὸν ἐλήμων, ὅμως οὐκ εἴων οὕτως ἂν ἀβλεπτεῖν με, ἀλλὰ παρεβιάζοντο τρανῶς ὁρᾷν καὶ ἀκέειν αἱ μεγαλοφυεῖς τῶν περὶ σε πλακεισῶν σχεδεργικῶν λαβυρίνθων πλοκαὶ καὶ αἱ ἐξαγώνιοι ἅμιλλαι· οὐ γὰρ ἦσαν ἔτω τῶν ἀνηκέστων καὶ ἀμαυρῶν μελιςαγεῖς τῶν λόγων ἐκκρείουσαι ἴυγγας. Οὕτω μὲν οὕτω τῆς ἐγκυκλίε παιδείας ὑπογραμμόν σε ᾔδειν τὸν ἀκριβέστατον· ἐλελήθεις δέ με καὶ ῥητόρων ὧν ὁ δεινότατος καὶ φιλοσοφίας κανὼν καὶ γεωμετρίας καὶ ὀπτρικῆς ἐκ ἀμύητος. Ἐντυχὼν δὲ νῦν τῇ σῆς αὐθεντίας γραφῇ καὶ ταύτην ἀναλεξάμενος καὶ παραίνεσιν εὑρὼν αὐτὴν πατρικὴν πρὸς τὸν υἱέα συντάττεσαν πολὺ καθεστηκυῖαν ἀμείνονα τῆς ἧς ὁ Συνέτης [6]) πρὸς Δημόνικον συνετάξατο καὶ τὴν τε Ῥωμαίε Κάτωνος ὑπεραίρεσαν καὶ αὐτῷ ἡμῶν ἐγκωμιάζειν κελεύεσαν, ἔγνων σε ῥητόρων δεινότατον καὶ τὸν ἥττονα λόγον γυμνάζοντα. Ἥττων δ' ἂν εἴη λόγος ἐγὼ νικῶν παρὰ σοὶ τὴν ἀλήθειαν, ὡς πρὶν παρά τισι ῥήτορσιν ἄλλοις τὸ Μυίας ἢ Ψύλλας ἐγκώμιον, καὶ τῇ σοφῇ [7]) δὲ παραινέσει τῆς ὄντως φιλοσοφίας εἰδήμονα ἔγνων σε. Ὡς δὲ ὑπερῆρεν ἡμᾶς ἡ γραφὴ καὶ τὸν περὶ ἡμῶν λόγον ἐξώγκυλεν [8]), ἥπερ τὴν τενθρη-

---

1) In Chil. ἔχομεν et infra φησίν.

2) B λογιστικῶν.

3) B ῥαγώδες.

4) Cf. Hist. 376 usque ad Hist. 388.

5) B Schol.: Ἐγκύκλια μαθήματα λέγονται γραμματική, ῥητορική, φιλοσοφία, ἀριθμητική, μεσική, γεωμετρία, ἀστρονομία, κυρίως δὲ τὰ λυρικὰ ποιήματα· νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὴν γραμματικὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν εἶπον.

6) Sic B, sed recte in Chil. Hist. 382 Ἰσοκράτης.

7) A σοφῇ. In Chil. vulgo legitur ψύλλης, sed ibi quoque A ψύλλας.

8) B ἐξώγκυλλεν.

δόνα ὁ Κλείταρχος, καὶ γεωμετρίας ἐγνώρισα καὶ ὀπτρικῆς ἐκ ἀμύητον καὶ ἀγαλματουργὸν λόγων κατῖσον Φειδίᾳ, κρείττονα δὲ Ἀλκαμένους· ἄμφω καὶ γὰρ ἐκείνω τὼ πλάστα ποτὲ ἐδέησεν ἀγάλματα προςπλάσαι τῇ Ἀθηνᾷ ἐπὶ μετεώρε τινὸς τῆς βάσεως τεθησόμενα, καὶ ὁ μὲν Ἀλκαμένης ὀπτρικῆς καὶ γεωμετρίας ὢν ἄπειρος ἐς κάλλος παρθενικὸν τὸ ἄγαλμα [1]) ἐπεῤῥύθμιζεν, ἐδὲν ὑπολογισάμενος τῆς εὐρυθμίας ὑφαιρήσεσθαι τὸ μετέωρον. Ὁ δὲ Φειδίας τέτων καθεστηκὼς ἔμπειρος καὶ συνειδὼς ὡς τὸ μετέωρον κλέπτει τὴν συμμετρίαν, εἰ μή τι πλασθείη ὑπέρμετρον, ἐψεύσατο εἰς τὸ ἄγαλμα, ὡς μὴ εἰς τὴν ἀλήθειαν ψεύσοιτο. Προχειλὲς γὰρ τἔτο ἐδημιέργησεν, ἔπανδρόν τε καὶ ἀνεφγότας τὲς ὀφθαλμὲς ἔχον καὶ τοὺς μυξωτῆρας ἀνεσπασμένον, κἂν ἐκινδύνευσε λιθοβλὴς γεγονέναι περὶ τἓ δήμε τῇ τἓ Ἀλκαμενεἰε παραθέσει ἀγάλματος, ἕως μεταρσιώσας ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ οἰκεῖον ἔδειξεν ἐργολάβημα τῷ μετεώρῳ τὴν συμμετρίαν ἀπολαβόν. Τὸ δὲ τἓ Ἀλκαμένες τἔμπαλιν καταγέλαστον. Οὕτω μοι νῦν καὶ αὐτὸς ἄλλος ἐφάνης Φειδίας γεωμετρίας ὡς ἔφην καὶ ὀπτρικῆς οὐκ ἀμύητος. Ἀγαλματουργῶν γὰρ τοῖς λόγοις ἡμᾶς καὶ πρὸς μετέωρον βάσιν μεταρσῶν τὰς ὑπερόχες καὶ βασιλέων φημὶ ἀκοὰς πολὺ τοῦ δέοντος ἐξαίρεις, ὡς πρὶν ἐκεῖνος τὴν τενθρηδόνα ὁ Κλείταρχος. Ζωΰφιον γάρ τι ἡ τενθρηδὼν μελίσσῃ παρεμφερὲς, ὁ δὲ περὶ ταύτης γράφων φησί· κατανέμεται τὴν ὀρεινὴν, τὰ κοῖλα δὲ εἰςίπταται τῶν δρυῶν. Οὕτως ἡμᾶς σχετικῶς ὑπεραίρεις, ἀλλὰ ῥητόρων δεινότητι ἀμφιεννύεις δέ με καὶ περιβλήμασι τοῖς ἐκ λόγων καὶ σηρικοῖς [2]), καὶ τὸν υἱέα κελεύεις λόγων δυνάμει σεμνύνειν τὸ τάριχος. Ἀντιμετρῆσαι δέ σοι θεὸς τὴν τῆς πρὸς ἡμᾶς στοργῆς ἀμοιβὴν, ὦ λόγων κανὼν, ὦ κόσμε γερούσιε, ὦ τὸ ἐμὸν σεμνολόγημα.

οη. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΙΡΩΝΙΚΗ ΔΡΙΜΕΙΑ [3]). Ο ΑΜΑΘΗΣ ΤΖΕΤΖΗΣ ΤΩΙ ΤΗΝ ΕΡΜΟΥ ΤΕΧΝΗΝ ΑΚΡΩΣ ΕΞΗΣΚΗΚΟΤΙ ΠΕΛΑΓΟΝΙΤΙ ΟΝ ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ΒΟΩΣΙ ΚΑΙ ΚΟΛΟΦΩΝ [4]).

Τί κοινὸν ἡμῖν τοῖς ἀσόφοις καὶ σοὶ λογιώτατε δέσποτα, ὃς τὴν Ἑρμἓ τέχνην [5]) εἰς ἄκρον ἐξήσκησας καὶ ὑπὲρ αὐτὸν ταύτην ἐτέχνωσας; Τί κοινὸν ἡμῖν ὡς ἡμᾶς παρὰ σἓ περισύρεσθαι; Ἀλυσιτελεῖς μὲν ἡμεῖς οἶδα καὶ ἐδενὶ τῶν φοιτώντων ἡμῖν, εἴγε κἀκείνοις τἔτο δοκεῖ, λυσιτέλειαν

1) A om. τὸ ἄγαλμα.
2) In Chil. A legit σειρικῶν.
3) B om. δριμεῖα et in fine tituli habet κολοφῶν, A κολοφών.
4) Cf. Hist. 389 et 390.
5) AB Schol.: Ἑρμἓ τέχνην, suprascr. νῦν τὴν κλεπτικήν.

ἐπορίσαμεν· πλὴν ἀλλ' ἐδὲ βλάβης τισὶ καθεστήκαμεν αἴτιοι, ὥςπερ αὐτὸς ἐπικρίνεις καὶ ἐκ ὀλίγοι τέτε συνίστορες. Ἔῤῥωσο λογιώτατε· τἕτο δὲ μὴ διδρασκέτω [1]) σε τὸ ἀγχινέστατον καὶ δραστήριον, ὡς εἰκῆ καὶ τηνάλως νῦν κόπες παρέχεις σαυτῷ καὶ τοῖς ἀφθονίε γυμνάσμασι [2]) κατατρύχῃ. Οὐ γὰρ καὶ νῦν ὡς τὸ πρότερον εὐμαρὴς καὶ βασίμη σοι γένηται ἡ πρὸς τὴν μονὴν τἕ παντοκράτορος ἄγεσα, μήτοι γε νῦν ἑρμηνευομένῳ αὐτὰ, ἀλλ' οὐδ' ἂν αὐτὸς ὁ σταγειρόθεν γενήσῃ σοφὸς ἢ ὁ Ἀρίστωνος παῖς· ἐφωράθης γὰρ ἀκριβῶς καὶ ὁ ὁσιώτατος καθηγεμένος οὐκ εὐεξαπάτητος, κἂν τῇ ἁπλόῃ τοῦ τρόπου καὶ τῷ ἀγαθοθελεστάτῳ κατακεκόσμηται.

οθ. ΤΩΙ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΩΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΣΗΦ [3]).

Δέσποτά με ἅγιε, ὥςπερ ἔλαφος διψητικωτάτη πηγὰς ὑδάτων ἐπιποθεῖ, ὕτω κἀγὼ διψητικῶς ἔχω τῆς λυσιτελείας ἁπάντων τῶν παραβαλλόντων εἰς τὸ κελλίον με· τιμὴν γὰρ τἕτο ἐμὴν οἴομαι καὶ εὐεργέτημα· εὐχαριστία γὰρ ἐντεῦθεν ἐπακολεθεῖ, τὴν δὲ ἀμαθίαν αὐτῶν τὴν ἐκ τῆς προσέσης αὐτοῖς ῥαθυμίας ἐμὴν ἀτιμίαν καὶ εἴ τι ἄλλο βαρύτερον ἥγημαι. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ χαρτελάριος εἷς ὢν τῶν φοιτώντων ἡμῖν τὴν πρώην ἣν εἶχεν ἀφεὶς ἐπιμέλειαν περί τε τὰς ἑρμηνείας αὐτἕ καὶ τὸ γράφειν ῥητορικῶς, οἷς πλέον τῶν εὑρισκόντων θησαυροὺς ἐτερπόμην ἀνιάτως πρὸς ἔσχατον τῆς ῥαθυμίας εἰςήλασε καὶ ἀθυμία ἐντεῦθέν μοι παρὰ τῶν ἐκ εἰδότων προστρίβεται, δέομαι τῆς ἁγιωσύνης σου, ὡς ἂν ἐξέλῃς ὄνειδος ἐξ ἐμοῦ, ὡς πρὶν ἐκεῖνος ὁ Φινεὲς [4]) ἐξ υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ μεταστήσῃς τοῦτον ἐκ τοῦ φοιτᾷν παρ' ἡμᾶς, ὅπῃ τισίν ἐστιν αἱρετόν. Ὁ Πελαγονίτης σοφός ἐστιν ἄνθρωπος καὶ τἕ ἱερἕ καταλόγε καὶ βίε σεμνἕ καὶ γνωστὸς τῇ ἁγιωσύνῃ σου καὶ ἀρχιερωσύνης ἐπάξιος· κἂν ὁ σεβαστὸς Βελγαρίας ἀρχιερεὺς ἐκ οἶδ' ὅτι γνὲς τἕτον ὥςπερ ἔκτρωμα ἐξεφαύλισεν. Οὗτος ἓν ἤ τις τῶν ἑτέρων εὑρήσει καὶ εἴπῃ, ὅπῃ τἕτον ἁρμόδιόν ἐστι προςφοιτᾷν.

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα σοφῶν, πλείη δὲ θάλασσα [5]).

Τούτοις φοιτάτω λοιπὸν, ἀποτρεχέτω δὲ ἀφ' ἡμῶν ἀνιάτως οὕτω νοσῶν. Οἶμαι δὲ ἐδὲ προβαλεῖται ἡ ἁγιωσύνη σε καινοτομίαν ἐξ αὐτῆς

1) B διαδρασκαζέτω.
2) B προςγυμνάσμασι.
3) Cf. Hist. 391 et 392.
4) AB φινεύς.
5) Hesiodi O. et D. v. 101, ubi omnes l. ms.: γαῖα κακῶν.

εἰς ἡμᾶς γενομένην καθάπερ ἐπ' ἄλλας· ἡμεῖς γὰρ ὔτε ὠχλήσαμεν ὔτε ἐβιάσαμεν, αὐτοθελῶς δὲ ἡ ἁγιωσύνη σε μόνη ἀπέσταλκεν ἡμῖν ὅσα δὴ καὶ ἀπέσταλκε καὶ πλεῖον ὐδέν. Ἐῶ δὲ λέγειν ποσαπλᾶ τύτων ἐζημιώθη· μὴ ἐξηγύμενος ἐξηγήσεις, δι' ἃς μοι ἐδόθησαν βασιλικαὶ δωρεαί. Δέομαι γῦν, δέομαι τῆς ἁγιωσύνης σε, ὡς ἂν μεταστήσῃς τῦτον ἐκ τῦ ἐμοὶ προςφοιτᾷν πρὸς ὓς ὁ θεὸς ὁδογήσει σε.

π. ΤΩΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΔΡΙΣΤΡΑΣ [1]).

Τὴν παρὰ τῆς σῆς ἁγιωσύνης προςκυνητὴν ἐμοὶ σταλεῖσαν γραφὴν ἅμα καὶ τὴν μεγαλοδωρίαν ἀπέλαβον θειότατε δέσποτα, τό τε παιδάριον, ὃ ἐκ Σεβλάδυ νῦν μετεκλήθη Θεόδωρος, καὶ τὸ ταυρογλυφὲς, εἰ δὲ βόλει ῥωσογλυφὲς μελανδόχον ἐκεῖνο πυξίδιον, ᾧ [2]) ἐξ ὀστέου ἰχθύος ὑπὲρ τὰ Δαιδάλυ θρυλλύμενα χειρυργήματα ἄφατόν τι κάλλος ἐνετετόρευτο· καὶ τῇ καρδίᾳ σε προςεκύνησα ἕως ἐδάφυς, οὐ γὰρ εἶχον σωματικῶς προςκυνεῖν. Ἀντιχαρίζεσθαι δὲ μὴ ἔχων μήτ' ἰσαξίως μήτε τῆς ἀξίας καταδεέστερον εὐχαῖς ἠμειψάμην τε καὶ ἀμείβομαι τὴν σὴν ἁγιότητα. Ὑπερηγασάμην δὲ ταύτην καὶ ὑπεράγαμαι τοσαύτην ἐνδεικνυμένην περὶ ἐμὲ τὴν σπυδὴν καὶ στοργήν· μυριάκις γὰρ καὶ τεθνηκυίᾳ καὶ ζώσῃ φωνῇ ἀκροασαμένη ἐμῦ ὡς ὐδενὸς εἴην ἐν χρείᾳ βιωτικῦ, οὐ χρημάτων, ὐχὶ κτημάτων, ὐκ ἀνδραπόδων, ὐδ' ἄλλυ τινὸς ὐδαμῦ, ὅμως τῷ ἀῤῥήτως ὑπερεκκάοντι τῆς περὶ ἐμὲ ζωπύρῳ στοργῆς καταφρονεῖ μου τῶν λόγων, τῶν ἐντολῶν λησμονεῖ, τὸ ἐφετὸν οὐ πληροῖ, ἀλλ' ἐκ περιυσίας τοιαύτας ἡμῖν ποιεῖται ἀποστολὰς, ὧν ὐκ ἐν χρείᾳ ἐσμὲν ὐδαμῦ. Διψῶμεν γὰρ οὐ τοιύτων ὐδὲ κεχρήμεθα, ἐφετὸν δὲ μόνον ἡμῖν καὶ διψητικώτατον τὸ τὴν σὴν κατιδεῖν ἱερὰν κεφαλὴν καὶ ὁμιλίας σῆς ποθεινοτάτης ἐπαπολαῦσαι ἢ καὶ μόνης φωνῆς ἀκροάσασθαι. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀποστολῶν. Ὡς δὲ ἀνελίττων τῆς σταλείσης μοι δεσποτικῆς γραφῆς σε τὸ γραμματεῖον ἐκ τῶν γραμμάτων ἐμάνθανον, ὅτι πλημμελῶς ἔχεις καὶ ὀχληρῶς ἐκ τῶν οἷς ἔθος ἐστὶ τὰ δυσχερῆ ῥιπίζεσθαί τε καὶ ὑπανάπτεσθαι, μικρόν τι διαχυθεὶς ἐμειδίασα πρὸς τὸ φιλόσοφον ἀπιδὼν τῆς σῆς θειοτάτης ψυχῆς, ὅτι τῦ ἀνθρωπείυ σύμπαντος βίυ κυβεῶνος ἢ κυκεῶνος ὅλυ θορύβων ὑπάρχοντος μόνος ἠθέλησας ἢ ὑπετόπασαι ἐν μέσῳ τύτυ περιπολῶν ἐςερῆσθαι τούτων ὥςπερ ὑδάτων ὁ Τάνταλος ἐν μέσῳ τῆς λίμνης ἑστώς. Ἀλλὰ φέρε μικρόν τι θειότατε δέσποτα καὶ τοῖς σταλεῖσιν ἀστεισώμεθα. Τί

---

1) Cf. Hist. 393 usque ad Hist. 396.

2) A ὅ.

πεποίηκας, δέσποτα, τὸν πρὶν Σέβλαδον νῦν δὲ Θεόδωρον ἀπέσταλκας ἡμῖν, ἀντ᾽ ὠφελείας ζημίαν. Πρῶτα μὲν γὰρ διὰ τὸ τῆς ἡλικίας τȣ̃τȣ βραχὺ καίπερ τȣ̃ δȣλεύσοντος ἡμῖν κεχρήμενοι δȣλεύομεν ἢ δȣλευόμεθα· δεύτερον ἕνα μόλις τρέφειν δυνάμενος νῦν καὶ τȣ̃τον δεύτερον προςλαβὼν ὀρφανοτροφῶ καὶ μὴ ἔχων εὐμάρειαν πόρων τῶν ζωαρκῶν ἀπεμπολῶ μȣ διὰ τȣ́τȣς τὰ χρειωδέστατα· τρίτον ἀξυννημονῶν μȣ τῆς γλώττης, βαρβαρίζειν γὰρ αὐτὸς ȣ̓κ ἐπίσταμαι, δεινὰ ποιεῖ καὶ γελοῖά μοι· τέταρτον οὐ Ῥὼς ἀλλὰ τῷ γένει Μυσός ἐστι· πέμπτον ἀριστόχειρ· πρὸς τούτοις ἕκτον μανθάνειν οὐ θέλει, τρώγειν δὲ βȣ́λεται· ἕβδομον ἀῤῥωςικώτατός [1]) ἐστι καὶ θανατιῶν καὶ τὸν ἕτερον ἐκδιδάσκει τοῦτο ποιεῖν· κεῖνται γὰρ καὶ ἀμφότεροι ἔκτοτε δεινῶν ἀῤῥωστοῦντες. Τὸ δέ γε πυξίον τοῖς γλύψασιν ἦν προςφυὲς ἀνδράσι πίνειν ἢ γράφειν εἰδόσιν· ἑνὸς γὰρ γραφικȣ̃ δονακιδίȣ καὶ τȣ́τȣ μόλις χώρησιν εἶχεν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀστείσματα· προςκυνῶ δὲ διὰ τῆς παρȣ́σης γραφῆς μȣ τὴν σὴν μεγίστην ἁγιωσύνην, κατασπάζομαι δὲ καὶ πάντας τȣ̀ς ὑπ᾽ αὐτήν· ἣν καὶ δοίη μοι θεὸς εἰςιδεῖν τάχιον, ἣν καὶ φρȣροίη μακροῖς ἐν χρόνοις ἀνωτέραν δὲ δυςχερῶν τῶν ὁποίων δήποτε.

πα. ΤΩΙ ΝΟΣΟΚΟΜΩΙ ΤΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ [2]).

Οὐκ οἴομαι σοφωτάτη ψυχὴ τῷ ὄντι καὶ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλ᾽ ἐριστικώτερον καὶ πειραστικώτερον τὸν λόγον προάγοντα [3]) λέγειν σε ὡς ὁ Γαληνὸς, ὁ καὶ τῆς σῆς τέχνης καθηγητὴς, ἐν χρόνοις καθεστηκὼς ἦν τοῖς τȣ̃ σωτῆρος ἐνανθρωπήσεως. Οἶμαι γὰρ ȣ̓κ ἠγνόηκας ὡς ἦν τοῖς Ἀντωνίνȣ χρόνοις τȣ̃ Καρακάλȣ δεδιδαγμένος τῷ Πέλοπι. Εἰ δὲ Τζέτζȣ γαστρὸς ἀναπλάσματα ταῦτα νομίζεις καὶ λέγεις ὥςπερ φασί, γνῶθι καὶ ἀκριβέστερον ἐκ τεκμηρίȣ καὶ δείγματος, ὡς τοῖς ἰσχνογάστορσιν ἀνθρώποις καὶ οἷς ἡ ἀλήθεια πολλῷ χρυσȣ̃ τιμιωτέρα καθέστηκε, γαστρὸς ȣ̓κ εἰσιν ἀναπλάσματα· ἀνέγνως οἶδα καλῶς τὰ Ἀνδρομάχȣ θηριακὰ, ἃ προφέρει Γαληνὸς ὡς αὐτȣ̃ ἀρχαιότερα. Ὁ δ᾽ Ἀνδρόμαχος ἐν χρόνοις ἦν τοῖς τȣ̃ Νέρωνος, ὡς παριστῶσι τὰ ἔπη·

Κλῦθι πολυθρονίȣ βριαρὸν σθένος ἀντιδότοιο
Καῖσαρ ἀδειμάντȣ δῶτορ ἐλευθερίης.
Κλῦθι Νέρων ἱλαρήν μιν ἐπικλείȣσι γαλήνην.

1) B ἀῤῥωτητικώτατός.
2) Cf. Hist. 397.
3) B προςάγοντα.

Εἰ γοῦν ὁ Γαληνὸς οὕτω μέμνηται τῶν ἐν τοῖς χρόνοις ὄντων τοῦ Νέρωνος ὡς παλαιοτέρων αὐτȣ̃, πῶς ἄρα τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις ὑπῆρχε, πῶς δὲ ταῦτα γαστρὸς ἡμῶν εἰσὶν ἀναπλάσματα; Ἀλλ' ἴσθι ἀκριβέςατα ἐξ αὐτῶν, ὡς οὔτε Γαληνὸς τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις ὑπῆρχεν, οὐθ' ἡμεῖς ἀπὸ γαστρὸς ἀναπλάττομεν, τῆς ἀληθείας εἴπερ τινὲς ἐρασταὶ καθεστηκότες διάπυροι. Ἔῤῥωσο.

πβ. ΤΩΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΔΡΙΣΤΡΑΣ [1]).

Τὰ γράμματα Παλαμήδης ἐφεύρηκε [2]), θειότατε δέσποτα, ἄλλων [3]) μὲν ἕνεκα, ȣ̉χ ἥκιστα δὲ καὶ ἵν' αἱ ψυχαὶ τὸ ἑαυτῶν ποιεῖν ἀμέσως εἰργόμεναι τῷ πάχει καὶ τῇ ἐπιπροςθήσει τοῦ σώματος δι' αὐτῶν ἐμμέσως ποιοῖεν καὶ ὁμιλοῖεν ἀλλήλαις. Σὺ δὲ ȣ̉κ οἶδ' ὅτι ἄρα τὸ αἴτιον κατὰ τȣ̀ς ἐνιαυτȣ̀ς ἐκείνȣς [4]) τȣ̃ Μέτωνος γράφεις, ἵνα μὴ παντελῶς φαίην, οὐ γράφεις ἡμῖν. Ἂν οὖν οἱ γραμματοκομισταὶ τὰς ἀμφοτέρων γραφὰς ἀμφοῖν ἡμῖν ȣ̉κ ἐγχειρίζωσιν ἐπικρύπτοντες καὶ ἄμφω ἡμεῖς αἰτίας ἐκτός· ἂν δὲ τῇ σῇ ἁγιότητι γράμματα μὲν τῆς ἡμῶν ȣ̉θενείας ἀποκομίζοιντο ἱκετηρίαν ἔχοντα καὶ δεόμενα τί ποιητέον καθέστηκε περὶ τοῦ Σεβλάδου καὶ πρὸς τίνα τȣ̃τον παραπεμπτέον, σὺ δὲ οὐ γράφεις ἡμῖν καὶ τȣ̃ τοιούτου ῥύῃ δασμοῦ, οὐκ ἀπολύῃ αἰτίας, οὕτω κἂν ἄκων τρύχων ἡμᾶς ἀλυσιτελέσιν ἐπιφορτίσμασιν, οὐδεὶς γὰρ ἄκων εὐεργετεῖται καὶ ἀπεύχεται πᾶς λυπρὸν εὐδαίμονά οἱ γενέσθαι τὸν βίον, ἐγὼ δὲ πλέον ἁπάντων· ἐμοὶ γὰρ ἀδωροτάτη λίαν [5]) καθέστηκεν ἡ ψυχὴ, βραχὺ δὲ φιλοῦντος γραμμάτιον μυρίων τε δωρεῶν καὶ θησαυρῶν ὑπερτίθεται. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς φυλάττοι τὴν σὴν μεγίστην ἁγιωσύνην καὶ τάχιον κεχαρμένην μοι δοίη ταύτην ἰδεῖν καὶ προςκυνῆσαι καὶ κατασπάσασθαι.

---

1) Cf. Hist. 398. 399. 400. 401.

2) AB Schol.: *Οὐ Ναυπλίȣ παῖς, ȣ̉δὲ ὁ Κάδμος, ὡς ὁ λόγος, εὗρεν ἐν Ἕλλησι τὰ γράμματα· γράφει δὲ ȣ̃τως, ὥςπερ εἰσὶν οἱ λόγοι· Τζέτζης ἐγὼ γὰρ καὶ πρὸ τῶν Κάδμȣ χρόνων χρησμὸν παλαιὸν ἐκτεθειμένον φράτην* (sic Codd. *ἀττικῶς* .... *ὠδοθέντος*) *Κάδμῳ δοθέντος τῷ προκειμένῳ λόγοις· ἔχει δ' ὁ χρησμὸς ὧδε τοῖς λόγοις λέγων.*

Χρησμός·
Φράζεο δὴ τὸν μῦθον Ἀγήνορος (*ἀγήνωρος* AB) *ἔκγονε Κάδμε,*
Ἠοῦς ἐγρόμενος προλιπὼν ἴθι Πυθὼ δίαν
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ χρησμοῦ.

3) B *καὶ ἄλλων.*

4) B *ἐκείνου.*

5) B *ἀδωροτάτη πάντων.*

πγ. ΤΩΙ ΑΔΕΛΦΩΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΦΕΣΟΥ ΤΩΙ ΕΠΙΣΚΟΠΩΙ ΑΛΙΣΑΝΔΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΩΙ ΤΩΙ ΦΙΛΟΣΟΦΩΙ [1]).

Ἀπονεναρκηκὼς ἐγὼ καὶ νωχελὴς τὰ πρὸς λόγȣς θειότατε δέσποτα καὶ κατεῤῥαστωνευμένον καὶ ἄνετον βιώσκειν τὸν βίον αἱρούμενος καὶ βίβλων ἐκτὸς ἀναγνώσεως, διάπειρα δὲ καὶ δοκιμὴ καὶ βάσανος ἀκριβὴς ἡ παρ᾽ ἡμῶν τῆς βίβλȣ καθέστηκεν αἴτησις, χρυσογνωμονικώτερον βασανίζȣσα τὴν περὶ ἡμᾶς σχέσιν τῆς σῆς ἁγιότητος, ὡς ἂν εἰδείη τρανότερον εἴτ᾽ ȣ̃ν κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν Κολοφώνιον ἀποστίλβει χρυσὸν, εἴτε τί πȣ ταύτῃ καὶ καλκιζούσης παραμέμιγε φύσεως. Τοιοῦτό τί ποτε καὶ ὁ Πειρίθους πρὸς τὸν Θησέα εἰργάσατο Μαραθωνόθεν ἐκείνȣ γενομένȣ βόας ἐλάσας. Τοιαύτη μὲν ἡμῶν ἡ διάπειρα καὶ ἡ βάσανος, ὡς δὲ ὑπερεκστίλβȣσαν ἔγνωμεν ἄργυρόν τε τὸν ἐξ Ἀλύβης τόν τε Κολοφώνιον καὶ Αἰγύπτιον καὶ τὸν Ἰνδὸν μυρμηκίαν ἐκεῖνον χρυσὸν καὶ ἀσυγκρίτως αὐτῇ τῶν ἄλλων ὄντες ἁπάντων ὑπερτιθέμενοι ἐπεγνώκειμεν, δι᾽ ἡμᾶς γὰρ καὶ ἐφ᾽ ἡμῖν μόνοις παρέβης θεσμὰ, δι᾽ ἡμᾶς νόμȣς παγίȣς παρέθραυσας, ȣ̔̃ς αὐτὸς νομοθετήσας καὶ γράψας ἀνέθȣ, ἀλλ᾽ ȣ̓κ ἐπ᾽ ἀγορᾶς ἐπιξύλῳ τῷ πίνακι, ἐπὶ [2]) χρυσαῖς δὲ σῆς ψυχῆς κύρβεσιν, ὡς ἐπὶ μόνῃ τῇ Ἀριστοπατείρᾳ ποτὲ οἱ ἑλλανοδίκαι τὸν νόμον τῶν Ὀλυμπίων καὶ ἐπὶ τῷ Βρασίδᾳ οἱ Λάκωνες, τὴν [3]) μὲν οἱ μὲν παρακεχωρηκότες θεάσασθαι τὸν ἀγῶνα, τῷ δὲ οὗτοι τȣ̀ς ἄλλȣς ῥιψάσπιδας τιμωρȣ́μενοι καὶ στέφανον δόντες, ἀνθ᾽ ὧν ἐκείνȣ τῶν ὤμων ποτὲ ἡ ἀσπὶς ἐξεχύθη πρὸς θάλασσαν, ἀνεπτερώθην τοῖς σοῖς ὠκυπτέροις πολλῷ πλέον ἢ οὓς ὁ μῦθος ἐπτέρωσε καινοτέροις πτεροῖς, Δαίδαλόν τε τὸν Εὐπαλάμου καὶ τὸν Περσέα καὶ Βορεάδας καὶ τὸν Βελλεροφόντην ἐκεῖνον ᾧ μέχρι καὶ ἵππȣ βαδίσεως ὁ ȣ̓ρανὸς ὑπεστόρετο καὶ εἴ τινά πȣ ἄλλον τὰ μυθικὰ πτερὰ ὑπεπτέρωσε, καὶ νῦν ὑπερφρονῶ τὴν σφαῖραν τὴν ἡλιῶτιν, ὑπερβαίνω τὴν Ἄρεος καὶ τὴν Διὸς παρελαύνω, ἁβρύνομαι πλέον ἤπερ ὁ Φάλαρις, ἀνθ᾽ οὗπερ αὐτῷ παρ᾽ ὅλον ἔκμηνον χρόνον ὁ Πυθαγόρας διέτριψε, κομπάζω μᾶλλον ἢ ἐπὶ νίκῃ τῇ ἐπὶ Λεύκτροις καὶ Μαντινείᾳ Ἐπαμεινώνδας ἐκεῖνος. Δύο κἀμοὶ γὰρ τοιαῦτα νῦν ὡς πρὶν ἐκείνῳ τρόπαια ἔστησαν, τουτί τε τὸ τῆς βίβλου καὶ ἡ γεγοννῖά ποτε ἑκȣσία τε καὶ ἀβίαστος τȣ̃ σεβαστȣ̃ Ταρωνίτȣ τȣ̃ πολυάρχȣ ὑπόσχεσις, ἣ τρεῖς μυροπώλας μοι ἐργαστηριακὰς οἰκήσεις [4])

---

1) Cf. Hist. 402 usque ad Hist. 412. In B epistola longiorem titulum prae se fert: *τȣ̃ ἁγιωτάτȣ μητρ. ἐφ. τῷ ἐπ. ἀλ. κυρίῳ κωνστ. φ.*

2) A om. *ἐπί*, quod in Chil. exstat.

3) B *τῇ*.

4) AB Schol.: *Ζήτει τὸ ληφθὲν τῷ βεβηλῷ παιδίῳ.* In B om. *ἐργαστηριακὰς οἰκήσεις.*

καὶ πρὸς διάρκειαν πόρϐ ζωῆς ὀφφίκιον ἐχαρίζετο. Οὕτω δύο τοιϐτων στάντων τροπαίων μοι, ϐτω δύο νόμων ὀχυρωτάτων ἐπ᾽ ἐμοὶ καὶ μόνῳ παραβαθέντων παρὰ τῶν θεμένων [1]) αὐτϐς ἀβρύνομαί τε καὶ κομπάζω καὶ τὴν ὑμῶν προσκυνῶ ἁγιότητα τοσϐτον ἁπάντων [2]) τῶν ἄλλων ὑπερτιθεμένην ἐμέ. Ἣν συντηροίη θεὸς μακροχρόνιον εἰς πολλῶν λυσιτέλειαν.

πδ. ΤΩΙ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΩΙ ΙΕΡΟΜΝΗΜΟΝΙ [3]).

Ἤλγησα μὲν, ἤλγησα καὶ τὴν ψυχὴν καιρίως εὖ ἴσθι ἐδήχθην, θεοφιλέστατε δέσποτα, τοῖς καινοτομήμασιν ἃ καινοτομεῖ οὗ ὁ ἐμβρόχθιος λίθος, τὸν λίθον ἐκεῖνον εἰκόνιζε τῆς Πανσανίϐ μητρὸς, περὶ οὗ καὶ τὰ προφητικά φησιν λόγια· ὦ οἱ ποιμένες τϐ Ἰσραὴλ, διεφθείρατε τὴν διαθήκην τϐ λευὶ, ὃν ἐξϐσίᾳ ὀνείρων κἀγὼ πρώην ἐθεασάμην πρόσωπον σὸν πεφυκότα κεραμεοῦν κραῦρον καὶ εὔθρυπτον· ἀλλ᾽ εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνοιτο [4]) γένεθλα, τὴν πάντα γῆν βόσκϐσαν ἡλίϐ φλόγα αἰδείσθω τοιόνδ᾽ ἄγος ἀκάλυπτον τρέφειν. Ἐγὼ δὲ τὸν ἄνδρα δρῶντα τοιαῦτα ϐκ αἰτιῶμαι τοσϐτον ὅσον τὴν ἱερὰν γερϐσίαν τοῖς πραττομένοις ἐφησυχάζϐσαν. Ὁ τῆς εἰρήνης θεὸς τὸ τῶν σκανδάλων καθέλοι μεσότοιχον καὶ τοῖς θλιβομένοις παράκλησις γένοιτο.

πε. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΓΕΩΡΓΙΩΙ ΤΩΙ ΚΑΛΛΩΝΙ.

Ὡς τὴν γραφὴν ἀνὰ χεῖρας τὴν σὴν ἐδεξάμην, γλυκύτατον τέκνον πνεύματί μοι καὶ λόγοις γεγεννημένον, δυσὶν ἀντιθέτοις κατὰ ταὐτὸ περιεσχέθην τοῖς πάθεσιν· ἥσθην τε γὰρ ἅμα καὶ ἤλγησα ὥσπερ ἐκεῖνος ὁ Ξέρξης ποτὲ, ὁπότε καινοτέρᾳ πορείᾳ τὸ πέλαγος διαπορθμεύεσθαι μέλλων τὸ Ἑλλησπόντιον ἐπὶ τὸν θῶκον ἐκεῖνον τὸν πέτρινον ἀνέβη τὸν ὑψηλόν· ἰδὼν γὰρ ἐκεῖθεν τὴν μυριάριθμον, μᾶλλον δὲ ἀνάριθμον αὐτϐ στρατιὰν ἥσθη ὡς οἷον εἰκὸς βασιλέα τοιαύτης στρατιᾶς ἐγκατάρχοντα, καὶ ἅμα τϐς ὀφθαλμϐς μεστϐς δακρύων ἀπέφηνεν, εἰς νϐν θέμενος τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων τὸ βραχυχρόνιον. Οὕτω κἀγὼ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν Ξέρξην, τέκνον γλυκύτατον, ἥσθην ἅμα καὶ ἤλγησα τὴν σὴν γραφὴν ἀνὰ χεῖρας λαβών· ἥσθην μὲν ὅτι φιλτάτϐ μοι τέκνϐ γραφὴν ἐδεξάμην, ἤλγησα δὲ ὡς ἐπινόσως ἐκ ταύτης ἀνέμαθον ἔχειν σε, κἂν εὐθέως με πάλιν τῷ ἄχθει τῆς λύπης ἐμβαρυνόμενον αὐτὴ ἀνεκϐφισε, ῥᾷότερον ἤδη ἔχειν σε

---

1) B θεωμένων.
2) B om. ἁπάντων.
3) Cf. Hist. 413. 414. 415.
4) In Chil. καταισχύνεσθε et αἰδεῖσθε.

καταγγέλλεσα. Εἴη δὲ τῇ τȣ̃ θεȣ̃ φιλανθρωπίᾳ καὶ ἀγαθότητι καὶ τελέως ἐξάντη γεγονέναι τῆς νόσȣ καὶ πρὸς τὴν προτέραν ὑγιεινὴν ἐπανακάμψαι κατάστασιν. Γραφὴν δὲ ἀγραφίας εἰς μάτην ἡμῖν ἐπιγράφεις γράφων ὡς γράφεις ἡμῖν· ἡμεῖς δέ σοι ȣ̓κ ἀντιγράφομεν, καὶ τίνι γὰρ ἂν γράψαιμεν ἄλλῳ, εἰ μὴ τῷ συγκρίτως ὑπερκειμένῳ καὶ φιλουμένῳ τῶν λοιπῶν μοι ἁπάντων ὁμιλητῶν. Ἀπόλυε ȣ̃ν ἡμᾶς τῆς τοιαύτης αἰτίας ἀναιτίȣς καθεστηκότας· οὐδὲ μίαν γὰρ μέχρι νῦν ἐδεξάμην γραφήν σου, ὑπαιτίους δὲ ποιȣ̃ τȣ̀ς μὴ τὰς σὰς γραφάς [1]) μοι ἀποκομίζοντας. Ἡ τȣ̃ θεȣ̃ φιλανθρωπία καὶ ἀγαθότης ἀξιώσαι ἡμᾶς ἀλλήλȣς ἰδεῖν ὑγιῶς ἔχοντας καὶ ἀλύπως· σὺ δὲ τοὺς ἀφανῶς ζῆν [2]) ἑλομένους μεγαλοεπιφανεστάτους μὴ ἐπίγραφε.

πς. ΤΩΙ ΣΕΒΑΣΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΘΕΟΔΩΡΩΙ ΤΩΙ ΚΑΜΑΤΗΡΩΙ [3]).

Ἐχέφρονος πρᾶγμα ποιεῖς καὶ φύσει Θηραμένȣς, τὰ σὰ μὲν αὐτὸς ἀπολαμβάνων, ȣ̓κ ἀποδιδȣ̀ς δὲ τὰ ἀλλότρια. Ἔῤῥωσο.

πζ. ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ [4]).

Ἀῤῥώστως ἔχω καὶ ἀσθενῶς καὶ πόνοις ἐπιβάλλειν οὐ σθένω, τετράδι δὲ ὡς ἔοικε γεννηθεὶς ἄλλοις πονῶ· ἀλλ' ἐπειδὴ τȣ́τȣς ἀναπεπτωκότας ὁρῶ, ἀναπεσȣ̃μαι δὴ καὶ αὐτός. Οὐδὲ γὰρ κατὰ τȣ̀ς γεγηρακότας τῶν μύθων μὴ ἔχων δαιμόνιον ὠνȣ̃μαι γρυλλίδιον. Ἔῤῥωσο.

πη. ΤΩΙ ΡΑΔΗΝΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ [5]).

Λάκωνές ποτε, βραχυλογίαν δὲ ἀκριβῶς ἀσκοῦντας οἶδας αὐτοὺς, μακρηγορȣ́ντων ἀνδρῶν ἐπιστολὰς εἰςδεξάμενοι κόμπȣς ῥημάτων φερȣ́σας, ὡς εἰ ταδὶ καὶ τάδε συμβαίη καὶ συγκροτήσȣσι στράτευμα καὶ τὴν ἵππον ὁπλίσȣσι καὶ τὸν Εὐρώταν περαιωθήσονται καὶ τȣ̀ς λόχȣς πυκνώσȣσιν, ἐνακαρεὶ [6]) τὴν Σπάρτην καὶ Λακεδαίμονα χειρωσάμενοι μὴ λόβοτον θήσȣσιν, αἴκα μόνον ἀντέγραψαν. Ἄρτι δὲ καὶ αὐτὸς ἐξ ὀρθοπνοίας τῆς καὶ δυςπνοίας χειροτονηθεὶς Λάκων ἀκȣ́σιος κατ' ἐκείνȣς, παῦρα κἂν οὐ λιγέως τῇ σῇ γραφῇ ἀντιγράφω. Κατ' ἦμαρ ἓν δύο σὰς ἐδεξάμην γραφὰς, ηὐξάμην καὶ εὔχομαι, πᾶσι γνωστοῖς προςεῖπον ὡς ἀπὸ σοῦ πάντα τὰ τῇδέ σοι κατηυμάρισται ἄνευ μέντοι μονῆς τῆς σιγιλλιακῆς ὑποθέσεως,

1) A γράφειν.
2) A ἀφανῶς ἑπτά.
3) Cf. Hist. 416.
4) Cf. Hist. 417 et 418.
5) Cf. Hist. 419. 420. 421.
6) F. legendum ἐν ἀκαρεῖ sc. τȣ̃ χρόνȣ.

ἐπ' αὐτῇ γὰρ κινδυνεύεις μόνῃ [1]). Παύσεαι ἀγγελίης ἥ μὴ ὤφελλε γενέσθαι· τὰ τελευταῖα γὰρ ὁ γλυκὺς Νικοφόρος [2]) ὦ γῆ καὶ ἥλιε πνέει καὶ ἀμυδρῶς ὁρᾷ τὸν ἔσχατον ἥλιον.

πθ. ΤΟΙΣ ΣΕΒΑΣΤΟΙΣ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΤΟΥ ΚΑΜΑΤΗΡΟΥ [3]).

Οὐδὲν ἐμοὶ καὶ τῷ κυρίῳ Γρηγορίῳ, πανσέβαστοι· ἐγὼ μὲν γὰρ σεβαστικῶς τε καὶ σχετικῶς [4]) αὐτῷ διεκείμην, ἅτε σοφὸν καὶ εὐφυᾶ τὸν ἄνδρα εἰδὼς, τὸ δέ γε συμβὰν περιπέτειά τίς ἐστι τύχης ἀκέσιος. Γραμματείου γάρ μοι προςενεχθέντος ἐγκεχαραγμένην ἡρωικὴν ἔχοντος μȣ͂σαν, ȣ̓κ εἰδὼς ποῖος ἄρα εἴη ὁ ταύτης πατὴρ, ἰάμβȣς τινὰς πρὸς τὰ παρεσυρμένα τῆς τέχνης ἀπεσχεδίασα. Ἐπεὶ δὲ τῆτες ἡμᾶς τῷ σοφῷ Ῥαιφερενδαρίῳ τις συμπαρὼν οἶμαι δὲ τῆς συμμορίας καὶ τῆς τριττύος τῶν κατὰ τὴν ἐκκλησίαν κυδοιδοπώντων ἀπόντας ἡμᾶς ἔκρινέ τε καὶ ἀπεφλαύριζε τȣ͂ στόματος ἀποκοτταβίζων ταυτὶ, ὡς μέσης ἡμετέρας συνθήκη τοιάδε τις καθεστήκοι. Ἄπελθε πλοιαρίδιον καὶ ἐλθὲ ἐφολκίδιον, δέομαι ὑμῶν [5]) βραχεῖαν τὴν αἴτησιν, τῷ μὲν κυρίῳ Γρηγορίῳ διδάξαι τὸ τῆς περιπετείας ἀκȣ́σιον, ἐν κοινῷ δὲ τῷ συλλόγῳ εἰ δυνατὸν συμπαρόντος καὶ τȣ͂ Ῥαιφερενδαρίȣ, πρὸ πάντων δὲ καὶ τȣ͂ ἡμετέρȣ ἀνεψιȣ͂ τȣ͂ φιλοσόφȣ κυρίȣ Μιχαὴλ μȣ͂σαν ἰάμβων ἐμῶν ȣ̓χ ὑπογείως πρὸ χρόνων δέ τινων συγγραφεῖσαν· ὡς ἂν κρησφύγετον μηδαμῆ τῷ διαβάλλοντι γένοιτο, ὑπαναγνῶναι καὶ κρῖναι πρῶτον μὲν εἰ ἀκριβῶς τὰ τῆς τέχνης τηροίη· ὥςπερ ἐκεῖνος ὁ Πολυκλείτου κανὼν ἢ οὓς ἀνδριάντας ἐδημιȣ́ργει Φειδίας, μηδ' ἄχρι τριχῶν φλεβαρίδων, ὥςπερ ὁ Νίκωνος [6]) ἵππος τὸ ἐπιλήψιμον ἔχȣσα, εἴτε μὲν τȣ̓ναντίον· μετὰ δὲ τὸ τῆς τέχνης ἰσχνὸν καὶ εἰ [7]) δίαρμα καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς ἔχοι καὶ ὄγκον, σύν γε τῷ ὡραίῳ συντόμῳ καὶ πιθανῷ, καθάπερ ὁ Ἰσοκράτης καὶ Ἀλκιδάμας ὁ ῥήτωρ παρακελεύεται, ὁ Ἁλικαρνασσεύς τε καὶ Φιλόστρατος καὶ ὁ λοιπὸς μυριάριθμος ῥητόρων ἑσμός· εἴτ' ȣ̓͂ν πρὸς τὸ μειρακιῶδες καὶ χαμερπὲς κατασύρεται, ὥςπερ ἐκεῖνός φησι τὸ τȣ͂ Ἑρμȣ͂ ἀγοραῖον προτύπωμα, ὁ ἀνδριὰς ὁ ἀμόργινος.

---

1) B *καὶ μόνη.*

2) B *νικηφόρος.*

3) Cf. Hist. 422 usque ad Hist. 430.

4) B *καὶ τεχνικῶς.*

5) AB Schol.: *Δέομαι αἴτησιν αἰτιατικῇ· Ἀττικῶς δέομαι ἐστησίως* (sic) *τῶν λοιπῶν διαλέκτων.*

6) In Chil. vulg. *μίκωνος*, sed ibi quoque AB *νίκωνος.*

7) B *εἰ καὶ.*

φ. ΤΩΙ ΣΕΒΑΣΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΑΝΔΡΟΝΙΚΩΙ ΤΩΙ ΥΙΩΙ ΤΟΥ ΚΑΜΑΤΗΡΟΥ.

Πανσέβαστέ μοι σεβαστὲ καὶ αὐθέντα, χθὲς περὶ λύχνων ἁφὰς ἡ δύναμις ἀνηγγέλθη μοι τῶν γραφέντων μοι [1]· διὰ γȣ̃ν τῆς σῆς ἀντιλήψεως τῷ ἐμῷ μὲν αὐθέντῃ τῷ [2]) σῷ δὲ ἀδελφῷ συντόμως σταλήτω ἡ ἐπιστολὴ καὶ τὰ βράχιστά μοι στιχίδια, ἅπερ ἀπεσχεδίασα νῦν προτροπὴν τȣ̃ ἐξάρχȣ κεκτημένα καὶ ἔπαινον, ὅτι τὴν συμμορίαν τῶν ὧν ἡ γραφὴ δηλοῖ στιχουργεῖ. Ταῦτα σταλήτω νῦν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ ὁ διαβάλλων ἡμᾶς εἴσεται ἦ εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσι [3]), καὶ ὡς ἡμεῖς μετὰ μελέτης οὐ γράφομεν καὶ βραχεῖς δέ τινες ἕτεροι στίχοι τούτοις σταλήσονται, ȣ̃ς καὶ βασανισάτωσαν τεχνικῶς.

φα. ΤΩΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΤΩΙ ΜΙΤΖΑΛΑΙ.

Τεταρταῖος ἤδη πονήρως εἶχον ἐγκατασκηψάσης μοι πάλιν τῆς κακῇ μοίρᾳ συνήθȣς μοι [4]) γεγοννίας ὀρθοπνοίας τῆς καὶ δυσπνοίας καὶ ἀπαγχȣ́σης με, καὶ γραφὴν σὴν ἐδεξάμην ἀνιαράν· ἀλλ' εὖ ἴσθι ὡς ῥᾳδίως πρὸς τοὐναντίον ταῦτα μετατραπήσεται· νύξει γὰρ θεὸς τὴν καρδίαν τῆς βασιλίδος καὶ ἀντιποιήσεταί σȣ ὡς χρὴ· προσαγορεύȣσί σοι [5]) πάντες οἵ σοι συμφοιτῶντες, προσκυνεῖ δὲ καὶ ὁ Δημήτριος.

φβ. ΤΩΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΙ ΤΟΥ ΦΥΛΑΚΟΣ [6]).

Ἀρταξέρξης ὁ Πέρσης ἄλλος μὲν ἴσως ἀμφιγνοῶν ἢ καὶ παντελῶς ἀγνοῶν ἐκεῖνον ἂν κατεφαίνετο ἀνδρί σε σοφῷ κατὰ σὲ καὶ διὰ πάσης παιδείας ἰόντι, καὶ ᾧ ἔργον λειμῶνας λόγων περιεργάζεσθαι καὶ φρεωρυχεῖν ἐσαεὶ καὶ μεταλλεύειν τὰς βίβλȣς, ὡς ἂν ψηγματίσας ἐκεῖθεν πάντα τὸν ὄλβον αὐτῷ ταμιεύσαιτο, ὃν Ἑρμῆς ἐν πολυηράτοις τοῖς [7]) ἄντροις κατέθετο, ȣ̃τ' ȣ̃ν Ἀρταξέρξης ȣ̃τ' ἄλλος ȣ̓δεὶς ἀπεδράσκασε τῶν ὅσȣς ἀγλώσσῳ τῷ στόματι τύποι βοῶσι γραφῶν. Οὗτος ὁ Ἀρταξέρξης περιϊὼν τὴν Περσίδα ἐπέστη ποτὲ ἀνδρὶ γεωργῷ πρὸς ποταμῷ αὐτȣργȣ̃ντι, ὅς δ' ὢν χρηστοήθης καὶ τὸν τρόπον ἐπιεικὴς ȣ̓κ ἔχων ȣ̓δὲν οἷς ξενίζειν εἰώθαμεν ἄνθρωποι, ὕδωρ κοίλαις χερσὶν ἐκ τȣ̃ ποταμȣ̃ ἀρυσάμενος ἐκείνῳ

1) AB Schol.: Ἤτοι ὧν ἐδήλωσα τῇ προγραφείσῃ ἐπιστολῇ.
2) B om. artic. τῷ.
3) Hom. Il. VIII, 110 seq.
4) A om. μοι et καὶ ante δυσπνοίας.
5) AB superscr. σε.
6) Cf. Hist. 431 usque ad Hist. 441.
7) A om. artic. τοῖς.

προςήνεγκε δῶρον οὔτ' ἀναγκαῖον οὔτε οἱ τότε χρειῶδες. Οὐ γὰρ ἐζήτει πιεῖν οὔτ' ἄλλως λυσιτελέστατον· ὁ δὲ ὅμως ἐδέξατό τε καὶ ἔπιεν εὖ μάλα ἀσμένως καὶ τῆς προαιρέσεως τὸν ἄνδρα τεθαύμακεν. Εἰ γοῦν ἀνὴρ βάρβαρος βαρβάρου ἀνδρὸς λαβὼν δωρεὰν οὔτ' ἀναγκαίαν οὔτε συνοίσουσαν οὕτως ἐκείνῳ συνεκράθη [1]) τὰ πρὸς στοργήν, πῶς οἴει ἡμᾶς καὶ ἐς πόσον τὸν σχετικόν σοι φιλίας ἀναῤῥιπίσαι σπινθῆρα καὶ οἷον; Ἀσθματίζοντι γάρ μοι καὶ ἀγχομένῳ ἐξ ὀρθοπνοίας τῆς καὶ δυσπνοίας αὐτὸς ἅτε ὄντως τὴν ὄντως φιλοσοφίαν ἀσκῶν τὴν πρὸς θεὸν ἐμφέρειαν φέρουσαν καὶ κηδεμονικῶς διατεθεὶς πρὸς ἡμᾶς καὶ ὥσπερ ὑπὲρ σαυτοῦ ὑπὲρ ἡμῶν καταῤῥωδηκὼς μὴ τῇ ῥηθείσῃ νόσῳ ἀγχονισθείημεν, δῶρον ἡμῖν λυσιτελές τε καὶ ἀναγκαῖον κατά γε τὸ δοκοῦν τέως πολλοῖς μᾶλλον δὲ τοῖς Ἀσκληπιάδαις ἀπέσταλκας. Τὸ δὲ ἄρα ἦν ὁ Ἀέτιος, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα τῶν παλαιῶν ἰατρῶν συνοπτικῶς γράφων ἀλέξια, ναὶ μὴν καὶ τοῦ νοσήματος ὅπερ ἡμᾶς ὡς ἔφην σφοδρῶς ἐκπιέζει· οὕτως ἡμᾶς ἀλύτως τῷ τῆς σῆς ἀγαπήσεως σπαρτίῳ συνέδησας. Ἀλλ' ἕν τι καὶ λελύπηκας τῇ σταλείσῃ γραφῇ σου, τήν τε γὰρ ἀληθίζουσαν φιλοσοφίαν ἠδίκηκας ἐν αὐτῇ καὶ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα τῆς πιθανότητος ὑπερήλλω [2]) ῥητόρων θεσμὰ κατὰ τὸν ἐν ἅλμασιν ἐκεῖνον θρυλλούμενον Φαΰλλον καὶ πρὸς ποιητικὴν αὐτονομίαν ἐσύρης. Ὡς γὰρ Περσεῦσιν ἐκείνη καὶ Βοῤῥεάδαις [3]) καὶ Βελλεροφόνταις ἐφίπποις, μᾶλλον δὲ ἡ κωμῳδία Τρυγαίοις τε καὶ Κανθάροις, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐγκωμιάζων τὸ τάριχος τὸν οὐρανὸν ὑπεστόρεσας [4]). Ἀλλ' ἵλεως θεός σοι τοῦ ἐγχειρήματος ἀγάπης ἀῤῥήτῳ πτερῷ Δαιδάλους τινὰς καὶ Ἰκαρίους πτερώσαντι καὶ τὰ οὐρανοῦ χωρία τούτοις θέντι σοι βάσιμα, ὁ δὲ Ἀέτιος εὖ ἴσθι ὁπόσα ἐκ παλαιῶν ἀνδρῶν περὶ τῆς κατεχούσης με νόσου συνοψίσας ἐπεξειργάσατο. Οὐκ ἀετείας γονῆς δοκεῖ μοι τυγχάνειν κυήματα ἐκ συναφείας τεχθέντα θήλεός τε καὶ ἄῤῥενος καὶ πρὸς τὸν φυσικὸν τῆς ἀληθείας ἀντιβλέποντα ἥλιον, ἀλλ' ἢ θηλυγόνα μόνον καὶ γυπιαῖα καὶ ὑπηνέμια καὶ ἄλλα ἄλλοις καὶ ἀλλήλοις μαχόμενα καὶ εἰ λυσιτελές τι δυνηθεῖεν ἐργάσασθαι μετά γε πόσιν γαλάκτων ὀνείων καὶ θείων ἀπύρων τῶν ὑπερθέρμων καὶ αὖ ὀπίων τῶν ὑπερψύχρων καὶ ἀσκαμωνίας καὶ κνιδῶν παρατρίψεως περὶ τὸν τράχηλον, αἷς τῶν ἰατρῶν τοὺς διδύμους ᾐρούμην ἐμπαρατρίβεσθαι· ἀλλ' οὖν οὐχ ὁμολογουμένως ἀμφιβόλως δὲ καὶ δεδισταγμένως ὥσπερ καὶ οὗτός φησιν ἔστιν οὗ καὶ ἰάσαιντο. Ἐγὼ δὲ

1) B *συνανεκράθη*.

2) In Chil. vulgo *ὑπερήλω*, sed A *ὑπερήλλω*.

3) B *βυρεάδαις*.

4) AB Schol.: *Παροιμία ἐπὶ τῶν εὐτελῆ μεγαλυνόντων*.

ὔτε ὄνειον γάλα ποτὲ πίοιμι, ὔτε παρατριβείην κνίδαις τὸν τράχηλον ὐδ' ἄπυρον θεῖον ῥοφήσαιμι, ὔτ' ἄλλο ὐδὲν τῶν ὥνπέρ φησιν ὁ ἀνὴρ τὺς ἐκ ψυχρᾶς διαθέσεως δυςπνοικὺς ἐξιώμενος, εἰ τέως ἄρα ἰάσαιτο· αὐτὸς δὲ, ὡς ἔφην, οὐ βέλομαι γὰρ ἐλαίῳ τὴν φλόγα σβεννύειν ἐξ ὑπερθέρμυ τῆς κράσεως κατόχιμος ὢν τῷ τοιύτῳ νοσήματι, ὐδενὶ τῶν γραφομένων ὑπ' αὐτοῦ ἀλεξίῳ χρησαίμην, τὸ πᾶν δὲ τῆς ἐμῆς θεραπείας προςαναθείην θεῷ, παρ' οὗ παραχθεὶς καὶ ζῶ καὶ πνέω καὶ βλέπω τὸν ἥλιον· αὐτὸς δ' αἴκ ἐθέλῃ σ' ἰήσεται ὐδέ τις ἄλλος [1]). Ἔῤῥωσό μοι ὁ τῆς φιλίας διαπυρώτατος ἐραστής.

φγ. ΤΩΙ ΠΑΝΤΕΧΝΗΙ ΚΥΡΙΩΙ ΑΛΕΞΙΩΙ [2]).

Ὁ γλυκύς μοι Ἀλέξιος τὴν σὴν ἐπώνυμον κλῆσιν ἐξ ἔργων ὄντως δεικνύεις ἐπαληθίζυσαν καὶ φερωνύμως ἐπιτεθεῖσάν σοι· ἀλλ' οὐ τηνάλως ὐδὲ εἰκῇ, πάντα γὰρ μηχανᾷ καὶ πάντα τεχνᾷ καὶ πάντα κάλων κινεῖς ὡς ἂν ὅπως δήποτε καὶ ἀπὼν τοῖς φίλοις εἴης συνὼν καὶ τέχνην τὴν τῶν γραμμάτων ἐπώνυμον ἐπασκῶν, κἂν ἐπιγανύσκῃ τοῖς ἐνυαλίοις ἐσθήμασι φιλοσοφίαν μετέρχῃ τὴν ὄντως, οὐχ ἣν οἱ χαμαίζηλοι σοφισταὶ οἵ τὴν κόμην ἐπιτετηδευμένως ἀνεπιτήδευτον κεχυμένην ἀῤῥύθμως ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐπισπείρυσι καὶ κεκυφότες δῆθεν εὐλαβὲς ἀτενίζυσι πολλοῖς ἐνιέντες ἀπάτην τῷ ὑπέλῳ τῆς γνώμης καὶ κερδαλέῳ, τὰ δ' ἄλλα σιγῴην, ὡς μὴ γινοίμην δι' ὄχλυ καὶ φορτικός· τὸ γὰρ τἀληθῆ νῦν λέγειν φορτιῶδές τε καὶ δυςάγκαλον· οὐ τοιαύτην μετέρχῃ φιλοσοφίαν αὐτὸς, ἢ πλέον φιλοβαρβάραν εἰπεῖν δριμέως τε καὶ ἀστείως, ἀλλὰ τὴν ὄντως ὡς ἔφην καὶ ἡ θεὸς ἐπιγέγηθεν, ἣν καὶ ὁ σὸς ἀδελφὸς ἐπασκεῖ, ἣν ὁ ἐμὸς [3]) καθηγητὴς ἐκπαιδεύει καὶ σὺν αὐτῷ τὸν λοιπὸν μυριάριθμον ὅμιλον ἐν τρυχηροῖς τοῖς ῥακίοις καὶ οὐ βλακώδεσιν, ἣν ἐκπονέμενος ἄνθρωπος ἐξομοιοῦται θεῷ· πρώτη δ' ἂν εἴη καθ' ὑμᾶς ἐπιβάθρα εἰς φιλίαν θεῦ καὶ ὁμοίωσιν τὸ πρὸς τὺς ὁμογενεῖς κοινωνικόν τε καὶ φίλιον καὶ ἡ περὶ αὐτὺς [4]) στοργῆς ἔνδειξις, ἣν αὐτὸς πάντα τρόπον δεικνύεις καὶ παρὼν καὶ ἀπὼν, ἧς ὁ κρείττων ἀντιχαρίσαιτο τὴν ἀμοιβὴν θειοτέραν ὑπερκειμένην πολλῷ καὶ ἀσύγκριτα τῆς χαμερποῦς καὶ ὑλαίας καί σε μεγαίρῃς ἀνέπαφον τῷ κυβεῶνι τύτῳ βίῳ φρυρήσειε. Τὴν σὴν ἀποστολὴν ἐδεξάμην, τά τε τῶν ἐδεσμάτων ἡδύσματα καὶ τὸν πέρδικα τὸν χειροήθη τε καὶ ὡραῖον, ὃν

1) Cf. Odyss. IX, 520.
2) Cf. Hist. 442 usque ad Hist. 446.
3) B ἐμὸς αὐτὸν καθ.
4) A αὐτῦ.

καὶ παραψυχὴν ἔχω τῦ χαλεπῦ μοι νοσήματος. Ἄνω γὰρ τῆς οἰκίας καὶ κάτω περιπολῶν σοβαρὸν καὶ κακκαβίζων τὸ γλαφυρὸν ἐπικεφίζει μοι τὸ πονῦν καὶ ληθεδανὸν ὀδυνῶν μοι γίνεται φάρμακον. Περὶ δὲ τῆς προτέρας ἀποστολῆς τῦ ἀρνῦ καὶ τῶν κατοικιδίων ὀρνίθων νῦν μάνθανε· ὡς ἔοικε γὰρ ἀγνοεῖς τὰ ἡμέτερα· ὁ Τζέτζης ὔτε ἀνδράποδον εἰς δυλείαν ἀλλ' ἐκ δυλείας ὠνεῖται, ὔτε τι ζῶον παρ' ὐδενὸς εὑρεθείη λαμβάνων σφαγῆς ἕνεκεν, ἀλλὰ τῦ ζῆν καὶ βλέπειν τὸν ἥλιον· ᾧ δὲ βυλητὸν ἀποστολῶν κρεωδῶν ἡμᾶς ἅπτεσθαι ἢ ἐσκευασμένα ταῦτα τέχνῃ μαγείρων στελλέτω ἢ τάριχα, εἴτ' ὖν πρὸ ἡμερῶν ἐσφαγμένα, μὴ δὲ νεοχύτῳ περιῤῥεόμενα αἵματι. Ἄλλως δὲ δρῶν ἡμῖν ἔκφυλα δρᾷ. Τί γὰρ ἂν καὶ χρησαίμεθα ζῶσιν ἀρνοῖς καὶ τοιύτοις ἄνθρωποι βίον βιῦντες μονaύλιον καὶ χύσεις αἱμάτων ἀποτρεπόμενοι; Ἔῤῥωσο ὁ γλυκύς μοι Ἀλέξιος, ὁ ἀκριβὴς φιλίας ῥυθμός.

φδ. ΤΩΙ ΚΛΑΔΩΝΙ ΚΥΡΙΩΙ ΓΕΩΡΓΙΩΙ [1]).

Εἴης ὑγιαίνων μοι εὐμενείᾳ θεοῦ καὶ μοίρᾳ τηρούμενος λῴωνι [2]) τέκνον τριφίλητον Κλάδων Γεώργιε, κλάδε μυσῶν καὶ Ἑρμῦ· τῶν δ' ἡμετέρων τὰ μὲν ἐπιτροχαστέον, τὰ δὲ καὶ πλάτει μετρίῳ γραπτέον σοι. Κατὰ τὸν ὔπω πέρισυ χρόνον βάσκανοί τινες Ἐρινύες καὶ ἀλαστόρων τελχίνων χορὸς καὶ εἴ τις ἕτερος δαίμων στυγνός τε καὶ κατηφὴς κοινῷ συνθήματι συνδραμόντες ὅλας αὐτῶν ἀθρόως ἐκένωσαν ἐφ' ἡμᾶς τὰς φαρέτρας καὶ τὰ τοξεύματα, καὶ εἴ τις ἡμᾶς περιεῖπεν, ἀθρόως ἀνήρπασται ὡς ἐς τετρακτὺν [3]) καὶ πλέον ἠριθμημένοι. Ἔπειτα πολλοῖς καὶ φίλοις καὶ τοῖς καθ' αἷμα προσήκυσιν, ὡραίοις ὖσι παστάδος, ὐχὶ παστάδος ἀλλ' ἐκφορᾶς λάμπαδας ἀνήψαμεν. Οὐκ ἔχω τὸν ἀδελφὸν, ἡ νόσος ἡ φορτιώδης ἔτι πιέζει με, οἱ δ' ἀλάστορες κακοῖς τοῖς ἡμετέροις ὐκ ἐπισπένδονται, θυμέλης δέ τινα δαίμονα βάσκανον ἐμοὶ καὶ πικρὸν ἀρχιμηχανητὴν ἐφιστῶσιν εἰς παντελῆ καταπόρθησιν, ὅς ἑλεπόλεις [4]) ὐκ ἀγεννεῖς ἐφιστᾷ μοι καὶ μηχανήματα· κιμμέριον γὰρ ὄντα με καὶ ἀνήλιον ἐν βαθυσκότῳ κατῳκισμένον τῷ κλίματι συνιεὶς μόνῃ τῇ [5]) ζώσῃ σελήνῃ περιλαμπόμενον τῇ παμφαεῖ βασιλίδι μυ, στεγανὸν τὴν ἐκστρατείαν ἀντίφραγμα θεὶς ὡς σκιερῷ τινὶ νέφει καὶ ταύτης μοι τὰς ἱερὰς ἀκτῖνας

---

1) Cf. Hist. 447 usque ad Hist. 456.
2) B λῴονι.
3) AB τετρακτῆν.
4) AB Schol. ad Ἑλεπόλεις· Λιθοβόλα ὄργανα δι' ὧν αἱ πόλεις ἁλίσκονται.
5) A δὲ ζώσῃ.

ἀπέκρυψε, καὶ νῦν πορθεῖ με σκότῳ τε ἔτω[1] *βαθεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς μηχανήμασιν. Ἀλλ' ὦ παλαμναῖε καὶ ἀλιτήριε δαῖμον, ἵνα μικρόν τι διαχυθείην κἂν ταῖς τοσαύταις ἐπιφοραῖς συμφορῶν, Ἀμαζονίδας μὲν καὶ Σκυθίδας ἀκήκοα καὶ Σαυροματῶν τὰς γυναῖκας στρατεύεσθαι καὶ τὰς Σακίδας καὶ Μασσαγέτιδας, τέρας δὲ παρὰ Ἀσσυρίοις ἐδόκει στρατευομένη Σεμίραμις καὶ Ἀταλάντη κυνηγετῦσα παρ' Ἕλλησι καὶ περὶ*[2] *Μυσοῖς θάμβος ἡ ἱερὰ μαχομένη καὶ παρὰ Καρσὶν*[3] *ἡ Ἀρτεμισία ἡ Ἁλικαρνασσία ἡ τῦ Μαυσώλυ γυνή. Σὺ δὲ δι' ἡμᾶς καὶ βασιλίδας τρυφώσας καὶ ἁπαλὰς τῆς οἰκυρίας ἐξάγεις ὡς ἐπὶ πόλεμον τὰς φύσεις καινοτομῶν, ὥςπερ ἐκεῖνος ὁ Ξέρξης ὁ βάρβαρος καὶ καινὸν ὦ δαῖμον ὐδέν· καὶ Σιλιγέδης γὰρ ὃ καὶ θεῷ καινοτομηθῆναι μόλις ἂν ὑπετόπασα, τὸ τεταρτηρὸν*[4] *ἐξειργάσατο τριτηρὸν δωδεκατημορίῳ λειπόμενον καὶ τὴν Ῥωμαίων πᾶσαν εἰς στενὸν περιέκλεισε καὶ τότε ἀνδράριον ἀγοραῖον καὶ βάναυσον. Ἀλλὰ τίνα μοι ταῦτα; Τέθνηκε πρὸς τοῖς ἄλλοις μοι καὶ ἡ ἀρετὴ*[5] *μονοτρόπων καὶ ἡ γλῶττα*[6] *καὶ ὁ ὀφθαλμὸς τῆς ἱερᾶς γερυσίας ἐκκέκοπται· εἰς ὓς καὶ βραχεῖς ἐσχεδιάσαμεν μετροσυνθέτυς γραφὰς, ἅςπερ καί σοι νῦν ἀπεστάλκειμεν. Ἡ τῦ θεῦ φιλανθρωπία, τέκνον, φρυροίη σε.*

φε. ΤΩΙ ΑΓΙΩΤΑΤΩΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΥΡΙΩΙ ΒΑΣΙΛΕΙΩΙ ΤΩΙ ΑΧΡΙΔΙΩΤΗΙ[7].

Καὶ ἄλλων μὲν ὐκ ὀλίγων ἕνεκα, θειότατε δέσποτα, καὶ προςκυνῶ καὶ σεβάζομαι τὴν σὴν ἁγιότητα καὶ ὀφειλέτης μυρίων εὐχαριστιῶν σοι καθίσταμαι, ὅτι τε μόνος τῇ νῦν γενεᾷ εὑρέι καταλέλειψαι κόσμῳ τῆς ἀρχιερατικῆς ἀξίας ὑπογραμμός τε καὶ κόσμος, καὶ ἄλλων ἕνεκα πλείςων ἃ γράφειν ἐῶ· ἐρυθριᾷς γὰρ πρὸς τὺς ἐπαίνυς αὐτὸς καὶ ὑπεκκλίνεις αὐτὺς ὡς τὰ ἰοβόλα καὶ δάκετα· ὐχ ἥκιστα δὲ ὅτι καὶ ἡμῶν ἐςαεὶ φροντίδα ποιῇ καὶ τοῖς ἡμῶν ἀνιαροῖς ἀνιᾷ, κατὰ τὸν ἰατρὸν ἐκεῖνον τὸν

---

1) B *τε τῷ βαθεῖ.*

2) In Chil. vulgo *παρὰ μυσοῖς*, A *παρὰ μ.*

3) B om. verba *παρὰ καρσίν.*

4) AB Schol.: *Τὸ τεταρτηρὸν· Τέσσαρα γὰρ ὄντα τῦ ἱσταμένυ τὰ τεταρτηρὰ, οὐ σῶα τρία ἐποίησε· καὶ τριτηρὰ, ἀλλὰ δωδεκατημορίῳ· ἱστάμενον λειπόμενον εἰς τὸ τῦ τριτηρῦ ποσόν.*

5) AB Schol.: *Ἡ ἀρετὴ μονοτρόπων ὁ καθηγύμενος τῆς μονῆς τῆς τῦ παντοκράτορος ὁ ἀ* (sic) *Ἰωσήφ.*

6) AB Schol.: *Γλῶττα δὲ καὶ ὀφθαλμὸς τῆς ἱερᾶς γερυσίας, ὁ ἀρχιερεὺς τῆς ἐφέ* (sine dubio *Ἐφέσυ*) *Ἰωάννης ὁ Κολπωτός.*

7) Cf. Hist. 457 usque ad Hist. 460.

Κῷον ἐπ' ἀλλοτρίῃσι ξυμφορῇσιν ἰδίας καρπέμενος λύπας, καὶ τἕτο πάντως ἀρχιερέως τύπον ἀκραιφνῆ τηροῦντος τοῦ ὄντως μεγάλου ἀρχιερέως καὶ φιλανθρώπε θεἕ. Ἀνηγγέλη μοι γὰρ παρὰ τἕ ἱερωτάτε μητροπολίτε Δρίστρας ὅσα τε περὶ ἡμῶν ἠκέσθη τῇ σῇ ἁγιότητι καὶ ὅπως δυςφόρως τὴν ἀγγελίαν ὑπήνεγκας καὶ ὅπως τὸ τάριχος ἀπεσέμνυνας, ζημίαν λέγων γεγονέναι τῶν ἡμῶν τελευτήν· ὡς εἴπερ ἦμεν ὁ Ἀρχιμήδης ἐκεῖνος ὁ Συρακέσιος [1]), ὃς οὐ λόγοις μόνοις ἀλλὰ καὶ ἔργοις παντὶ τῷ βίῳ ἐλυσιτέλησε καὶ ἔτι δὲ καὶ θανὼν τοῖς συγγράμμασιν ὅμως λυσιτελεῖ. Καὶ τέτε γἕν ἕνεκα ἐχ ἥκιστα τῶν ἄλλων, εἰ μὴ καὶ πλέον, προςκυνῶν εὐχαριστῶ τῇ σῇ ἁγιότητι· προςκυνῶ δὲ καὶ τὸν ἅγιόν [2]) με δεσπότην καὶ ἀδελφὸν τῆς ἁγιωσύνης σε καὶ πάντας τὲς ὑπὸ τὴν ὑμῶν ἁγιωσύνην ἀσπάζομαι, δεικνὺς ὡς ἔτι μὲν ζῶ, βραχὺ δ' ἀναπνέω. Ἃ δ' ἠκέσθη τῇ ἁγιωσύνῃ σε περὶ ἐμἕ, τί ἂν καὶ λέγοιμι; ἔτε ἀληθῆ ταῦτα τολμῶ λέγειν, ζῶ γὰρ εἰςέτι ἔτε τελέως διαψευδόμενα. Λόγοι, θειότατε δεσπότα, γεγηρακότες καὶ ἔξωροι καὶ τῆς θυραίας γραφῆς τιθηνήματα Κάστορα καὶ Πολυδεύκην φασὶ ζώοντας ἑτερημέρες, ἄλλοτε δ' αὖ τε θνήσκοντας· ἐγὼ δὲ τίνες μὲν ὁ Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης ἐκ ἴσημι, οὐ γὰρ τέτοις ἐνέτυχον, ἐμαυτὸν δὲ ἀκριβῶς οἶδα, ὡς ἔμψυχος εἰκὼν ἀμφοτέρων καθέστηκα, καίπερ τῷ ἀριθμῷ τελῶν εἷς. Ἄλλοτε γὰρ ζώω ἑτερήμερος, ἄλλοτε θνήσκω· τῷ τἕ Ἡρώδε γὰρ νοσήματι γινόμενος κάτοχος, πλὴν μέντοι τῆς τῶν σκωλήκων ἐκβράσεως ἀσθματίζοντι πάθει καὶ κώλων [3]) ὀδύναις, πλευρῶν ἀλγηδόσι, πυρετοῖς καύσοις, ῥευματικαῖς καταῤῥοίας ἐπιφοραῖς καὶ ἄλλοις ἅμα ὁμἕ. Τί ἂν καὶ λέγοιμι, ὅσα μὲν καὶ οἷα βοῶ, ὥςπερ τις ἐξεστηκὼς καὶ περιφερόμενος, ὁσάκις δὲ ἀνεκαλεσάμην τινὰς δεξιῶς ἕλκοντας ξίφος, ὡς ἂν τἕ ἀφορήτε ἄλγες με ἀπαλλάξειαν, ὁσάκις δὲ ὥρμησα κατὰ κεφαλῆς ἐμαυτὸν ἐκ τἕ ὑπερῴε βαλεῖν, ὡν ἂν ἐκφύγοιμι τὸ δεινόν. Ἀλλ' εἰ καὶ μικρόν τι ἐπιβηματίζειν ἐπιχειρήσαιμι, ἀνύω μὲν τῶν ἐλπιζομένων ἐδὲν, πολλαπλασιάζεται [4]) δὲ τὸ τῆς συμφορᾶς ἀδιήγητον ὥςπερ τὸ πῦρ σφοδραῖς ῥιπίσιν ὑποναπτόμενον. Οἱ συμπαθέστεροι δὲ τῶν ὁδοιπορέντων καὶ ὁμορέντων πρὸς τὰς ἀκρατεῖς ἐλεεινὰς ἐκείνας φωνὰς, ἄλλως γὰρ οὐ δύνανται βοηθεῖν, οἱ μὲν βύθιον προπέμπεσι στεναγμὸν, οἱ δὲ καὶ ὀδύρονται, ἐγὼ δὲ τὸν παρ' Ὁμήρῳ κλυτόπωλον ἐκεῖνον νῦν ἐπέγνων ἁπάντων βραδυπωλότατον, καὶ οὐ μόνον

---

1) B *συρακόσιος.*
2) B *ἁγιώτατον.*
3) B *κόλων.*
4) B *πολυπλασιάζεται.*

ἀμείλιχον καὶ ἀδάμαστον, καθά φησιν Ὅμηρος, ἀλλὰ καὶ κωφόν· οἷον τὸν παρῳχόμενον χρόνον Λύσιππος μὲν ἐζωγράφησε [1]), Δημοσθένης δὲ ῥητορικοῖς συντάγμασιν ἔδειξε· τȣ̃ γὰρ σοροπηγȣ̃ μοι τεκτηναμένȣ σορὸν εὐφυᾶ, κἀμȣ̃ ταύτην ἐπιγραμμάτων πληρώσαντος, θανάτȣ φερόντων ἐγκώμια καὶ ὕπνȣ πολλῷ κρείττονα τȣ̃τον δεικνύντων. Ὁ δὲ ὅμως πάλιν νηλεής τε καὶ ἄτεγκτός ἐστι καὶ κωφὸς καὶ ȣ̋τω μετακαλȣ́μενος ȣ̓χ ὑπακȣ́ει, ἀλλὰ καὶ τȣ̀ς κλυτοπώλȣς [2]) ἵππȣς αἰσχύνει καὶ ἡμᾶς ȣ̓δὲν ὠφελȣ́μενος ἀνιᾷ. Ἡ τȣ̃ θεȣ̃ φιλανθρωπία τηροίη τὴν σὴν ἁγιότητα ἐκτὸς παντὸς ἀνιῶντος καὶ σκυθρωπȣ̃ μετὰ δὲ γῆρας βαθύ τε καὶ λιπαρώτατον θανάτῳ ἡδύμῳ ὕπνῳ ἄγχιστα ἐοικότι, οὗ αὐτὸς μὲν ἐρῶ, τυχεῖν δὲ ἀδυνάτως ἔχω, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν ἀφθάρτȣς μετακαλέσοι καὶ θείας σκηνάς.

φϛ. ΤΩΙ ΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΩΙ ΔΙΑΚΟΝΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΤΩΙ ΒΑΘΥΡΡΕΙΤΗΙ.

Ἐθείασας, θειότατε δέσποτα, θεασάμενος πρὶν τὰς ἡμετέρας μελίσσας βόμβῳ περὶ τὰ σίμβλα καθιπταμένας· ἐκεῖναι δέ σε τὸν σφῶν ἐπαινέτην οἷς ἠδυνήθησαν μικροῖς κηρίοις ἀμείβονται.

φζ. ΤΩΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΥΡΙΩΙ ΜΑΝΟΥΗΛ ΤΩΙ ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΩΙ [3]).

Τὸ τȣ̃ σȣ̃ κράτȣς γαλήνιον, νικητικώτατε βασιλεῦ, τολμηρόν με ποιεῖ τὸν ἀνάξιον δȣ̃λόν σȣ δικαίας δεηθῆναι δεήσεως. Ἤκȣσταί μοι φιλανθρωπότατε βασιλεῦ ὡς θριαμβικῷ δίφρῳ μέλλεις τιμᾷν τὸν τȣ̀ς λόγȣς τιμήσαντα τὸν ἐκ Πανίȣ φιλόσοφον τὸν διπλοτρίπλως τῆς πρωτοκȣροπατικȣ̃ ἀξίας ἀξίως ἀξιωθέντα. Δέομαι γȣ̃ν τȣ̃ θεοπροβλήτȣ σȣ κράτȣς ἐλεύθερος καὶ τȣ̃ δικαίȣ τελῶν ἐραστὴς, μηδὲν μηδαμῆ καινοτομηθῆναι τὰ περὶ τὸν θριαμβικὸν [4]) τȣ̃τον τὸν γενησόμενον κȣρȣ́λιον δίφρον, ἐπεὶ μηδ' ἐν ἄλλοις τι καινοτομεῖν εἴωθε τῶν προκειμένων θεσμῶν τὸ θεῖόν σȣ κράτος, γενέσθαι δὲ καθὼς ὁ θριαμβικὸς παρακελεύεται νόμος, περὶ οὗ γράφει Δίων Κοκκειανός. Εἰ δὲ τῶν ἐργωδῶν σοι δοκεῖ παλαιῶν βίβλȣς ἀνερευνᾷν, ἀλλ' ȣ̓̃ν ὡς οἷον ἐπιδρομάδην αὐτὸς τὰ τȣ̃ θριάμβȣ ἐξείποιμι·

---

1) AB Schol.: Ἐζωγράφησε· ἀντὶ τȣ̃ ἠνδριατȣ́ργησεν· ὁ Λύσιππος γὰρ ἀνδριαντοποιὸς, οὐ ζωγράφος.

2) B κλυτοπώλȣ.

3) Cf. Hist. 461.

4) AB Schol.: ἡ λογική· Μεθόδῳ δεινότητος κατὰ τȣ̃ πανιώ... αὖτα δοκεῖν γράφει ὁ ῥήτωρ τὸν βασιλέα διδάσκει τȣ̃ θριάμβȣ τὴν δύναμιν· ἀτέχνως γὰρ καὶ παρεφθαρμένως ἐγίνετο· τὸ δὲ βασιλέα ἐλέγχειν ἢ νȣθετεῖν ἐμφανῶς ἐπιζήμιον· ἐκφράζων δὲ καὶ τὰ τȣ̃ θριαμβικȣ̃ δίφρȣ, δείκνυσιν ἀπρεπὲς εἶναι τὸ, ἅρματι θριαμβεύειν.

Εἰς δίφρον τὸν θριαμβονίκην ἀναβιβάσαντες σινωπιδίῳ ἢ κινναβάρει τὸ πρόσωπον ἀντὶ αἵματος ὡς μὴ ἐρυθριᾷ περιχρίεσι καὶ βραχιονιστῆρας ἐμβάλλεσι [1]) *ταῖς χερσὶ καὶ δάφνιον* [2]) *στέμμα καὶ δάφνης κλῶνα διδῦσι τῇ δεξιᾷ· περιτιθέασι δὲ καὶ τῇ κεφαλῇ στέφανον ἐξ ὕλης ὁποίας, ἀνάγραπτα φέροντα ὅσα ἐποίησεν ἢ ἐπεπόνθει· οἰκέτης δὲ δημόσιος τῦ ἅρματος ἑστὼς ὄπισθεν ἀνέχει τὸν στέφανον λέγων ἐκείνῳ πρὸς ὃς· βλέπε καὶ τὸ κατόπιν. Κώδωνες δὲ καὶ μάστιξ τῦ ζυγῦ τῦ ἅρματος ἀπηώρηνται· εἶτα τρὶς κυκλῶν τὸν τύπον περιτρέχει, καὶ τὲς ἀναβαθμὲς ἐπὶ γόνασιν ἀνέρπει καὶ τὲς στεφάνες ἐκεῖ ἀποτίθεται. Εἶτα μετὰ θυμελικῶν οἴκαδε ἀπέρχεται. Αὕτη μου ἡ δέησις τροπαιῦχε καὶ θεοπρόβλητε αὐτοκράτορ, ἣν πληρωθῆναι τῦ κράτες σε δέομαι, ἐλευθέραν τε καὶ νόμιμον καὶ δικαίαν τελῦσαν ὡς οἶμαι καὶ ἀβαρῆ. Ὡς δῦλος ἀνάξιος τολμήσας ἐδεήθην.*

φη. *ΤΟΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΙΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ* [3]).

Οὐκ ἔχω δέσποται θειότατοι καὶ τὴν ὄντως φιλοσοφίαν ἀσκῦντες καὶ ὄντως ὄντες θεῦ μιμηταὶ, τῦ τε διδάγματος καὶ τῆς περὶ ἡμᾶς εὐποιΐας τε καὶ στοργῆς τίνα τὴν εὐχαριστίαν ἀφοσιώσω ὑμῖν. Ἐγὼ γὰρ, δέον καὶ γάρ με [4]) *πρὸς ὑμᾶς ἐρεῖν τὸ ἀληθὲς, εἰ καὶ τὸν οἰκερὸν βίον εἱλόμην καὶ ἀρχικαῖς θυραυλίαις ἀπεῖπον καὶ τῷ πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον, θεῷ δὲ μόνῳ τὴν ἐμαυτῦ ἀνεθέμην πεποίθησιν, ἀλλ' ὅμως τὴν ἧτταν ὁμολογῶ, σύγγνωτέ μοι. Οὐ γὰρ ἐγὼ κρείττων Πέτρε καθέστηκα τῇ ἐκ τῶν τῆδε μετάρσει τῦ γέροντος πρὸς τὰς ἐκεῖσε πορείας ἔπαθόν τι μικροπρεπὲς καὶ ἀνθρώπινον· Ἐδίστασα γὰρ οὐ μικρῶς καὶ τὴν τελευτὴν ἐμεμψάμην ὡς ἄδικον· ὑπετόπασα καὶ γὰρ ἐκέτ' εἶναι τὸν ἡμᾶς εὐποιήσοντα. Οὕτως ἐγὼ μικρόψυχόν τι ἐπεπόνθειν καὶ λόγοις τοιῦτοις ἀπεμαχόμην. Ἀλλ' ὁ τὸ πᾶν δεξιῶς διεξάγων καὶ μηδὲ στρεθίον ἐῶν ἀτήμελητον, τρεῖς ὄντας ὑμᾶς εἰς εὐποιΐαν ἡμῶν ἐρεθίσας* [5]) *μονονὲ μειδιῶν διὰ τῦδε τρόπον τινά μοι προανεφώνει τῦ δράματος· Ὀλιγόπιστε εἰς τί ἐδίστασας· ἀρά τοι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφᾶσθαι; Τοιαῦτα τρόπον τινὰ θεός μοι μειδιῶν ἀνεφθέγγετο τῆς ἐπιστασίας ἕνεκα τῆς ὑφ' ἑτέρας* [6])·

---

1) A *ἐμβάλεσι.*
2) B *δάφνινον.*
3) Cf. Hist. 462 usque ad Hist. 466.
4) A om. *με.*
5) B *ἐρυθριάσας.*
6) B *τῆς σφετέρας.*

Οὐ μὲν γὰρ βροτέῃ κεφαλῇ κατὰ γυῖα κέκασται
Οὐ μὲν ἀπαὶ νώτων γε δύο κλάδοι αἴσσϐσιν,
Οὐ πόδες οὐ θοὰ γῦνα καὶ μήδεα λεχνήεντα [1]),
Ἀλλὰ φρὴν ἱερὴ καὶ ἀθέσφατος ἔπλετο μῦνον,
Φροντίσι κόσμον ἅπαντα καταίσσϐσα θοῇσιν [2]),

ὡς Ἐμπεδοκλῆς φησὶν ὁ τῦ Μέτωνος· καὶ ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ ἐξ ὧν περὶ ἡμᾶς ἐδεδράκειτε ἐληλεγμένϐς μὴ συνιέντες [3]) *ἐδείξατε, ὡς ἀνθρώπῳ ἄνθρωπος πρὸς ὠφέλημα ἥκιστα δύναιτο εἶναι ἢ ὡς ἐλάχιστα· θεῦ δὲ ἄρα ὄργανον ἄνθρωπος εἰς εὐποιίαν ἀνθρώπϐ καθέστηκε· πλὴν ἀλλὰ θεῦ ἐκεῖνον κατοργανώσαντος ἀγαθοθελεῖ δὲ προαιρέσει, οὐ γὰρ ἐπάγει βίαν ἀνθρώπῳ πεποιηκὼς ἀρχῆθεν αὐτὸν αὐτοκράτορα. Οὕτως ἡμᾶς ὑμεῖς ὦ θεῦ χρηματίσαντες ὄργανα εἰς εὐποιίαν ἑτέρων ἀλλὰ προαιρέσει εὐγνώμονι ἐκ τῶν δρωμένων οὐ λόγοις ἐνϐθετήσατε μὴ πεποιθέναι ἐπ᾽ ἄνθρωπον· στοργῇ γὰρ οἵᾳ καὶ πόσῃ* [4]) *κατάσχετοι τῇ περὶ ἡμᾶς γεγονότες, οὐ μόνον δὲ ὑμεῖς ἀλλὰ καὶ σύμπαν τὸ παρ᾽ ὑμᾶς, ὥςπερ καὶ περὶ τὸν Δημόκριτον πρὶν οἱ σύμπαντες Ἀβδηρῖται, ὁπότε δεκαταλάντϐς δωρεὰς τῆς ἐκείνϐ ἰάσεως ἕνεκα τῷ Κῴῳ Ἱπποκράτει ἐδίδϐν οἰόμενοι τὸν ἄνδρα νοσεῖν, τοιαύτῃ καὶ ὑμεῖς περὶ ἡμᾶς προαιρέσει οὐ μόνον τὰ εἰς ἀρτοποιίαν λυσιτελῦντα διαρκῶς ἐμοὶ ἀπεστάλκειτε* [5]), *ἀλλὰ καὶ τροφὴν ἡμιόνων πλϐσίαν καὶ πλϐσιόχειρα· τρεῖς γὰρ ἡμίονοι μόγις νωτοφορήσαντες ταῦτά μοι ἀπηνέγκαντο καὶ ζεῦγος προςεπιτϐτοις ταρίχων ἰχθύων ὠξιανῶν, ἅ πάντα πῶς ἂν εἴποι τις ὁ Τζέτζης λαβὼν, ὦ θεῦ μιμηταὶ, καὶ ἀξιὰν ὑμῖν τὴν εὐχαριστίαν ϐκ ἔχων ἐπενεγκεῖν καὶ τῆς στοργῆς τὴν χάριν τῇ πάσῃ λοιπῇ ἀδελφότητι. Προςκυνῶ ἕως ἐδάφϐς πάντας ὑμᾶς τῷ παρόντι μϐ γράμματι, ζωὴν ἐπευχόμενος τῇδε μακραίωνα εἰς πολλῶν λυσιτέλειαν, μετὰ δὲ τὴν τῦ πλάνϐ τῦδε βίϐ περαίωσιν ἐν τόποις πραέων ἐν ἐκλεκτῶν κατοικίαις, ὅπϐ θεῦ τὸ τριλαμπὲς ὀπτρίζεται πρόσωπον, τῇ αὐτῦ χάριτι πάντας ὑμᾶς λαβεῖν κατασκήνωσιν.*

φθ. ΤΟΙΣ ΩΡΕΙΑΡΙΟΙΣ ΤΗΣ ΤΟΙΑΥΤΗΣ ΜΟΝΗΣ [6]).

Ξέρξης ἐκεῖνος ὁ Πέρσης ὁπότε κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστράτευσεν, ὡς εἰς φυγὴν κλιθὲν εἶδε τὸ ἑαυτῦ ναυτικὸν, Ἀρτεμισίαν δὲ μόνην ἐμ-

1) A *λεχνήεντα*, ap. Sturz *λαχνήεντα.*
2) Emped. fragm. ed. Sturz p. 526.
3) B *συνιέντας.*
4) A *πόσοι.*
5) B *ἀπεστάλκατε.*
6) Cf. Hist. 467. 468. 469. In B tit. legitur: *τῷ ὠρειαρίῳ τοιαύτης μονῆς.*

βόλε πληγῇ τριήρη βυθίσασαν, διάτορόν τι καὶ θαυμαστικὸν ἀνεβόησεν· Οἱ μὲν ἄνδρες μυ γυναῖκες ἐγένοντο, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες. Τὔτο κἀγὼ τιμιώτατοι [1]) ὁ δεῖνα καὶ δεῖνα δεσπόται σιτοταμίαι καὶ ὡρειάριοι [2]) νῦν ἀναφθέγγομαι τῶν τὴν οἰκονομικὴν διεπόντων ἀρχὴν μηδ᾽ ἀκριβῶς εἰδότων ἡμᾶς, ἀγαθοθελεῖ δὲ προαιρέσει κεκινημένων εἰς εὐποιίαν ἡμῶν καὶ κριθὴν καὶ σῖτον ἐντειλαμένων δῦναι ἡμῖν σεσημασμένῳ τῷ γράμματι, ὑμῶν δὲ ἀντ᾽ αὐτῶν κόνιν εἰς πλινθυργίαν στειλάντων ὡς πρὸς [3]) ἐκείνῳ ποτὲ τῷ Νηλεῖ ὁ μιλήσιος ἄγροικος [4])· ἄρτον καὶ γὰρ κἀκεῖνος ἀγροίκῳ ποτὲ ᾔτησεν, ὁ δὲ οὐ συνεὶς ὃ λέγοι Νηλεὺς βῶλον γῆς τύτῳ δωρεῖται, ὃ καὶ σημεῖον ἐγένετο τῷ Νηλεῖ γῆς Μιλησίων κρατῆσαι. Πλὴν δὲ [5]) ἀλλ᾽ ἐκεῖνος μὲν οὐ συνεὶς ὃ αἰτεῖται ἀντὶ ἄρτυ τὸν βῶλον ἐπώρεξεν, ὑμεῖς δὲ ἀκριβῶς εἰδότες ἡμᾶς καὶ τὸ γράμμα καὶ τὺς κελεύσαντας καὶ ὃ διορίζονται δῦναι ὅμως ἀντὶ σίτυ τε καὶ κριθῆς λιθοικοδόμυς ἢ πλινθυργὺς ὑποτοπάσαντες οἶμαι ἡμᾶς [6]) κόνιν εὖ μάλα ἐπιτηδείαν εἰς πλινθυργίαν καὶ λίθυς ἀπεστάλκειτε. Ἀλλ᾽ ἐκείνοις μὲν χάρις ἐκ θεῦ καὶ εὐχαριστία δὲ ἀφ᾽ ἡμῶν τῆς περὶ ἡμᾶς μεγαλοφροσύνης τε καὶ στοργῆς, ὑμῖν δὲ τῆς τοιαύτης σμικροπρεπείας καὶ τῆς τῶν φίλων ὀλιγωρίας ἵλεως κύριος, ὅτι κἂν μίαν ὥραν ὐκ ἰσχύσατε ἀγρυπνῆσαι μετ᾽ αὐτῦ.

ρ. ΤΩΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΝΙΚΗΦΟΡΩΙ [7]).

Ὁ τρόφιμος Ἑρμῦ καὶ Μυσῶν ὁ φίλος ἐμοὶ χρυσῦς Νικηφόρος, ὑγιὴς τῷ κρείττονι συντηρύμενος καὶ λειοκύμοσιν αὔραις ὐριοδρομύσῃ κάλλιστα τῇ νηὶ, εἴθε σὺν τῷ ἁγίῳ δεσπότῃ κατάρειας ἐς τὴν Ἄμαςριν. Μέμνησο γῦν ἔχων καλῶς ἐπὰν τὸν πλῦν ἐκεῖσε ἀνύσειας, ὡς ἂν ἐκεῖθεν εὐτελές τι ἡμῖν δὲ πάνυ λυσιτελέστατον στείλειας. Παρὰ τὴν Ἄμαςριν ὥς φασιν ἔλατοι πεφύκασι δένδρα δενδρολιβάνυ μὲν ἐμφερὲς φέρυσαι [8]) φύλλον πυκνότερον [9]) δὲ καὶ εὐσυνθετώτερον· τὸ ξύλον δὲ αὐτῶν ἐοικός

---

1) B τιμιώτατε δέσποτα ὁ.
2) B σιτοταμιέ ὡρειάριε.
3) B ὥσπερ.
4) AB Schol.: Ἄγραικος ὁ ἀμαθής· ἀγροῖκος δὲ ὁ ἐν ἀγρῷ οἰκῶν· Ἀττικῶς δὲ ἀντιστρόφως· ὡς τὸν παρ᾽ ἡμῖν γελοῖον καὶ ὅμοιον, λέγοντες· τὸ δὲ παρ᾽ ἡμῖν τρόπαιον, αὐτοὶ τροπαῖον καὶ σπηλαῖον ὁμοίως.
5) A om. δέ.
6) B ὑμᾶς.
7) Cf. Hist. 470.
8) A φέρυσι.
9) A πυκνώτερον.

ἐστι τῷ ξύλῳ τῷ τῆς στροβίλȣ τȣ̃ δένδρȣ, ὑψιτενὲς δὲ πολὺ καὶ σταυροφυὲς, ὀδμὴν δὲ τὸ φύλλον αὐτῶν ὀσφραινόμενον ἔχει βαρεῖαν. Τȣ̃το τὸ δένδρον σπέρμα φασὶ φέρειν καρπῷ καννάβȣ παρεμφερὲς, ὃ τῆς ὀδυνώδȣς καθέστηκεν ἴαμα νόσȣ τῆς αἷμα τὸ ἐμὸν ἐκροφȣ́σης. Σπέρμα γȣ̃ν τοιȣ̃τον διὰ τῆς καλλίστης ἀγάπης σȣ φρόντισον συναχθῆναι καὶ σταλῆναί μοι· εἰ δέ γε σπέρματος εὑρέσεως ȣ̓κ ἔστιν εὐμάρεια, ἀλλ' ȣ̃ν φυτάρια τοιαῦτα νεαρὰ πάνυ ἐμβληθήτωσαν εἰς καλαθίσκον εἴτε καὶ χύτραν πλὴν δικέλλῃ ἀνασπασθέντα μετὰ μεγαλοβώλȣ αὐτῶν γῆς, πρῶτον προβραχῆναι ὀφειλȣ́σης τῆς γῆς, ἵν' ȣ̆τω μεγαληβῶλος ἀνασπασθῇ καὶ σταλήτω πρὸς ἡμᾶς. Ἡμεῖς δὲ τὸν ἀνήκοντα μισθὸν τῷ ἀποκομίσοντι δοίημεν καὶ διὰ τὸν κύριον μὴ γένῃ ῥᾴθυμος καὶ αὐτὸς περὶ τὴν τȣ́των συλλογὴν καὶ ἀποστολὴν, εἰ τέως τὴν οἱανȣ̃ν ἡμῶν ἔχεις φροντίδα. Ὁ Χριστός μȣ τηρήσαι σε πολυχρόνιον.

ρα. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ ΤΩΙ ΕΚ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΤΟΥ ΔΟΥΚΑ ΚΑΙ ΚΑΜΑΤΗΡΟΥ [1]).

Κύριέ μου ἐκ προσώπων νόμιζε τὴν σήμερον δεδακρυμένους ὁρᾷν παρεστηκότας τȣ̀ς νόμȣς σοι καὶ τὴν ἑαυτῶν ἐσχάτην ἀτιμίαν ὀδύρεσθαι καί σε καθικετεύειν τῶν σῶν γονάτων ἐφαπτομένους αὐτοῖς ἐπαμύναι θερμότατα, τάδε μονονȣχί σοι βοῶντας· Σκυτεὺς τίς; σκυτεὺς ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ θεσμοθέται θεσμῶν ἱερῶν καὶ οἱ τὰς μείζȣς ἀρχὰς διανύοντες ἐν τῇ βασιλίδι καὶ ταῦτα τῶν πόλεων καὶ σεβαστῶν καὶ ἀρχόντων ἀρχὴν τὸν πολίαρχον [2]) καὶ τῶν λοιπῶν ἁπάντων ὑπερφρονεῖ καὶ ἡμᾶς ἐς τέλος διέῤῥηξέ τε καὶ κατεσπάραξε καὶ ȣ̓δεὶς ἡμῖν ȣ̓δαμȣ̃ ὁ χεῖρα διδȣ̀ς ἀνθρώπων τῇ πολιτείᾳ γνωρίμων τῶν ἀφανῶν ἁπάντων καθεστηκὼς ἀφανέστατος ἀνδράποδα εἰς δȣλείας πεμφθέντα ἀναρπάζει τε καὶ εἰργνύει οἰκείαις εἱρκταῖς, ὥςπερ τις ὢν Φάλαρις ἢ Διονύσιος, ἀλλὰ μὴ σκυτεὺς ἀφανὴς καὶ ἀνώνυμος. Τȣ̃τον δεόμεθα δεδακρυμένοι σὲ σωφρονίσαι καὶ δεῖξαι σκυτέα ἐκεῖνον ἑαυτὸν ἡγεῖσθαι τῷ ὄντι, ἀλλὰ μὴ Φάλαριν ἢ Διονύσιον.

ρβ. ΤΩΙ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΩΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΤΩΙ ΚΟΤΕΡΤΖΗΙ [3]).

Οὐκ ἐκ Χρυσοπόλεως, θεοφιλέστατε καὶ πανευγενέστατε δέσποτα, ἀλλ' ἐξ Ἐριννύων ἢ Τελχίνων τινὸς ὡς ἔοικε πόλεως, εἰ ἄρα τέως Τελ-

1) Cf. Hist. 471.
2) B πολύαρχον.
3) Cf. Hist. 472. 473. 474.

χίνων καὶ Ἐριννύων πόλεις τινὲς καθεστήκασι, τὸ γράμμα τὸ σὸν ἐξέλλετο πρὸς ἡμᾶς, ὅλην γὰρ τραγῳδίαν λακωνικῷ βραχυλογήματι συνεπέραινε. Καὶ ὁ χάρτης δὲ τραγικῶς ὁμοῦ καὶ πραγματικῶς, ἀλλ' οὐ μόνον γραμματικῶς τῶν σοὶ συμβάντων ἀνιαρῶν ἐδείκνυ τὸ μέγεθος. Διάῤῥυτος γὰρ ὡς ποταμοφόρητος αὐτὸς γεγονώς· καὶ γὰρ ὁ ποταμὸς ὁ θῆλυς ἡ θρῆσσα τῷ ὄντι καὶ βάρβαρος καὶ μὴ θελγομένη συνθήκαις γραφῶν ῥητορικῶν κεκραμέναις τῷ μέλιτι τῦτον τοῖς ὕδασι κατεβάπτισε καὶ τὴν γραφὴν δυςαναγνωστόν τε καὶ ἄγνωστον ἀπειργάσατο, ὡς τέως ἡμῖν ὁ Μαγγάνης ὑφ' ἡμῶν νεμεσώμενος ἔλεγεν. Εἴτ' ὖν ἀληθῶς εἴθ' ὡς Μαγγάνης μαγγανείᾳ λόγων χρησάμενος, ἐμοὶ δὲ τῦτο ἐςύστερον σκοπυμένῳ ἐδόκησεν εἶναι οἰωνὸς δεξιώτατος. Τὰ γὰρ ἀνιῶντά [1]) σε οἰχήσονται σὺν θεῷ εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης καὶ τὸ παρὰ ἡμῶν δὲ γράμμα καταπεμφθὲν τῇ σῇ αὐθεντίᾳ ὥςπερ τι τῶν ἄλλων σοι σύμβολον ὑπερδέξιον, κατ' αὐτὴν τὴν τῶν ἑορτῶν ἑορτὴν τὴν τῆς ἀναστάσεως ἡμέραν γραφὲν καὶ σταλέν. Οὐκ οἶδα δὲ, τίς ἐστιν ὁ Θηβαῖος ὁ τῦτο μέλλων ἀποκομίζειν σοι ἢ πότε καὶ ποίῳ καιρῷ, τέως ἡμᾶς μετ' ἐπιτεταμένης σπυδῆς συνώθησέ τις ἁρπακτικώτατα γράψαι. Ἡ τῦ θεῦ πανσθενὴς δεξιὰ φρυροίη σε πολυχρόνιον.

ργ. ΤΩΙ ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΩΙ ΣΕΒΑΣΤΩ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΑΝΔΡΟΝΙΚΩΙ ΤΩΙ ΚΑΜΑΤΗΡΩΙ.

Πανσέβαστε σεβαστὲ καὶ ἅγιέ μου αὐθέντα, ὁ σὸς ὄνειρος ἐχθροῦ δηλοῖ λόγον καὶ συςκευὴν πειρωμένυ διασπᾷν ἀπὸ σῦ τὴν τῦ βασιλέως στοργήν. Ἀλλ' ὁ τῦ αὐτοκράτορος σφριγῶν καὶ στεῤῥὸς λογισμὸς ὁ ἀρχικὸς καὶ περικαλλὴς νεανίας ἐκεῖνος ὐκ ἐάσει τὸν δήμιον ὃ βύλεται διαπράξασθαι.

ρδ. ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΤΖΕΤΖΗΣ ΤΩΙ ΣΦΩΙ ΑΝΔΡΑΠΟΔΩΙ ΔΗΜΗΤΡΙΩΙ ΓΟΒΙΝΩΙ ΤΩΙ ΕΥΩΝΥΜΕΙ ΑΠΟΔΡΑΣΚΑΣΑΝΤΙ ΜΕΝ ΤΗΣ ΤΟΥΤΟΥ ΧΕΙΡΟΣ ΕΝ ΔΕ ΤΗΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΟΛΕΙ ΧΟΡΔΕΥΟΝΤΙ [2]).

Εὐωνυμεῖ Γοβῖνε, δραπέτα Δημήτριε δίκορε, πυνθάνομαι ὡς ἀφ' οὗ τῆς ἡμετέρας χειρὸς ἀπεδράσκασας τόπον ἐκ τόπυ παρατροχάζων ἀγυρτεύων περιαλᾷ, νῦν δὲ περὶ τὴν Φιλιππόπολιν κατάρας χορδεύεις καὶ ἀλλαντεύεις καὶ τὰς κοιλίας κυκᾷς, καὶ περὶ μαγδαλιᾶς δὲ [3]) καὶ κυνοβόρας καὶ αἵματος τοῖς τῆς μακέλλης κυσὶ διαμάχῃ. Εἰ μὲν ὖν δυλείας

1) A ἀνίοντα.

2) Cf. Hist. 475 usque ad Hist. 484.

3) B om. δέ.

ἐκκλίνων ζυγὸν ταυτὶ διαπράττῃ, οὔ μοι δοκεῖς ἐχέφρον τι δρᾷν, οὐδὲ δημητριακώτατον, ἀλλ' ἑαυτὸν ȣδὲν ὠφελȣ́μενος ἀνιᾷς. Ὁ Τζέτζης γὰρ ἔργον πλεονεξίας ἀλλ' οὐ τῆς φύσεως εἰδὼς τὴν δȣλείαν ȣ̓κ εἰς δȣλείαν ἀλλ' ἐκ δȣλείας ὠνεῖται, καὶ ἱκανὴν οἶμαι τȣ̃ πράγματος αὐτὸς τὴν πεῖραν ἀπείληφας, ὅπως τὴν ἐναντίαν τοῖς ἄλλοις παρ' αὐτῷ οἱ θεράποντες φέρονται. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἱκανῶς ὁ δεσπότης ἀχρηματεῖ, τοῖς δὲ οἰκέταις τὸ πᾶν προςπορίζεται, ȣ̔́τω γὰρ αὐτὸς πλȣτεῖν οἴεται. Τοῖς δ' ἄλλοις ὅπως ἔχει δȣλεία καὶ δεσποτεία, εἰ τέως αὐτὸς ἀγνοεῖς, παρ' ὅτȣ βȣ́λει πυνθάνȣ. Εἰ μὲν ȣ̃ν ὡς ἔφην δȣλείαν ἐκκλίνων ȣ̔́τως ἀγυρτεύων περιαλᾷ καὶ ἑαυτὸν κακȣχεῖς, ȣ̓κ εὔφρονος ἔργον ποιεῖς καὶ σεαυτὸν ἀνιᾷς ἀποστερȣ́μενος μεγίστης τιμῆς τε καὶ ἁγιότητος, ἧν νῦν οἱ ἐμοὶ συμπατριῶται τῆς βασιλίδος τὰ θρέμματα οὐ πολύ σȣ βδελυρωτέροις ἀνθρώποις προςάπτȣσιν. Εἰ δ' ἄρα εἰδὼς τȣ̃το καὶ αὐτὸς ἀκριβῶς χορδεύων καὶ ἀλλαητεύων [1]) παιδοτριβεῖς ἑαυτὸν ἐς τὰ μέγιστα, ἰȣ̀ ἰȣ̀ [2]) τῆς σῆς ἐπινοίας, ἰȣ̀ ἰȣ̀ τῆς σῆς δεξιότητος, ὄντως ἀμφοτεροδεξίȣ τινὸς Θηραμένȣς, ὄντως Ἀρχιμήδȣς τὸ βȣ́λευμα, ὄντως ὀξυῤῥόπȣ καὶ διορατικωτάτης καὶ δημητριάδος τȣ̃το φρενός. Σπεῦδε ȣ̃ν, σπεῦδε ἱκανῶς ἑαυτὸν ȣ̔́τω παιδαγωγῆσαι καὶ ȣ̔́τω τῇ βασιλίδι παλινδρομήσας ἡμέτερον πάντως ἀλλ' ȣ̓χ' ἑτέρȣ τινὸς ποιήσεις εἶναι τὸν πυραμȣ̃ντα. Πᾶς γὰρ νῦν βδελυρὸς κατὰ σὲ καὶ τρισταλιτήριος ἄνθρωπος ἂν μοναχικόν τι λῶπος ἠμφιεσμένος περινοστήσειεν ἢ κώδωνας τȣ̃ πέȣς ἐξαρτησάμενος ἢ ποδοκάκας τȣ̀ς κλάπȣς λέγω τȣ̀ς καὶ κλοιόποδας ἢ χοίνικας σιδηρȣ̃ς τοῖς ποσὶ περιάψειεν ἢ κλοιόν πȣ περὶ τὸν τράχηλον ἢ καὶ ἅλυσιν καὶ ἑαυτὸν ἁπλῶς συστολίσῃ πρὸς τὸ ἀνεπίδεικτον ἐπιδεικτικὸν καὶ θεατρικώτατον καὶ πρὸς τὸ πεπλασμένον καὶ λίαν πανȣργότατον ἄπλαστον εὐθὺς τȣ̃τον ἡ Κωνσταντίνȣ ἀγηλατεῖ [3]) ταῖς τιμαῖς καὶ ὑψηλῷ τῷ κηρύγματι ὁ τρισαλιτήριος ἀνακηρύττεται ἅγιος ὑπὲρ τȣ̀ς ἀποστόλȣς, ὑπὲρ προφήτας, ὑπὲρ τȣ̀ς μάρτυρας, ὑπὲρ πᾶν ὁπόσον θεῷ εὐηρέστησε, καὶ τί χρὴ λεπτῶς διαγράφειν πλακȣ̃ντας καὶ καρυκείας βρωμάτων καὶ πέματα [4]) καὶ οἷς ἀποδέσμοις

---

1) B ἀλλαντεύων.

2) AB Schol.: ἰȣ̃· Πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς ου λήγȣσα καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἔχȣσα τὸν — τόνον περισπᾶται· σεσημείωται τρία· ἰδȣ̀ δεικτικόν· οὔ ἀπαγορευτικὸν, καὶ ἰȣ̀ σχετλιαστικόν· ἰȣ̃ δὲ ἐπὶ χαρᾶς περισπᾶται, καὶ ὁ ἰὸς τȣ̃ ἰȣ̃.

3) In Chil. vulgo ἀγηλατεῖ.

4) AB Schol.: Πέμματα· Πέμμα ἡ ἀποστολὴ, δύο μμ· ἐκ τȣ̃ πέμπω, πέμψω· πέμα δὲ ὁ πλακȣ̃ς καὶ ὁ μαστὸς ἄρτος, ἓν μῦ· ἐκ γὰρ τȣ̃ πέττω, πέσσω, πέμα.

χρημάτων, οἵαις τε προεδρίαις δεξιȣ̃ται τὸ κάθαρμα [1]), ἕν σοι τὸ λοίσθιον πάντων ἐρῶ, ὅ ἐκείνῳ μὲν οὐ τὴν τυχȣ̃σαν προσάπτει τιμὴν, ἀτιμίαν δὲ ὅταν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων. Αἱ τῶν γυναικῶν τῷ γένει πρῶται καὶ ὑπερέχȣσαι καὶ ȣ̓κ ὀλίγοι δὲ τῶν ἀνδρῶν οὐ μέγα τι τοσȣ̃τον δοκȣ̃σιν ἐν τοῖς κατ᾽ οἴκȣς αὐτῶν εὐκτηρίοις ἁγίων ἀνδρῶν εἰκονίσματα φέρειν πρώτȣ τεχνίτȣ χειρὸς, ἀλλ᾽ ȣ̓δὲ σεβαστὰ λείψανα ὅσον κλάπȣς τε καὶ κλοιȣ̀ς καὶ ἁλύσεις κακȣ́ργων τοιȣ́των καὶ τριςαλιτηρίων ἀνδρῶν μετὰ πολλῆς τῆς ἐκλιπαρήσεως ταῦτα ἐκ τȣ́των ἀμοιβαίως ἄλλοτε ἄλλων ἀφαιρȣμένων καὶ ἀντικαθιστώντων αὐτοῖς ἕτερα καὶ νῦν κατὰ τὴν Κωνσταντίνȣ [2]) σιγᾶται μὲν Πέτρȣ ἡ ἅλυσις, τιμᾶται δὲ κλέπτȣ ἡ δόλωσις [3]), ἄλλος δ᾽ ἄλλῳ ῥέξȣσι κλεπτῶν [4]) αἰεὶ γενετάων [5]), οὐ γὰρ πάντων ἐστὶν ὁμὸς θρόος ȣ̓δ᾽ ἴα γῆρυς ἀλλὰ γλῶσσα μέμικται, πολύκλεπτοι δ᾽ εἰσὶν ἄνδρες [6]). Ἐλθὲ γȣ̃ν, ἐλθὲ τὴν ταχίστην, ἵνα καὶ σὺ τρισκαιδέκατος ἆθλος τῇ Κωνσταντίνȣ γενήσῃ καὶ λάβῃς πυραμȣ̃ντα [7]) νικητικώτατον, μόνον περὶ τὴν σκευὴν τῆς νῦν ἁγιότητος διαπονήθητι ἄριστα. Ἔῤῥωσο ὁ τῆς Κωνσταντίνȣ μετὰ βραχὺ γενησόμενος ἅγιός τε καὶ ὑπεράγιος.

ρε. ΤΩΙ ΕΥΛΑΒΕΣΤΑΤΩΙ ΔΙΑΚΟΝΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΙΩΑΝΝΗΙ ΤΩΙ ΛΑΧΑΝΑΙ [8]).

Ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων, ἐγὼ δὲ ὁ μάταιος, ὦ χρυσȣ̃ δέσποτα, ταὐτόν τι ἐπεπόνθειν τῇ τȣ̃ Ἱέρωνος γυναικί. Ἐδόκȣν γὰρ ὁποῖοι τȣ̃ ἐμȣ̃ στόματος ἐξέρχονται λόγοι, τοιȣ́τȣς καὶ πάντας ἀνθρώπȣς ἐκφέρειν.

ρς. ΤΩΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΚΑΙ ΕΚ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΤΩΙ ΘΕΤΤΑΛΩΙ [9]).

Ὁ θεοφιλέστατός μοι [10]) δεσπότης ὁ Θετταλὸς μίμησαι τὸν τοῦ Πηλέως ἐκεῖνον τὸν Θετταλόν. Παράγει καὶ γὰρ ἐκεῖνον ἡ ποίησις κρεα-

---

1) AB Schol.: *Κάθαρμα δυσειδέστατον ἀνθρώπιον (ἀνθρώπειον B) ἔθνον ἐν ταῖς συμφοραῖς ὑπὲρ πάσης πόλεως· καὶ τȣ̃το φάρμακον καὶ κάθαρμα ἐκαλεῖτο.*

2) In Chil. vulgo *κορυφαίȣ*.

3) AB *δόλωσις*, sed suprascr. *κλάπωσις* ut in Chil.

4) B *ῥέξȣσι θεῶν*.

5) Hom. Il. II, 400.

6) Hom. Il. IV, 437 seq.

7) AB Schol.: *Πυραμȣ̃ς εἶδος πλακȣ̃ντος ἐκ πυρῶν πεφρυγμένων καὶ μέλιτος, ὥσπερ ὁ σησαμȣ̃ς.*

8) Cf. Hist. 485.

9) Cf. Hist. 486 usque ad Hist. 492.

10) AB Schol.: *Πραγματικὴ κἂν ἐπεξεργασίαν κεφαλαίων ȣ̓κ ἔχῃ.*

τομοῦντα καὶ δαιτευτικῶς ὑποδρήστορα· τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων βοῶσα τάμνε δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς. Οὕτω μὲν ἐκεῖνος ὁ Θετταλὸς αὐτοχειρίᾳ κρεῶν ἐγίνετο δαιτρευτής· σὺ δὲ δεξιὸς ὢν κοσκίνῳ καθαίρειν σῖτον συρφετώδη τῆς ἐκκλησίας καὶ τοὺς τρυγίας γνώμης τῆς πονηρᾶς, μὴ αὐτοχείρως [1]) νῦν δέομαί σου τελευτήσῃ [2]) ταυτὶ, κέλευσον δὲ τοῖς ὑπὸ σὲ τεταγμένοις ἀρτοποιοῦ τινὸς συρφετοῦ τοῦ διακόνου, συρφετωδέστατον σῖτον κοσκίνῳ καθᾶραι καὶ οἶνον τρυγίαν γνώμης βδελυρωτάτης σακελλίσαι [3]), μὴ δινλίσαι. Ἀλλ' ἀναπτυκτέον μοι τοῦ λόγου τὰ ἔλυτρα διακονάριόν τι τὴν τέχνην ἀτροποιὸν ἐκ τῆς τοῦ Παπίου μονῆς ἐργαστηρίου ἐπωνυμίαν λαβόν. Τῷ τόμῳ δὲ τῆς τῶν διακόνων ἀπογραφῆς τοῦ λαχανᾶ ἐπονομαζόμενον τῷ δι' ἐκείνου τυχεῖν τῆς εἰσόδου, κἂν περὶ τοὺς εὐεργέτας Ἰξίων φαινόμενος, τι μὲν οὐ σκαιωρῇ, τί δὲ οὐ πράττῃ τοῦτο τὸ μαγκιπίδιον πικρὸν ὂν, σκοτεινὸν, ὕπουλον, δόλιον, κρυψίνουν, ἐπίβουλον, τρισαλιτήριον καὶ ἐξαγιστότατον κάθαρμα, ὅσους μὲν χάρτας κατά τινων διαφόρως τῷ τῶν κορυφαίων ἀποστόλων ναῷ ἐγκατέσπειρε, καὶ οἷα σὺν τοῖς ὁμοτρόποις αὐτῷ διεπράξατο, λέγειν νῦν ἐατέον μοι, καὶ ὅπως πρὸ χρόνου τινὸς βαρβάρους τινὰς συντάξας ἀρὰς ὁμοίοις τισὶν αὐτῷ ἐπιδέδωκεν ὑπουργοῖς τελοῦσι τοῦ εἰρημένου θείου ναοῦ. Οἳ καὶ κεκραιπαληκότες καὶ ἡμιμέθυσοι ὥρᾳ τρίτῃ νυκτὸς ἀνὰ τὸν ἄμβωνα βάντες πολλοὺς τῷ ἐκ τούτου βαρβάρως συντεθειμένῳ ἀναθεματισμῷ καθυπέβαλον· μεθ' ὧν καὶ τὸν τῶν ἐκεῖσε ἱερέων πρωτεύοντα, ὥπερ ὁ μεγαλοδοξότατος ἐκ ἀνασχόμενος μυστικὸς ἐκείνους μὲν μὴ ἐξωθῆσαι τῶν σφῶν ὀφφικίων μόλις ἐπέσχε τὴν ἀγανάκτησιν, τὸν δὲ τρισαλιτήριον τοῦτον τοῦ σφοῦ περισσάτου ὠστράκισεν. Οὗτος μυρία τοιαῦτα πεποιηκὼς κἂν τῇ τῆς ὀρθοδοξίας διπλῇ ἑορτῇ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγίστῃ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ ἀχάρτας φαμουσῶν φλυάρων μυρίους κατέσπειρε. Περὶ δὲ τιμωρίας τε καὶ ποινῆς τῶν φαμουσογράφων πρὸς νομογράφον γράφειν οὐ χρή. Τούτων οὖν τῶν φαμουσῶν ὑπηνέγκαντό [4]) μοί τινες χάρτας καὶ εἰσὶ τοῦ ἀλιτηρίου χειρόγραφοι. Δηλῶ γοῦν τοῦτο ὑμῖν καὶ σκοπητέον τί ποιητέον ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ οὐ μῦν [5]) πτουμένοις τὴν ὁρμὴν δ' ἀποτρέπουσι [6]), καὶ γὰρ οὗτοι καὶ κατὰ ἀρχιερέων ἀρχόντων τε καὶ τῶν πρωτίστων χωροῦσιν ὑπεροχῶν, τοιαῦτά τινα συντιθέντες, κἂν ταῖς ἐκκλησίαις ἐγκα-

---

1) B *αὐτοχειρίως.*

2) B *μετελεύσῃ.*

3) In Chil. vulgo *σακκελίσαι.*

4) B *ἀπηνέγκαντό.*

5) AB *νῦν.* Cf. Babriae fab. LXXXII. ed. Boissonade, et Coray. Fab. 218. p. 141. 374. et Knoch. fragm. 16.

6) A *ἀνατρέπουσι.*

τασπείροντες. Σκοπητέον ἓν, ὑμῖν σκοπητέον, τί ποιητέον ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ ἕνεκά τε τῦ κοινῇ συμφέροντος καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως· εἰ δ' οὔ, ἐμοὶ μὲν ἐντεῦθεν ἐδὲν δυςχερὲς, ὑμῖν δέ τις ἂν εἴποι πόσον τὸ ἐκ τῆς τῦτε ἀφέσεως ἀπαντήσει δεινόν· ὅς δ' ἂν τῦτο τὸ ἔγκλημα μικρὸν ἢ [1]) καὶ ἐδὲν οἴεται εἶναι, λέληθεν ἑαυτὸν ἐκ εἰδὼς τῷ δοκεῖν ἐκείνῳ συνηγορεῖν κατήγορος γεγονὼς καὶ τὴν τιμωρίαν τῦτῳ βαρεῖαν ἐγκελευόμενος γίνεσθαι. Εἰ γὰρ ἐφ' οἷς μηδὲν εἶχεν εἰπεῖν, εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ [2]) τοιαῦτα τετόλμηκέ τε καὶ πεπανέργηκε, τί ἀφεθεὶς ἐκ ἂν δράσειε ξηρῦ ξύλῳ τυχὼν καὶ μικρᾶς καὶ τῆς τυχέσης δραξάμενος ἀφορμῆς· ἂν δ' ἄρα καὶ μείζονος, τί ποτε οἰητέον αὐτὸν διαπράξασθαι; Ἔνθεντοι ἐκ ἀπολυτέος ἐστὶ τῦ ἐγκλήματος ἀλλὰ τιμωρητέος τε καὶ εἰρκτέος, εἰ τέως ἄρα τῦ τε νομίμυ καὶ τῦ δικαίυ καὶ τῦ συμφέροντος ἀντιποιεῖσθαι αἱρεῖσθε· ἀκεσθήτω τῆς μανίας ὁ μανιάκης, ὡς ἄρα τέως αὐτὸν ὀνομάζει καὶ γενέσθω μανιακὴς ἀντὶ τῦ βαρυτόνυ ὀξύτονος, ἀντὶ ψευδεπωνύμυ [3]) φερώνυμος·

Κοίνωσον αὐτὰ τῇ θεῦ γερυσίᾳ
Ναὶ Φινεὲς φάνηθι σὺ τανῦν νέος
Ζαμβρῆν ἀνευρὼν νῦν τε καὶ Χάλβην νέαν
Καὶ πάντας ἁπλῶς τὺς κακῶν κοινυμένυς,
Βίυ θέριζε τῆς σοφῆς ἐκκλησίας
Τῷ Σειρομάστῃ τῷ τομῷ τῷ τῆς δίκης
Ὄνειδος υἱῶν Ἰσραὴλ ἀποξέων.

ρζ. ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ ΝΙΚΗΤΑΙ ΤΩΙ ΠΕΝΤΑΒΟΥΝΙΤΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΤΟΥΤΟΥ ΠΑΤΡΙ [4]).

Ἐθρήνησε καὶ φυτυργὸς [5]) ἐπὶ φυτῷ νεαρῷ ἀθρόως ἀνέμυ ῥιζόθεν καταῤῥαγέντι τῇ λαίλαπι καὶ ὁδοιπόρος ἔπαθε τὴν ψυχὴν, ἐλεεινὸν ἰδὼν ἐκεῖνο κείμενον πτῶμα τῆς πρὶν ἀγλαίας ἐκμαραινόμενον. Εἰ δὲ καὶ ὁδοιπόρον εἰς οἶκτον ἐκίνησε φυτὸν νεαρὸν ἀθρόως καταῤῥαγὲν καὶ φυτυργὸν ἐλεεινὸν ὀλοφύρασθαι πέπεικε, ποῖον ἐκ ἂν κινήσῃ πάθος τε

1) A om. ἢ.
2) In Chil. ξηρῷ ξύλῳ.
3) B ψευδωνύμυ.
4) Cf. Hist. 493 usque ad Hist. 496.
5) AB Schol.: Τὸ σχῆμα πολλαπλῦν ἄρσις· ἀναφορὰ ἡ καὶ ἐπιμονὴ λέγεται· ἐπεζευγμένον κατ' ὄνομα· κομματικὸν ἀπόδοσις· καὶ πάρισον καὶ ἰσοκατάληκτον· ἰδὲ σχῆμα ἐξαπλῦν· ὅταν ἒν ἀκέσῃς Ἑρμογένυς λέγοντος σχῆμα διὰ σχήματος μὴ ἐκφέρεσθαι, λέγε τῦτῳ σιωπᾷν.

θεαμένοις καὶ τοῖς ἀκέσασιν, ὁποίας δὲ ὀλοφύρσεις, ὁποίας δὲ οἰμωγὰς πολλῷ δὲ πλέον γνωστοῖς τε καὶ ἥλιξι καὶ τοῖς καθ' αἷμα καὶ φυτεργήσασι νεανίας Ἄρεος καὶ λόγων μεμελημένος ἤδη, φύων τὸν Ἴελον, νεανίας καλὸς πολλαῖς ὡραϊσμένος ταῖς χάρισι, παρεμφερὴς φυτῷ νεαρῷ [1]) ὁποίῳπερ Ὅμηρος εἰκάζει τὸν Εὔφορβον, νεανίας εἰς τάφον ἀγόμενος, ἡλικιώτης παστάδος ἐκ ἐκφορᾶς, ἐφ' ᾧ πατὴρ, ἐφ' ᾧπερ ἡ μήτηρ, ἐφ' ᾧ συναίμων ὁ σύλλογος κώμες ὑμεναίων ᾄσειν ἐδόκεν, ἀλλ' οὐ δακρύων γαμηλίες ἀνάψαι λαμπάδας ἀλλ' οὐ πενθάδας. Τίνα τοιε̃τος καλὸς νεανίας ἐκ ἂν πρὸς οἰμωγὰς παρελκύσῃ καὶ δάκρυα, ἀγόμενος δέσμιος ἀπηνεστάτῳ βαρβάρῳ τῷ τάφῳ, παρ' ἡλικίαν αἰχμάλωτος; Δεινὸν τὸ πάθος θηρῶν τε φύσιν καὶ σιδηρᾶς καρδίας μαλάξαι δυνάμενον. Ἀλλ' ἀδελφέ μοι, πάτερ τε̃ νῦν κειμένε καλε̃ νεανίε καὶ σὺ δέ μοι φίλτατε παῖ συναῖμον αὐτε̃, ἀρκέντως ἤδη τε̃τον ἐκόψασθε [2]), ἱκανῶς ἐδακρύσατε· τί τῷ πάθει γεγονότες κατόχιμοι μακρὰν τε̃ δέοντος παρασύρεσθε [3]); Ἀνθρώποις συνέζευκται θάνατος, οἶδεν ἡ φύσις τὸ πάθος, ἀνάγκης κρατεῖν ἐκ ἐξὸν, τὸ κυρωθὲν μετατρέπειν ἀδύνατον. Δακρύσαντες γε̃ν ὅσον ἔδει τὸν μείρακα μετ' εὐχαρίστε γνώμης ἀλλήλοις παράκλησις γίνεσθε. Οὐ θὴρ τὸν νεανίαν, οὐ στόμα μαχαίρας ἀνάλωσεν, οὐ βυθῷ τὸν βίον ἀπέπνευσεν, οὐ κρημνοῖς κατεῤῥάγη, θανάτῳ δὲ ἱερῷ καὶ οἷον ἂν εὔξαιντο νενεχεῖς καὶ ζηλωτῇ τελευτῇ τὸν βίον ἀπέλιπε, πρὸς τὰς ἐκεῖθε παςάδας μεταχωρήσας νυμφίος ὡραῖος, ὅς καὶ ὑμῖν παράκλησις γένοιτο καὶ πρὸς θεὸν ἱλαστήριος ἔντευξις.

---

1) In Chil. φυτῶν ἐαρῷ. Cf. Hom. Il. XVII, 53 seq.
2) B ἐκκόψασθε.
3) B παρεσύρεσθε.

APPARATUS CRITICUS AD TZETZAE CHILIADAS EX LIBRIS MS. REGIAE BIBLIOTHECAE.

CHILIAS I.

V. 3. *χρυσίον* AB. — V. 5. *πολυχρυσότατος* A. — V. 8. AB Schol. ad *Δαϊφάντου· Δαϊφανθύρα καθ' ἑτέρους.* — V. 12. AB Schol.: *Κόθορνος εἶδος ὑποδήματος προςφυὴς ἀριστερῷ καὶ δεξιῷ ποδὶ, καὶ γυναιξὶν καὶ ἀνδράσιν.* — V. 19. *'Αλκμαίονα* AB et uterque Schol.: *'Ηρόδοτος, ὁ τῇ 'Ηρᾳ δοτὸς, ὄνομα κύριον, δασύνεται· ἠρόδοτος δὲ ὀπώρα ἢ ἠρόδοτον* (*ἠρώδοτον* B) *ἄνθος τὸ ἐν ἔαρι* (*ἔνεδρι* B) *διδόμενον ψιλοῦται, ὅτι οὐκ ἔχει τὸ η μετὰ φυσικῆς μακρότητος.* — AB Schol. ad *'Οξύλου· Ξύλου παῖς 'Ηρόδοτος 'Οξύλου* (sic) *παῖς 'Ηρόδοτος γεγραμμένον εὑρίσκων ἀμφέβαλον ὁπότερον δεῖ γράφειν· Λουκιανῷ καίπερ ὀρθῶς καὶ ἀναμφισβήτως γράφοντι οὐκ ἐπειθόμην· φησὶ γὰρ 'Ηρόδοτον Ξύλου τὸν 'Αλικαρνασσόθεν, ὅτι πολλαχοῦ ψευδογραφεῖ· ἐπείσθην δὲ ὡς Ξύλου δεῖ γράφειν ἐντυχὼν τούτῳ ἐπιγράμματι, οὗ Ζήνων ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Εὐθυνῶν μνημονεύει·*

'Ηρόδοτον Ξύλεω κρύπτει κόνις ἥδε θανόντα,
'Ιάδος ἀρχαίης ἱστορίης πρύτανιν (*πρίτανιν* B),
Δώριδος ἐκ πάτρας βλαστῶν τ' ἀπὸ τῶς (*ἄπασο γὰρ* B) *γὰρ ἄτλητον*
Μῶμον ὑπεκπροφυγὼν Θούριον ἔσχε ν..ν (sic A, *προφυγὼς Θούριον δ' ἄστριν* B). Locus Luciani supra laudatus est *de domo* 20. ubi omnes libri ms. *Λύξου* legunt, sed Solanus adnotat: »Ursinus ap. Gronov. A. G. 2, 71. monet Herodoti patrem Xylum nominatum, ... quod ex Epigr. ap. Steph. Byz. v. *Θούριος* conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae descripsisse se testatur, qui Xylum nominandum doceat, adductis multorum testimoniis et imprimis Zenonis auctoritate, a quo id accepisse se Tzetzes tradit. *τὸν* deest in Luc. — Ap. Steph. et in Schol. Aristoph. legitur *Λύξεω* cf. Anthol. Palat. App. 212. Librum Zenonis *Εὐθύνας* Duebnerus se nusquam lau-

7

datum invenisse asserit. Initium secundi distichi vulgo legitur: *Δωριέων πάτρης βλαστόντ᾽ ἄπο*, sed Stephani codex Vratislav. *Δώριδος ἐκ πάτρας*, ut scribendum videatur: *Δώριδος ἐκ πάτρας βλάστοντ᾽ ἄπο, τὸν γὰρ ἄτλητον.* — V. 28. *οὐδ᾽ ὅλως* A. — V. 30. *τὸν Τέλλων* A. — V. 35. *τῆς Ῥέας* AB. — V. 43. *χρεὼν μή*, a posteriori manu suprascriptum *οὐ πρέπει* A; *οὐ πρέπει* in contextu, sed suprascr. *χρεὼν* B. — V. 57. *λέγει* A corrigit in *λέγων*. — V. 59. *πρὸς Μηδίαν* A. — V. 75. *Ἀρύβαιος* AB. — V. 80. AB Schol.: *Σάρδεις· ὅτι Κροῖσος στρατηγὸς ἦν τοῦ παντὸς τῶν Ἀσσυρίων στρατεύματος.* — V. 81. *καταστρέφων* A. — V. 83. AB Schol. ad *Κνίδου· περὶ Κῶς* (*κῶν* A) *ἡ Κνίδος· τὸ παλαιὸν δὲ μέχρι καὶ περαιτέρω ἦν ἡ τῆς Κύπρου* (*κύποου* B) *ἀρχή.* — V. 84. AB Schol.: *Τῷ Κύρῳ τῷ μικρῷ τῷ υἱῷ Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος.* — V. 96. *παῖς δὲ* A. — V. 102. *λέξομεν* A. — V. 103. *Γορδυέω* AB. — V. 106. *γίνοιτο* A. — V. 107. *ἐκχρυσουμένων τότε δε* A. — V. 108. *θνήσκει λοιπὸν ὁδ.* B. — *κεχρυσωμένος* A. — V. 112. *τὸν λιμὸν* suprascr. *τὴν λ.* AB et *ἐκ τέτου* suprascr. *ταύτης.* — V. 120. *πῶς οὐκ ὄζει* AB quod Kiessl. coniecit. — V. 131. AB Schol.:

Τὴν ἄγκυραν γίνωσκε τοῦ πλοίου λέγειν
Τὴν κυ βραχύνων, τὴν δὲ ρα μακρὰν γράφων·
Ἄγκυραν εἰ γράφεις δὲ τὴν πόλιν πάλιν,
Μήκυνε τὴν κυ, τὴν δὲ ρα βράχυνέ μοι.

In titulo hist. 3. articulum *τοῦ* om. A. — V. 144. AB Schol. ad *Κανδαύλην*.

Μυρτίλος ὁ Κανδαύλης δὲ τὴν κλῆσιν ἐκαλεῖτο,
Τὸ δὲ Κανδαύλης λυδικῶς τὸν σκυλλοπνίκτην λέγει (*λέγειν* B),
Ὥςπερ Ἱππῶναξ δείκνυσι γράφων ἰάμβῳ πρώτῳ·
„*Ἑρμῆ κυνάγχα, μηονιστὶ Κανδαύλα,*
Φωρῶν ἕταιρε δεῦρό τι μοι σκαπαρδεῦσαι.“
Ἡ τοῦ Μυρτίλου τούτου δὲ γυνή, τοῦ καὶ Κανδαύλου,
Παρὰ Αἰνείᾳ φέρεται σαμιακοῖς (*σακιακοῖς* A) *ἐν λόγοις*
Νυσσία κλῆσιν ἔχουσα, πρὸς Τερτύλλαν ὡς γράφει
Τις Πτολεμαῖος ἅμα τε καὶ Ἡφαιστίων κλῆσιν.

Cf. Hesychius *Κυνάγχη· οἱ δὲ τὸ Κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα.* Cf. Poet. Lyric. Bergk. pag. 511., qui *δεῦρό μοι* scripsit, reprobata coniectura Duebneri *δῆυτέ μοι.* Supra vocem *σκαπαρδεῦσαι* bene legitur glossa *συμμαχῆσαι*, male Hesychius *σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι.*

Hic accedit alia Hesychii gl. *σκαπαρδεῦσαι· κρῖναι*, cui similis eiusdem: *καπαρδεῦσαι· μαντεύσασθαι*, ut L. Dindorf *σκαπαρδεῦσαι* scribendum moneat, quamvis contra ordinem alph. — V. 145. *τὸν Γύγη* A. — V. 172. *δ' αὐτὸς* A. — V. 178. *δὲ* A *τε* B. — V. 183. *μίδων* A. — V. 187. *ξανθίᾳ* AB. — In titulo hist. 6. *ἀλκμαίους* A. *ἀλκμαίονος* B. — V. 201. AB Schol.: *Κοισύρας· Ἡ Κοισύρα γυνὴ Πεισιστράτου· γένους Ἐρετρικοῦ· εὐγενεστέρα πο... ὧν μήτηρ κατά τινας ... τοῦδε τοῦ μυρακλέους καθ' ἑτέρους δεσπότας.* — V. 210. *ἀβροκόμους* A. — V. 218. *αὐτός μοι* AB. — V. 221. *ζώσας τὸν πορν.* AB. — V. 223. *πενίᾳ τε συνείχετο, λ. τ. παλαμναίῳ* (suprascr. *ᾳ*) AB. — V. 230. *δ'* om. AB. — V. 233. *κρωβύλλον* AB, et uterque Schol.: *κόσσυβος ἡ ὤα, ἤτοι τὸ μαργέλλιον τῶν ἐνδυμάτων· ὤα δὲ ἐλέγετο, ὅτι ἐκ δερμάτων οἰῶν ἐρυθρῶν ἢ ἑτεροχρόων τὰ μαργέλλια ἐγίνοντο. Κρώβυλλος δέ ἐστι μιτρῶδές τι πλέγμα τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας ἀναδέον, ὅ πλέκτην καλοῦσιν ὁ δημώδης λεώς· τὸ παλαιὸν δὲ Λακώνων παῖδες καὶ Ἀθηναίων πλοκαμίδας ἐφόρουν· οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ ταῖς πλοκαμίσι καὶ τέττιγας χρυσὰς* (*χρυσοὺς* B) *εἶχον δεικνύντες ὅτι τελοῦσιν ἐγχώριοι καὶ οὐ μέτοικοι· καὶ γὰρ ὡς φασὶ καὶ ὁ τέττιξ γῆς παῖς.* Cf. quae de hoc verbo Scholiasta Thucyd. I, 6. docet: *εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον*, et quae subiungit, eiusmodi capillorum plexum in viris vocatum fuisse *κρώβυλον*, in muliebribus *κόρυμβον*, in pueris *σκορπίον*. Dionys. H. p. 856.: *κρωβύλους τε ἀνεπλέκοντο καὶ χρυσοῦς τέττιγας εἶχον ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς.* Schol. Thucid. l. c. addit, hoc *σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι* fuisse. Caeterum lectio *κρώβυλλον* nusquam reperitur. — V. 240. *ἀχιλέα* A addita notula ad marginem: *τὸ Ἀχιλεὺς αὐτὸς δι' ἑνὸς λάμβδα γράφω.* — V. 242. *Διομήδους* A. — V. 260. *τερπόμενος* AB. — V. 279. *εἰληχὼς* A. — V. 283. *ὅθε* B *φιλοζώνιον* A. — V. 287. *εἰλόμεθα τὸν* sed suprascr. *ἠρετισάμην* AB. — V. 300. AB Schol.: *Στίχοι Νικάνδρου πέντε, τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο κατὰ μὲν ποιητὰς, ἐπένθεσις, κατὰ δὲ ῥήτορας κόλλησις καλεῖται· οἶδα δὲ τούτων διαφορὰν, ἀλλ' οὐ ῥητορικὴν νῦν τέχνωσιν γράφω, ὡς ἀκριβῶς ταῦτα διδάσκειν.* — V. 301. *ἀεκούσιον* A. — V. 302. *Παῖδα λαβὼν* AB sed suprascr. *βαλών.* — V. 303. AB Schol.: *Ὀδρυσσῶν· σημείωσον τρία γένη Θρᾳκῶν· Ὀδρυσσοὶ, Μελινοφάγοι καὶ οἱ Σκύθαι· ὁ δὲ Ξενοφῶν ὑπὲρ Βιθυνίαν ἑτέρους Θρᾷκας φησί.* — V. 304. *Πέτρος* AB. — V. 314. *θηριοτρόφους* AB. — V. 332. *τροφὴν* AB. —

Ad marginem V. 337 AB hexametrum scripserunt: Ἀγλαοφήμην, Ἀγλανόην καὶ Θελξιέπειαν. — V. 352. ἐκείνων ὄψεως A. — V. 359. λέγει A. — V. 362. πολύποιστον A. — Ad V. 366 sq. Schol. AB: στίχοι σατύρου Μαρσίου — V. 374. κύρσας A. — V. 375. Ἀπόλλων A. — V. 377. παρειὰς AB. — V. 385. AB Schol. ad vocem Μηθυμναῖος· Οἱ δ' ἀκριβέστεροι Ἀντισσαῖον τοῦτον φασὶν. — V. 388. κιθαρίσῃ suprascr. κιθαρίσοι AB. — V. 393. AB Schol.: Τὸν ἐπὶ δελφῖνος (δελφῆδος suprascr. δελφίδος B) σωτηρίαν Ἀρίονος πάντων πραγματικῶς λέγο... γεγονέναι, ο..., τὸ μόνος ἠλλοιόρησα (leg. ἠλληγόρησα)· ἔστι δὲ πραγματικῶς γεγοννῖα, ὡς οἱ πάντες διατείνονται· καὶ τῷ ἐπὶ Ταινάρῳ ἐν χαλκῷ δελφῖνι Ἀρίονος αὐτοῦ ἐπίγραμμα δηλοῖ, καὶ ὁ εἰς Ποσειδῶνα ὕμνος τοῦ ἀνδρός· ὅ ἐπίγραμμα καὶ σημείωσαι, ἵνα ἐξ αὐτοῦ γινώσκοις (γινώσκεις B), ὅτι Ἀρίονος τὸ ο μικρὸν δεῖ γράφειν, ὡς τὸ Πανδίονος, Ἰξίονος, καὶ τὰ ὅμοια, καὶ οὐχ ὡς οἱ βούβαλοι σχεδεκδόται μέγα· εἰ μήπου Ἀρίων ὁ πρῶτος ἁπάντων τῶν τραγικῶν αὐτὸς ἑαυτὸν οὐκ ἐγίνωσκε, πῶς δεῖ γράφειν.

Ἀθανάτων πομπαῖσιν Ἀρίωνος Κύκλονος υἱὸν
Ἐκ Σικελοῦ πελάγους σῶσεν ὄχημα τόδε·

τοῦ ὕμνου δὲ ἡ ἀρχὴ δὲ αὕτη·

Ὕψιστε θεῶν,
Πόντιε, χρυσοτρίαινε (χρυσοτρίμινε B)
Πόσιδον, γαιήοχε,
Ἐγκύμον ἁλμὰς βράγχια
Περὶ δὲ σὲ πλωτοὶ
Θῆρες χορεύουσι κύκλῳ,
Κούφοισι ποδῶν ῥιπάσμασιν (ῥιάσμμασιν B)
Ἐλαφρὰ ἀναπαλλόμενοι.

Cf. Aelian. N. A. 12, 45. — V. 418. ἀμέτρως suprascr. ὁρῶντες AB. — V. 422. τοῦτον suprascr. τὸν Χρύσιππον AB. — V. 427. παρατρέχων suprascr. ἀντιβαίνων AB. — Inde a versu 433 usque ad V. 581. in A omnia desunt; folium excidisse videtur. — V. 445. διφρεύει suprascr. ἤλασε B. — V. 468. χρυσόχροα B. — V. 469. ἠσίγονον B. — V. 475. λεοντείαις B. — V. 484. κριτῶν B. — V. 496. ξυλίφιον B. — V. 506. κάμικον B. — V. 513. ἐν γράμματι B. — V. 542. ἡ ἐρεχθέως πρόκρις B. — V. 559. τεμμάχιον B. — V. 566. σὺν ἄλλοις suprascr. δώροις B. — V. 572. συναῤῥάξαντες B. — V. 575. ἵπποις ἐκνενίκησε B. — V. 583. κλῆσιν

στησαγόρου AB. — V. 600. προπομποῖς A. — V. 601. καὶ διωρεὺς AB. — V. 602. πεισιρόθιος A. — V. 602. καθείργεις A et Schol. AB: διὰ τοῦ ἄνωθεν (versu praecedenti) εἶπον „με ἀπείργοντα" νῦν δὲ „καθείργεις"· τοῖς ἀμαθεστέροις τῶν νέων λυσιτελέςατος γίνομαι, ἐκ τέτων πάντων δεικνὺς ὅτι τὸ εἵργω καὶ ψιλῦται καὶ δασύνεται, τῶν Ἀττικῶν μὲν αὐτὸ δασυνόντων, τῶν δ' ἄλλων πάντων ψιλύντων. — V. 611. ὁρᾶν B. — V. 614. ἀδελφῶν μου A. — V. 615. πεισιρόθιος AB. — In titulo historiae 24 articulum τῶν om. A. Uterque codex ad marginem adnotat: Λυρικὸς γὰρ ὢν ποιητὴς ἔτος ὁ Σιμωνίδης ἐκ νεότητος μέχρις ὀγδοήκοντα ἐτῶν, ἐνίκα ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθήνῃσιν, ὡς καὶ τὸ ἐπίγραμμα δηλοῖ·

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
Φυλὴ Ἀντιοχὶς δαιδάλεον τρίποδα.
Ξεινοφίλου δέ τις υἱὸς Ἀριστείδης (ἀριστείδοις B) ἐχορήγει
Πεντήκοντα ἀνδρῶν καλὰ μεθόντι χορῷ·
Ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἕσπετο κύδος
Ὀγδοηκονταετεῖ παιδὶ Λεωπρέπεος.

Φασὶ δὲ αὐτὸν μετὰ τὴν νίκην πλεῦσαι πρὸς Ἱέρωνα ἐν Σικελίᾳ, καὶ μετ' ὀλίγον ἐκεῖ τελευτῆσαι. De carmine Simonidis, cuius ultimum distichon ap. Plut. vit. Alcib. c. 1. exstat, cf. Max. Plan. Walz. V, 543. et Poetas Lyricos Bergk. p. 789. — V. 620. Λεωπρέπεος AB. — V. 660. ἐκεῖνον, sed suprascr. τὸν ἄνδρα A. — V. 682. AB Schol.: μέλος Στησιχόρου· τινὲς Φρυνίχου τοῦτο φασίν· ἕτεροι Λαμπροκλέους. — V. 684. δάμνοπλον B. — V. 689. μέλος δ' ἄκουε AB. — V. 691. δύο sed suprascr. δύω AB. — V. 702. AB Schol. ad voc. Σικελῶν· Τῆς Ἀφρικῆς ἦν στρατηγός· ἐπεκτήσατο δὲ καὶ Σικελίαν. — V. 704. AB Schol.: Ἰβήρων· Τῶν Ἰσπανῶν Ἰβήρων· τῶν Ἑσπερίων δὲ λέγω, τῶν ἔγγιστα Κολχικῆς, οἵπερ τῶν Ἰσπανῶν (σπανῶν B) Ἑσπερίων Ἰβήρων εἰσὶν ἄποικοι. — V. 705. τέτε δὲ, sed suprascr. γὰρ AB. — V. 725. σικελοὺς suprascr. ἀφρικοὺς AB νικηθέντας AB. — V. 738. πεζῷ στρατῷ καὶ A. — V. 741. Σικελοὶ δὲ suprascr. ἄφροι δὲ AB et sic infra. — V. 752. προςήγγισεν A. — V. 755. ἀπέρριψαν A. — V. 760. AB Schol.: Ἀργυρίππαν· Ἀγρίππα νῦν Βενβεντὸς καλεῖται. — V. 765. μεσόριον αὐταὶ A. λογκιβάρβων AB et Schol.: βάρβους γένειον, λόγκι μακρὸν τυγχάνει. — V. 777. θριξὶ AB. ἔδη τούτων, suprascr. τὰ ἐδάφη A. — V. 790. ἀπήρχθη A. — V. 793. AB Schol.: Τοῖς Σικελοῖς· Γρ. καὶ τοῖς

Αφρικοῖς. — V. 797. *καὶ σικελοῖς*, suprascr. *τοῖς ἄφροις τε* AB. — V. 799. AB Schol. ad *Λίβυσσαν· τὸ νῦν καλούμενον τὰ Βουτίου, ὡς Ἀῤῥιανὸς ἐν Βιθυνιακοῖς γράφει*. — V. 801. *οὔτω πως* A. — V. 804. *τοῦ λυδικοῦ* A. — V. 805. *τέθνεικε* A. — V. 823. *ὄπισθεν* A. *ἐκείνου* AB. — In titulo hist. 31. A legit *ἐν τῇ ἑλλησπ*. — V. 840. *βεβρικυῖαν* AB. — V. 844. *ἱστοριῶν* A. — V. 845. *ἀψευςεῖν* AB. — V. 873. 874. 875. om. A. — V. 882. *Οὕτως ὁ* A. — V. 890. AB Schol.: *Γράφε καὶ οὕτως· Διακοσίαις μὲν πληγαῖς πλήττει θαλάσσης ὕδωρ*. — V. 892. AB Schol.: *Πρὸς πέλαγος θαλάττιον. Τὸ σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον καλεῖται· τὸ γὰρ θαλάττιον πέλαγος τὴν θάλασσαν δηλοῖ*. — V. 911. *τὸν Ἄθων* AB. — A versu 941 usque ad 1004 in A omnia desunt. — V. 958. *ἔφρυξε* B. — V. 962. *βασιλέους* B. — V. 967. *σικελὸν* B. — V. 971. *πεσόντων* B. — V. 991. *ἤκουε* B.

CHILIAS II.

V. 5. *καρτερὰ* A. — Ad V. 6. A Gloss.: *Κλεοπάτρας χέρσωσις θαλάσσης*. — V. 16. *σύνευνος* A. — Ad V. 34. AB Schol.: *σή* (*σημείωσαι*) *ἰταλοὶ καὶ σικελοὶ καὶ τὰ ὅμοια, οἱ φύσει τοῦ ἔθνους ἐκείνου ὑπάρχοντες· Ἰταλιῶται* (sic A cum ι subscr. quo uti alias non solet) *δὲ καὶ Σικελῶται οἱ πρὸς αὐτοὺς ἐξ ἀλλοεθνῶν μετοικήσαντες*. — V. 61. *ἀργυντίαν* A *ἀργεντίαν* B. — V. 74. *καὶ πόλιν* A. — V. 75. *δὲ καβάλου* A. *δεκεβάλου* B. — V. 76. *καὶ θύων ἔπιν* AB. — V. 78. AB Schol.: *Πολλὰς βίβλους Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ συνεγράψατο· ὧν τι λέγειν ἐατέον· ῥητέον δὲ δι' ἐπῶν αὐτοῦ εἰς τὸν Ἕκτορα ἐπιτάφιον*. Sequitur carmen, quod exstat Anthol. Palat. 9, 387., V. 1. *εἴ που ἀκούεις*, V. 2. bene *στῆθι καὶ ἄμπνευσον;* cetera eadem lectione quam cod. Pal. exhibet. — V. 84. *ὁ Κάσιος* AB. — V. 95. *ὠτίον* AB. — V. 107. *τριςπάστῳ* A (cf. ad III, 61.). — V. 108. *πενταμυριομέδιμνον* A. — V. 113. *ἀθρόως* A et Schol.: *Ἀθρεῖν ὁμοῦ δάσυνε, τὸ θρόος* (sic) *δ' ἄνευ Ψιλῶν ἁμάρτεις ἐδαμῶς τέχνης λόγων*. — V. 123. *μέσο* A. — V. 107. *ταύτας ἀπετόξευσεν* A. — V. 129. *συρακουσίῳ* AB. — V. 137. *τὶς δὲ ῥωμαίων* A. — V. 155. *βαρυουλκὸν* et *ὑδροσκοπικὰς* AB. — V. 168. *οὗτος ὁ μ*. A. — V. 186. *ἡρακλῆν* A. — V. 214. *ἀμφιτρύονι* A. — V. 216. *τὸ δέρας* A. — V. 232. *χερσὶ πνίγει* AB, sed suprascr. *ἄγχει*. — V. 266. AB Schol.: *οἱ ἄρσενες τῶν ἐλάφων, οὐ μὴν αἱ θήλειαι, κέρατα φέρουσιν·*

ἡ δὲ τῆς Ταϋγέτης ἔλαφος αὕτη τερατώδης ἦν κέρατα ἔχεσα. — V. 275. τὴν φωκίδα τε A. — V. 286. ὀστρακισθεὶς, sed superscr. ἐξορισθεὶς. — V. 299. AB Schol.: ὁ Διομήδης οὗτος υἱὸς ἦν Κυρήνης καὶ Ἄρεος, βασιλεὺς Βιστόνων Θρακῶν, ἤγουν τῶν Βισαλτίων, οὓς οἱ ἄγαν ἀμαθεῖς καὶ σύρφακες Ζαβαλτίους καλοῦσιν. — V. 303. αὔδηρον A et idem V. 306. αὔδηραν. — V. 307. AB Schol.: τολοιπὸν οἱ νῦν σοφοὶ ὡς καὶ τὰ ὅμοια τέτῳ οὐ βαρύνεσι· ἐγὼ δὲ ἐδέποτε ἐφευρὼν τὸ τολοιπὸν τε̃ τολοιπε̃, τὸ λοιπὸν βαρύνω καὶ τὰ ὅμοια τέτῳ. — V. 312. βεβρυκυῖαν A. — V. 314. μυγάονα om. δὲ AB. — V. 317. θεμισκύραν A, sed AB Schol.: γράφε καὶ οὕτως· Ὁ δ' Ἡρακλῆς ὡς πρὸς αὐτὴν Θεμίσκυραν ἐκπλεύσας. — V. 318. ἡττηκὼς AB. — V. 322. φονικὰς et Γηριόνου AB. — V. 325. Γηρυόνην A. — V. 327. λέγων AB. — V. 328. φονικὰς AB sed superscr. φοινικὰς. — V. 331. πρώην δὲ κοτίνουσα. — V. 332. βαῖτις AB, sed uterque superscr. βαίτης. — V. 333. τὸν ὄρθον AB. Eodem modo variatur ap. Hesiod. Th. 293. 309. 327. Schol. Apoll. Rhod. 4, 1399. Tzetz. ad Lycophr. 652. ὄρθος pro ὄρθρος ponunt Schol. Ven. Hom. Il. 24, 316. Etym. M. p. 591, 28. — V. 339. ἄβυναν A, ἀνβῖναν (sic) B. — V. 359. παρὰ τῆς ἥρας AB. — V. 360. δράκων ἄγριος A. — V. 362. πυῤῥηναίον AB. Cf. Dionys. Perieg. 288, ubi libri plerique πυῤῥηναῖον. — V. 363. τῇ Λιβύι AB. — V. 382. λαμπρὸν sed superscr. λαμπρῶς AB. — V. 385. ὑπὸ στροφαῖς AB. — V. 395. τανάρου A. — V. 396. θυσέα A. — V. 398. συναῤῥάξας AB. — V. 400. μόνοις συσκεπασμένος AB. — V. 402. δακνώμενος A. — V. 415. καὶ ταῦτα A. — V. 425. δηϊφόντῳ superscr. δηϊφόβῳ AB. — V. 432. βιάζοντα A. — V. 433. τοὺς αὐτοῦ AB. — V. 436. μέμνηται ταύτης δὲ καὶ A. — V. 440. θεὸς AB cf. Musae. V. 150, ubi θοὸς. — V. 441. φυτεύειν ἐκόμισεν ἰαρδανίῃ ποτὶ νύμφῃ AB. — V. 442. ἔπεμψε AB. — V. 445. Κῶν A. — V. 453. νηλύι A, νηλέι B. — V. 457. τὸν κύηκα AB. — V. 480. τοῦ νέσου A. — V. 481. ἐν τῷ φαρμάκῳ AB. — V. 482. τοῖς τοῦτο sed superscr. τούτῳ AB. — V. 483. ἐπάγων AB. — V. 488. ἄθλους τούτου AB. — V. 490. ἄνπερ ἰσχ. AB. — V. 492. δ' om. A. — V. 498. δὲ om. AB. V. 499. In A folium excidit; inde a versu 499 usque ad v. 560. omnia desunt. — V. 500. βοῦς B. — V. 503. θεσπίεω sed superscr. θεστίεω B. — V. 510. ἐνθαμναθὰ B, et sic legendum coniecit Hamaker: in urbe

Timnath. — V. 522. *ἀλώπεκα* B. — V. 537. *δρασάσῃ* B. — V. 560. AB Schol.: *Ὁ Μίλων· Τέθνηκε λύκοις βρωθεὶς· δρῦν γὰρ ἐσφηνωμένην* (*σφηνωμένην* B, *ἐσφηκωμένην* A) *εὑρὼν ἐν ὄρει, ἀποσχίσαι* (*ἀπαισχίσαι* B) *χερσὶ ταύτην μέλλων, τȣ̃ σφηνὸς πεσόντος, καὶ κρατηθεισῶν τῶν χειρῶν, κατεβρώθη.* — V. 571. A Schol. ad *Βουθοίνα· τῷ Ἡρακλεῖ*, fuit Herculis epith. cf. Anthol. Planud. 4, 123. et alibi. — *τῷ κιτυέρτῃ* sed superscr. *λιτυέρτῃ* et Schol.: *ὁ Κιτυέρτης παρ' ἑτέροις Λιτυέρτης γράφεται.* L. Dindorf. adnotat *λυτιέρσης* perperam cod. pro *λιτυέρσης*, et *λυτιέρτης* pro *λυτιέρσης* est etiam ap. schol. Luciani in Bachm. Anecd. II. p. 326, 23. — V. 584. *τὰ δὲ γυν.* AB. — V. 590. *τῇ λίνθῳ* AB. — V. 594. *ὄντων τριῶν* A. — V. 598. AB Schol.: *Κανθηλίȣς τινὲς τȣ̀ς ὄνȣς φασίν· εἰσὶ δὲ οἱ παρὰ τῶν ἡμιόνων· ἢ καὶ ὄνων φερόμενοι μείζȣς κόφινοι.* — In titulo hist. 41. et in V. 602. *δαμαξένȣ* AB. — V. 606. *ὑπερτερῶν* A. — V. 624. *θαλαττίοις* A. — V. 628. *μετέβαλεν* A. — V. 639. *ὡς εἶπον* A. — Historiae 45 et 46 in A post hist. 47. leguntur, *κατὰ λήθην* ut monet Schol. — V. 645. *τῇ πύλῳ* A *τὴν πύλον* sed superscr. *τῇ πύλῳ* B. — V. 646. *ἀνῄρηται* A. — V. 648. AB Schol.: *Ποσειδῶν ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς θαλάσσης ἥτις ȣ̓κ ἀεὶ κυματȣ̃ται, ἀλλ' ὅταν αὐτῇ προςβάλλωσιν ἄνεμοι.* — V. 673. *εἴτ' ἀλφ.* A. — V. 674. *ἀκμαίαν* AB. — V. 677. *εὐρυσίχθων* AB. — V. 678. *παλαμναίῳ* A. — V. 683. *ȣ̃τος αὐτὸ* A. — V. 686. *Πολυδεύκη* AB. — V. 707. *προσέφην* A. — V. 708. *δ'* om. AB. *μέμνηνται* AB. — V. 714. *ὄβριμος* AB. — V. 716. *θ' ἱπποδ.* AB et Schol.: *Ἱπποδάμος ἐνεργητικῶς ὁ ἱππικὸς καὶ δαμάζων ἵππȣς· ἱππόδαμος δὲ παθητικῶς ἢ ὁ δαμασθεὶς ἢ δαμαζόμενος ὑφ' ἵππων.* — V. 724. *προικοννήσιος* A et sic quoque V. 738. — V. 770. *ἡ ῥηθεῖσα* A. — V. 791. *συγχαίρῃ* sed superscr. *συγχαίροι* A, *συγχαίρει* B. — V. 793. *συγκατανεύσει* AB. — V. 808. AB Schol.: *στίχοι Εὐριπίδȣ ἐξ Ἀλκήστιδος.* — V. 811.: AB Schol. ad voc.: *ἀρτίως· καταχρηστικῶς εἶπεν* (Eurip. Alc. 856.) *ἀρτίως ἀντὶ τȣ̃ ἄρτι· τὸ μὲν γὰρ ἄρτι ἐπὶ τȣ̃ νῦν λαμβάνεται, τὸ δὲ ἀρτίως τὸ ὁλοκλήρως καὶ ὑγιῶς σημαίνει.* — V. 836. *μὴ δόκει* AB. — V. 839. *δόκει* AB. — V. 858. *ἀνώγει* AB. — V. 862. *κεκλήκασι* A. — V. 866. *ἰῶν* AB. — Ad V. 870. AB Schol.: *Ἀσσύριοι οἱ Χαλδαῖοι, ἤτοι οἱ Μῆδοι λέγονται, νῦν δὲ καταχρηστικῶς Ἀσσυρίȣ ἀντὶ τȣ̃ Σύρȣ.* — V. 878. *ὅθε* A. — V. 880. *αὐτȣ̀ς ἐκάλεσαν* A. — V. 882. *προςελȣ̃ν* AB. — V. 883.

θαλεῖ A. — V. 885. πάσης A. — V. 896. ὄμβϐς τε AB. — V. 901. AB. Schol.: Μελιτῶνος· Σημείωσον· οἱ δὲ Μέτωνος φασί. — V. 906. γεγάσι AB, καὶ τήραος A. — V. 907. μόνῳ A. — V. 908. παύσαις A. — V. 910. παλίντι τὰ A. — V. 912. θέρειον AB. — V. 913. αἰθέρι ναιήσονται A. — V. 920. In Philologo IV, 2. p. 384. M. Schmidt suspicatur, Laium a Tzetza h. l. laudatum eundem esse, de quo in Bekk. Ann. Graec. III. p. 1182 dicitur: οἷον ὁ λάας τϐ λάα. Λάα περὶ λίθων γλυφῆς. — V. 922. λιμϐ AB. — V. 933. Βυζαντίοις sed superscr. Βυζαντίῳ A et βυζαντίῳ B. — V. 952. μικρὸν δὲ A. — V. 958. οὔ τι A. — V. 962. τυχὼν sed superscr. ἑστὼς AB. — V. 968. συναρηγῶν A. — V. 971. λέγειν ταῦτα A. — V. 983. αὐδηρίται A et idem V. 989. — V. 990. δι' αὐτῶν A. — V. 997. ἔφυ om. AB. Ad V. 996. AB Schol.: Διογενιανϐ ἐπίγραμμα εἰς θεόκριτον. — V. 999. παριόντα AB.

CHILIAS III.

V. 6. ἵπποι τε AB. — V. 9. ἐν τέτρασι τρεφόμενοι χωρ. A. — V. 10. πρόςωδος A. — V. 11. AB Schol.: ἀτράβη, μέτρον τέσσαρας δυνάμενον μεδίμνϐς. — V. 16. πολυπίδακος sed superscr. πολυπιδάκϐ AB. Etiam πολυπίδακος, ὁ, dici, ex Eust. p. 987, 50.; 1190, 2. Hom. η in Ven. 54. et Cypriorum poeta ap. Athen. 15. p. 682. F apparet. — V. 20. ἠράσατο AB. — V. 30. πύθιος AB. et A Schol. ad Πυθίϐ· ἔστι καὶ ὁ Πύθιος καὶ ὁ Πύθις. Διόδωρος δὲ [11, 56.] Δυσιθείδη τϐτον φησί. — V. 31. πεπλατυσμένως AB. — V. 40. τὴν πατρίδα A. — V. 43. εἰστιωμένων A. — V. 44. χρόνϐς superscr. χρόνοις AB. — V. 53. μέγα Περσίδι πένθος A. — V. 58. καὶ τίς πρὸς αὐτὸν ϐρανὸς AB. — V. 59. μηχανοτευχὴς A. — V. 60. τριςπάτῳ A et Schol.: Στίχοι ἐμοί. Ὅτε ταῦτα ἔγραφον, ἔτι κατεχρώμην τοῖς διχρόνοις ὡς οἱ βέβαλοι· κατ' ἔκθλιψιν δὲ αἱ ἓξ ἀπὸ τριςπάτῳ ὡς τὸν φάρυγγα φάρυγα. — V. 64. γυναικῶν A. — V. 67. τριχιλοτριςμυρίων τε τριακοσίων ἅμα A. — V. 71. μυρίοι AB. — V. 74. ἐννέα καὶ τρεῖς AB. — V. 78. ἤνξησε AB. — V. 79. βρεττανῶν A. — V. 100. AB Schol. ad Σιμόκατος· ἐν τῇ κοσμικῇ αὐτϐ ἱστορίᾳ. Simocatta, cogn. Theophylacti. De forma et orthographia nominis cf. Boiss. ad Epistolas eius p. 165. — In titulo historiae 70. A om. τϐ. — V. 108. συνήσει A. — V. 110. τῶν γραμμάτων A. — V. 125. AB Schol.: Παρθένον Ἑστιάδα· Αἱ Ἑστιάδες ἱέρειαι τῆς Ἑστίας ἦσαν παρὰ

Ῥωμαίοις παρθένοι· ὧν ἐνώπιον ὐδεὶς ἐτόλμησε πώποτε αἰσχρορημοσύνην εἰπεῖν· ταῖς ἱερείαις γῦν .ταύταις ἀνδρωθείσαις ἤτοι φθαρείσαις, ἐπιτίμιον τῆς φθορᾶς ὑπῆρχε θάνατος. — V. 128. ἐλεύθερον ἢ δῦλον AB. — V. 130. ἐπαίδευσε A. — V. 132. περτίᾳ superscr. τερτίᾳ AB. — V. 136. Ῥωμαίοις AB. — V. 138. ἐφευρήσει superscr. ἐφευρήσοι AB. — V. 150. Pro Καπίτωνος Hamaker legi vult Καιπίωνος, quippe Cato fratrem uterinum habuit Q. Servilium Capionem v. Manutium ad Cic. de fin. III, 2. Plutarch. vitam Cat. Min. p. 759 D et 760. Exstat hoc loco Plutarchi celebris illa narratio de Pompaedio Silone Marso. Tzetzes nominis memor, rem ipsam haud satis tenens Catonem Pompaedii amicum vocavit. — V. 151. ὁ δὲ φιλοσ. A. — V. 161. ἐνῆγε A. — V. 162. ἀλωείδας AB. — V. 170. χρήζοι A. — V. 174. A Schol. ad ῦλοι· σγυροί. — V. 186. AB Schol. ad φιλοκερδέστατος· ἀφιλοχρηματώτατον τὸν ἄνδρα εἰδὼς ἐκ τῶν σταλέντων ἐκ Βρεττανίας χρημάτων αὐτῷ, ἐπείσθην τοῖς ἀσκόπως ληρῦσι, φιλοχρήματον τοῦτον εἰπεῖν οἰκονομικῶς τοὺς γεγηρακότας τῶν αὐτῶν [αὐτῦ?] ἀπεμπολῦντα βοῶν. Duebnerus suspicatur, Tzetzam alludere ad narrationem, quam Plut. Cat. Maj. c. 10. ex Polybio refert. Tzetzes vel Britanniam cum Baetica vel Hiberniam cum Iberia confundit. — V. 198. πτοῦνται τῦτον πάντες A. — V. 209. τῇ γαραραίνῃ, ut nulla syllaba desit, sed verbum nusquam reperitur. — V. 217. τῦ Γοτθίας AB. — V. 218. Ad τριακονταφύλλυ adnotat Hamaker: τριακοντάφυλλον rosa est. Hinc fictam vocem derivasse videtur Tzetzes ὁ τριακοντάφυλλος, i. e. qui rosam olet vel aquam vel oleum rosarum. Agitur de sacerdotibus cinaedis, muliercularum instar oleo vel aqua rosarum se perfundentibus, quae re vera non εὐοσμίαν sed δυςοσμίαν afferebant. — V. 220. Ἀμᾶν A. — V. 222. φέροιτο A. — V. 224. ὁ πάσης A. — V. 229. μηδαμῶς A. — V. 232. A Schol.: Τῦ νῦν στρέψας τὸ σχόλαιον (sic) εὕροις τοῖς ὀπισθίοις.

Τὸ νῦν· τὸ ἤδη· καὶ τὸ ἄρτι ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων λαμβάνονται, ὡς τὸ

Νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρας
Ἴλιος αἰπεινή·

καὶ

Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστὶ σιδήρεον·

καὶ ἐπὶ μέλλοντος·

Νῦν δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει.

— V. 236. AB Schol.: *Σταλεὶς ἐκ Μαυρικίȣ· ἐκ Πρίσκȣ τȣ̃ στρατηγȣ̃ τȣ̃ Μαυρικίȣ.* — V. 241. *μεταστρέψας* A. — V. 257. *τοῖς διπλοῖς* A. — Ante titulum histor. 77 seq.: *ἱστορία ἡ γράφȣσα τȣ̀ς ἄλλȣς· περιέχει δὲ ἀπ' ἀρχῆς τῆς οζ' μέχρι καὶ ὅλης πη'.* AB. — V. 272. *ἡ τῷ* (superscr. *τὸ*) *δοκεῖν ἄν.* AB. — V. 275. *Πολυμνήστορος* AB. — V. 284. *κρατήσαντος* A. — In titulo histor. 85.: *περὶ τῆς ἀναιρ.* A. Hamaker ad hanc historiam adnotat, ex testimonio Procopii haec non inter Gelimerum et Belisarium sed Pharan Herulorum ducem gesta fuisse. — V. 319. AB Schol. ad voc. *ἱπποδρομίας· ἐν τῷ ἱππικῷ μὲν ὁ δῆμος ἐπεβόησε πρὸς τὸν ὠθήσαντα τὸν Βενέτων δήμαρχον καὶ ῥίψαντα, ὕπατε μάθε τὴν κατάστασιν, ὁ Μαυρίκιος ζῇ· καὶ θυμωθεὶς ὁ Φωκὰς πέμψας ἀπέκτεινεν αὐτὸν ἐν τῷ τόπῳ οὗ διῆγεν.* — V. 334. *ἡ μοιρῶν* A. — Ante titulum historiae 89.: *ἱστορία ἡ λέγȣσα καὶ παλαιȣ̀ς ὁπόσȣς περιέχει ἀπὸ πθ' μέχρι ψα'.* AB. — V. 352. *Βίσȣ* A. — V. 360. *μικρὰ* A. Idem liber ms. in fine versus *στεννοτάτη* superscr. *στενωτάτη*, et Schol. AB: *στενώτατος, ξενώτατος, κενώτατος καὶ τὰ ὅμοια μεγάλα γράφε, αἰολικῶς δὲ μικρὰ, ὅτι διὰ δύο νν γράφεται στεννότατος, ξεννότατος, κεννότατος· οἱ δὲ μικρὰ ταῦτα γράφοντες ἄλλως φλυαρȣ̃σιν.* E contrario Tzetzes Chil. VII, 742. scribit *ξενωτάτων* et Schol. monet: *αἰολικῶς ξεννοτάτων μικρόν.* — V. 378. *συναῤῥάξας* A. — V. 388. A Schol.: *ἐγνώσθη ἐκ τȣ̃ ἐπιγράμματος οὗ ὄπισθεν εἶπον, ὅτι Ξύλȣ δεῖ γράφειν καὶ ȣ̓κ Ὀξύλȣ.* — V. 389. *Αἰγυπτίοις* A. — V. 393. *μεθύσκοντας.* — V. 398. *ἢ πλȣτ.* AB. — V. 413. *τὴν γυναικίαν* A. — V. 414. *τεθρυμμένως* AB. — V. 431. AB Schol.:

> *Ἀντ' Εὐφράτȣ Νεῖλον μὲν ἐκ λήθης ἔφην,*
> *Νεῖλον νοῶν ἅπας δὲ τῶν Αἰγυπτίων·*
> *Τὸν Εὐφράτην γίνωσκε, Μηδίας ὁρῶν*
> *Πρὸς τὴν πόλιν ῥέοντα τὴν Βαβυλῶνα μέσην.*

In fine ultimi trimetri Tzetzes in versum politicum aberravit. — V. 438. *τῷ συνετῷ* A. — V. 454. *θαλείησι* AB et *ὀνήσει* uterque noster. — V. 457. *τερπνὸν ἔπ.*, AB et in fine versus *κεινὰ* A cum notula ad marginem: *κεινὰ κενὰ μάταια.* — V. 463. *μανδροκλέος* A. — V. 465. *συνεκστρατεύσαντες* AB. — V. 475. *πέσοι* AB. — V. 481. *μέσῳ* AB. — V. 484. *λύσαντας* sed superscr. *λύσασι* AB. — V. 493. *ἀφ. ἱππευσ.* A. — V. 505. *μεγάβαζις*, superscr. *μεγάβαζος* AB. — V. 515. *ἀνεψιὸς ὁμȣ̃ τε* AB. — V. 537. AB

Schol.: *Σῦσα· πόλις περσική· δηλοῖ δὲ τὰ λείρια, τὰ κρίνα.* — V. 542. *ὑπηργμένε* superscr. *ὑπηργμένην* A. — V. 550. *κυνηγεσίῳ* AB et *στραγαλισθεὶς.* — V. 557. *ὑπέχεον* AB. — V. 569. *κυαξάρει* superscr. *κυαξάρῃ* AB et idem V. 580 et 588. — V. 576. *μικρὰς* A. — V. 581. *πᾶσαν τὴν* A. — V. 594. *ἀβραδάτε* superscr. *ἀβραδάτα* A. — V. 598. *παρ' ἡμῖν* A. — V. 602. *στρατεύεσθαί σοι* AB. — V. 608. *δίδωμι* A. — V. 610. *μὰ δίαν* A. — V. 614. A Schol.: *ἐκ ἔστι καὶ ἐχ ὥς καὶ ἐχ ἕτως· ἀπόστροφον οὐ δεῖ γράφειν· χάριν γὰρ εὐφωνίας περισσῶς ἐτέθη τό τε κ καὶ τὸ χ· καὶ ἀντὶ τίνος πεσεῖται ἡ ἀπόςροφος, κἄν τις βέβαλος ἐν τῇ Διονυσίε γραμματικῇ προςέθετο φλυαρῶς, ὡς τὸ „ἐχ ἕτως οἱ ἀσεβεῖς, ἐχ ἕτως,“ ὅσα τε ληρεῖ.* — V. 618. *ἠβέλετο* A. — V. 624. AB Schol.: *Εἶπεν ἐκτομίαν πεποιηκέναι, δηλονότι ὡς πειράσαντα τὴν παλλακίδα.* — V. 635. *αὐτὸς δ' ὁ* A. — V. 651. *εἵλω* superscr. *ἥλω* A. — V. 652. *σὺν τῇ* AB. — V. 664. *ἄνευ ὁποίας δή* AB. — V. 667. *λαβών σε* AB. — V. 671. *προςῆπτε* A. — V. 672. *ἐντεῦθε* A. — V. 680. *Ἀβραδάτᾳ* (superscr. *η*) *τῷ αὐτῆς* AB. — V. 681. *ὁ δ' ἅμ'* AB et *μελήσας* A. — V. 686. *δράσαιμεν* AB. — V. 687. *εἰς ἡμᾶς* AB. — V. 692. *ὁρῶν* superscr. *ἰδὼν* AB. — V. 702. *βραχιονιστῆας* A. — V. 714. *μυριάρχοις* AB. — V. 720. *ἥςραπτε* AB. — V. 722. *κατόπτρε* AB, sed B superscr. *κατόπτρων.* — V. 723. *αὐταῖς δ'* AB. — V. 728. *εὐτρεπὴς.* — V. 732. *σὺν σοὶ τῇ γῇ συγκ.* A. — V. 736. *θιγῶν* AB et Schol.: *θιγῶν περισπωμένως νῦν, ἀττικωτέρῳ τρόπῳ.* — V. 738. *κύρε δὲ* AB. — V. 744. *ὑπεχώρει* AB. — V. 754. *παρῶρμα* A. — V. 756. *ἠλόα* AB. — V. 763. *τισι* superscr. *τινας* AB. — V. 765. *οὐ θέατος* AB. — V. 769. *ἧπερ* superscr. *ἥνπερ* A, *ἥνπερ* superscr. *ἧπερ* B. — V. 773. *τάφον* superscr. *θήκην* AB. — V. 791. *βελητὸν* AB. — V. 802. *μαθὼν δὲ* AB. — V. 805. *σκεβάσμασιν* superscr. *τεμένεσι* AB. — V. 815. *δήμων δὲ* AB. — V. 832. A Schol. ad *καπετώλιον* (superscr. *καπιτώλιον*)· *τὸ κελὰ* (?) *καπὶτ δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν κεφαλὴν καλῦσιν· ἐρρωμένη γὰρ ἔκειτο τὸ καπὶτ ἤγεν ἡ κεφαλὴ Ὤλε τῦ τυράννε.* Arnobius hunc Olum Tolum vocat. Cf. Etym. M. p. 490, 44.: *καπετώλιον· κεφαλὴ τῆς πόλεως, ἢ ὅτι ἐκεῖσε μέλλοντες κτίσαι εὗρον κεφαλὴν νεόσφακτον· κάπουτ γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις ἡ κεφαλή.* — V. 856. *τὸν γναῖον λέγειν* AB. — V. 862. AB Schol.: *Κορβῖνος· τὸν κόρακα κορβίνον καλῦσι Ῥωμαῖοι.* — V. 871. *χρόνοις ἀδριανῦ* A et ad marg.: *ἢ Ἀδριανῦ τοῖς χρόνοις γράφε Ῥωμαίων ἡττηθέντων.* — V. 877. A Schol. ad *Ἰλλέστριος· μάγιστρος*

ῥωμαικῶς. — V. 927. συςφιχθεὶς A, συςφιγχθεὶς B. — V. 929. λαμπρότατον A. — V. 941. AB Schol. ad τὸν Ἰνδὸν· Ἕτερος Ἰνδὸς ἑβδομηκοντάπηχυν ὄφιν εἶχεν· οὗ τὸν ὀφθαλμὸν εἶδεν Ἀλέξανδρος, τὸν δὲ τȣ̃ Ἀποσισάρȣς ȣ̓κ εἶδεν, ἀλλ' ἐπεθύμει ἰδεῖν. — V. 950. AB Schol.: Ὄνομα κύριον λέγεται Ζειποίτης, καὶ ὁ περιχύτης, ὡς τὸ ζέον ποιῶν. — V. 954. AB Schol.: Λέοντα· τὸ ἐκ περιȣσίας ὅμοια ἐπάγειν παραδείγματα, χωρίων ἐπαγωγὴ καλεῖται. — V. 961. Τρίμαρχον AB. — V. 969. γένος AB. — V. 998. δεῖν ἂν ἀπέκτεινε A. — V. 1000. λεσβίȣ τινὸς νέȣ AB.

CHILIAS IV.

V. 18. εὐθὺς A. — In titulo historiae 117. μηθυμναίȣ A. — Inde a versu 31 usque ad V. 98. omnia in A desunt. — V. 42. ἐξαρκέσοι B. — V. 47. πρὸς τὴν σκιὰν τὴν superscr. ἐν τῇ σκιᾷ τῇ B. — V. 48. ὄντας τῶν φιλοσκίων superscr. φανέντας φιλοσκίȣς B. — V. 56. πρῶτα et ὕλας καὶ πρὸς στίχας B. — V. 66. ὑπαλλαγαῖς B. — V. 82. παρατρέποιντο B. — V. 92. Deest historia in AB, sed ad marginem utriusque haec adscripta sunt: ... ȣ̔ς ἐπὶ τῶν ἐλεφάντων, ȣ̓κ ὀδόντας ἀλλὰ κέρατα καλȣ̃σιν· ȣ̔́τως ȣ̓δ' ἐλέφας θῆλυς Ἰνδὸς ὀδοντοκέρατα ἔχει, ὥς φησιν Ἀμυντιανὸς ἐν τῷ περὶ ἐλεφάντων· „Αἰθιόπων δὲ καὶ τῶν Λιβύων ἐλέφαντες ἄῤῥενές τε καὶ θήλεις πάντες ὀδοντοκέρατα ἔχȣσιν.“ Vox ὀδοντόκερας, dens instar cornu, est ἅπαξ λεγόμενον. Amyntianum non librum de elephantibus scripsisse, sed verba haec ex historia Alexandri excerpta esse coniicit Duebnerus. — V. 111. ȣ̓δ' ἂν ὁ β. α. τ. π. ἐξάρξῃ AB. — V. 117. προπέτεται AB. — V. 124. ἁρμοδίȣς superscr. ἁρμοδίας. Hamaker legi voluit ἁρμοδιάστȣς, ut δια una syllaba esset et ἁρμοδιάστος esset vocabulum recentioris Graeciae. Sed lectionem istam ἁρμοδιάσȣς ortam esse apparet ex emendatione suprascripta. Melius igitur V. D. suspicatus est, ἁρμοδιάσȣς forte conflatum esse ex duplici aequi iuris lectione, quam nostri Codices exhibent. — V. 139. ἐπιθλίψει δὲ A. — V. 146. φώκη τε AB. — V. 148. μητέρων δὲ AB. — V. 149. καὶ τοῖς, sed suprascr. ἂν AB. — V. 165. ὕστερον κἀκεῖνος A. — V. 173. κȣ́ρῃ om. δὲ AB. — V. 174. φυτοῖσιν αἰνέσιμος A. — V. 175. AB Schol. ad δρυὸς ἄκρα· σημείωσον· ὅτι Ὀρφεὺς ἀκρόδρυα πᾶσαν ὀπώραν καλεῖ· Γαληνὸς δὲ καὶ οἱ τὰ φυτȣργικὰ συνταξάμενοι ἀκρόδρυα φασὶ τὰ σκέπην ἔχοντα, οἷον ῥοιὰς, κάρυα, ἀμυγδάλας καὶ εἴ

τι ὅμοιον· ὀπώρας δὲ τὰ ἀσκεπῆ, ὡς μῆλα, ἀπίυς καὶ τὰ ὅμοια, ἀμυγδαλᾶς δὲ τὰ δένδρα. Cf. Geop. 10, 74, 4.: ὀπώρα λέγεται ἡ χλοώδη τὸν καρπὸν ἔχυσα, οἷον δωρακινὰ, μῆλα, ἀππίδια, δαμασκηνὰ καὶ ὅσα μὴ ἔχει ἔξωθέν τι ξυλῶδες. Ἀκρόδρυα δὲ καλεῖται, ὅσα ἔξωθεν κέλυφος ἔχει, οἷον ῥοιὰ, πιστάκια, κάστανα, καὶ ὅσα ξυλώδη τὸν καρπὸν ἔχει ἔξωθεν. — V. 176. περίαλλα μεγάλωστὶ (sic) A. — V. 179. ἀκταῖοι, suprascr. οἱ ἀττικοὶ AB. — V. 181. χοροιμανέος ἰοβάκχυ cf. Maxim. περὶ καταρχ. — V. 188. τρεχόντων πρὸς τὴν AB. — V. 189. μυκωμένῳ A. — V. 217. κτείναντα A. — V. 232. ἐμφυλίως AB. — V. 245. AB Schol.: Αὐγείας ὁ κύων ἐκαλεῖτο, ὅτι Αὐγείας αὐτὸν ἐδωρήσατο Εὐπόλιδι. — V. 262. πρῶτον A. — V. 265. συνετράφη A. — V. 295. συντεθνήκει AB et Schol.: τὸ συντεθνήκει ἰωνικῶς· συνετεθνήκει γὰρ ὤφειλεν. — V. 299. προςφθέγξαιτο AB. — V. 300. συντεθνήκει AB. — V. 315. ἐν πάτρᾳ. — V. 320. ἀρκαδικῷ τε AB. — V. 321. τοῖς Ἡρώδυ A. — V. 332. AB Schol.: ἕτεροι δὲ ἐκ Μακεδόνος, υἱῦ Ὀσίριδος, φασὶ Μακεδονίαν κληθῆναι· ἄμεινον δὲ τῦτο. — V. 344. AB Schol.: Πάρνοψ εἶδος μνώδυς ζωνφίυ (ζωιφίυ B) μέχρι τῆς ῥάχεως ἔχον λευκὴν ζώνην. — V. 373. ἤλεκτρα AB. — V. 379. συῤῥεὶς AB. — V. 386. ἐγκατασκῆψαι, suprascr. καταῤῥαγῆναι AB. — V. 388. μέμνηνται AB. — V. 389. ἔτω A. — V. 391. A Schol.: ἠταβύριον ὄρος δι' ἦτα· χάριν δὲ τῦ σαφῦς Ἀταβύριον εἶπεν. Cf. Steph. Byz. (Westermann) p. 63. et Strab. XIV, 655. — V. 394. ἔτω A. — V. 400. ταχυτάτη A. — V. 405. ὑδράγυρον et ἤλεκτος A. — V. 408. ῥινίσματι A. — V. 410. χρυσίτι AB. — V. 419. τεσσαρεςκαίδεκα A. — V. 436. ὑψήλτερα AB. — V. 450. ἐκ πάθυς, suprascr. τῷ πάθει AB. Hamaker pro παντὸς legi vult πάντως. — V. 455. αὐτὺς, suprascr. αὐτὴν AB. — V. 457. ἦγυν συν A. — V. 459. θεὺς μοι τότε A. — V. 461. καταῤῥαγαὶ χαλάζης γεγ. A. — Post V. 466. in AB legitur: ζήτει ἐφευρεῖν εἴ τις ἔχει τὰς λοιπὰς ἱστορίας καὶ γράψον ταύτας, ἀλλὰ καὶ ὄπισθεν ἐν τῷ τῶν ἱστοριῶν πίνακι· ἀναπλήρωσον αὐτῶν τὰ κεφαλαῖα· εἰ δέ τις ἔχων αὐτὰς οὐ βύλεται δῦναι, κήλην σὺν αὐταῖς τῶν πρεπυσῶν ἰσχέτω. — In titulo epistolae sequentis ἦ μὲν γὰρ αὐτὸν AB., ζαβαρεῖον male Kiessl. collegium quoddam fuisse adnotavit. Derivatur a ζάβα, lorica, unde ζαβαρεῖον [ζαβεῖον Zonar. vitiose, ζαβρεῖον Lex. Coisl. ap. Montef. p. 233.] i. e. ἐν ᾧ ζάβαι ἀπόκεινται. — V. 472. ἁβρύνη AB. — V. 526. AB Schol.: οἱ μὲν Μέτωνος, οἱ δὲ Μελίτωνος φασί AB. Tzetzes ipse in epistolis dicit: ὡς Ἐμπεδοκλῆς φησὶν ὁ τῦ Μέτωνος;

sed Chil. II, 901.: παῖς Μελίτωνος. Solus auctorum veterum Tzetzes Empedoclis patrem vocat Melitonem. Quo fortasse spectat glossa Suidae: Μελίτωνος, cui nullum glossema additum legitur. — V. 527. τὸν λιμὸν, suprascr. λαιμὸν (sic) A. — V. 529. πρὸς αὐτῶν A. — V. 531. τὸν ᾅδῃ A. — V. 547. ξέρξῃ A. — V. 555. τὰς ῥώμης ὄρες προβιβῶν A. — V. 559. σε τάξει A, σοι τάξει B. — V. 562. A Schol. ad πλεσιόψυχας· ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ πλεσιόψυξ. — V. 592. μοι ποτὲ A. — V. 612. ἀρσάκην, superscr. ἀρβάκην AB. — V. 615. οἵοις αὐτὸν AB. — V. 620. ὁ σιμανδύας AB. Osymandyae meminit Diodor. 1, 47. et Jablonsk. monuit, Memnonem Aeg. dictum fuisse Ismandem, ab Ismande autem non diversum esse Osymandyam, cf. de Memnone Gr. et Aeg. pag. 38, 52 — 55, 102 et seq. Tzetzes in Cram. An. vol. 3, p. 302, 22.: Ἀσσύριοι σφετέρῳ δ' Ὀσυμανδύῃ βασιλῆι, χρυσέῳ ἐν στεφάνῳ σταδιαῖον τύμβον ἔρεψαν, confundens hic quoque Assyrios et Aegyptios, ut ibid. p. 360, 28., ubi Osirin falso se Assyriorum regem dixisse confitetur. — V. 640. ἔλεον πρὸς AB. — V. 671. κτείναντας AB. — V. 695. θανόντος δὲ αὐτῦ AB. — V. 702. φεραυγῇ A. — V. 711. τί σοι, suprascr. σε AB. — V. 716. γινόμενα AB. — V. 720. τῷ βίϋ A. — V. 726. ταῖς τύχης A; sic Hamak. emendaverat. — V. 731. ὑπεντρυφῶν A. — V. 744. ἄρδην τε A. — V. 766. τῦ βρισέως AB. — Post V. 780. in AB legitur: τὰ ἀστεΐσματα ἐν μόνῳ ἐγράφη τῷ πρωτογράφῳ χάρτῃ, ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν δὲ μεταγραφεῖσι τῇδε ἐκ ἐτέθησαν ὡς ἐῤῥιμένα καὶ ἀτελῆ (Duebner l. εὐτελῆ) καὶ ἰδιώτιδος μέσης καὶ ἀγοραίας· ὅς δ' ἂν ἐθέλοι καὶ ταῦτα, ζητείτω ἑτέρωθεν. In utroque codice nostro sequitur deinde epistola ad Diaconum Epiphanium, deinde πίναξ τῶν ἐπιστολῶν, denique πίναξ λέξεων ἱστοριωδῶν καὶ ἱστοριῶν τῆςδε τῆς γραφείσης ἐπιστολῆς. Ἱστοριώδης λέξις πρώτη περὶ ἐπιφύλλιδος κτλ. — V. 788. βασιλεὺς ἐκείνων A et Schol. in utroque Ms.:

> Ψαμμέτιχος (sic) λέγϐσιν Αἰγύπτϐ γόνος·
> Ψαμμήτιχος δι' ἦτα λοιπὸν γραπτέον,
> Καθὼς ἔχει πᾶν τῶν παλαιῶν βιβλίων·
> Ἰῶτα δ' οἵ γράφϐσιν Ἑλλήνων λόγοις,
> Κακῶς γράφϐσιν· οἷς ἐπείσθην εἰς μάτην.

— VV. 795 usque ad V. 867. in nostro omissa sunt, folio ut videtur perdito. — V. 811. πρὸς χρόνους Hamak. corrigit in πρὸ

χρόνε sine iusta causa; *πρὸς χρόνες* i. e. quod attinet ad tempora lunae. De re confer Plut. Moral. p. 282, A: *ἔτοι (οἱ παλαιότατοι) ἦσαν Ἀρκάδες τῶν ἀπὸ Εὐάνδρου Προσελήνων λεγομένων*, et Steph. Byz. in *Ἀρκάς· Ἵππυς δὲ ὁ Ῥηγῖνος λέγεται πρῶτος καλέσαι προσελήνες τὰς Ἀρκάδας.* — V. 814. *προςελᾶν* B. — V. 817. *αὐξιμειώσεις* B. — V. 838. *κόρυβος* B. Hesychio autore *κόροιβος* dicitur *ὁ ἠλίθιος καὶ μωρὸς.* Vitiosa lectio *κόρυβος* etiam exstat Etym. M. p. 577, 33 et in fr. Euphorionis p. 249, 6. de quo v. Meineke p. 179. Noster A quoque V. 867. et in epist. 1. *κόρυβον* legit. *Μελιτίδης* pro *μελητίδης* nonnulli libri ms. ap. Aristoph. Ran. 991 et Eust. Od. p. 1735, 51. et Aristid. vol. 2, p. 659 et grammaticos. — In titulo hist. 6 et V. 877. *μακκᾶς* et V. 874. *μακκῶ* AB. Eadem lectio in epistola 1. Cf. Aristoph. Equit. 395. — V. 878. *πρὸ ἡμ.* AB. — V. 879. *κατέρτζη* et *παντεχνῆ* AB. — V. 880. *σφῆν* A. — V. 883. *κυρίε ἑαυτῇ* AB et AB Schol. ad *ἐπενδύτην· νῦν τὸ ἐπανωφόριον· ὃν δὲ ὁ Πέτρος ἐπενδύτην διεζώσατο, τὸ ὑποκάμισον* (suprascr. *ἐπικάμισον*) *εἶπεν.* — V. 889. *τ'* om. A. — V. 890. AB Schol. ad *Ἀκανθίδων· ἀκανθὶς ὁ στραγαλῖνος παρὰ τὸ ἐν ἀκάνθαις διάγειν· λέγεται δὲ καὶ ἄκανθος.* — In titulo hist. 8. *περὶ τῆς τᾶ Πειρ.* A. — V. 893. AB Schol.: *Ἀνδρία δὲ γυνὴ ἡ ἀπὸ τῆς Ἄνδρου νήσου, ὡς ὁ Ἄνδριος, ἰῶτα· τοῖς μώροις δὲ μὴ πείθε.* — V. 904. *περὶ βοῶν* A. — V. 909. *ἁρπάσωσιν* A. — V. 911. *δεσμεῖ* A. — V. 912. AB Schol.: *Τίς ἀλληγορικῶς ὁ Ἅδης καὶ ὁ Κέρβερος· καὶ ἡ Κόρη, ἣν ὁ Πειρίθες τε καὶ Θησεὺς ἁρπάζειν μέλλοντες συνεσχέθησαν· καὶ Πειρίθες μὲν κατεβρώθη, ὁ δὲ Θησεὺς ἐσώθη παρ' Ἡρακλέες· κατ' Εὐριπίδην σώζονται καὶ δύο.* — Titulus historiae 9, qui in editionibus sensu caret, ex AB restituendus: *περὶ ἀποπέμψεως τῆς Ἀναχάρσιδος φιλίας περὶ τοῦ Σόλωνος.* — V. 926. *φιλίαν* AB. — V. 928. *σὺ ποίει* AB. — V. 930. *φιλίαν* AB. — Post V. 937. in AB legitur novus titulus: *παροιμία ιά περὶ πιθήκε ἀνθρώπε στολὴν ἐνδεδυμένε καὶ δοκᾶντος ἀνθρώπου.* — V. 945. *ὥςπερ πάλαι* A. — V. 949. *γινώσκοι* AB. — V. 953. *ὤθησε* AB. — V. 967. *ἀνδρείαν* AB. — V. 976. *μήτε μεν* AB. — V. 978. *τ'* om. A. — V. 983. *Θήβας* AB. — V. 989. *ἐπαίνες* AB. — V. 991. *μάχην οὐ καπηλεύσει* AB bene, cf. Aeschyl. Septem 545. *καπηλεύσειν μάχην*, ubi Schol. expl. *ψεύσασθαι, προδώσειν* et Ennii illud ***non cauponantes bellum.*** Auctorem nostrum hunc Aeschyli locum ante oculos habuisse inde quoque probatur, quod in eadem hi-

storia (V. 994) ad Aeschyli Septem alludit: *ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾷ τὸ δράσιμον.* — V. 993. *ἄλλον* A.

CHILIAS V.

V. 5. *δῦναι* AB. — In titulo historiae 18. AB *ἀλλὰ τὰς ἀναχωρήσαντας*, quemadmodum etiam in epistola prima legitur; lectio vulgata est ex verbis Iliad. XX, 196. — V. 21. *φονεύσεις* A. — V. 40. *παιγνίοις* AB. — V. 41. *ἐκτρέχει* AB, ut Fr. coniecit. — V. 44. *ὁ λυκοῦργος οὗτος* A. — V. 55. *ἀγρυπνίαν* AB. — V. 56. *ἢ ἄλλο* A. — Post V. 76. in A inseritur versus: *ἀλλὰ τὸ μητρωνύμιον τὴν κλῆσιν μεμνονίδαι.* — V. 89. *θάλπει* [ob calorem] *ἀναναξύριδος ὄντος* AB et Schol. in utroque: *ἄνευ βράκκου, οὕτω γάρ φησιν ὁ Ξενοφῶν ἐν τῇ Κύρου ἀναβάσει· ἀναξύριδας, οὓς καλοῦσι βράκκας.* — V. 95. *χρησάμενός ἐστι* AB. — Titulus hist 21. in A.: *περὶ Κάκου τοῦ λῃστοῦ.* — V. 107. *αὐτόν· γνοὺς μόλις ἡρακλῆς δέ* A. — V. 111. AB Schol. ad *δωδεκετῶς· καθ' ἑτέρους ἐνιαυτοῖς καὶ μησὶν ὀκτὼ Ἡρακλῆς ἐξετέλεσε τοὺς ἄθλους.* — V. 117. *ἔσχηκε* A. — Post V. 122. in AB versum additum legis: *ὃς Ἡρακλῆς τοὺς πλείονας ἀπέκτεινε κενταύρων.* — V. 138. *θερμοκράτους* AB, sed Hermocrates ap. Phot. p. 530 et alibi Dionysii I. pater dicitur. — V. 139. *πλάττων* A. — V. 155. *ἀπρεπέστερα* A. — V. 164. *ἠκριβωμένως* A, *ἠκριβωμένος* B. — V. 168. *ἐξήνεγκεν* AB. — V. 170. *ὀρθοῦσθαι* AB. — V. 179. ad *ἀναγνοὺς* A Schol.: *οὐκ οὗτος ὁ βασιλεὺς ἀνεγίνωσκε ταύτας ἐν Ἀθήναις ἀλλ' ἕτερός τις.* — V. 191. *πρώτην μοι* AB. — V. 193. *πισύρων ἄτερ* A. — V. 195. *πεντηκόσιοι* A. — V. 201. *εἴ που τις ἐφεύρῃς* A. — Post V. 201 in AB leguntur Jambi sequentes:

Σοὶ τῷ Κοτέρτζῃ καὶ φιλοῦντι δεσπότῃ·
Νῦν μέχρι τοῦδε τὰς δυςόδμους βορβόρους
Τοῦ χοιριῶντος τοῦδε καὶ κοπρογράφου
[Οὕτω χρεὼν καλεῖν γὰρ ἢ καλλιγράφον]·
Τζέτζης καθαίρει τεχνικῶν λόγων πτύοις·
Ἐπεὶ δὲ μέλλεις ποῖ δραμεῖν τῶν ἔνθαδε
Παλινδρομεῖν τε, σὺν θεῷ, πλὴν ἐν τάχει·
Εἴ μοι τὸ τέρμα μὴ περανθῇ τοῦ βίου,
Τὰ λοιπὰ λοιπὸν ἐξαποξέσω τότε.

(*κοπρογράφος* est *ἅπαξ λεγόμενον· inquinate scribens;* itidem *ἐξαποξέω*, ***expolio.***) — V. 203. AB Schol.:

Τὸν Σῶφιν μέγα γράφε μοι· Σοῦφις ἦν καὶ Σοῦφις,
Καὶ Σῶφις (sic) *δὲ γενόμενος εἰς μέγα μετετράπη.*
— V. 205. AB Schol. ad *γραμμάτων· καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν βίῳ.* — V. 206. *τυφῶν* AB. — V. 207. *νῦν μὴ* AB. — V. 209. AB Schol.:
Τὸ Ἄραψ γράφε μεθ' ἑνὸς, μὴ δὲ διπλᾶ τᾶ ῥῶ μοι·
Τζέτζης ὁ τᾶτο λέγων σοι· μὴ πείθα τοῖς βαναύσοις·
Καὶ Φαληρεὺς Δημήτριος ῥητορικῆς φῆ (sic) *γράφει.*
— V. 216. *ἑρμῆν ἀφεὶς* AB. — V. 218. *τῆς ὅλης* A. — V. 225. *τυφῶν* AB. — V. 229. *ἑρμῇ* A. — V. 233. *ἀποστρέφοντι* A. — V. 238. *τυφῶν* AB. — V. 242. *πραγματικώτερον* AB. — V. 252. *καθαράντων* suprascr. *καθηράντων* AB. — V. 254. *διὰ τὸν* A. — V. 256. *τονώσει* A. — V. 272. *τέτε τε τὸν ἡρακλῆ* A. — V. 276. *ἄτλαντι δὲ λίβ.* AB. — V. 279. *κατὰ ἑβραίων τε σειρὰν* AB. — V. 285. *ἄτλαντι δὲ λίβ.* AB. — V. 286. *ὅμηρος δ' ὁ* A. — V. 287. *κινήσεις* AB. — V. 291. *μοι ταύτας* A. — Titulus historiae 3. *περὶ τᾶ ἀκλητί τε καὶ κτλ.* AB. Sic legendum esse ex Epist. 3. apparet, nec non ex Eustath. p. 247. ed. Rom.: *Ἐκ δὲ τᾶ, αὐτόματος ἦλθεν ὁ ἀδελφὸς Μενέλαος, παροιμία ὕστερον ἐπενοήθη τό· Ἀκλητὶ κωμάζασιν ἐς φίλας, ἢ ἐς φίλων φίλοι.* — V. 326. *πρῶτον* AB. — V. 347. *ἐν*, a posteriori manu superscr. *ἐπὶ* AB. — V. 350. *ἔτη τοῦ νομ.* AB. Ceterum Tzetzes quod septennio tantum antiquiorem Draconem Solone facit, pro more suo ineptit; rectius fortasse Diodorus apud Ulpianum ad Demosth. p. 480.: *ὁ δὲ Δράκων πρὸ Σόλωνος ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ἔτεσιν,* quo ad Olymp. XXXV reiiceremur; cf. Bentleji Opusc. p. 340.; an praestat legere *ἑπτὰ καὶ εἴκοσι* cum Clintone Fast. Hell. T. I. p. 213.? — V. 353. *πολλάκις* AB. — V. 357. *δυνάμενα* A. — V. 361. *συμπατηθῶσι* et V. 363 *συνεσκεύασε* A. — V. 365. *ἠρώτησεν αὐτῷ* AB. — V. 367. *προέπεμπε* A. — V. 371. *περιλαβὼν* A. — V. 384. *ἢ μὴ δὲ* A et idem V. 386. — V. 393. AB Schol.: *Μετὰ πεντηκοσίων ἐτῶν φησὶν ἐπιδημεῖν τὸν Φοίνικα τῇ Αἰγύπτῳ· οὕτω φησὶ καὶ Αἰλιανός· λέγει δὲ καὶ θάπτειν τὸ ὄρνεον τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐν Ἡλίου πόλει.* — 400. *ἄνωθεν* A et *μετώπου* AB. — V. 403. *εὐωδεστάτοις* AB. — V. 407. *ὁ δεὶ* (sic) A. — V. 414. *ἀλεκτρυόνων* suprascr. *ἀλεκτορίδων* A. — V. 417. *διαφορὰς* A. — V. 418. *καθὰ* A. — V. 429. *ὅθεν οὐδ' ἀπολ. γ. τῶν βρωμ.* A. — V. 438. AB Schol.: *ὗτος ὁ Ἀπολλώνιος, Ἄμασις δὲ ἦν Αἰγύπτιος βασιλεὺς ἀγαθώτατος. Περὶ τᾶ ἀγαθώτατος ἐσχολίασα ἀλλαχᾶ.* — V. 452. *Τμώλα τὸν τᾶτον* AB. —

V. 455. ἐφέσῳ A. — V. 462. ἔλεξαν A. — V. 465. ἐκλέπτων AB. — V. 468. τῶν ἀῤῥένων A. — Post V. 476 in A duo versus sequentes additi sunt:

Ἕνα γενέσθαι τῶν κοινῶν ἀνθρώπων καὶ τυχόντων,
Τὰ περὶ τὴν καθαίρεσιν τῆς ἀρχιερωσύνης.

— V. 489. διψᾷ A. — V. 490. μέσον et προςκλυζούση A. — V. 494. καὶ μηλ. A et θέλοι AB. — In titulo hist. 11. ὁ ἔρως A. — V. 503. τὰς πόας A et Schol. ad γραφῇ· Ἄρχεμος ὁ ζώγραφος ὁ Βουπάλου καὶ Ἀφηνῖδος (sic) πατὴρ, τὴν Νίκην ἐπτερωμένην ἔγραψε καὶ τὸν Ἔρωτα. Ex Schol. Aristoph. Av. 574 haec esse, ubi vero in nominibus aliter erratur, Duebnerus monuit. — V. 512. Pro μεγαλοφώνως Hamaker sine caussa μεγαλοφρόνως coniecit. — V. 514. τὸ παρ' A. — V. 515. ἐκτρώματα AB. De hoc verbo, de quo Kiessling. ignorat, quid sibi velit, Hamaker adnotavit: »Sensus est, non tantum nanos et eiusmodi monstra, qualia ludibrii caussa in aulis principum medio aevo haberi solebant, sed etiam canes et alia animalia viris dignitate et auctoritate florentibus praeferri. Tum illius dementiae exemplum profert felem uxoris Monomachi. Sermo est de Constantino Monomacho Imp.; Augusta est illa libidinissima Zoë, Constantini Porphyrogeniti filia, quae tertium maritum habuit Monomachum.« Sic Tzetzes Chil. 7, 507. insultare sibi queritur ἐκτρώματα, ἀνούστατα ... δέκα μόνον ἢ δώδεκα βιβλία ἀναγνόντα, de quibus V. 511 τοιαῦτα δὴ ἀμβλώματα φύσεως. — V. 524. μεχλεμπὴν A. — V. 531. τοῖς χρόνοις AB. — V. 541. ἐσθίῃ AB. — V. 547. τρωξίμῳ AB. — V. 551. ἐπιδημοῦντες A. — V. 564. τὴν αὐσόνων A. — V. 574. ἀλλ' εὖ Λιβύῃ κ. ἄρνας εὐθὺς γεννώσῃ AB. — V. 575. εὖ καὶ AB. — V. 582. κατὰ suprascr. παρὰ A et Schol.: κατάχρησίς ἐστι τὸ χρᾶσθαι τισὶ πολλάκις καὶ τρυφᾶν· παράχρησις δὲ τὸ παρὰ τὴν συνήθειάν τι λέγειν· ὅμως φόβῳ τῶν χυδαίων καὶ αὐτὸς πολλαχοῦ κατάχρησις γράφω ἀντὶ τοῦ παράχρησις. — In titulo hist. 17. κατὰ δὲ πατέρα A. — V. 587. δευτέρου AB. — V. 597. A Schol.: ἡ Κατάη γυνὴ ἦν τοῦ Πορφυρογεννήτε κυρίε Ἀλεξίου· ἧς ὑπὸ χεῖρα ἡ Ἀσπάη, ἥτις Παλαιολόγῳ συνεζύγη. — V. 598. μετὰ θανὴν τῆς ἑαυτοῦ π. AB. θανὴ, mors cf. Theod. Prodr. p. 221: θανὴν πρὸ θανῆς et Anonymum de bellis Francor. in Morea ap. Ducang.: μετὰ τὴν θανήν. — V. 607. ἐξάκτορα A, γεώργιον AB, quod nomen proprium h. l. accipiendum

videtur. — V. 611. δ' om. A. — V. 612. μητέρα με A. — V. 616. μηδαμῶς A. — V. 617. σοφῶν A. — V. 624. φασὶ A. — V. 634. εἴδησαν A. — Titulus hist. 19.: πῶς ἐρεχθεῖδαι καλοῦνται οἱ ἀθηναῖοι in A, qui epistolae sextae ratione habita alteri titulo praeferendus est. — V. 648. συνδεδέσθαι AB. — V. 649. μὴ δ' AB. — V. 652. νομίμως AB. — V. 655. μὴ πατέρας AB. — V. 657. τῶν αἰγυπτίων A. — V. 661. ἐλυσιτέλησε A. — V. 671. AB Schol.: ἐπὶ τοῦ Πανδίονος τοῦδε, Διόνυσος καὶ Δημήτηρ ἦλθον εἰς τὴν Ἀττικήν· ἤτοι τότε τῆς Ἀττικῆς οἰνουργία καὶ γεωργία ἐγνώσθη, καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ τότε περὶ τῆς Ἀττικῆς ἤρισαν· διὸ καὶ Εὔμολπος ὁ Ποσειδῶνος πρὸς τὸν Ἐρεχθέα τὸν τοῦ Πανδίονος ἐξήνεγκε πόλεμον, ἐν ᾧ ἐνίκησεν ὁ Ἐρεχθεύς. — In titulo hist. 20. pro λέπρεον legitur λέπρειον vitiose in A et λέγομεν pro λέγω. — Hemsterhus. ad Theocrit. Id. 1, 40. ab asperitate soli ductum nomen esse monet. Cf. Pausan. 5, 5, 5, schol. Arist. Av. 149. — V. 690. τὴν κλῆσιν AB. — V. 691. AB Schol.: τὰ γὰρ ἐκ ῥημάτων οἷον πέμπτω (sic) πεμπταῖος πεμπταίε καὶ τὰ ὅμοια πάντα, δίφθογγα γράφεται. — V. 700. πόδας νίπτοντας A. — V. 716. παχυφρένας AB. — V. 723. φησι A. — V. 725. λύγειον AB (λύγειος i. q. λυγαῖος). — V. 732. καὶ μάζας A, AB Schol.: Μάζα μὴ ἄζα τις, ἀλλὰ τὸ νεοφύρατον ἀρτίδιον. — V. 733. ἑπτάκις τε A et πέος AB. — V. 737. εἰς καθαρμὸν AB. — V. 744. κράδησι superscr. συκαῖς AB. — V. 745. φησὶν ἐν τῷ αὐτῷ ἰάμβῳ A, ut tres laudati versus ad idem carmen pertinere videantur. De duobus posterioribus cf. Lyric. Gr. Bergk. p. 512. De sequentibus versibus Hipponactis v. Bergk. p. 521, qui eos ex uno eodemque carmine petitos esse suspicatur. — V. 750. καφῆ AB et uterque in marg.: ἀφὴ καὶ ἅρμα καὶ τὰ λοιπὰ οἱ ἴωνες ψιλοῦσιν, ut Tzetzes scripsisse videatur καὶ ἀφῆ. — V. 753. φαρμακοῖς AB. — V. 755. A Schol.: θυμὸς τὸ ἄῤῥεν αἰδοῖον. — V. 756. ὁ φαρμακὸς AB. — V. 758. καὶ post δὲ om. AB. — V. 763. μυθίδρια A. — V. 767. ἐπαοίδουσι στάσοντος AB. — V. 771. τὸν πίτον A. — V. 775. τούτου προεῖπεν AB. — V. 776. ὑπεφήτευσε A. — In titulo hist. 25.: νῦν δὲ ὁσμίλιον et in V. 777. ὁσμίλος A, quamvis in epistola scribat ὀσμίλος. — V. 777. ἰχθῦς AB. — V. 779. δ' εἴρηκα AB. — V. 781. τρισμέγιστος, παρ' αἰγυπτίων γένει AB. — V. 789. AB Schol. ad Ὄσιρις· Σημ. Ὄσιρις, ὅτι τὸν πολυόφθαλμον σημαίνει. — V. 790. κατὰ ἰνδοὺς δὲ δεύνυσσος AB. Cf. Etym. M.

p. 259, 28.: *Δεύνυσος, ὁ Διόνυσος, ὡς Θεόδοτος Θεύδοτος.* — V. 802. *ὄπισθε* A. — V. 805. *λέγεται παρὰ ἕλλησιν* AB. — V. 806. *γραμμάτων τῶν ἐκ.* A. — V. 813. *μὴ θάψω* AB. — V. 819. *φράζε* A. — V. 820. *προλιπὼν ἴσθι* AB. — V. 820. *ἔχων αἴσθητα* AB. — V. 833. *μαλέλης* AB. — V. 839. *ἐκτήσατο* A. — V. 841. *χαλκ. περιλαβὼν* A. — V. 849. *φαλάριδι δὲ* A. — V. 850. *αὐτὸν δ' αὐτὸν ἀπ.* AB. — V. 856. *τὸν ἀπὸ* AB. — V. 867. *ὡς δὲ πολύκλειτόν τις τὸν διέβ.* AB. — V. 868. *οὐ μόνον οὐχ* AB. — V. 872. AB Gloss.: *Γνωσιμαχῆσαί ἐστι τὸ γνῶναι, ὅτι πρὸς κρείσσονα μέλλει μάχεσθαι καὶ οὕτω τῆς πρὸς ἐκεῖνον μάχης ἀποστῆναι· οἱ δ' ἄλλως τοῦτο νοοῦντες σιλιπινουδιοι [ἅπαξ λεγόμενον] εἰσίν· οἴονται γὰρ οἱ σοφομαθεῖς τὸ λογισμομαχεῖν.* — V. 875. *φροντίζειν* AB. — V. 876. *μέλλει* AB. — V. 877. *λαβεῖν με* A. — V. 878. *τυγχάνειν* AB. — V. 887. *ἀριφάνην* suprascr. *ἀριφάτνην* A. — V. 889. *τούτων διαδρασάντων δὲ* A. — V. 894. *εἶπε* A. — V. 898. *προῤῥηθέντι δὲ δευτ.* A. — V. 903. *ἀνθυποστρέψας* A. — V. 909. *προβάληται* AB. — V. 911. *τοῦ παιδός* AB. — V. 913. *ἐκείνῃ* A. — V. 916. *αὐτά σοι* A. — V. 919. *δηλοῦντας τούτῳ* AB. — V. 921. *δ' ἔκαυσε τῷ ταύρῳ* AB. — V. 922. *καὶ τῷ* AB et *ὁμευνέτιν* A. — V. 925. *τούτῳ δὲ,* suprascr. *γὰρ* AB. — V. 933. *γράψαι* A. — V. 947. *τερπόμεθα* A et *μεταγραφόντων* AB. — V. 948. *εὐρυσίχθων* A. — V. 949. *πανευμόρφοις* A. Hamaker legi vult *παντομόρφοις.* — V. 951. *καὶ ἄλλοθεν οὐ δέχομαι.* — V. 953. *συνδιέτριψε καὶ μέγας* AB. — V. 956. *γράφειν,* sed superscr. *φάναι* AB. — V. 957. AB Schol.: *πάντα τὰ πτερωτὰ κυνηγετικὰ παραχρηστικῶς ἴρηκες λέγονται.* — V. 959. *ἀγεννὴς* AB. — V. 963. *ἁρπάσας* A. — Ante V. 967. in AB additum legis: *σαρῶ καὶ πτύω τὸν πηλὸν τῆς ἀγορᾶς καθαίρειν.* — V. 971. *ὑπῆρχε* A. — V. 974. *εὕροις* A. — V. 978. *στρέψας ταῦτα* A. — V. 979. *στεῤῥῶς* A. — V. 988. *καὶ πρὸς δὲ τὲς* A. — V. 997. *κατηγορίαν* A.

CHILIAS VI.

V. 6. AB Schol.: *Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς φησι· ἀγνεύεται τὸ στόμα τῷ Δημοσθένει.* — V. 8. *οἵας οὖν οὐδὲ* A. — V. 16. *κατὰ* A, sed *καὶ τὰ* B. — V. 23. AB Schol.: *ἤγουν οὐδὲ νεκρῶν ἐρῶ* (?, in contextu *θέλω*) *σωρείας ὁρᾷν.* — V. 40. *γλαφυροτάτως* A. — V. 40. AB Schol.: *σημείωσαι, ὅτι τὸ εἰρημένον παρὰ Λυσίᾳ γλαφυρῶς ὁμοῦ καὶ σεμνῶς τὸ Ἀντιόπη, αἰσχρῶς ἀνέπτυξε Δημοσθένης, ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν εἰπὼν ποιουμένη.* — V. 50. *συνείργει* A. — V. 52.

καὶ σκυτεὺς AB. — V. 61. λύκον AB. — V. 75. παιανιέως AB et v. seq. σκυθίδος. — V. 77. AB Schol. ad Γλύκων· καθ' ἑτέρους Γέλων. — V. 79. θανάτῳ AB. — V. 80. εἶχε corr. in εἶλε A. — V. 81. AB Schol. ad Σκυθίδι· Χαριεστάτη (sic) ὄνομα τῇ Σκυθίδι. — V. 101. δικαστήρια A. — V. 118. ἀλλονησίταις, suprascr. ἀλονησίταις AB. — V. 122. γυναικίου AB. — V. 127. καταλύσειν A, λόγοισι AB. — V. 134. τελῶν δὲ σκ. AB. — V. 143. βάτταλος ἀγρᾶς τε AB. — V. 157. τὴν σφῆν AB. — V. 169. AB Schol.: Οὐ μόνον διὰ τὰ Ἁρπαλεῖα χρήματα ἀνῃρέθη Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ δέξασθαι χρήματα παρὰ Δαρείου εἰς τὸ ἀσχολεῖν Ἀλέξανδρον καὶ μὴ ἐᾶσαι περαιωθῆναι κατὰ Περσῶν. Ἃ λαβὼν ἔπεισεν ὁ ἀλιτήριος τῆς Ἑλλάδος ἀποστῆναι Θηβαίους καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῆς παρέσης ζωῆς· κατασκάπτει γὰρ τὰς Θήβας Ἀλέξανδρος πλὴν τῆς Πινδάρου οἰκίας. — V. 174. κάσανδρος AB. — V. 181. δημοσθ. τε αὐτός A. — Schol. AB ad Tit. Hist. 38. ut videtur.

Ὦ Τζέτζης —
Τὸν Ἀλφιὸν (sic) τὸν ποταμὸν τὸν ἐκ Πελοπονήσου
Πῶς οὐκ ἐμνήσθης πώποτε (πόποτε A) ἱστορικῶς συγγράψαι·
Ὅπερ καὶ μᾶλλον ἔμελλεν ὑπὲρ τῶν ἄλλων,
Ὡς βασιλεὺς τῶν ποταμῶν τῶν Ἀττικῶν καὶ Θρᾴκων;
Λήθη σοι γέγονεν πολλή, οὐκ οἶδα πῶς ἐπῆλθεν·
Ὁπότ' ἐμνήσθης Ἡρακλῆ καὶ κόπρον τοῦ Αὐγείου,
Τότε καὶ μόνον εἴρηκας τὸν ποταμὸν ἐκτρέψαι,
Τὴν κόπρον ἐκκαθάραντα ἐκ τῆς αὐλῆς Αὐγείου.
Οὐκ ἤκουσας, οὐκ ἔμαθες τὸ ἄμικτον τὸ τούτου,
Τὸ τῆς θαλάσσης ὕδατος ὡς ἁλμυρὸν τῇ φύσει
Φυλάττειν τὸ γλυκύῤῥοον εἰς Σικελλοὺς χωροῦντα (χοροῦντθα A, χοριοῦν τὰ B)
Ἀρεθουσίᾳ τῇ πηγῇ· ἠγαπηκώς, ὡς λέγουσιν·
Ἐγὼ γὰρ Διονύσιος ἐκ τῆς Πελοπονήσου
Τοῦτο καὶ μόνον ἐνθυμῶ· τὰ δ' ἄλλα γὰρ οὐ λέγω.
Καταγινώσκω σου πολλὰ κοπάζων παντογράφους.

V. 206. συγκαθημένῳ AB. — V. 217. πρὸς ἡμᾶς (suprascr. ἐμὲ) AB et ἀγεννῶς A. — V. 220. νῦν μοι φίλος A. — Quae Tzetzes ante histor. 40 et 65 de perditis suis libris refert, in A non memorantur. — V. 249. ἀπηργμένος A. — V. 250. ἐνερχθεὶς A. — V. 259. συναχηρεὶμ A. — V. 266. AB Schol. ad Ἰωάς· γενική. —

V. 272. *τετραβασίλεια* A. — V. 273 ad marginem AB: *σημείωσαι φαλσογράφους.* — V. 275. *ὁ τίτος* AB. — V. 276. *βασιλέως* suprascr. *τοῦ ἡρώδου* et in fine *παραχαράττων* AB. — V. 281. AB Schol.: *Σημείωσαι τίνες ἐπιμελήτριαι ἦσαν τῶν τριχῶν καὶ ὀνύχων τῆς Κλεοπάτρας.* — V. 302. *γυναικὸς* A. — In titulo histor. 46. *κειμένη* A. — V. 311. *ἐκπαιδεῦσαι* AB. — V. 316. *ἔζευξας σοῦ τὸν* (lege *τὴν*) *παῖδα* AB. — V. 328. *ἡμέριον* AB. — V. 331. *βλαῖναν* A, *βλαίναν* B et in fine uterque *σὺν τούτῳ.* — V. 335. AB Schol.: *Γαυλοὶ δὲ ἀγγεῖα ποιμενικά.* — V. 342. *προέρχεται* A. — V. 348. *ἀνείρηκε* A. — V. 360. *γεωργεῖται* A. — V. 361. AB Schol.: *τὸ εὔωνόν ἐστι σίλφιον τὸ σίσγουδον καὶ ἡ λεγομένη τίλλις ἕτερόν τί ἐστι.* — V. 371. *θετὸς* AB. — V. 373. AB Schol.: *ἀνεψιοὶ, οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες πρὸς ἀλλήλους, ἤτοι οἱ ἐξάδελφοι· ἀδελφιδοὶ δὲ, τῷ ἀδελφῷ τῦ πατρὸς οἱ τῶν ἀδελφῶν ἐκείνου παῖδες, οἱ κοινῶς καλούμενοι ἀνεψιοί· ἀνεψιαδοὶ δὲ οἱ τῶν ἐξαδέλφων παῖδες, τοῖς ἐξαδέλφοις πατέρων ἢ μητέρων· θυγατριδοὶ δὲ καὶ υἱδιοὶ παῖδες θυγατέρων καὶ υἱῶν, ἤτοι ἔγγονοι.* — V. 383. *τὸ πρὶν* A. — V. 387. *θυγατριδοὺς καὶ υἱδοὺς* AB. — V. 391. *ἀπολείψειαν* AB. — V. 400. *ἐντεῦθε* A. — V. 401. *τζέτζη* A. — V. 404. *βάλε* A. — V. 407. *τὰς* AB. — Titulus Hist. 51.: *περὶ παρμενίωνος καὶ Νικάνορος, ὡς γράφει Θεόφραστος ὁ πρὶν καλέμενος τύρταμος* A. — V. 423. *ἀριστοτέλει* AB. — V. 430. *γεγένητο* AB. et uterque Schol.: *γεγέννητο· σχῆμα τὸ καλούμενον ζεῦγμα· παρ' οἷςδε, ἐπεζευγμένον· παρὰ ποιηταῖς δὲ, συνεκδοχή· παρὰ δὲ τοῖς ἀφραίνουσιν, ἀπὸ κοινοῦ· πολλὴ γὰρ διαφορὰ συνεκδοχῆς καὶ τῦ ἀπὸ κοινῦ.* — V. 432. *διέβαλλεν* AB. — V. 436. *τῆς παιδὸς,* superscr. *θυγατρὸς* AB. — V. 443. *μὴ παραλιτήριον θέλων* AB. — V. 444. AB Schol.: *Σημείωσαι μέθοδον δεινότητος, ὅτι οὐ δεῖ πρὸς τὰ κεκρατηκότα πάθη ἀντιτείνειν, ἀλλὰ συντρέχειν μὲν πρῶτα, εἶτα, μετρίως τὴν ἀντίθεσιν φέρειν.* — V. 447. *ἱκέτευσεν* AB. — V. 456. *σύμπαντες τούτῳ* A. — V. 466. AB Schol.: *μετὰ τῶν ἄλλων δουλομικτῶν καὶ τούςδε τοὺς τέσσαρας, ὧν οἱ* (sic) *τοῦ Ἀριστοτέλους μὲν Ἐπυλλὶς ἐκαλεῖτο, Ἄρτεμις δὲ ἡ Πλάτωνος, ἡ Μενελάου Τηρίς· τὴν Ἑβραΐδα δ' οὐκ οἶδα.* — V. 473. *τινὶ τῶν θράκης* AB. — V. 475. *πεφοικότι* A. — V. 477. ante V. 476. in A legitur. — V. 485. *κομόδου* AB et sic etiam V. 491. — V. 494. *κακείνους* AB. — V. 505. *προγόνου* AB. — V. 510. *τῆς μαντείας* AB. — V. 514. *θηρεῦσαι* A. — V. 519. *οὐαλλέριον* AB. — V. 523. *ἰουνδίκιος* AB. — V. 533. *πρὸς φυγὴν* AB. Tzetzes ex Dione se historiam 60. hausisse

profitetur, et ipsa narratio, quam ante oculos habuit, ex codice Vaticano palimpsesto titulo excerptorum Constantini edita est ab Angelo Maio in Nova Collectione T. II. p. 148—150. — V. 542. εἰρήκειμεν AB. — V. 545. εἴωθε A. — V. 551. μὴ μέσον συῤῥ. A. — V. 554. ἡ βιτουνία A. — V. 555. ῥώμην A. — V. 565. κλέαρχος superscr. λέαρχος AB et Schol.: Ὁ Κλέαρχος καὶ Παλαίμων ἐκαλεῖτο. — V. 572. πολλὰ om. AB non expleta lacuna versus. — V. 573. ὄρει suprascr. αὖθις AB. — V. 578. ἐγκαταρξάσης A. — V. 579. ἥτις καὶ γνοῦσα AB. — V. 585. παρὰ κυνῶν AB. — V. 586. κλεάρχȣ A. — Titulus historiae 62 ἢ ἆρα μαργ. recte AB cf. epistolam. — V. 593. τὸν νῦν AB. — V. 596. ἐγγυμονήσας A. — V. 604. κειμένην AB. — V. 607. δ' ἐπελθὼν AB. — V. 609. πατρίδι δ' ἀπαχθεὶς ἐτάφη τῇ οἰκίᾳ AB. — V. 615. λούει A. — V. 620. ἔλινος A. — V. 626. ὑποδέμνιον A. — V. 627. εἴπῃ suprascr. εἴποι AB. — V. 628. ἐξολισθήσῃ suprascr. ἐξολισθήσοι AB. — V. 630. περιβάλλουσα AB. — V. 644. ὡς πτερὸν AB. — V. 645. εἰς βόθρους suprascr. τοῖσι θεοῖς A. — V. 652. οὖσαν A. — V. 655. σοφίλλου AB. — V. 658. εὐρυσάκη A. — V. 661. καίον A, sed in marg. καΐκος ποταμὸς μυσίας. — V. 663. αὔγης A. — V. 664. A Schol.: Ἀχιλλεὺς μόνον αἰολικῶς διὰ δύο λάμβδα γράφε. Idem repetitur ad V. 960. — In titulo histor. 71 et in VV. 669 et 671, nec non in epistola κεδδίκιον AB. — V. 667. κάμιλον A. — V. 679. μίδας δὲ ὁ A. — V. 687. ῥᾶστα καὶ AB. — V. 688. τούλλιος ὁ σέρβευς AB. — V. 707. AB Schol.: ἡμεῖς δὲ νοοῦμεν λωτὸν λέγειν τὸ γλυκοκάλαμον ὅ ποιεῖ τὴν ζάχαριν. — In titulo hist. 76. περὶ τῶν A. — V. 723. βιαίοις A. — V. 724. δωρεαῖς A. — V. 727. πίοι A. — In titulo hist. 77. καπνὸν γῆς πατρ. A. — V. 741. συμβιῶν AB. — V. 743. καὶ suprascr. κἂν AB. — Titulus hist. 79. bene in A: γύμναζε μὲν σαυτόν. — V. 748. δικηγόρον A. — V. 749. κάλει AB, ut Struv. coniecit. — V. 770. εἰδικωτάτας AB. — V. 774. τῶ ἰδεῶν A. — V. 775. δ' om. A. — V. 781. δὲ om. A. — Post V. 781. AB inserit: ἄλλοις προςώποις ὑψηλοῖς καὶ πράγμασιν ὁμοίως. — V. 799. in AB ut in vulg. Versus nequaquam syllaba abundat, sed synezesis est in δια. Hamaker adnotat: „Vs. est obscursissimus, cuius tria priora vocabula tamen tuetur comparatio loci paralleli, ubi Palaephati ineptias perstringit, ut hic Hermogenis, Chil. X. Vs. 424.: ἀφάντου μύλου ἀλέσματα καὶ λόγους Παλαιφάτου, quo loco pariter secunda et tertia vox συνεκφωνοῦνται. Videntur utriusque

scriptoris inanes subtilitates cum farina comparari; quid autem φοῦρνος κωλοζώστης sibi velit non exputo. Nam φοῦρνος est furnus, qui satis bene respondet τῷ μύλος, non item τῷ κωλοζόστης, quod secundum linguae recentioris rationes synonymum est veteris πυγόστολος. Nam κῶλον idem est hodiernis quod olim fuit πυγή. Hinc πυγόστολος de lena, muliere impudica, seducente, interpretantur Grammatici ap. Hesiod. Op. et Dier. Vs. 343. unde fortasse ansa Tzetzae data κωλοζώστης de lenociniis orationis ponendi." — A Schol. ad μύλε· μύλωνος φαμὲν, νῦν δ' ἀςεϊσμῷ ἑκουσίως βαρβαρίζομεν. — V. 806. χρὴ κεχρῆσθαί σε AB. — V. 811. καὶ οὖ χρεὼν AB. — V. 813. καὶ σοῖς ὀκτὼ A. — V. 827. ἀκριβῶς εἴπερ στρ. A. — V. 835. ὡς ὅτι ζεὺς AB. — Post versum 844 desiderari historiam 83 praeter unum versiculum 845 Kiessling. suspicatur, sed nihil desideratur nisi titulus historiae, quam Tzetzes hoc uno versu absolvit. Titulus est in A: λέξις ἱςορικὴ ἑφερμηνευτικὴ τοῦ τί σημαίνει ἐδέμ. πγ'. — In titulo hist. 84 et V. 847. nec non in Epist. 10. AB habent lectionem κραύσιδος. — V. 848. ἄμορφον suprascr. δύςμορφον AB. — V. 851. τοῦτον ἡ γυνὴ, suprascr. τις γυνὴ AB. — V. 859. λατάγη τε suprascr. ἡ λάταξ τε A — V. 865. κατεκνίσσωσαν AB. — V. 873. ὅπως suprascr. ὅθεν AB. — V. 879. βικοὺς AB. — V. 886. AB Schol.: ζήτει· ὁ μιαρὸς ὁ κόπελος στίχους παρῆκε τῇδε. — VV. 886 — 890. om. A. — V. 895. σὺν κωμασταῖς A. — V. 901. θεὸν suprascr. θεῶν AB. — V. 908. δράσεις AB. — V. 912. νοῦν δὲ AB. — V. 915. προσκοπήσωσι A. — V. 918. AB Schol.: ἐξ Ἑλικῶνος· Τὸ σχῆμα προσεπεζευγμένον· ὡς τὸ ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠ δὲ Σκάμανδρος (Il. E. 774.)· ὅ καὶ Ἀλκμανικόν. — V. 922. λέγουσι τῶν λόγων πεφ. AB. — V. 923. καὶ τῶν, τῶν ποιημάτων AB. — V. 924. ἑρμῇ A. — V. 938. προλαβὼν AB. — V. 943. ἑλικῶνας AB. — V. 946. τῆς γῆς superscr. χώρας et ὧν καὶ Ὀρφεὺς A. — V. 948. λειβηθριὰς AB. — V. 953. AB Schol.: περὶ μέλιτος ὑμηττίου καὶ νόει καὶ ὅτι πάντων μελίτων ξηραινομένων ὑγρὸν ἀεὶ τοῦτο τηρεῖται. — V. 958. θυμῷ τοῦ A. — V. 963. A Schol.: ἔστι γὰρ καὶ ἰδιώτης Ἰουλιανὸς Χαλδαῖος ἀστρολόγος. — V. 972.: ἐδίδασκεν et βοτανικὴν suprascr. ἰατρικὴν AB. — V. 977. κριθέως A, sic quoque in Epistola. — V. 988. ἔκδικος AB. — V. 1000. ὁ Δρύας καὶ Πειρ. A.

CHILIAS VII.

V. 3. *υἱέως* suprascr. *υἱέος* A. — V. 17. *μὴ δὲ κενταύρϐς* AB. — V. 19. *κιννύρα* A. — V. 22. *παρελέξατο* AB. — V. 23. *ὑπερφιάλων* AB. — V. 34. *δυςπιστήσας* A. — V. 36. *συστολήσας* A. — V. 37. *ἑσπέραν* AB. — V. 45. *ἱπποφορῶν* A. — V. 55. *ὧδε πῶς γράφων* AB. — In tit. hist. 101. artic. *τοῦ* om. A. — In tit. hist. 102 A addidit articulum *τοῦ* ante *κάκρον*. — V. 66. AB Schol.: *Θαλυσίων· Θαλυσία αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν*. — V. 68. AB Schol. ad *ἔθων· ἐξ ἔθϐς βλάπτων*. — V. 74. *τϐδε τῆς* A. — V. 79. *χαυνϐσι τϐς ἀνθρώπϐς* suprascr. *χαυνϐσιν αἰνϐμένϐς* AB. — V. 80. *ὅθεν οὗτος* A. — V. 83. *ὀξεῖς δ' ἐκτρέπει* AB. — In tit. hist. 107. *τοῦ Σαλμων* A. — V. 89. *δῆθε* A. — V. 93. *ἐρίσας τε* A. — V. 98. *ἐπεὶ δὲ ἠφανίσθησαν* A. — In titulo hist. 109 et V. 106. nec non in epistola *μέλλει* AB. — V. 104. *καὶ τερπομένους τοῖς αὐτοῦ* A. — V. 111. *εἷς δέ τι* AB. — V. 126. *στυγῶς* A. — V. 127. *γίνεσθαι* A. — V. 131. *στυγῶς* A. — V. 142. *προβλῆς* A. — V. 144. *κυρίως μὲν εἰς θάλασσαν* AB. — V. 147. *τϐς προμάχϐς ἄνδρας* AB. — V. 149. *καταχρηςικωτέρως* suprascr. *παραχρηςικωτέρως* A. — V. 153. AB Schol.: *Σχάλα· παρὰ τὸ σχῶ, τὸ κρατῶ καὶ τὸ σχάζω*. — V. 158. *εὐαριθμήτοις* AB. — V. 169. AB Schol.: *τὸ κατά τινας ἐγὼ Τζέτζης φημί, οὐχ ὁ Πανσανίας;* et in fine v. *ὄνομα υἱέος* (Gl. *τϐ σελεύκϐ*) *ἀντιόχου* A. — V. 179. *ἀσκληπιόδωρος διοικητὴς τυγχ.* AB. — V. 183. *τεσσαρακοστογδόῃ* AB. — V. 187. *τε καὶ τίλις*, suprascr. *ἕτερόν τι* A. — V. 192. *μάσπετον* AB. — V. 193. *πλατύτατον* et A Schol. ad hanc vocem: *ὁ μάδαρις καλεῖται*. — In tit. hist. 120.: *τῆς τοῦ γύγου* A. — V. 196. *ἥ τις καὶ συγκαλέσασα τῷ γύγῃ* AB. — V. 197. *ἀποκτείνοι* AB. — V. 203. *ἠυτύχει* AB. — V. 214. *ἐς μέσον* A. — V. 223. *ἔχεις μὲν* A. — V. 239. *μέρος* suprascr. *μέρους* A. — In titulo hist. 127. noster A ut Epistola 11.: *περὶ τῆς λυδικῆς λίθϐ — καλϐμένης*. — V. 254. *καλολαΐξιν* A. — V. 255. A Schol.: *πῶς λέγεται τὰ παρὰ τοῖς παισὶ λεγόμενα καλαλάτζια*, quod in Lexic. non exstat. — V. 267. *λίχοντας* A et Schol.: *ἐπιθυμϐντας*. — V. 269. *προπέτης* AB. — V. 274. *ἀλλ' ἐπαρκῶν*, sed suprascr. *καὶ* AB. — V. 275. *τούτου δὲ* A. — V. 279. *γεωσκαφῶν*, superscr. *γαιωσκαφῶν* AB. — V. 282. *καὶ πάλιν πάντες* A. — V. 286. *ἐῤῥεσθε* AB. — V. 288. *ὅθε καὶ ... πᾶσι* A. — V. 294. *δέ που* A. — Titulus hist. 132 in A bene legitur *περὶ Σερβηλίων Καισάρων*. Tzetzes

enim qua est urbanitate iudicem Serbliam alterum Servium Tullium, alterum *Καίσαρα* appellat. Miror Kiesslingium *καὶ σάρων* scripsisse addita notula: „quid sibi velit *Σάρων*, ignoro.“ In nostro libro ms. A posterior manus articulum super *καὶ* addidisse videtur. Formam *σερβήλιος* alteri formae, quam *K*. recepit, *σερβίλιος* praeferendam esse, AB Schol. docent: *Σερβήλιος, ῥωμαικῶς ι· ῥωμαῖοι γὰρ ἦτα ἢ δίφθογγον ἢ ω μέγα οὐ γράφουσιν· ὅθεν οὕτως ἐγὼ ταῦτα γράφω* (scil. *ι* supra *η*). — V. 312. *Θεογύννης* A. — V. 318. *συνοικίσας τούτοις* AB. — V. 319. AB Schol.: *Τριάκων· Ἀργεῖος ἦν ὁ Τριάκων.* — V. 320. *ἔκτοσθε* A. — V. 334. *ἐξήγειραν*, suprascr. *ἀνήγειραν* AB. — V. 354. *κατοικήσας* A. — V. 355. *αὐτὲς εἰς* A, *αὐτὸς εἰς* B. — V. 361. *εὐνάτειρα* A. — V. 367. AB Schol. ad *κατ' ἄλλους·*

Ἱππόστρατος τὸν Αἴγυπτον ἐξ Εὐρυρόης Νείλου
Μόνης υἱοὺς πεντήκοντα λέγει γεγεννηκέναι,
Τὰς θυγατέρας πάσας δὲ τὸν Δαναὸν ὁμοίως
Ἐκ τῆς Εὐρώπης θυγατρὸς τοῦ εἰρημένου Νείλου.

— V. 381. *ὄπισθε* A. — Titul. hist. 138 in nostris AB bene legitur: *περὶ τοῦ, πῶς τοὺς ποταμοὺς ἀπεξήρανεν ἡ τοῦ ξερξικοῦ στρατεύματος ἵππος πιεῖν ἐπικύπτουσα.* — V. 396. *παλινδρομῇ* AB. — In tit. hist. 139 *κατασκαφῆς* A. — V. 404. *ὅπως ἀνασχολήσειεν* A. — VV. 411 —415. om. A. — V. 425. om. A. — V. 426. *ἦλθε δὲ παρ'* A. — V. 437. *νικήσῃς* AB. — V. 455. *τῦ νεκῶ* suprascr. *τὴν* AB. — V. 482. *δόξα*, suprascr. *δόκησις* A. — V. 488. *ἰσχύον* AB. — V. 493. AB Schol.: *Πρὸ λόγȣ — ἤτοι ἀμέσως.* — V. 498. *ȣ πολυπραγμονήσαντες*, suprascr. *πολυπραγμονήσασαι* et *ἐν τῇ λογισμοῦ* AB. — V. 501. *ἐν παραχρήσει* A. — V. 503. *λεγώμεθα* AB. — V. 511. *νόθον* AB. — V. 517. *πάντως λογ.* AB. — V. 526. *θοῇσιν* AB. — V. 537. *ἐπίγνωτε* AB. — V. 545. *δῆθε* A. — V. 547. *ἀναξιγόρας* A. — V. 552. Tzetzes hic ad bellum Romani Diogenis cum Turcis respicit, cui capto pedem imposuisse Sultanum Alp-Arslanum sunt qui referunt. Reliqua alludunt ad fata Romani e captivitate liberati et a privigno Michaele VII. regno privati, et ad irruptionem Uzorum, quos hic Scythas nominat, in Bulgariam et Macedoniam A. 1065. imperante adhuc Constantino Duca. — V. 559. *γναμψώνυχα* A. — V. 562. *ἐπαγγέλλεσθαι* AB, sic quoque in margine A, ubi oraculi versus iterum reperiuntur, in principio haec

verba legis: ἐκ χρησμοῦ φαε.. τῷ ὑπειρωτιδ.... — V. 567. Hamaker adnotat, hic de Livone vel Leone agi, Armeniae vel Ciliciae rege ex gente Rhouperiorum, eumque confundi cum filio illius Theodoro, qui Graecos ex Cilicia eiecit et a. 1152 exscensionem fecit in Cyprum, insulam caedibus et rapinis vastans. Cf. St. Martin Mém. sur l'Arménie, T. I. p. 391. unde etiam temporis aliquam notam lucramur, ex qua discamus, Chiliades non ante illud tempus fuisse compositas. — V. 578. ἅτε AB. — V. 581. τούτοις τε A. — V. 583 om. A. — V. 593. γῆ suprascr. οἶκος AB. — V. 597. οὐ σθένω AB. — V. 601. λέγῃς A. — V. 609. ἐν πατριαρχείοις A. — V. 614. ὄντας καὶ A. — V. 620. προεννοεῖ AB. — Titulus historiae 144 est in A simpliciter Σκύλακος. In margine adscriptum est: βιβλίον Σκύλακος περὶ μεγάλων ποδῶν, μεγάλων ὠτίων, μονοφθάλμων κ. τέρων (?). — V. 638. περί τε A et ἐνοτικτόντων AB. — V. 644. ἡσίγονος AB. — V. 647. ὁ πρωταγόρας τε αὐτὸς ἅμα AB et AB Schol.: Πρωταγόρας ὁ περιηγητὴς καὶ Πτολεμαῖος Διονύσιος. — V. 659. κηρίοις AB. — V. 667. εἰ καὶ AB. — V. 671. σικελῆν AB. — VV. 674 et 675. optime ex nostro A emendantur, et scribendi sunt:

> Ἔχθρον δίνης τῆσιν ὅ πρὶν ποσὶν παῦρα τινάξαι,
> Ῥηιδίως ξηρὴν ἔλασεν ἐς ψάμαθον·

τινάξαι B quoque legit. — V. 681. ἀμφὶ θ' AB. — V. 683. AB Schol.: Ζηνοθέμιδος ἐλεγείας. — V. 696. AB Schol.: Ἐγὼ οὐδὲν τα (sic) πιστεύω. — V. 699. ἀεννάοιο AB. — V. 701. περὶ χλωρῆσιν AB. — V. 705. περὶ κρατέεσσιν AB. — V. 706. pro τάγῃ bene AB praebent τοιγε, ita ut ante ἐδὲ ponendum sit semikolon. — V. 721. ἀντιτείναντες A. — V. 724. ἅςπερ ἐγὼ A. — V. 726. ἐν σφαιρα AB. — V. 730. αὐράνιος A. — V. 733. καὶ τοὺς υἱέας AB. — V. 738. ἀράβων A. — V. 747. ξυνωτέρων AB. — V. 748. AB Schol.: τῦτο τὸ βιβλίον πρότερον ἐγεγόνει βιβλίον ἄγραφον, καὶ ὕστερον ἐγράφη, ὡς λοιπὰ βιβλία τοῦ Τζέτζου. — V. 764. AB Schol.: ἀλκμᾶνος αἰσχύλε δὲ οἱ στερνόφθαλμοι. — V. 766. τε οἱ μαντόποδες A. — In titulo hist. 145.: ἄρτον καὶ ὀφελίας A et Schol.: ζήτει μὴ παρέλειψε στίχος. — V. 770. πρὸς ῥυπαρὸν A. — V. 772. AB Schol.: ἡ ἄρτη ποῦ ἐφεύρηκας καὶ γράφεις πεπαρμένας; — V. 774. που suprascr. δὲ A. — V. 780. βραχέος A. — V. 782. μοιραλοιφίαι A. — V. 799. θναίσκομεν AB. — V. 806. ὁ ἀνὴρ A. — Titulum hist. 148 A om. —

V. 807. AB Schol.: *ἐκ τοῦ Ἱπποκράτους δὲ τοῦτό φησι* et in fine versus AB *μελαγχολῶντας*. — V. 809. *θηρᾶν* (suprascr. *ποθεῖν*) *τὰς ἡσυχίας* AB. — V. 810. *κορίνθιος γλαύκου τοῦ τοῦ* AB. — V. 821. *πυκτῷ* A. — V. 834. *ἤγουν* AB. — V. 835. *δὲ* suprascr. *γὰρ* A. — V. 838. A Schol. ad *τῶν Μυλιῶν· οὐχ ὅτι ἀλληγοροῦσι τοῦτο ἀλλὰ Σολύμους μέν φασι Μυλιᾶς*. — V. 839. In margine AB Tzetzes scribam adloquitur:

Ὦ μιαρὲ, παμμίαρε καὶ κοπρωτὰ βιβλίων,
Ἑβραῖε, τοὺς Ἑβραίους νῦν Ῥωμαίους ὀνομάζεις.

V. 849. AB Schol.: *τὸ σχῆμα ἀστεῖον καὶ χαριεντισμὸς, ἔστι δὲ τῆς γλυκύτητος μεθ' ἑκουσίου κοινολεξίας*. — Ad V. 854. A Schol.: *τὴν βίβλον τὴν πρωτόγραφον ἐμοῦ τις ζητησάτω, Καὶ ἐξ αὐτῆς ὀρθούτω δὲ τὰς τούτου φλυαρίας*. — V. 855. *ἀποσφερίζεται* A. — V. 864. *εὐκληρημάτων* AB. — V. 870. *οὗτος λοιπὸν* AB. — V. 881. *ξύμφιλον* A. — V. 886. *ξύμφιλον* A. — In titulo hist. 151.: *ὁ Θερσίτης* A. — V. 889. *ὑπάρχων* suprascr. *ὑπῆρχε* A et Schol.: *τὸ σχῆμα ἑφερμηνευτικόν· ἀνεψιὸς γὰρ ὁ ἐξάδελφος*, cf. ad VI, 373. — V. 892. *ὅς ῥιφῆναι ἀφ'* A. — In tit. hist. 152.: *τί διαφέρει* A. — V. 906. *οἰκῆσαν οὐ συνήθως* AB. — V. 921. *ψύχει* AB. — In titulo hist. 153.: *πολυπροφερέστερον* AB et sic in epist. 20. — In tit. hist. 154.: *ὁ Φειδίας* A et *τοῦτο* suprascr. *τούτῳ* AB. — V. 932. *εὔχειρι* AB. — V. 949. *Σώστρατος* A in contextu, sed ad marg. AB: *Τὸν Σώστρατον ὁ μιαρὸς Σώκρατον βλέπεις, γράφει*. — V. 955. *νέβρως* AB sed ad marg. AB: *γράφε καὶ νέβρῳ*. — V. 959. AB Schol.: *Σημείωσαι πατροδιδάκτους· Ἱπποκράτης καὶ τούτου παῖδες, Νικόμαχος ὁ Ἀριστοτέλους, οὗτος ὁ Τζέτζης ὁ Χοιρίλλου, Σωπάτρου καὶ Συριανοῦ καὶ Πλουτάρχου υἱὸς, καὶ πρὸ τούτων οἱ Πυθαγόρου παῖδες καὶ ἕτεροι μυρίοι*. — V. 965. *διὸ φυγὼν* A. — V. 969. *οὕς* suprascr. *οἷς* AB, *καὶ τῷ Πραξαγόρᾳ δὲ τῷ Κῴῳ* B, *ἑτέρους* suprascr. *ἑτέροις* AB. — V. 975. *δευτέρως* AB. — V. 976. *θεοτταλοῦ* A. — V. 979. *σκέπων* A, *σκέπτων* B. — V. 988. *ἔλεγεν* AB. — V. 989. AB Schol.: *Καὶ γὰρ οἱ ἰατροὶ θεωροῦντες τὴν τὰς νόσους τὰ πάπ* (sic), *τὰς λύπας, τὰς πληγὰς, ἰδίας λύπας αὐτοὶ αὐτῶν κερδαίνουσιν*. — V. 994. *ὡς μέγα* AB.

CHILIAS VIII.

Ad V. 3. A Gl. *χρησμὸς δοθεὶς Μιλησίοις*. — V. 5. *κομήταις* AB. — V. 7. *ὀξύλου* A, *ὁ ξύλου* B. — V. 18. *ἐν παροιμίαις γράφουσι*

Δίδυμος καὶ Ταῤῥαῖος AB. — In tit. hist. 160.: *τȣ̃ ὑςερίσαντος* AB. — V. 24. *κληθεὶς καὶ τάχιστα χρῄζων εἰς δεῖπνον φθάσαι,* suprascr. *εἰς ἄριστον καὶ χρῄζων ταχὺ φθάσαι* et Schol.: *φθάσαι καὶ μικρὸν καὶ βραχύ ἐστι· ἀπὸ μὲν τȣ̃ φθάω, φθῶ, φθᾶσαι μακρὰ, ἀπὸ δὲ τȣ̃ φθάζω, φθάσαι βραχύ· ὡς τὸ ἐᾶσαι, ἐάσαι* A. — V. 29. *τὰς καμπτὰς ... δρόμον* A. — V. 31. *περὶ ἑσπέραν* A, *μόλις δὲ νῆστις* AB. — V. 36. *θ' αὐτῷ* AB. — V. 41. AB Schol.:

Ζήτει τὸ Τζέτζου ἐφευρεῖν πρωτόγραφον βιβλίον·
Ἐκεῖθέ τε μετάγραφε, μηδ' ἐκ βορβόρου τόσης.

— V. 43. A om. — In titulo hist. 162.: *περὶ τῆς παρὰ τȣ̃ σωτῆρος* AB. — V. 47. *τὸν τουτοσάριθμον* A. — Titulus hist. 164 in AB: *περὶ σιγῆς πυθαγόρου· ἐῤῥήθη δὲ ἐν ρξδ. ἡ τῶν ἑβδομάδων κτλ.* Haec verba procul dubio ipsius sunt Tzetzae qui cum titulum iam scripsisset rei in ep. 32. occurrentis subito recordatus est, se eadem antea tractasse. — V. 64. *ἴσκε* suprascr. *ᾔσκει* B et *λέγειν* AB. — V. 69. *οὗτος ὁ τέττιξ* A. — V. 70. *ἂν δ' ἔλθοι ψύχος* AB. — V. 72. *οὐ πείθει* A. — V. 85. *συνεστρέφετο* AB. — V. 89. *ἔφθασαν ὡς* A. — In titulo hist. 167 *σεραφίων* A; in epist. 34 AB *σεριφίων,* sed V. 94. *πλὴν μόνων σεριφίων* suprascr. *σεριφείων.* Proverb. *σερίφιος βάτραχος* ap. Aristot. Mirab. c. 71. Aelian. N. A. 3, 37. paroemiogrr. et alios. Ceterum L. Dind. adnotat, in numis ap. Mionnet. Suppl. vol. 4. pag. 400 seq. modo per *ι* modo per *ει* scribi. — In titulo hist. 168.: *πλέον σὺ ῥήτωρ* AB, *ἤπερ ὁ τέκτων* A et sic in Epist. 35. quoque, cf. Il. V, 59 sq. — V. 99. *εἰρήκει* AB. — V. 104. *ἀμφότεραι* A. — V. 106. *ἀλλαχόθε* A. — V. 107. *εἴτε παιζὸν* A. — V. 108. *παρθένον γράφω,* suprascr. *λέγω* AB. — V. 117. *ἀναινομένην τ' ἐδάμασσε* A. — V. 118. *ὁμηρόκεντρον* A. — In tit. hist. 170. *ἰάμτος,* sed vera lectio est *ἰάματος,* ut epist. 36. docet. — V. 141. *τυφῶν* AB. — V. 142. *τῷ δὴ* A. — V. 144. AB Schol. ad *καὶ καταράττων·*

Ἀνέμους ῥάππας ἤκουσέ τις πώποτε τῶν δένδρων;
Ὡς γράφων τὸ βουβάλιον τὴν βίβλον ἀχρειοῖ μου,
Ἀβάσκανον τοῖς γράψασι, πρὶν κἂν τι διορθώσω.

In libro, quem Tzetzes ante oculos habuit, igitur lectio *καταράπτων* erat. — In titulo hist. 172. *ἐκ τῶν* A om., quae quidem verba in epist. 38. quoque desunt; et *λάβε* pro *ἔλαβε.* — V. 157 et sq. *ἰχθῦν* AB. — V. 181. *καὶ σχεδίως* AB. — V. 183. *ἤπερ ὁρῶν* A. —

V. 186. ἀπιστεῖ A. — V. 187. γινέσθω ἄπιστος A. — V. 190. μεταγράφειν AB, quod iam Kiessl. coniecit. — In titulo hist. 177. ἀγάμενος εἴδεται AB, et sic etiam in epist. 38. — V. 198. βλαῖνα A, βλαῖννα B. — V. 205. κρύπτουσα A. — V. 210. ἐν τῷ μεμνῆσθαι A. — V. 222. ὁ om. A. — V. 223. AB Schol.: αὐτὴν πρὸς τὸ σημαινόμενον· ὁ γὰρ θνητόψυχος θνητὴν δοξάζει τὴν ψυχήν. Cf. Tzetz. Exeg. in Il. pag. 64, 2.: τῶν θνητοψύχων ἐστὶν Ὅμηρος. — In titulo hist. 181.: περὶ τοῦ σωκράτους et λείψομαι A, pro quo in Epist. 38. μεταλήψομαι. — V. 234. καθειρκθεὶς A. — V. 238. παρέβαλλον A. — V. 244. εἶναι καὶ δικαιότερα A. — V. 249. ἔννοιαν AB. — V. 259. τῷ πρώην AB. — V. 266. τίς (pro τί) στόμα A. — V. 269. προγεγραμμένην A. — V. 273. ἐκ τόπου AB. — V. 306. νίκαις δὲ ἡμῶν A. — V. 309. ὁ κίονος suprascr. τοῦ AB. — V. 325. Κελάδου A. — V. 326. ἐν Μελίττῃ A. — Post V. 329 A versum inserit: ὁπόσας ἐχειρούργησεν ἠκριβωμένῃ τέχνῃ, sed ad marg. adscriptum οὐκ οἶδα, quibus verbis Tzetzes ipse in dubium vocare videtur, se auctorem huius versus esse. — V. 334. ἡρακλῆ A, κόπρον τε suprascr. τὴν AB. — V. 342. ἐκινδύνευσε AB. — V. 344. ὀπτρικῆς AB et V. 347 uterque ὀπτρικὸς. — V. 349. πλάττων bene A. — V. 350. εἰς πλέον A, ἐς πλέον B. — V. 353. τῶν ἀθηναίων AB. — V. 358. τοῦτο AB. — V. 359. ὀπτρικός AB. — V. 360. σμικρότερα A. — V. 362. αὐτοὺς ἔχον A. — V. 363. ὕψος τὸ τῶν A. — V. 369. τὸ δ' Ἀλκαμ. AB. — V. 373. Prius hemistichium locum ex auctore quodam allatum esse monet Duebner. — AB Schol.: μηδεὶς σόλοικον τοῦτο νομίσοι, ἀλλ' οὕτω συνταττέτω· ἣν ζῶν μυκώμενος ἦλθε θηλάσαι (sic etiam in contextu) μόσχος· εἶτα τὸ λόγος, φησὶν, ἢ φέρεται ἢ τοιοῦτον. — V. 378. om. A. — V. 381. πιμπρᾶν A. — V. 390. ἐν τόποις τῆς ἐφέσου, suprascr. ναοῖς τοῖς ἐν ἐφέσῳ AB. — V. 396. εἰκόνι πάνυ AB. — V. 400. τῆς ἐφέσου A. — V. 403. παλαμήδην A. — V. 404. ἔσχεν ὀρυγμαδός AB. — V. 405. ὥσπερ ἔγραψεν AB. — In titulo hist. 199. πασικράτες suprascr. στασικράτες AB. — V. 411. οὐχὶ προεξείκασμα A. — V. 425. ἐπιγραμματογράφος A. — V. 426. λεύσσων A. — V. 435. δρᾶμά τι A. — V. 448. ἀγαμήδη A. — V. 449. AB Schol. ad ὑπερυδραγυρίζειν· νικᾶν καὶ τὸν Ὑδράργυρον ὅς κλέπτης ἦν ἐν χρόνοις Τζέτζου τοῦ συγγραφέως. — V. 450. ἀλλὰ διδοὺς A. — V. 462. ἀμούσας A. — V. 464. τῶν τεχνικῶς AB. — V. 472. δῆδε A. — Titul. hist. 204. περὶ τοῦ εἰς τὸν A. — V. 481.

εἴτε μὴν suprascr. *μὲν* A. — V. 491. *τζέτζη* A. — V. 494. A Schol.: *ἔλλειψις ἤτοι ὁρῶντες ἢ ἀκούοντες.* — V. 495. *ἠλγύνοντο* AB et *εὐηργετουμένοις* A et eadem lectio vs. 497. — V. 505. *τῶν πάντων ἀποπίπτασι* A. — V. 517. *σιμόκρατος* AB. — V. 529. *σοι νῦν* A, quod explicat B, qui habet *σοι* suprascr. *νῦν.* — V. 536. *προςβλέπει* suprascr. *πῶς βλέπει* AB. — V. 552. *εἰρωνείαν* AB. — V. 584. *λέγω δὲ τοῦ καὶ* A et Schol.: *ζαβουσκοτέλη βαρβαρισμός ἐστι διὰ τὸν ἀστεϊσμόν· Κούρβας υἱὲ οὐδὲ σκουτέλην ἐνόεις γράφειν;* Duebner Kurbam nomen scribae esse monet, et pro *ἢ δὲ* per ironiam *ἡδὺ* coniicit. — V. 597. *οὔ ἔφην* A. — V. 603. *ἀργέαν* A. — V. 617. *τὸ ἔργα δείρων* A. — V. 622. *εἰς ῥέων* A. — V. 627. *προςβοῤῥᾶν* A. — V. 645. *φέροντες ἐνσφαγίσματα* A. — V. 647. *γράφειν* A. — In titulo hist. 214. *περὶ χεῤῥονήσου* A. — V. 652. *πράσινον* AB. — V. 655. *θρακίας* AB et sic quoque vs. sqq. — V. 661. *ἀπηλιώτης* A. — V. 673. *τῆς ὄπισθε* A. — V. 674. *ὄπισθε* A. — V. 690. *γάδειρα* A. — V. 691. om. A. — V. 693. *γάδειραν* A. — V. 709. *λυσητανῶν* AB. — V. 710. *καὶ βέλων* A. — V. 711. *καὶ μάγνος* AB. — V. 712. om. A. — V. 717. *θρακίαν* A. — Ad titulum hist. 217. AB Schol.:

Καὶ νήσους τις ἀρσενικὰς τῷ μιαρῷ νῦν μάθε,

Τῷ, ὅστις κατηχρείωσεν, ὡς βλέπεις, μου τὴν βίβλον·

— V. 718. *μέγιστοι* AB et *ἰουερνία* suprascr. *ἡ λεγομένη βαραγγία* AB. — V. 725. *φόλεων* AB. — V. 726. *τὸ τῷ* A. — V. 741. *ἀνατολὰς* AB. — V. 746. *δυσσομένου* AB. — V. 756. *μηδέπω* suprascr. *μηδ᾽ ὅλως* A. — V. 757. *περὶ βόρειον* A. — V. 760. *βορέου* suprascr. *βορέα* AB idem VV. 764 et 766. — V. 767. *τὰ γένη* A. — V. 773 et sq. *καρπαλοὺκ.* A. — V. 779. *τὸ σκυθικὸν* A. — In titulo hist. 225. *πολυχούμενος* A. — In titulo hist. 226. *λυκομήδους παρθενῷ* A. — V. 795. *ἑξῆς υἱὸς* A. — In tit. hist. 227. *μηδὲ περὶ τὴν* A. — V. 811. *ταῖς ἡμῖν* A, *ταῖς ἡμῶν* B. — In tit. hist. 228. *ποιήσαιμεν καὶ οὐκέτι* A. — V. 828. *ὑπάργυρον* A. — V. 839. *μετολισθάνοντος* A. — In tit. hist. 232. *καὶ τοῦ οἷον* A. — V. 857. *ἥρων* AB. — V. 865. *ἐγίνετο* AB. — V. 869. *μανίη* A. — V. 870. *διαφέρεσι* A. — V. 874. *ἡ καὶ παραπλ.* A. — V. 878. AB Schol. ad *ἐκστάσεις· ζήτει· λείπει τὸ* (l. *τί*) *εἰσὶν οἱ μαινόμενοι. Τὸ γράμμα τȣτο κόπρος ἐστὶν Αὐγέυ.* — V. 890. *τύρανος* A. — A. 895. *πηγνῦντες τε ποιτίαις* AB et Schol.: *Ἀριστοτέλης καὶ ἕτεροι πιτύαις γράφουσιν, αὐτὸς δὲ ποιτίαις γράφω κατὰ τὸν Ἀλκίφρονα ῥήτορα.* — In titulo hist. 236. *ἀτοπώτατον* AB. — V. 909. A Schol.:

οὐκ οἶδα τί γράφει ὁ μιαρός. — V. 910. πλὴν οὐδὲ AB. — V. 915. ἔραινον αὐτοῦ πάσης A. — In titulo hist. 241. περὶ χολώντων καὶ περὶ παιόντων A. — Titul. hist. 243. παροιμία ἡ λέγουσα καὶ ταῖς ἀηδόσιν Ἀριστοτέλου συλλογισμῶν καὶ τοῖς ἀετοῖς τῶν τοῦ Πλάτωνος δογμάτων A. — V. 936. ἀθέσμων παρανόμων A. — V. 937. εἶναι κοινὰς AB. — V. 940. οὔτε καὶ βίβλον A. — V. 953. περὶ ἀνδριανοῦ A. — VV. 963 et 967. πάζιον, sed in titulo et epistola τοπάζιον A. — In tit. hist. 249 τῆς παρὰ προθύροις A. — V. 979. ἀνίσταται A. — V. 999. Καίσαρ AB.

CHILIAS IX.

V. 4. μετατρέψας A. — V. 5. Καίσαρ A. — V. 10. Καῖσαρ A. — V. 11. συγκροτηθέντος AB. — V. 22. τὸν πρῶτον A. — V. 25. νικᾷ τὴν δίκην AB. — V. 27. θερμοτέρων AB. — V. 34. θραύσῃ AB. — V. 44. φοινικῶνα AB. — V. 59. κατά γε γῆν B. — V. 63. ἀκενώτους suprascr. ἀκενώτοις A. — V. 70. AB Schol.: Καταστρατηγία ἐστὶ μηχανὴ στρατηγοῦ εἰς ἀπάτην τῶν πολεμίων, ἑαυτοῦ δὲ νίκην. — V. 83. ἐκπέσῃ A, ἐκπέσοι suprascr. ἐκπέσῃ B. — V. 97. καὶ αὕτη πάλιν δὲ ἡ φλὸξ εἰς οὐρ. ἀνήρθη A. — V. 103. σιναίῳ AB. — V. 108. ὅθε A. — V. 110. πρὸς τοῦτον AB. — V. 112. καὶ μόνον A. — V. 114. AB Schol. ad τοῦ ὀρνέου· ἦν γὰρ καὶ Γίγας Πορφυρίων. Ἡ λέξις κτλ. — Ad titulum hist. 257 in A additur: καὶ πόθεν ἐτυμολογεῖται. — V. 118. ἐποχούμενον αὐτὸν ἄγαν AB. — V. 120. ἀγερόχον ἀγέρωχόν μοι κάλει AB. — V. 123. τὰς πυγὰς AB. — V. 124. ἰχθῦς AB. — V. 130. σκυτάλη A. — V. 131. om. A. — V. 139. ἐπὶ μήκει AB. — V. 140. εἰλοῦντα A. — V. 142. ἀνεγινώσκετο A. — V. 144. ἀφείλιξε A. — V. 155. om. A. — In tit. hist. 259 μωνῆς A. — V. 159. ἔνοπλος AB. — V. 161. θαλάσσαις ἀπεπνίγη suprascr. ἐθεώθη AB, et B Schol.: θεωθῆναι λέγεται καὶ τὸ θανεῖν καὶ πνιγῆναι, ὡς Φιλόστρατος καὶ οἱ λοιποί· ἀποθεωθείσης τῆς Σεβαστῆς. Ἀφρικανὸς δὲ· ἀποθέωσεν ἱέρακα ἐν ὕδασι. — Ad VV. 163 et 164. adscriptum in A ἴαμβοι. — V. 166. πετόμενος A. — V. 175. φακὴν AB et V. 178. φακήν. — V. 179. ἀπατημία A ἀπάτη μία B. — V. 191. μοι πεφιλμένε A. — V. 208. κεκαλυμμένοις AB. — V. 215. τῆς τῆς μητρὸς A. — In tit. hist. 262 ἀρισταγόραου A. — V. 216. ὑπῆρχεν A. — V. 217. δὲ pro γὰρ A. σκύθας A, πέρσας B. — V. 219. παρὰ δαρ. AB. — V. 220.

μὴ ἐᾶν κτίζειν αὐτὸν Μυρκῖνον A. — V. 226. *στάσεις τινὰς ἐγ.* A. — V. 228. *στυκτὰ* A. — V. 230. *ὁμοῦ τε* AB. — V. 235. *σατράπας* A. — V. 236. *ἀγορεύειν*, suprascr. *ἀγορεῦσαι* A. — V. 240. *εἰς τέλος* A. — V. 243. *γῆν τῶν σούσων* A. — V. 247. *ἐννενηκοστὸν* AB. — V. 255. *τὸ ἑαυτοῦ* A. — V. 258. *τὴν ὑμετέραν* AB. — V. 268. *ἀχθείη* AB. — V. 271. *ἀστένῳ* A. — V. 279. *γίνεσθε* A. — V. 282. *ἡμαξευμένοις στίχοις* synonymum *τῷ δημώδης*, cf. Scylitz. in Isaac. Commen. p. 808: *τὸ δήμωδες τοῦτο καὶ καθημαξευμένον ἐπιλέγων κτλ.* et Suidam *οὐ καθημαξευμένος.* — V. 288. *τὰς χάρτας* A. — V. 290. *τῷ ἐπιδιοικήσεων* A. — V. 291. *ἐν στιχικοῖς* A. — V. 292. *ἴσον* AB. — In tit. hist. 266 *τί* suprascr. *τίνι* A. — V. 312. *εἴργει τὸ ὄμμα* AB. — V. 313. *κατειργρύει* A. — V. 323. *τῆς θήρας* A. — V. 330. *στυλοβάτας* AB. — V. 331. *πάντας ὦσι* A. lege: *πάντως παρὰ τὰ κτλ. τῶν κοινοβίων* AB. — V. 332. *ἐρήμοις* A. — V. 334. *ὧν* (suprascr. *οὕς*) *βίος εἶδεν* AB. — V. 355. *παρέλειψα* A. — V. 361. *ἡσιοδείων* AB. — V. 366. *ἔχδαι κεράτων* A et *κέρως* AB. — V. 367. *τἔτον νῦν* A. — V. 371. *λέγετε* AB. — V. 372. *ὑπερ ὑμῖν δοκεῖ σοι* A. — V. 394. *ἥρας δὲ τὴν τόλμαν τὴν ἐκείνου* A. — V. 401. *ἱππομιγεὶς* A. — V. 405. *νέως* A. — V. 408. *μηδαμοῦ τῶν ἐπ. λόγων* AB. — V. 413. *τρέποντα παλ.* A. — V. 414. *κομπολακυθοῦσιν*, suprascr. *τοῖς φλυαροῦσιν* AB. — V. 415. *ἐπάρχου* AB. — V. 419. *κεντᾶν*, suprascr. *κεντεῖν* A. — V. 420. *ἀγρότας* AB. — V. 432. *γνώρισμα* AB. — V. 434. *ἀμφίβαλλε* A. — V. 444. *πλὴν γέρων* A. — V. 466. *τὸν ταῦρον* A. — V. 469. *ἴαμβρον σχόντα* A. — V. 471. *ἤκουσας* AB. — V. 482. *ἵπποις τοῖς* B, *μαγνιτίδεσσι* A et idem V. 487. *μαγνιτίδων.* — V. 488. *οὕτω κατ'* AB. — V. 492. *δ'* om. A. — V. 496. *δυωδεκατεοι* corr. in *δυωδεκαταῖοι* A. — V. 499. *ὧν τῷ ἑνὶ* A. — In titulo hist. 275 *περὶ σεραμείων* A. — V. 513. *χλωρῷ* AB. — V. 515. *συρῶντας* A. — V. 534. *ὁ πρότραγος τῶν τράγων* AB, *τράγος* appellatur is, qui in uxoris adulterio acquiescit vel eam prostituit et alteri offert, qualem nos cornigerum appellamus. — V. 539. *μέλλουσαι* A. — V. 542. *εἴργεσθαι* A. — V. 562. *ταύτην δὲ ἑνὶ ἐν.* A. — V. 585. *μακρὰν* A. — V. 599. *κάτωθε* A. — V. 609. *παρῃροῦντο* suprascr. *παρῃτοῦντο* A. — V. 613. *ἐπαγρυπνότερον* AB. — V. 620. *κατασφαγαὶ* A. — V. 637. *πανοπλίας* AB. — V. 640. *λέγω* A. — V. 646. *καλοῦμεν* A. — VV. 663—665. ex AB sic restituuntur:

Ὦ Τζέτζη ἀῤῥητόρευτε (ἀῤῥητοτέρεε AB) Καματηρῷ ἐπάρχῳ,
Καὶ πάντων χωρικώτερε τῶν ἐν τῇ Κωνσταντίνου
Παπάδων ἀμαθέστερε κλεπτῶν ἱεροσύλων
Οἱ ῥήτορες κτλ.

— V. 684. *λαμπρυνθείης* AB. — V. 685. *καταλύσουσι*, sed in marg. *καταλύθουσι* A. — V. 693. *ὄπισθεν* A. — V. 695. A Schol.: *οὐκ ἔστιν ἡ θεσσαλονίκη θετταλία, ἀλλὰ ἡ φθία, φέρσαλα, λαρίσσα, τρίκαλα.* — V. 699. *τρικάλων* A. — V. 700. *βοίβης* A. — V. 713. *λόγων* A. — V. 724. *τὰ ἔπη* AB. — V. 732. *αὐτὰ ταῦτα χρησάμενος* AB, ad *χρησάμενος* A Schol.: *λαβὼν, αἰτιατικὴν.* — V. 749. *πάντως* A. — V. 767. *ῥαχὴρ* A. — V. 768. *ἄλλους* suprascr. *ἄλλοις* AB. — V. 772. *ἄῤῥαν* A. — V. 775. *κατῖσον* AB. — V. 783. *ζέλφαρ* A. — V. 791. *πήκτην* AB. — V. 794. *πάντας τοὺς ὅσοι πρὸ αὐτῶν* AB. — V. 799. *οὕτως ἔχωσιν* A. — V. 800. *ὀωρίζεμεν* A, *ὀαριζέμεν* superscr. *ὀοριζέμεν* B. — V. 807. *ὄρος* A. — Ad titul. hist. 288 ad marginem in AB: *χρησμὸς σιβύλλας ἢ φαέννους τῆς ἠπειρώτιδος* (*ἠπειράτιδος* A). — V. 815. *βάκιδος οὗτος δὲ βυζ.* A, *οὗτος δὲ περὶ βυζ.* B. — V. 816. *παλινδρομεῖν* A. — Ad VV. 821 et 822. A Schol.: *ζήτει στίχον.* — V. 823. *ὧν τὰ λοιπὰ* A. — Vss. 824 sqq. ex Zosimo II, c. 37 descripti, sed ibi legitur *τάχυ δ' ἐπιβήσεται ἀρχὴ Ἀνδράσιν*, et versus pertinere iudicantur ad ingentia tributa Bithynis imposita et regiam sedem CPoli constitutam, ut haec exemplo esse possint, quomodo vetera oracula saepius ad res novas interpolatione accommodata sint. — V. 829. *τοῦ ἑαυτοῦ* A. — V. 851. *αὐτὸν τοῦ μὴ* AB. — V. 868. *ὁ δέ γε* AB. AB Schol.: *Θεοδώριτος κύριον ι, Θεοδώρητος ὁ ἐκ θεῦ δωρηθεὶς ἦτα.* — V. 871. *παταρεὺς* AB. — V. 884. *θετταλικαὶ*, suprascr. *θρηίκιαι* AB. — V. 887. *ἀρκαδίης* AB. — V. 893. *αὐτῷ τοῖς* AB. — V. 895. *ἡ περὶ Κυρ.* AB. — V. 901. *ἔκ τινος Κέλλερ Τυῤῥηνοῦ, ὃν Κέλλερον νῦν ἔφην* AB. — V. 904. *ὑπερήλλατο* AB. — V. 906. *βαλλόντα* AB. — V. 907. *Κέλλερ* AB. — V. 923. *ἔωργε* A. — V. 929. *ἡμύσειε* AB. — V. 935. *τὰ πρώην* A. — V. 945. *πεῖρὰν* (sic) A. — In tit. hist. 298 *φαλλαίνας* et *φάλλαινα*, et V. 953 et in epist. 63 sic scribitur. — V. 954. *φῶς καὶ αὐτὴ* (in marg. *φάλλαινα*) *καλουμένη* A. — V. 957. *ζωύφιον* A. — V. 973. *σύρει* AB. — V. 977. *ἐκφαντικώτερον* A. — V. 980. *ἐν λόγοις*, suprascr. *ἀλόγοις* A. — V. 986. *ταῦτα παικτέα πᾶσιν* AB, ut non necesse sit, cum Hamakero coniicere *προῤῥιπ-*

τέα. — V. 987. πυραυστούμοροι AB. Alludit Tzetzes ad proverb. πυραύστε μόρος, quod de iis dicitur, qui ipsi sibi mortem et exitium accersunt. Cf. Aeschyl. senarium, a Tzetza ad Lycophr. 83 et Aelian. N. A. 11 laudatum: δέδοικα μωρὸν πυραύστε μόρον. — V. 991. νειλώας A. — V. 994. ὡς ἐκθλιβέντος ἐν κτλ. AB. — V. 995. δίφθογγονειλέως (sic) AB.

CHILIAS X.

V. 7. πλὴν ὑπερβολικὴν ὑπερβολὴν AB. — V. 9. πάσας τὰς θαλάσσας AB. — V. 10. πελαγήσειεν AB. — In tit. hist. 303. ἔκφυλον suprascr. ἔκφυλλον AB. In epist. 65 legitur ἔκφυλον. — V. 18. τῶν φανίων AB. — V. 23. αὐτὰς εὐκλήσει A. — V. 40. ἐκφυλλοφόρησιν A. — V. 43. σφοδρότατος AB. — In tit. hist. 305 ut in epist. 66 ἐμβρόντητον A. — V. 49. A Schol.: νοῦς καταχρηστικῶς τοὺς λογισμούς. — V. 77. AB Schol.: Μῶλυ εἶδος βοτάνης, ἥπερ ἔδωκεν Ὀδυσσεὺς τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Κίρκης τῇ ἀγριοπη (superscr. μνι) λέγεται ὅτως. — V. 85. πρὸς εἱρμὸν AB. — V. 87. ὡς πρὶν εἰρήκειν A. — V. 97. ἀμμὼς A. — V. 106. ἐξαλλοῦνται A. — V. 107. αὐτοὺς suprascr. αὐτῆς AB. — V. 120. ὡς τίνες ἄρχειν AB. — V. 122. ἐν γῇ τῇ AB. — In titulo hist. 313. κρείττω τῷ A, lege κρείττω τῶν, ut in epist. 65. — V. 154. αὐτὸν A. — V. 167. παρὰ τὸ μνήματα AB. — V. 168. τῇ ἐρήμῳ AB. — V. 189. ἀκούσαντες AB. — V. 192. ὅρους τε A. — V. 194. μέχρι σχεδόν γε καὶ αὐτῆς πόλεως Κωνσταντίνου AB. — V. 198. Μαντύαν A. — V. 203. τέτε τε A. — V. 206. κορέσασα A. — V. 207. κατεῖχε A. — V. 211. πάντες AB. — V. 219. πηγῶνας A. — In tit. hist. 319. pro πελον A legit πλέον et sic quoque in Epist. — V. 239. πηγοῦς A. — VV. 240 et 241. om. A. — V. 243. δ' ἄκουσον AB. — V. 252. φρικώδει A. — V. 262. τῇ λεοντῇ A. — V. 264. ἐπιστολαίῳ suprascr. ἐπιστολίῳ A. — V. 265. λέξομεν AB. — V. 267. ἤσχαλε A. — V. 272. ἐντεῦθε A. — V. 274. ἀκριβεσέρως A. — V. 277. συμμορίαις AB. — V. 297. γενόμενον A. — V. 313. λέγειν A. — V. 323. εἵμεναι AB. — V. 325. ἱστουργίας μὲν AB. — In titulo hist. 328. τὰς γραφάς A, sed in Epist. τὰς βαφάς. — V. 341. ἥδε σφυρὰ A. — V. 344. αἱ κάτοικοι γυναῖκες A. — In tit. hist. 329. ἐργασίας ut in Epist. — V. 349. δευτερεῖα A. — V. 356. ὄψα AB. — V. 359. ἄρτους A, ὑποδέσεις A, ὑποδύσεις B. — V. 362. AB Schol.: Σῇ (i. e. σημείωσαι, sed lege ζήτει) ὅπως ὁ παρὼν συγγραφεὺς

ἔγραφε τάδε. — V. 367. ἦν γράφων A. — V. 373. γελοῖον ἦν ἂν AB. — V. 375. ἐκίνης A. — V. 377. μὲν ἔφαν AB. — V. 378. περὶ εἰρίων AB. — V. 384. θρηίκιαι, suprascr. θετταλικαί AB, et A ad marg. θρηίκιαι· θετταλωτικαί. — V. 386. A Schol.: κεῖται μοι (sic). Οἱ γράφοντες πῶ (sic) ποτε ὀξεῖαν καὶ οὐ περισπωμένην, πῶς καὶ εἰς τὸ κεῖται μοι οὐ γράφουσιν ὀξεῖαν. — In tit. hist. hist. 331. καλλυνομένου ῥεύματα A. — V. 390. δύρκει A. — In tit. hist. 332. ad προςλαβοῦσαι subintelligendum est Θῆβαι quod ex ep. 71. discimus. Pro δευτέρως A et Ep. habet δεύτερον. — V. 409. ἀτειχίστους δὲ A. — V. 410. ἔκτισεν A. — V. 424. ἀφάντȣ μύλȣ ἀλέσματα AB, cf. ad Chil. VI, 799. — V. 433. ἐμφρονεστάτως AB. — V. 434. ἐβλάστησε A. — V. 436. ἅτε σειρᾶς A. — V. 455. ἐγγρόμενος A. — V. 456. ἔνθαδ' ἔχων αἰσθῆτα AB, αἰγανέην A. — V. 457. τὸ λεῖπον AB. — V. 465. ἐπέγνω A. — V. 467. ἦσαν παρὰ τοῖς AB. — V. 469. πάντως AB. — In tit. hist. 333. τοῦ παρὰ A. — V. 478. εὕρης AB. — In tit. hist. 334. ut in Epist. πολλαῖς ἐν δεκατ. A. — V. 481. σέβας τὴν AB. — V. 487. σεβῆρος suprascr. σέβηροι A. — V. 494. σφαιτερίζονται A. — V. 500. φαμὲν τῇ ἀρετῇ ἐπίσης A. — V. 528. ἄφθαρτον A. — V. 545. ἀγχίνους γὰρ AB. — V. 547. ἕτερος A, ἕτεροι B. — V. 548. λέγωσι AB. — V. 564. καλῶ κεκυβεῶναι A. — V. 568. τοῦ ἀεισφέρου A. — V. 572. οὐδαμῶς A. — V. 574. καπνός ἐστι καὶ λύονται συντόμως AB. — V. 576. καθεὶς AB. — V. 587. ἐγείρει A. — V. 594. καὶ αὐτὸς A. — In titulo hist. 343. ὄντως φημὶ φιλοσοφίαν A. — V. 600. καὶ ὄντως ὄντων ὄντων AB ut iam Hoeger coniecit. — V. 623. καὶ πάρετον AB, cf. Jo. Malal. p. 262, 5.: νόσῳ βληθεὶς καὶ πάρετος γενόμενος ἐτελεύτα. Hamaker legi voluit pro παρυιὸν, quod sensu caret, παρέντα, quod per compendium scripturae positum fuisse coniecit pro παρεθέντα i. e. remissum, membrorum et nervorum relaxatione laborantem. — V. 624. τῶν χρωμάτων A. — V. 625. τῷ στρατηγῷ θηβαίων AB. — V. 630. ὤνησε A. — V. 636. ἐκτραπίαν A. — V. 658. πρῶτον ἐγέλων A. — V. 660. αἰνεάδων AB. — V. 677. ἐνταῦθα πάλιν A. — V. 681. οὐ στίχον οὔτε δύο A. — V. 687. παρὰ πεσὼν τοῦ ξέρξου A. — V. 690. στράτευμα τοῦ (τὸ B) ξέρξου AB. — V. 695. ὁπόση A. — V. 726. τέχνης τούτου A, τούτων B. — V. 735. ἰδεῖν AB, εἶχε δὲ σωρ. A. — V. 741. ἅπαντας A. — V. 748. τι θεῶν A. — V. 749. ἀμβροσία A. — V. 752. παρὰ AB. — V. 757. δ' ἡ ἀλώ-

πηξ A. — V. 762. τοῖς τοῖς κερδοῦς A. — V. 771. συνηγόρους suprascr. δικηγόρους AB. — V. 798. χειρῶν A. — V. 799. ὅρκοι γὰρ ἦσαν AB. — V. 800. δὲ om. A. — In tit. hist. 356. ὀψαρτικὴν A. — V. 816. καὶ τῶν A. — V. 817. ὁ σάραμβος A. — V. 818. μαθὼν ἐκεῖνος AB. — In titulo hist. 358. τοῦ κυθαροῦ et παρευδοκιμεῖτο A. — V. 829. παρὰ διονυσίῳ AB. — V. 832. πεδαρίων A. — V. 835. τοῦ ἀνδροφόνου AB. — VV. 846 et 847. om. A ad quod ad marg. AB Schol.: *Ζήτει στίχους· τί πρῶτον εἴπω, τί δ' ὕστατον ἐξερέωμαι; τῆς μιαρᾶς γονῆς τὸ μιαρότατον ἔγγονον, ὅλα χωρία λόγου καὶ ἱστορίας ὅλας κατελίμπανε.* — V. 852. δεκάδις et τοιϐτοτρόπος A. — V. 853. λοιπὰ ὁμοίως A. — V. 857. πάλιν με ἀπαγεύσετε A. — V. 858. A Schol.: *σχόλιον· Τοῦτο ἀστεῖον νόησον· ποῦ γὰρ ὁ Τζέτζης τότε;* — V. 880. πανιώτης AB. — V. 881. ἐφυτεύθη AB. Hamaker adnotat: Lectionem ἐφυτεύθη servarem, si probare possem illud, ut Lacisius interpres autumat, de eo dici, *qui vivus defoditur*, aut ex historia constaret Normannorum regem pessimum Guilelmum I. eiusve ministrum Maium Admirallium (hos enim sibi aequales, νέους Σικελοὺς et νεωστὶ κρατοῦντας vocat) hoc supplicii genere inimicos suos affecisse. Maius autem cum nonnullos excaecaverit, coniicerem ἐπυρεύθη, si certo meminissem an Graeci alicubi hanc vocem frequentent de oculis ferro candente exustis. Si scribas ἐφυτρώθη fortasse proxime ad Auctoris manum accedes. Nam φυτροῦν Graecobarbaris est torquere et cruciare. — V. 883. τῶν ἀρταύρων AB. — V. 894. τὰ πλεῖα A. — V. 898. τὰς ἕνδεκα AB. — V. 906. ἐξ ἀγορῆς A. — V. 920. ἀνῄρει AB. — V. 923. ἀπέκτενον AB. — V. 924. τῆς χώρας AB. — V. 926. τούτου καὶ A. — V. 927. ἔφθασαν A. — V. 930. δοὺς δ' ὁ AB. — V. 933. τϐτον τυφλώσαντες A. — V. 937. φρουρᾶς A. — Inter V. 939 et 940. AB Schol.: *Ζήτει στίχον ἢ στίχους· Κἄν τι ἀληθὲς γράφει ὁ μιαρὸς, γράφει καὶ τοῦτο ἀπόζον τῆς μιαρᾶς τούτου ψυχῆς· Οὐκ οἶδα τί γράφεις μιαρός· οὐ σὲ ὀρθοῦν δύναμαι.* — V. 945. δ' om. AB. — V. 950. ἀπεῖρξε A, ἀπῆρξεν B. — V. 959. μαργορικὴν ἑταίραν A. — Ad V. 977 et 978. AB Schol.: *Κερατᾶ (?) μιαροῦ υἱὲ, τίνα εἰσὶ δὲ ἃ γράφεις καὶ ἃ καταλιμπάνεις καὶ κατεκόπρωσάς μου τὴν βίβλον.* — V. 982. καὶ μέρους AB. — V. 985. ἰλλυριοῦ AB. — V. 990. στροβοδινεῖναι A. — V. 991. μορμῦρον AB. — In titulo hist. 363. παρὰ πώλιδος ... δεσπότῃ αὐτοῦ καὶ A.

CHILIAS XI.

V. 3. ἑκατοντάδα A. — V. 7. ἄλλας A. — V. 11. μᾶλλον ἐν χειμῶνι A. — V. 21. καὶ τῶν τοιούτων πάντων AB. — V. 23. καὶ προῖκα A. — V. 52. πρὸς γάμμα A. — V. 53. ψιλοῦσι τὰ δασέα AB. — V. 54. τε om. A. — V. 55. τινα τῶν εὐαρίθμων AB. — V. 59. δασεύουσι A. — V. 60. λιποκρέους A. — V. 61. δασεύουσιν οἱ A. — V. 63. καὶ τῶν εὐαριθμήτων AB. — In tit. hist. 366. κρησφυγετῶν νῆστις A. — V. 68. δακτυλιογλύφον AB. — V. 77. πολυκράτην AB. — V. 100. Schol. AB: ἐν ἀριστερᾷ ἔτρεπεν ὁ Ἀλεξάνδρου τράχηλος. — V. 116. προβαίνει AB. — V. 119. ἑρμογένης μὲν A. — V. 127. κατασκευὴ καὶ ὁ AB. — V. 134. γίνεσθαι A. — V. 135. μυρμοτεττίγων AB. — V. 137. ἀπὸ δὲ τῆς AB. — V. 148. δεικνύουσιν A. — V. 175. παράλειψιν A. — V. 205. τὸ περὶ τῶν εὑρ. A. — V. 218. πανσεβάστῳ σεβαστῷ καμ. AB. — V. 219. ῥήτορα ὅς ἐκήρυξεν AB. — V. 221. πετρομαχασκοπάπου τὸ A. — V. 222. ἐμβασίμαυλον AB (legendum ἐμβασίμαλλον). — V. 223. ἑρμαῖον εἶδος A. — V. 227. ἔκλυσε A. — V. 240. σὺ τὰ προπεπρ. AB. — V. 247. μηδαμῶς AB. — V. 268. πλατύναι A. — V. 288. εἰςάγειν μοι A. — V. 294. τόδε εἰπεῖν A. — V. 297. om. A. — V. 298. εὑρέσεων ταῦτα διδ. A. — V. 303. γὰρ suprascr. δὲ AB. — V. 322. καὶ τριττὴν AB. — V. 325. τοιουτοτρόπῳ τρόπῳ AB. — V. 335. βλέπεις AB. — V. 363. γράφειν A. — V. 364. δὲ αὐτὴν τὴν τέχνην A. — V. 393. AB Schol.: Χρησμοὶ ψευδεῖς δοκοῦσι τῷ Τζέτζῃ οἱ ἐξ ἰάμβων χρησμοὶ, ὅπου γε καὶ τινὲς τῶν ἡρῴων. — V. 398. κτανῶντες A. — V. 403. κατακόψαις A. — V. 411. κατοικησάντων A, κατῳκησάντων B. — V. 414. τεχνῶ τοῖς λόγοις A. — In tit. hist. 373. οὔτις τοι θεὸς A, in epist. οὔτις τι AB. — V. 417. τὰς διπλοτριπλουμένας AB. — V. 421. ὁμοίως A. — V. 434. ἀγνοεῖν ὅςτις ἐςιν AB. — V. 455. φάριγγι A. — V. 465. τὰς πύχας A. — V. 467. ἀβαθεῖ A. — V. 478. ὅπερ χυθὲν A. — V. 481. ἔγγιστα μύθου A. — V. 497. μαργάρους πάντας δ' ἐξ A. — V. 498. τίγρις δὲ καὶ ὁ Ἰνδὸς καὶ Σοῦσος AB. — V. 516. καταπίπτουσι A. — In titulo hist. 377. ἐγκυκλείου A. — V. 535. εἶπον παρὰ κατ. A. — V. 537. τὰ πάντη φ. A. — VV. 542 et 547. AB Schol.: οἱ Αἰολεῖς καὶ συμφώνων ἐπιφερομένων τὰ τοιαῦτα μετὰ τῷ ν γράφουσιν. Uterque codex στρεψιάδην et σωκράτην. — V. 548. οἱ κολοκύνταις A. — V. 556. δυςεξελεύτοις suprascr. δυςεξελίκτοις A. Scribe δυςεξέλικτος vel δυςεξέ-

λευστος. — V. 569. οἰκείαις A, οἰκίαις B. — V. 572. ὁ παρὰ τὴν AB. — V. 582. τῷ περὶ AB. — V. 589. κιννύραν A. — V. 590. πάντα θέλγουσιν A. — V. 592. θέλγειν A. — In titulo hist. 381. ὀπτρικῆς ut in Epist. — V. 603. γῆν τῆς A, ὁδομέτραις AB. — V. 618. τὰς τετρ. A. — V. 624. ὀπτρικὴ AB. — V. 627. ὕψει A. — V. 630. πλαστῶν ὁμοίως A. — V. 638. ἀνδροτέρας A. — V. 653. ταῖς τούτῳ AB. — V. 669. πληρῶσαι χρόνον A. — V. 677. γράφει suprascr. λέγει AB. — V. 680. σὺν λοιποῖς A. — V. 700. τῶν τεχνιτῶν A. — V. 709. σωκράτη A. — In tit. hist. 385. A ut in Ep. ψύλλας. — V. 719. ψύλλαν A. — V. 731. ἐξογκυλοῦντες AB. — V. 739. λέσχης μὲν AB. — V. 745. ἐγκώμια καὶ ψόγους A, AB Schol.: Ζήτει πάλιν· στίχον παρέλειψε τοῦ μιαροῦ Κερατᾶ ὁ υἱός. — V. 747. om. A. — V. 758. ἕν γε τῇ AB. — V. 769. δύεται A. — V. 774. ὁμιλέει AB. — V. 775. ἀμ (sine accentu) A. — V. 777. ἀλλαχοῦ περὶ τοῦ ὀδ. A. — V. 785. ὄπισθε A. — V. 786. μορμυρύζοντα A. — VV. 787 et 788. AB Schol.: τοῦ τράγου ὁ υἱὸς οὐδὲν ἀνόθευτον ἐᾶ. — V. 789. τὸν ἕκτορα τὰ A. — V. 791. ἀναδέξαντο A. — V. 810. δὲ om. A. — V. 827. δ' ἐγκώμιον A. — In tit. hist. 386. συγγραφῶν A. — V. 832. ὁ τενθρ. A. — In tit. hist. 388. σειρικῶν A, sed in Epist. σηρικῶν. — V. 864. τὸν στρατὸν AB. — V. 865. συγκοινουμένους A, συγκινουμένους B. — V. 866. θραῦμα A. — V. 870. ζαμβρῆν AB. — V. 871. συγκοινουμένους AB. — V. 878. μεθόδε A. — In titulo hist. 394. ἐγράφη δέ AB. — V. 888. ὑπογραφὴν δὲ φέρει AB. — V. 894. τήν γε A. — V. 896. ὅνπερ ἐγὼ AB et Schol. AB ad v. seq.: ἴαμβοι ἐμοὶ ἐκ τῆς εἰς τὴν Πτολεμαίου χωρογραφίαν μεταφράσεως. — V. 899. AB Schol.: Σαύου (suprascr. Σαύα) Σαύας καὶ Σαύης καὶ Σάβος καλεῖται· καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ Σαύας Σάβα κλίνεται, ἀπὸ δὲ τοῦ Σαύης καὶ Σάβος Σαβοῦ καλεῖται. — V. 906. κιάμβρος A, κίαβρος B. — V. 909. κιάμβρῳ A, κιάβρῳ B et AB Schol.: πρὸς τῷ κιάμβρῳ· Κίαμβρος ποταμός· πῶς δὲ εἶπον πρὸς τῷ Κιάμβρῳ δοτικῇ καὶ πρὸς Μακεδόνων χθόνα αἰτιατικῇ; πρῶτον μὲν ἀττικῶς, ὡς τὸ

καταφρονεῖ μου καὶ θήβας ὅδε

δευτέρως δὲ, ὅτι ἡ πρὸς, ὅταν πλησιασμὸν δηλοῖ, δοτικῇ συντάσσεται, ὅταν δὲ ἀντὶ τῆς εἰς προθέσεως, αἰτιατικῇ· ἐπεὶ δὲ ἐν μὲν Κιάβρῳ ποταμῷ, ζήτει. — Versus laudatus est Eurip. Bach. 476, ubi codd. με, Pal. μου καὶ θήβης. — V. 913. πρὸ ῥοτὰς A. — V. 918. νάισσον AB, οὐ μυσῶν B. — V. 919. τοῦ σαρδάνων A. — V. 925. ἡμέ-

νον AB. — V. 931. *παρακτύῳ* A. — V. 940. *μεταφράσει τε* A. — V. 952. *αὐτῆς* A. — V. 956. *καὶ ἐπιδάμνε μέχρι καλύδνε* (suprascr. *ποταμοῦ*) AB. — V. 979. *ῥέος* AB. — V. 981. *τὴν γραφὴν* suprascr. *τῆς γραφῆς* AB. — V. 992. *οἰκτρῶς* suprascr. *πικρῶς* A. — V. 1000. AB Schol.: *τὸν Διονύσιον εἰρωνικῶς δὲ νέον εἶπον· πρεσβύτερος γὰρ οὗτος ἦν Πτολεμαίου.*

CHILIAS XII.

V. 18. *εἰ θέλεις* AB. — In titulo hist. 398. *τὰ γράμματα* A. — V. 39. *αὐτὰ εἰκοσιτέσσερα* A. — V. 50. *σιμωνίδη* A. — V. 60. *συνηγνωμένος* A. — V. 69. *ὥςπερ φασὶ* A. — V. 73. *ἐξηρεύνησα* AB. — V. 77. *ὁ φοῖνιξ* AB. — V. 81. *πόρε δ'* A. — V. 83. *ἠνώγειν* AB. — V. 85. A Schol.: *περὶ γὰρ τριῶν τῶν γενεῶν ἦν ὁ βελεροφόντης.* — V. 92. *ἄκουε πῶς νῦν δείξωμεν* AB. — V. 101. *ἐκ τῆς* om. A. — V. 114. *ἔνθαδ' ἔχων αἴσθητα* AB. — V. 121. *τὸν παλαμήδη* A. — V. 124. *ἀλαθήτοις τοῖς λογ.* A. — In titulo histor. 399. *μέντωρ ὁ ἀστρ.* A. — V. 125. *υἱὸς δὲ Πανσ.* A. — V. 132. *τοῦτον εὑρεῖν* A. — V. 136. *διονύσου* A. — V. 148. *ἀρχὴ τάδε* A. — V. 153. *καθάρας* AB. — V. 160. *ἔτευξεν* AB. — V. 161. *ἐν δὲ τὰ τείρεα* AB. — V. 165. *τζέτζη* A. — V. 168. *ἐν* AB. — V. 179. *ὑπῆρχεν* A. — V. 182. om. A. — V. 204. *ἔχῃς* A. — V. 212. AB Schol.: *Λήθης γεγονυίας καὶ ἀντὶ ιέ ὀλυμπιάδος γραφείσης ιά ἔκκοψον ἐκ τοῦ Ἡσιόδου χρόνους δεκαὲξ καὶ μῆνας στ', καὶ εὕροις* (*εὕρῃς* A) *τοὺς οὓς γράφουσι μέτρων* (*μελέων* Dubn.) *χρόνους.* — V. 219. *μακροχρόνου δὲ* A. — V. 231. *παντοῖος λόγος* A. — V. 233. *οἱ χεῖροι* A et AB Schol.: *κατακόπρωσας τὸ βιβλίον καὶ χιασμῶν* (*χιασμὸν* B) *Φιλοξένου ποιήσας ἐπάξιον· κοπρίας οὐκ οἶδας γράφειν ἀλλὰ κοπρίους.* — V. 233. *λυρήματα* A. — V. 234. *καὶ εἰδοῖς μοι* AB. — Post V. 248. inserit versum: *ὥςπερ καὶ τὸ τραγόπωλον τοῦ τόμου τὸ βιβλίον.* — V. 264. *οὓς ἔγραψα* A. — V. 290. *φασὶ χρόνων* A. — V. 291. *χαλδικῶν* AB. — Post V. 302. versus omissus videtur, legitur ad marginem in A: *ζήτει στίχον.* — V. 309. *παραχρήσεσι* A. — V. 313. *κνίζει* A. — V. 318. *κολοφῶν* AB. — V. 319. *τοῦ πειρίθου* A. — V. 322. *ἡ λύβη* A. — V. 337. A Schol.:

Μάθε κανόνα τεχνικόν, Κοῦρβας, υἱὲ τῦ τράγου·
Σάκκον τοῖς ἄνω μέρεσι δυσὶ τοῖς κκ γράφε,
Τοῖς κατωτέρω μέρεσι διὰ ἑνὸς τοῦ κάππα. —

V. 340. συντονώτερον AB. — V. 341. AB Schol.: Σημείωσαι τινὲς ἐφεῦρον χάρτας βαμβικίνους τε καὶ βεμβράνας — ληροῦσιν (λυροῦσιν B) οἷς ἐπείσθην ἐν τούτοις· Εὐριπίδης γὰρ μέμνηται διφθερῶν, λέγων ἐν Πλεισθένει·

Εἰσὶ γὰρ εἰσὶ διφθέραι μελεγγραφεῖς,

Πολλῶν γέμουσαι λοξίου γηρυμάτων (γυρυμάτων A).

Bergk. ap. Welcker. de tragoed. Gr. scrib. coniecit μελαγγραφεῖς conferens μελαμβαφὴς etc. Bode (Eurip. Fragm. pag. 218 sq.) scribi iubet παλαιγραφεῖς. Tzetzes tamen ad Chil. XIII. v. 614. hinc finxit: Ὅμηρον αὐτὸν καὶ γένος τοῦτον μόνον μελεγγραφεῖς καὶ ταῦτα τῇ Τζέτζου βίβλῳ. — V. 346. πρώτως A et ad marg.: κἂν τι ὀρθὸν ἔχῃ οὐκ οἶδα. — V. 348. βεμβραίνας AB. — VV. 352 et 353. om. A. — V. 355. οὐ μέντοι AB. — V. 364. A Schol.: κἂν ἀληθές τι γράφει οὗτος οὐκ οἶσθα. — V. 368. ἀμφικτυόντων A. — V. 369. ἠλεῖοι AB. — V. 377. ὅθε τινὰ δαμάντριον A. — V. 380. A Schol.: Σημείωσαι διὰ Λάκωνα ὅν ἀνεῖλεν ἡ μήτηρ. — V. 395. AB Schol.: . . . εἰς κάμινον σωθείης σὺ υἱὲ μιαρώτατε· κάμινον δὲ λαβράζουσαν, μὴ εἰς τὴν καμικόνδε. — V. 397. χρώμενον τυπτερύξει A. — V. 398. κάμικον AB, sed prior manus κάμινον. — V. 406. ἰκαρίῳ AB. — V. 412. ἃ ἔφην A. — V. 423. οὕτως ἀνήχθη A. — V. 424. κἀκεῖθε A. — V. 431. AB Schol.: Καὶ πάλιν ὁ παμμίαρος στίχον ἀφῆκε τῇδε. — V. 432. ἔκτεινε suprascr. ἥρπαξε A. — V. 436. ἡ καὶ φρενῶν. — V. 438. ὀρῇ AB. — In tit. hist. 410. τὴν ἀέρος A. — V. 444. σφαίρας τε καὶ A. — In tit. hist. 411. ἕξ μῆνας A ut in Epist. — V. 451. AB Schol.: μίαν σελίδα ἄπταιστον, κ᾽ἂν τέκνον τράγου πάρεις. — V. 455. πανρόλα A. — V. 457. εἰ θέλεις AB. — V. 462. διάξαι suprascr. ζήσαντα A. — In tit. hist. 412. καὶ μαντινείᾳ A. — V. 466. θνήσκεις AB. — In titulo hist. 413. τῆς παυσανίου A. — V. 479. ὁ γνόντες πάντες λάκωνες AB. — V. 481. σχοίνης A. — V. 493. αἰδεῖσθε κἂν τὸν ἥλιον καὶ κρύψατέ ποι τῦτον AB. — V. 501. ὑποδημάτων AB. — V. 505. ποτὲ AB. — V. 506. ὅτι τοὺς ἀθην. AB. — V. 508. ἡρακλῆ A et Schol. ad Μηνὸς· τῆς σελήνης· Ἴαμβοι. — V. 516. AB Schol.: τῇδε, ἐνταῦθα· τῇ ἐνταῦθα, ἐπέκτασις τὸ δέ· προσγράφεται δὲ τὸ ι, ὅτι τὰ εἰς η καθαρὰ ἐπιῤῥήματα προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ι, πάντῃ· ἄλλῃ· πανταχῇ· τῇ, καὶ τὰ ὅμοια. — V. 517. AB Schol. ad Εὔρωτας· ὅνπερ τανῦν καλοῦσιν Νίριν (quod in A corrig. in Νήριν; B γήριν). — In tit hist. 420. περὶ εὐρώτα A. —

V. 518. *κεκλημένος* A. — V. 526. AB Schol.: *Σπάρτη Λακεδαιμονία καὶ τὸ νῦν λεγόμενος Μηζηθρᾶς.* — V. 528. AB Schol.: *Σημείωσαι ἄθλιε Διονύσιε· μηδὲν εἰδὼς τί γράφεις, σχεδὸν γὰρ κατεκόπρωσας ταυτὴν τὴν βίβλον πᾶσαν.* — V. 536. *ἦν τρίτον* AB, quod Struve coniecit. — In tit. hist. 427. *τοῦ νίκωνος ἵππου* AB et sic V. 558 sq. et in Epist. — V. 559. *πολύγνωστος* AB. — V. 574. *ἀσάφειαν μελάγκορον* AB. — V. 575. *θυμὸν ὡς σοφ.* A. — V. 580. *τί τεθνηκὸς καὶ σκοτεινὸν προοίμιον εἰρήκει.* A et Schol. in AB: *Τί τεθνηκός καὶ σκοτεινὸν προοίμιον. Παντὸς λόγου αὗται ἀρεταὶ, πλὴν τῶν αἰνιγματωδῶν, τῶν ἐσχηματισμένων, καὶ τῶν μιμουμένων τινὰς ἀσαφεῖς γραφάς.* — V. 587. *νομίζεις* AB. — V. 593. *ἢ πίσσα* A, *ἡ* B. — V. 599. *τὸ πηλὸν μαλ.* AB. — V. 601. *παρὰ τὸ ἄμμ.* AB. — V. 602. *ἐλαίου γὰρ πηλός* A. — V. 608. *ἀνώγει* AB et Schol.: *ἐκ εἴχετε, ὡς ἔοικεν ἀνώγειν, εἰς τὴν ἀμόγην δ' ἔκεισθε καὶ οὐδ' αὐτὴν γινώσκεις.* — V. 609. *ἑρμείας* A. — V. 611. om. AB. — V. 612. *ἀποστείχησι φυγὼν* AB. — V. 619. *χερσὶ τοῦ ποταμοῦ* A. — V. 622. *ἔπιεν ὁμοίως* A et Schol. in AB: *κοὐκ ἀσμένη τόνδ' ἐξ ἐμοῦ δέχῃ λόγον ἰωνικῶς.* — V. 631. AB Schol.: *τοῦ Τζέτζου εἰσὶν αἱ ὕστεραι δύο ἐτυμολογίαι, αἱ δὲ λοιπαὶ παλαιῶν. Κατοῤῥωδεῖν γάρ φασι καθορωδεῖν.* — V. 633. *ἤ τοὖν ἐκ τοῦ ὁρῶ αὐτοῦ τοῦ βλέπω* A. — V. 636. *διπλόῤῥουν* AB. — V. 639. *κατάχρησιν* suprascr. *παράχρησιν* A. — V. 641. *δρόμον ἄλμα* AB. — V. 661. *ἀχαρνεῖς,* sed ad marg. AB *ἀττικῶς ἦτα.* — V. 666. *πραΰνει τρίτων τὸν* A. — V. 674. A Schol.: *οὐδ ἄνπερ γράφεις ἀληθῶς, δοκῶ σε ἀληθεύειν.* — V. 675. *ἐλίπατνον* A. — V. 683. *ὅμως* (suprascr. *τέως*) *ἐλθὼν* A. — V. 690. *δῆθε* A. — V. 695. *κεφάλαιον πραγματικῶς* AB. — V. 699. *ὡς παρὰ* AB. — V. 712. *ἀκτῖνας* AB. — V. 716. *οἰκτίρμων* A. — VV. 717—727. om. A. — In tit. hist. 439. *καὶ αἰγυπτίων* A. — V. 731. *τίγρις* suprascr. *τίγρεις* A. — V. 736. *τοσαύτας* AB. — V. 741. *ἐνιαυτὸν* AB. — V. 742. *δι' ἃ σοι πρ.* AB. — V. 746. *θεῖα* A. — V. 751. *ἐκτρέχων ζωγρ.* AB. — V. 755. *τοῦ φόβου* A. — V. 757. *σκηπτοῦ πεσόντος* AB. — V. 761. *παισεῖν τὸν ὦμον* A. — V. 769. *τρόμον τρέμειν* AB. — V. 774. *οὐκ αὖλον* A. — V. 786. *ἐκέχρητο* A. — V. 787. *ἡ τοῦδε κλῆσις* AB. — V. 788. *κάλον δεῖ κινεῖν* A. — V. 794. AB Schol.: *Ἐννυὼ ἐπίθετον Ἥρας.* — V. 797. *σκολοιὸν* A. — V. 802. *δὲ* om. A. — V. 805 et seq. AB Schol.: *Οὐ λογισμὸς ἦν τίς σοι ἰδεῖν τὸ ἕλοις ἤμελξας καὶ τῦτο δὲ, στίχον Αἰσχύλυ νοῆσαι* (*κλῆσαι* B) *στίχον Ὁμήρου.* — In tit. hist. 445. *κερδαλέῳ* A. —

V. 813. φθονερωτάτου AB. — V. 814. πᾶς βασκανίαν AB. — V. 815. καίνουσαν AB. — V. 816. προςβλέψει AB. — V. 826. ἔριδας AB. — V. 828. γράφεται, suprascr. γράφεσθαι AB. — V. 829. φθονεῖς A. — V. 830. λακοῖς A. — V. 832. ἄλας A, sed ad marg.: Ἀλάστορας ἄλας αὐτὸς ἐγίνωσκες καὶ πέπερι, μῶρέ μου. — V. 833. ἐν ἄλλαις A. — V. 837. μιμῶν A, μεμῶν B et νικῶν A. — V. 838. τραχεῖς AB. — V. 839. τελειεχίνους A. — V. 844. ἕν γε A. — V. 867. ὁ τζέτζης δ' ὡς τὸ πανστήριον A. — V. 873. φέρειν A. — V. 878. καὶ μάχαις καὶ τοῖς ἔργοις δὲ καὶ σύμπασιν ἑτέροις AB. — V. 880. σαυροματῶν αὐτῶν νόει AB. — V. 881. ἐμπεφυκνίας A. — V. 887. ἔνδειαν πτοοῦμαι γὰρ AB. — V. 891. λιπεῖν AB. — V. 892. ὅθεν ἡμῖν ὀλ. τε καὶ τῶν φίλων νομ. A. — V. 896. τῶν γυναικῶν γυν. A. — V. 900. ἀνωτάτω A. — V. 920. λέγε A. — V. 929. καμήλους AB et Schol.:

Ὁ στρατηγὸς ὁ Κάμιλλος, υἱὲ τῆς ἀνομίας,

Ἐλέφαντι ἦν ὅμοιος δορᾷ βοὸς μελαίνης (μελένης B).

— V. 935. παρθενοπταίου A. — V. 936. ἡ δ' ἄλλη ἦν παλαιστρικὴ καὶ τῶν δρομικωτάτων AB. — V. 937. παλαιστρικῆς A. — V. 941. τούτου A, τούτῳ B. — Ad V. 942. AB Schol.: Ζήτει στίχον. — V. 943. οὐχ ὡς A. — V. 947. ἀταλάντα A. — In tit. hist. 454. παρὰ μυσοῖς A, in Epist. περὶ. — V. 953. ἀλικαρνασία A. — V. 955. ξέρξει A. — V. 957. ἄτανδρον A. — In tit. hist. 456. ὁ τζέτζης ὁ βάρναβος A. — V. 974. τὰ ἐπιστασίδια AB. — V. 977. βαρυελκὰ AB. — V. 979. ἀκέων εἴπερ A et ad marg.: ἕτως ἐκ ἔχει ὁ στίχος. — V. 982. κείμενος A. — V. 984. εἴπερ αὐτὸς αὐτός ἐστιν AB. — V. 990. AB Schol. ad οἱ Παῦλοι· υἱὸν δὲ τὸν Παυλίτζην.

CHILIAS XIII.

V. 5. πανουργικῶν A. — V. 26. βαρεῖα σηπεδόνι A. — V. 35. κλυτοπῶλον AB. — V. 38. εἰσὶ δὲ καὶ ταχ. AB. — V. 57. τἄλλα σιωπητέον AB. — V. 58. μετὰ τὴν AB. — In tit. hist. 463. ἆρα τοι A et sic in Epist. — V. 62. διστάξαντι A. — V. 74. τριῶν ἀνῃρημένων δὲ πάλιν ἀπὸ τῶν τρώων A. — V. 79. ἐμπεδοκλῆς ὅτι θεὸς AB. — V. 80. om. A. — V. 89. πρώτῃ γε A. — V. 92. σευγδίας AB, χάρζαροι A. — V. 98. om. A. — In titulo hist. 468. νηλεῖ, A ut in epist. — V. 103. οἰκείας AB. — V. 108. ἄγειν AB. — V. 114. κόρην AB. — V. 115. πυλὸν A. — V. 123. λέγουσι καὶ τοῦτο γεγ. AB. — V. 142. οἷες ἐγὼ AB. — V. 160. κατ' αὐτὴν A. — V. 169. καθεξῆς δὲ τἄλλα A. — V. 171.

ποῖαι καὶ μόναι A. — V. 173. *οἱ γῦπες* A, *οἱ* suprascr. *αἱ* B. — V. 183. *ἂν ἀπὸ τῆς ἑσπ.* A. — V. 184. *φαῦλον τὸ ἀποτ.* AB. — V. 197. *ῥιπτοῦντες* AB, *ὄρνισι τισὶ τῶν* A. — V. 201. *γονῆς* A. — V. 204. *τοῦ πέμπτον στίχον* A. — V. 206. *κριθὴ τοῦδε* A. — V. 213. *ἀριθμήσει* A. — Inde a versu 227 usque ad V. 313. A omnia omisit. — V. 247. *ἰαννοαρίου* B. — V. 255. *τῷ λαλεῖν* B. — V. 256. *μανηγερτῶν* A. — V. 275. *ἀλλὰς* B. — V. 282. *γράσον* B. — V. 287. *ὑπῆρχεν* B. — V. 288. *ἔχον* B. — In tit. hist. 479. *περὶ τριςαλιτηρίȣ* AB, ut in Epist. — V. 318. *δασυνόμενα* AB. — V. 322. *ὥς οἱ μὲν ἀγεῖ* A. — V. 330. AB Schol.: *Εὐάρτητον τὸ εὐημερὲς η* (*ειε* B), *ἐκ τȣ̃ ἀρτῶ, ἀρτήσω γὰρ, τοῦτο δ' ἐκ τοῦ ἀρτίω· τοῦτο γράφω ὡς σχόλιον.* — V. 331. AB Schol.:

Καρύκκη μέρος τῆς γαστρὸς παραγεγεμισμένον·
ἐμμεμενθυλευμένον (*ἐμμεμενθηλευμένον* B)
Τύφῳ, ᾠοῖς, καὶ μέλιτι, καὶ λάρδῳ καὶ ἑτέροις
Ἵνα δὲ συμφανέστερον (*συμφαγέστερον* AB) *καὶ πεζοτέρως εἴπω,*
Ὅπερ μού (supra *μ* legitur *λ*) *λέγουσι παραγεγεμισμένον.*

— V. 332. *κλεπτῶς εἰπεῖν* A. — In tit. hist. 482. *καὶ νῦν κατὰ τὴν κωνσταντίνου σιγᾶται,* ut in Epist. — V. 358. *πολύκλητοι δ' εἰσὶν* AB. — V. 362. *ἄνασσαν γελᾶντες κωνστ.* AB. — V. 363. *οὐ μιᾶς* A. — V. 366. *ἁπασῶν χωρῶν τε* AB. — V. 375. *δ' ἄθεος* A. — V. 382. *δὲ* suprascr. *καὶ* AB. — V. 385. *προςθήκην* AB. — V. 397. *ταύτης δὲ* A. — V. 401. *φθάρσαλος* A. — V. 406. *οὕτω δ' αὐτοὺς εἰρήκειμεν* AB, *ἐκεῖνον* A. — V. 414. *κόσκινον χαλκοῦν* A. — V. 423. *κοσκινισθῆναι* A, *κοσκισθῆναι* B. — V. 426. *οἴνοις* A. — V. 428. *παιζέτερον* A. — V. 430. *σώζειν* A. — V. 431. *αὐτὸ* A. — In tit. hist. 488. *τί μὲν οὐ σκαιωρῇ* ut in Epist. — V. 449. *εἰς* A. — V. 460. *μήτοι* A. — V. 469. *ὡς ταῦτα γράψῃς* AB. — V. 491. AB Schol.: *τιμωρῶ τὸ βοηθῶ συντάσσεται δοτικῇ, ὡς τὸ τιμωρῶ πατρί· τιμωροῦμαι δὲ τὸ κολάζω, αἰτιατικῇ.* — V. 496. AB Schol.: *Στίχος Βαβρίου τετραστίχος.* Fabula, quam Tzetzes laudat, est apud Babrium LXXXII (ed. Boissonade). Hic quoque versus duplicis recensionis manifestum est argumentum. Cf. Coray. Fab. 218, p. 141, 374. Knochii fragm. 16. — V. 502. *ποιήσωσιν* A. — V. 513. *ἀφορμὴν* A. — V. 524. AB Schol.: *Χάσβη, Χασβὴθ, Χασβὶ τὸ αὐτό ἐστι.* — V. 536. *ὀλοφύρασθαι* A. — V. 545. *καυσίταυρος* AB. — V. 551. *καὶ ἄλλοις ἄλλα* AB. — V. 563. *ὕμνος δὲ* A. — V. 565. AB Schol.: *Σοφοκλῆς δίδαξον* (*δίδαξεν* B) *ἡμῖν τοῖς ξυναλ-*

γοῦσι τύχας (Aj. 283.)· *νεκροθάπται δέ· δίδαξόν με τὰ δικαιώματα σοῦ.* — V. 575. *ἀβαρβαρέης* A. — V. 583. *καὶ ἐξέταμ'* A. — In titulo hist. 496. *ᾄσειν* ut in Epist. — V. 594. *τὸν αι ψιλὸν* A, *αι* suprascr. *ε* B. — V. 607. *συζυγίας* A. — V. 612. *τῶν λαντίνων* A. — V. 614. AB Schol.: *Τέλος καὶ συμπάντων τῶν ἱστοριῶν. Ἀρχὴ γὰρ περὶ γένος* (sic) *Ὁμήρȣ·*

Ὦ καὶ λεχοίρου καὶ λυτρῶν[1]) *βιβλογράφε*

Ὅμηρον ἐχρῆν τοῦ θεοῦ (*θῦ* B *μῦ* vel *λῦ* A) *τὰς δευτέρας*

Τιμὰς παρ' ἡμῖν εἰςδεδέχθαι τῷ βίῳ·

Καὶ γὰρ θανὼν ζῇ καὶ λαλεῖ τεθαμμένος[2]).

Ὅσα δ' ἐπωφέλησε τῷ παντὶ βίῳ

.. *ἂν διαγράψειε σύμπαντα λόγος·*

Ἀρχὰς δ' ἐρυθρὰς πανταχοῦ σὺ νῦν γράφων·

Ὦ καρδίης χοιριώσης ἐκτόπως,

Ὅμηρον αὐτὸν καὶ γένος τούτου μόνον

Μελεγγραφεῖς καὶ ταῦτα τῇ Τζέτζου βίβλῳ.

Ἃ δ' αὖ Ὅμηρος σῇ λέγει χοιρῳδίᾳ,

Ἄκουε τρανῶς· προςφυᾶ γάρ σοι τάδε.

Ἤσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους.

Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐκ θανάτοιό περ αἴσῃ

Τοῦτο σοὶ ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον (*ξυνειΐον* B), *ὅν ποτ' ἔδωκ..*

Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ ἀΐδος (*ἀΐδῃ* B) *προϊάψει.*

— V. 615. *περισσᾶς* A. — V. 616. *μήπω ἐχὶ χωρήσασι* A. — V. 622. *πλὴν πάνυ σοι στενώτατε* A. — V. 624. *αὐγούστου* A. — V. 631. *κριθήϊδος* corr. in *κρηθήϊδος* A. — V. 632. *μυθοδέστερα* A. — V. 633. *προναπίδην* AB. — V. 634. *ὁμήρῳ* A. — V. 642. AB Schol.: *βύκκων δὲ ὁ βρύχων ἤτοι ὁ ὄνος, παρά τε Λυδοῖς καὶ τοῖς κατ' Ἔφεσον Ἴωσι λέγεται.* — V. 647. *αὐτὸν* A. — V. 657. *δεχομένως* A. — V. 670. *τίς καὶ τίνας* suprascr. *τί καὶ τίνων* A. — V. 673. *παύσομεν* A.

---

1) *Λυτρῶν* B in marg. AB *λυτρὼν ἐστὶ τὸ ὑπηρέσιον, ὁ κενάλης, ἤγȣν ὁ βόρβορος ὁ καράβος τὸ παρέσιν.*

2) *Λαλεῖται θαμμένος* B sed *λαλεῖ τε...μένος* A in quo cum margine multa abscissa sunt.

INDEX GRAECITATIS.